

ॐ ह्रीं अहं नमः

श्री पार्श्वचंद्रसुरेश्वरी सद्गुरुभ्यो नमः
नमोऽस्तु सभारसः लगवयो महावीरसः

श्री पार्श्वचंद्र गच्छीय

हे वं ह न म म न म

साथे

नवपद्म आराधन विगेरे तपविधि

संश्रद्धिका तथा क्षेत्रिका :

शासन प्रभाविका पू. प्रवर्तिनी. आंतिश्रील म. स

ॐ

प्रेरीका :

प्रसिद्ध वक्ता पू. प्र. आंतीश्रील म. नां

प्रशिशु सा. निज्जनहंश्रील म.

प्रकाशक :

शा. हंशराजलाध भाणुक

धर्मपत्नी स्व. अ. सौ. श्रीमती कुंवरभायनां

आत्मश्रेयार्थे.

वि. सं. २०३६

आवृत्ति त्रील

प्रत : ५००

ॐ ह्रीं अहं नमः

श्री पार्श्वयंद्रसुरीश्वर सद्गुरुभ्यो नमः
नमोत्थुषुं समणुस्सः लगवयो महावीरस्सः

श्री पार्श्वयंद्र गरुडीय

ह व वं ह न म म न

सा थे

नवपद आराधन विगेरे तपविधी

संश्राद्धिका तथा लेखिका :

शासन प्रलाविका पू. प्रवर्तिनी आंतीश्रील म. सा.

प्रेरीका :

प्रसिद्ध वक्ता पू. प्र. आंतीश्रील म. नां

प्रशिष्य सा. निम्ननंदश्रील म.

प्रकाशक ;

शा. डंसराजलाठ माणिक

धर्मपत्नी स्व. अ. सौ श्रीमती कुंवरभाईनां

आत्मश्रेयार्थे.

वि. सं. २०३६ आवृत्ति त्रील प्रत : ५००

श्री पाश्र्चयंद् गच्छीया परम विदुषी प्रवर्तिनी साध्वीश्री
श्री भांतिश्री ७ महाराज

जन्मस्थानः नागलपुर (करछ) संवतः १९५८
दीक्षाः अमदावाह संवतः १९७४ ना वैसाख ५६-५
परी दीक्षाः नानी भाजण (करछ) संः १९७५
प्रवर्तिनी ५६ः धांगध्रा संवत २०११ ना महासुद्ध १०

★ કહીંક કહેવા જોગું ★

આ સંસારમાં દરેક આત્માઓ નિરંતર મન, વચન અને કાયાથી જે પ્રવૃત્તિ કરે છે તેનો મુખ્ય હેતુ સાચું સુખ મેલવવાનો છે પણ પ્રત્યક્ષ અનુભવથી આપણે જોઈએ છીએ કે હરદમ અથાગ પરિશ્રમ કરવા છતાં સંસારીક પદાર્થોથી કોઈ પણ આત્મા સુખી થતો નથી બલકે વધુને વધુ દુઃખી થતો જાય છે. તેનું મુલ કારણ એકજ છે કે આત્મા શાશ્વત, સંપુર્ણ અને સર્વોત્કૃષ્ટ સુખ ઇચ્છે છે પણ તેવું સુખ સંસારના કોઈ પણ પદાર્થમાં છે જ નહીં માટે જ પ્રાણીઓના સર્વ પ્રયત્નો નિષ્ફલ નિવડે છે.

એ અનુપમ સુખની પ્રાપ્તિ માટે જ્ઞાની મહાત્માઓએ ઉત્તમ ધર્મારાધન શુદ્ધ ભાવ સાથે શ્રી જિનેશ્વર દેવોની ભક્તિ દાન, શીયલ અને વિષય, કષાય રહીત કોઈ પણ ફલની ઇચ્છા રહીત તપનું આચરણ કરવું તેજ છે. એ ઉત્તમ ધર્મની કરેલી આરાધના જ સંસારીક દુઃખોના મૂલ કારણરૂપ કર્મની અતિગહન જડને મુલથી ઉખેડી નાખવા સમર્થ છે.

ભવ્ય આત્માઓ શ્રી જિનેશ્વર દેવોની સુંદર આરાધના દાન, શીયલ અને તપની સાથે સરલતાથી કરી શકે તે માટે કંચણાસાગર સુરિપુંગવોએ ધોતાની કવિત્વ શક્તિ કેળવી ચોમાસી દેવવંદનાદિ વિધિઓ કવિતામાં રચી મુમુક્ષુ આત્માઓને ભેટ ધરી છે. જેનું આજે શ્રી પાર્શ્વચંદ્રગચ્છીય દેવવંદનમાલાના નામથી જન્મ થાય છે.

સ્વર્ગસ્થઆગમ રહસ્યવેદી પુજ્ય આચાર્યદેવશ્રી સાગરચંદ્રસુરિ મહારાજ સાહેબજી તથા પરમ તપસ્વી શાંતમૂર્તિ સમભાવી પુજ્ય મુનિશ્રી જગતચંદ્રજી ગણીવર મહારાજ સાહેબની એ દેવવંદનમાળા બહાર પાડવાની ધણી જ ભાવના હતી એ માટે મારી સાથે ઉનાવા ગામે ચર્ચા પણ થયેલ વિ. સં. ૧૯૮૨ ના ચૈત્ર માસમાં સ્વર્ગસ્થ શેઠ વસ્તારામ ગણેશના પુણ્યાર્થે તેમના ચીરંજીવી સુપુત્રો ભુધરભાઈ

અને પીતાંબરભાઈએ નવપદ્મના ઉજ્જમણા-સાથે અઠાઇ મહોત્સવ કરેલ તે પ્રસંગે તેઓની સાથેલ વિનંતિને માન આપી પુણ્ય મુનિશ્રી જગતચંદ્રજી ગણિવર તથા પુણ્ય મુનિશ્રી સાગરચંદ્રજી મહારાજ સહપરિવાર પધારેલા અને સાષ્વી સમુદાય પણ ઠીક પ્રમાણમાં આવેલ એ વખતે સાધુ સાષ્વીજીઓએ કેમ વરતવું ને તેના માટે શું શું કરવું વિગેરે અનેક ચર્ચાઓની સાથે દેવવંદનમાલા બહાર પાડવાની પણ ચર્ચા થયેલ હતી. કોઇ ભાવિના અગમ્ય ભેદના કારણે કહો કે આપણા કમભાગ્યે કહો એ બંને ગચ્છના સ્થંભો સ્વર્ગવાસી બન્યા અને દેવવંદનમાળાનું કામ અધર જ રહી જવા પામ્યું છતાં આ વાત મનથી અદ્રશ્ય ન જ થઇ શકી. એ ઉપકારીઓની ભાવનાને સિદ્ધ કરવા સં. ૨૦૦૮ ના મારા ધ્રાંગધ્રાના ચાતુર્માસમાં દેવવંદનમાળા પ્રસિદ્ધ કરવા માટે મેં એક પત્ર અમદાવાદ પુણ્ય મુનિશ્રી કૃપાચંદ્રજી મ. ને લખ્યો અને એક પત્ર પાલીતાણા પુણ્ય વૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજને લખ્યો એ બંને સ્થળેથી એક જ જવાબ મળ્યો કે એ કાર્ય તમે જ કરો ધણી ખુશીની સાથે અમે એ કાર્ય માટે સમ્મત છીએ.

જેથી મારી પાસે અગાઉથી સંગ્રહ કરી રાખેલ એ વિધિ વધાનોનું મેટર લખવું મેં શરૂ કર્યું તેમાં મુનિશ્રી હર્ષચંદ્રસુરિકૃત દીવાળી દેવવંદન અને મુનિશ્રી શીવચંદ્ર પાઠકૃત જ્ઞાનપંચમીના દેવવંદન તથા નવપદ તપ વિગેરે તપની વિધિઓનું મેટર મેં લખી તૈયાર કર્યું અને સ્વ. આ. શ્રી સાગરચંદ્રસુરિશ્વરજી કૃત ચોમાસી દેવવંદનનું મેટર સાષ્વીશ્રી સુનંદાશ્રીજીએ લખી આપ્યું આમ સંપુર્ણ મેટર ચોમાસામાં લખી તૈયાર કર્યું એ વાત ધ્રાંગધ્રાના સંઘને કરતા આ પુસ્તક છપાવવા વઢવાણ જશવંતસિંહજી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસને આપવામાં આવ્યું આ પુસ્તક આજે જે પ્રસિદ્ધ થાય છે તેનો સંપુર્ણ યશ શ્રી પાર્શ્વચંદ્રગચ્છીય સંઘ તથા દ્રવ્ય સહાયકોને જ ફાળે જાય છે.

લી. પાર્શ્વચંદ્ર ગચ્છીયા સાધ્વીશ્રી ખાંતિશ્રીજી

વિ. સં. ૨૦૦૬ ના વૈશાખ સુદ અક્ષય તૃતીયા. ગામ ઉનાવામાં આ પુસ્તકનું લખાણ સંપૂર્ણ કર્યું. અને તેની પહેલી આવૃત્તિ એજ સાલમાં પ્રસિદ્ધિને પામી. એ પુસ્તક દેવવંદનમાળા ખલાસ થઈ જતાં અને ગામે ગામ માગણી ચાલુ રહેતા દેવવંદનમાળાની આ બીજી આવૃત્તિ કેટલાક સુધારા વધારા સાથે છપાવવામાં આવી હતી. તેમજ બીજી આવૃત્તિ ખલાસ થઈ જતા આ ત્રીજી આવૃત્તિ છાપવામાં આવી છે. બનતા પ્રયાસે બીજી આવૃત્તિમાં રહી જવા પામેલી અશુદ્ધિઓ દૂર કરવામાં આવી છે. છતાં પ્રેસદોષ કે દ્રષ્ટિ દોષથી અશુદ્ધ છપાયું હોય તો વાંચકે શુદ્ધ વાંચવા પર ધ્યાન આપવું.

લી. પાર્શ્વચંદ્ર ગચ્છીયા પ્રવર્તિની શ્રી સાધ્વી ખાંતિશ્રીજી
ભેરાઉ કચ્છ (સ્થલ)

—: અર્પણ પત્રિકા :—

સ્વ. મારા પરમોપકારિણી દિક્ષા દાતા ગુરૂણી શ્રી
લાભશ્રીજી મહારાજ સાહેબ

તથા

સ્વર્ગસ્થ પરમપૂજ્ય તપસ્વી મુનિમહારાજ શ્રી
જગતચંદ્રજી ગણીવર (ખાવાજી)

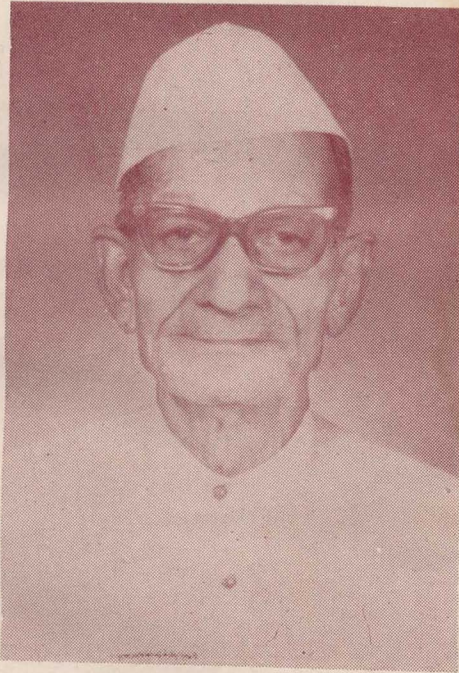
આપશ્રીએ વીશ વરસની ખાલવયે શ્રી ભાગવતી દીક્ષા
ગ્રહણ કરી, પૂજ્ય ભટ્ટારક શ્રી બ્રાતૃચંદ્ર સુરીશ્વરના શિષ્ય
બની, અખંડ ગુરૂભક્તિની સાથે જ્ઞાન, ધ્યાન અને તપસ્યામાં
લીન બની, શુદ્ધ ચારિત્રવડે જગજીવોના અંતઃકરણને પ્રકુલીત
બનાવી, મારા જેવા અનેક આત્માઓને શીતલતા અર્પણ કરી,
સમતા અને ક્ષમાના સમુદ્રરૂપ બની, છેવટની ઘડી સુધી શુદ્ધ
ચારિત્ર પાળી, આપશ્રી જગતની અંદર નિર્મલ યશને અચલ
સ્થાપી સ્વર્ગવાસી બન્યા. એ આપના પવિત્ર ગુણોથી આકર્ષાઈ
દેવવંદનમાલા ખહાર ખાડવાની આપશ્રીની ભાવનાને સફલ
બનાવવા આપના અમર આત્માને આ દેવવંદનમાળા અર્પણ
કરી યત્કિચિત રૂણ મુક્ત બનવાનું આશ્વાસન મેલવું છું.

॥ સુરનર રૂપિ સેવ્યો, સર્વ દોષૈર્વિમુક્તો ભવજલધિતરૌહી.
નેાંધુ ભુંગઃ સુયુક્તો, તવચરણ સરોજે, કૌટિશો મે પ્રણામો,
હૃદિ વસતુ ગુણિનમે, શ્રી જગચંદ્ર દેવ ॥ ૧ ॥

લી. પ્રવર્તિની શ્રી સાધ્વી શ્રી ખાંતિશ્રીજી

સં. ૨૦૧૬ ના ભાદરવા સુદ પાંચ ગામ મેરાઉ કચ્છ

श्रीमान् श्रेष्ठिवर्यं श्री हंसराजभाई भाण्डेकरवा (मोटीभाण्डेकरवाला)

जन्म : वि. सं. १९६७ मोटीभाण्डेकर कच्छ
निवास स्थान : थेरभुर.

સ્વ. શ્રીમતી અ. સૌ. કુંવરબાઈ હંસરાજ (મોટીખાખરવાલા)

જન્મ વિ. સં. ૧૯૭૭ વૈશાખ સુદ ૩ ભુજપુર (કચ્છ)

સ્વર્ગવાસ વિ. સં. ૨૦૩૫ ભાદરવા સુદ ૩ ચેમ્પુર (મુંબઈ)

ॐ હીં અહં નમઃ

પુન્યવંતી વીરાંગનાની વિરલ વાત.....

કુંવરબેનની કેવી કહાની.....

જેમનું શુભ નામ શ્રીમતી કુંવરબાઈ. કચ્છ દેશમાં રળીયામણું ભુજપુર ગામ. એ હતી જન્મભૂમિ. પિતા દેવશીલાઈ માતા વેલબાઈ. કુંવરબાઈનો જન્મ દિવસ વિ. સં. ૧૯૭૭ માં અક્ષય તૃતીય ના એક ભાઈ બચુલાઈને બેની દેવકાંબેન, એ ભાઈ ખંડેનનાં ખ્યારમાં માતાપિતાનાં સુખની ઘડીમાં આવ્યો ગોઝારો દિન. માતાએ લીધી ચિરવિદ્યા. નવ વર્ષનાં કુંવરબાઈએ જવાબદારી સંભાળી. વિ. ૧૯૯૪ માં ચૈત્ર વદ ૬ નાં મોટીખાખરનાં શ્રીમાન શેઠશ્રી માણેક તાલાનાં સુપુત્રો ટોકરશીલાઈ, કાકુલાઈ, સુરજલાઈ, હંસરાજલાઈ, ચાંપશીલાઈ, જેમાં ચોથા નંબરનાં હંસરાજલાઈ સાથે લગ્નગ્રંથીથી જોડાયા. અને ચેમ્બુરમાં આવ્યા. જે કે તે પહેલાં હંસરાજલાઈ ૧૯૮૧ માં મુંબઈમાં આવી સ્વબળે ટ્રાન્સપોર્ટના વેપારમાં આગળ વધ્યા. જે પ્રગતિ આજે પણ દેખાઈ રહી છે. ધર્મનિષ્ઠ દંપતિ દેવશુરનાં પરમ અનુરાગી બની દાન. પુન્ય સંસ્કારોની સૌરભથી પોતાનું જીવન મહેકાવી દીધું. પરમાત્માની ભક્તિને સદશુર સેવાથી પોતાનાં જીવન બાગને વિકસાવી દીધો. એ સુસંસ્કારી ધર્મનિષ્ઠ દંપતિની લીલી વાડીમાં જે પુષ્પો ખીલી રહ્યા છે.

સુપુત્રો :- કાંતીલાઈ, લક્ષ્મીચંદલાઈ, ચુનીલાલલાઈ, શાંતિલાઈ,
સુપુત્રીઓ :- રતનબેન, લીલાવંતીબેન, પુત્રવધુઓ :- ધનવંતીબેન,
જ્યાબેન, મંજુલાબેન, ઉર્મિલાબેન.

તથા પૌત્ર-પૌત્રી આદિનાં વિશાળ વૃંદથી જેની વાડી વિકાસ પામી રહી છે.

એવા આ દંપતિ એમ્બુર તીર્થધામમાં રહીને પોતાનું જીવન સુકૃત્યોની સરવાણીથી પાવન બનાવી દીધું છે. અનેક તિર્થો કચ્છ, સૌરાષ્ટ્ર, ગુજરાત, મારવાડ વિ. મહાન તિર્થ-યાત્રાઓ કરી આત્મ નિર્મળતા સંપાદન કરી. વિ. સં. ૨૦૩૪ માં પૂ. પરમ ઉપકારી પ્રવર્તિની ખાંતીશ્રીજી મ. સા. ની શુભ નિશ્રામાં આ દંપતિએ બ્રહ્મચર્ય વ્રતનો સ્વીકાર કર્યો. તે પહેલા મોટીખાખરમાં પ્રભુ ભક્તિ મહોત્સવ કરાવ્યો. “હાથે તે સાથે” એ ઉક્તિ ચરિતાર્થ કરતા ધર્મભાથું ભરતાં પોતાનું જીવન સોહામણું બનાવી દીધું. શ્રીમાન શ્રેષ્ઠિ વર્ય શ્રી હંસરાજભાઈ મુંબઈ પાર્શ્વચંદ્રગચ્છમાં અગ્રેસરપણે શાસન કાર્ય કરી રહ્યા છે. દાન પુન્યનાં કાર્યોને ગુરૂસેવા તન-મન-ધનથી કરી રહ્યા છે. આજે ૭૧ વર્ષની વયે પણ યુવાન જેવા સુદૃઢ કાર્યો કરી રહ્યા છે. કુંવરબેન રૂપરૂપનાં અંબાર, એક પ્રતિભાશાળી રાજરાણી જ હતા. વાત્સલ્યની સાચી વીરમાતા જ હતા. એ વીરમાતા બાળે સહુ કોઈનાં લાડકવાયા માતા હતા. જેમનાં બધાં કોડ હંસ-રાજભાઈએ પૂરા કર્યા હતા. સુખનાં હીંડોળે જ જે હીંચક્યા હતા. સુખમુદ્રા જ જે સુખોની પહેચાન કરી રહી હતી. રાજરાણીનાં સુખો મહાલતા એ.....

વીરમાતાની વિરલ વાત હવે ધ્યાન દઈને વાંચો
કેવું અદ્ભૂત સમાધિ મરણુ ! વિ. સં. ૨૦૩૫

દેવ-ગુરૂ ભક્તિ પરાયણા પરમ શ્રાવિકા અ. સૌ. શ્રીમતી કુંવરબાઈએ પર્વાધિરાજ શ્રી પર્યુષણના બીજા દિવસે બુધવારના એમ્બુર સ્થિત શ્રી પાર્શ્વચંદ્રસુરી જ્ઞાનમંદિરમાં બિરાજતા શાસન પ્રભાવિકા પૂ. પ્રવર્તિની સાધ્વી શ્રી ખાંતીશ્રીજી મ. સા. ના પ્રશિશુ સુવ્યાખ્યાની પૂ. સાધ્વી શ્રી નીલનંદશ્રીજી મ. આદિ ઠાણાની પુનિત સાનિધ્યમાં સદલ સંઘ સાથે પ્રતિકભણ કરતાં

પ્રથમ ઉભા થઈ પૂ. સાધ્વીજી મ. તથા સકલ સંઘ સાથે ભાવ-
પૂર્વક પશ્ચાતાપની આંસુધારાને બહાવતા સહુની સાથે ક્ષમાપના
કરી. સકલ સંઘે પણ આશ્ચર્ય વિલોર બની એમને ક્ષમાપના
આપી. આ અદ્ભુત દ્રશ્ય જોતાં બધા વિચારમાં ગરકાવ બની
ગયા કે આજે કુંવરબાઈ કેમ આટલા બધા પશ્ચાતાપ પૂર્વક
સહુને ખમાવી રહ્યા છે. એ વિચારમાં જ પ્રતિક્રમણ વિધી
શરૂ થઈ.

બધાની વચ્ચે બેઠેલા કુંવરબાઈ ભાવપૂર્વક સર્વજીવોને
ખમાવતા છ આવશ્યક સુધી આત્મ વિશુદ્ધિ પૂર્વક પ્રતિક્રમણ
કરતા હતાં, ત્યાં જ એકાએક એમને શરીરમાં આંચકો આવ્યો.
તરત તેઓ બોલ્યા “ મને મોટી શાંતિ સાંભળાવો. ” પૂ.
નિજનંદશ્રીજી મહારાજે શાંતિ પાઠ ચાલુ કર્યો. શાંતિપાઠ
સાંભળવા સાથે કુંવરબેને શ્રી શંખેશ્વર દાદાનો જાપ કરી દીધો.
પૂ. ગુરૂમહારાજે પુછ્યું. કુંવરબેન ! શું બોલો છો ! “તો મોટે
અવાજે બોલ્યા કે, “હા હા” શ્રી ધરણેન્દ્ર પદ્માવતી પૂજિતાર્ય
શ્રી શંખેશ્વર પાશ્વનાથાય નમઃ” આ જાપ કરે છું. મને કશું
થતું નથી. તમે જાપ ચાલુ રાખો. ” પછી ગુરૂમહારાજે પૂછ્યું
સામાયિક પારશો ? તો કુંવરબેને ચોખ્ખી ના ભણી કે મારે
સામાયિક પારવું નથી.

ત્યારબાદ પોતાની પાસે બેઠેલા પૂ. નિજનંદશ્રીજી
મહારાજનો હાથ પકડી લીધો. બીજો હાથ ખોળામાં રાખી
એમની સામે દ્રષ્ટિ સ્થિર રાખી. દાદાનો સતત જાપ કરતાં
કરતા એકદમ આત્મભાવમાં લીન થઈ ગયાં આંખો બંધ કરી
દીધી. એ જ સંવર ભાવની લીનતામાં સર્વ વ્રત-પચ્ચખાણનાં
નિયમોથી યુક્ત એ મહાન આત્માએ બાકી રહેલા શ્વાસોશ્વાસ
પૂર્ણ કરી નશ્વરદેહનો ત્યાગ કર્યો.

આ ઉચ્ચ આત્માની અપૂર્વ ઘટના નિહાળી સૌ દુઃખ મિશ્રિત આશ્ચર્યમાં પડી ગયા. શ્રીમતિ કુંવરબાઈનું આવું વિરલ અને ગૌરવરૂપ સ્વર્ગગમન સૌ કોઈને અનુભોદનીય તેમજ આત્મબળ પ્રેરક બની ગયું. ધર્મ વીરાંગના શ્રીમતિ કુંવરબાઈ ના ધર્મવીર પતિદેવ શ્રી હંસરાજભાઈ માણેકલાઈએ પણ અસહ્ય આઘાતજનક આ સ્વદુઃખને સમભાવથી સહી, સદગતના ઉચ્ચ આત્માને છાજે એવી ભવ્ય પાલખી તૈયાર કરાવી અને કુંવર-બાઈના નશ્વરદેહને તેમાં વાજતે ગાજતે પધરાવ્યો. અને શ્રી હંસરાજભાઈએ પોતાના ધર્મપત્ની કુંવરબાઈના મૃત્યુને ઉત્સવ રૂપે વધાવી લીધો. ચેમ્બુરના જૈનો તેમ જ જૈનેતરો પણ આ મૃત્યુ મહોત્સવને નિહાળવા ઉમટી પડયા. અને એ તેજસ્વી આત્માને પાલખીમાં નિહાળી-દર્શન કરી વિરાટ માનવમેદની પણ કૃતકૃત્ય અને ધન્ય બની ગઈ.

દિવંગત શ્રીમતી કુંવરબાઈ સરલ, સાત્વિક અને ધર્મ પરાયણ આદર્શ સન્નારી હતા. નિત્ય વીતરાગ પ્રભુની સેવા-પૂજા ગુરૂજનોની સેવા-ભક્તિ અને ગુરૂવાણીનું નિરંતર શ્રવણ કરતા હતા. અંત સમયે પણ વીતરાગ વાણીના શ્રવણની સાક્ષ્યતાનું જન સમાજને સાક્ષાત દર્શન કરાવ્યું.

ધન્ય છે એ ઉત્તમ સમાધિ મરણની ઉચ્ચ કક્ષાને વરેલા વીરાંગના કુંવરબેનને.....

ધન્ય હો એમના પતિદેવને કે જેમને આવી વીરનારી સાંપડી! ધન્ય છે એમનાં પુત્રો-પુત્રીઓ અને પુત્ર વધુઓ તથા પરિવારને કે જેમને આવી ધર્મમયી માતા પ્રાપ્ત થઈ.

વીરનારી શ્રીમતી કુંવરબેનની અદ્ભુત સાધનાથી પ્રભાવિત થયેલા ચેમ્બુર શ્રી મૂ. પૂ. જૈન સંઘે તેમની અનુ-

મોહનાથે રવિવાર તા ૨-૯-૭૯ ના સકલ સંઘ સાથે સમુહ સામાયિક કરી આરાધના કરી હતી. અને ગુરૂ મહારાજ પાસેથી સ્વમાધિમરણનું ધ્યાન સાંભળી. આત્માને જાગૃત બનાવી આરાધનામાં સ્થિર કર્યો હતો.

એ પુન્યાત્મા નિમિત્તે ધર્માત્મા શ્રી હંસરાજભાઈએ સંસાર વ્યવહારના રીતરીવાળે બંધ રાખી ધર્મારાધના અને ધર્મક્ષેત્રમાં દાન પુન્ય કરીને પોતાના આત્માને વિશેષ પ્રભુ ભક્તિમાં જોડ્યો છે.

સ્વ. શ્રીમતી કુંવરબેનનાં પુન્ય સ્મરણાથે અમારા પરમ ઉપકારી પૂ. ખાંતીશ્રીજી મ. ની આ પુરિતકા છપાવી પ્રસિદ્ધ કરવાનો મહાન લાભ પુન્યોદયે અમને પૂ નિજનંદશ્રી મ. ની શુભ પ્રેરણાથી સાંપડેલ છે. તે માટે ભૂર ભૂર અનુ-મોહના સહ.....

લી. આપનો સ્નેહાધીન પરિવાર.

વંદન હો! એ દિવંગત મહાન વિભૂતિને

કુંવરબાઈ ! આપની વિદાયને આજે ૩ વર્ષ વીતી ગયાં. અખંડ આત્મ વિશ્વાસ. અજોડ સંકલ્પબળ, અનોખી ધારણા શક્તિ અને મોહક વ્યક્તિત્વથી આપે સૌના ઉત્થાન માટે સદા સંઘર્ષ કર્યો સુખદ ભવિષ્ય જ્યારે કુદરતે સાકાર કયું ત્યારે આપ અમારી વચ્ચે નથી જેનો આઘાત અસહ્ય છે. પણે પણે આપની યાદ સતાવે છે.

અનુક્રમણીકા

પૃષ્ઠ	૬	નવપદ ઓળીની વિધિ
„	૭	દેવવંદન વિધિ
„	૧૩	ચૈત્યવંદન વિધિ
„	૧૪	આયંબીલનું પરચખાણુ
„	૧૫	અરિહંત પદ આરાધન વિધિ તથા નવપદના ૯ દિવસના દુહા
„	૧૭	પરચખાણુ પાળવાની વિધિ
„	૧૮	અર્હદેવોની સગાય તથા આયંબીલ કર્યા પછી ચૈત્યવંદન વિધિ
„	૧૯	નવપદ આરાધન બીજા દિવસની વિધિથી અનુક્રમે નવે દિવસની વિધિ પૃષ્ઠ ૩૭ સુધી
„	૩૭થી	નવપદના ચૈત્યવંદનો તથા સ્તવનો તે પૃષ્ઠ ૫૦ સુધી છે
„	૫૦થી	૨૦ સ્થાનક તપ વિધિ તે પૃષ્ઠ ૫૮ સુધી
„	૫૯થી	તીથીઓના ચૈત્યવંદનો વિગેરે તે પૃષ્ઠ ૬૮ સુધી
„	૬૯થી	જ્ઞાનપંચમી તપ વિધિ તથા જ્ઞાનપંચમીના દેવવંદન તે પૃષ્ઠ ૯૦ સુધી
„	૮૯થી	હર્ષચંદ્રગણી વિરચીત દિવાળીના દેવવંદનની વિધિ તે પૃષ્ઠ ૯૭ સુધી
„	૯૭થી	સાગરચંદ્ર સૂરિ વિરચીત ચૌમાસી દેવવંદન તે પૃષ્ઠ ૧૩૬ સુધી

- પૃષ્ઠ ૧૪૧થી અક્ષયનિધિ તપ વિધિ
 ,, ૧૪૪થી વર્ધમાન તપના ચૈત્યવંદન વિગેરે
 ,, ૧૫૧થી શ્રી વર્ધમાન તપની વિધિ
 ,, ૧૫૨થી દશ પચ્ચખાણુ તપ વિધિ-ક્ષર સમુદ્ર તપ
 પોષ દશમી તપ-કોહીણુ નમ-વર્ષીતપ-મેરૂ
 ત્રયોદશી તપ-અને પંચ કલ્યાણુક તપ વિગેરે
 ,, ૧૬૦થી ચંદન ખાળા તપ તથા સિદ્ધાયલભના ૭ છઠ
 તપ તથા અષ્ટ પદ તપ
 ,, ૧૬૩થી પૃથ્વગલ પરાવર્તનની વિગત.

શ્રી નવપદની ઓળીની વિધિ

ચૈત્ર શુદ્ધ ૭ યા આસો સુદ્ધ ૭ ઓળીની શરૂઆત કરવી, નવ દિવસ સુધી આયંબીલનો તપ કરવો. ક્ષય તિથિ આવી જાય તો સુદ્ધ છઠ્ઠી શરૂ કરવી અને જો વૃદ્ધિ તિથિ આવી જાય તો સુદ્ધ આઠમી શરૂ કરવી.

ઉપાશ્રય અગર દેરાશરમાં સિંહાસન અથવા બાજેઠ ઉપર નવપદ શ્રી સિદ્ધચક્રનો ઘટ્ટો સ્થાપન કરવો. સવાર અપોર અને સાંજ એમ ત્રિકાલ પૂજા કરવી. બધી ક્રિયા તેના સામે કરવી.

પહેલા દિવસની વિધિ સવારમાં રાઈ પ્રતિક્રમણ કરી પરિલેહણ કરવું. તેની વિધિ એક ખમાસણુ ઠઈ ઇરિયાવહિયં. તસ્સ. અનત્થ કહી એક લોગસ્સનો કાઉસગ્ગ કરી પ્રગટ લોગસ્સ કહી, ખમાસણુ ઠઈ, ઇચ્છા કારેણુ સંહિસહ ભગવન! પરિલેહણુ સંહેસામિ? ઇચ્છં. ખીજે ખમાસમણે પરિલેહણુ કરેમિ કહી મુહપત્તિ, ચરવલો, અને કટાસણુ પરિલેહવા, પછી એક ખમાસણુ ઠઈ, ઇચ્છાકારેણુ સંહિસહ ભગવન! અંગ પરિલેહણુ સંહેસામિ. ખીજે ખમાસમણે અંગ પરિલેહણુ કરેમિ કહી પહેલા ચણીઓ પછી ચોળી અને તે પછી સાડી પરિલેહવા. ત્યાર પછી ઉપાશ્રયમાંથી દંડાસખ વિગેરેથી કાંજે કાઢી વસ્તીની બહાર જઈ કાંજે પરઠવવો પરઠવતાં “આણુજાણુહ જરસ વગ્ગો” વોસિરે વોસિરે એમ ત્રણ વખત બોલવું. પછી ઉપાશ્રયમાં આવી એક ખમાસણુ ઠઈ, ઇરિયાવહિયં. તસ્સ, અનત્થ કહી એક લોગસ્સનો કાઉસગ્ગ કરી પારી પ્રગટ લોગસ્સ કહેવો. આટલું કર્યા પછી દેવ વંદન કરવા.

દેવવંદન વિધિ

પ્રથમ ખમાસમણુ દેઈ, ઇચ્છાકારેણુ સંહિસહ લગવન ઈરિયાવહિયં પડિહ્કમામિ ? એમ કહી, ઇરિયાવહી પડિહ્કમી એક લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગ કરી પ્રગટ લોગસ્સ કહેવો, પછી ખમાસણુ દેઈ ઇચ્છાકારેણુ સંહિસહ લગવન ચૈત્યવંદન કરું ? ઇચ્છું કહી, નીચે ખેસી ડાખો ઢીચણુ ઊચો રાખી ખે હાથ જોડી નીચે પ્રમાણુ ચૈત્યવંદન ખોલવું:—

સિરિ-રિસહ-ચૈત્યવંદન

સિરિ રિસહ પઠમનાહં નિવં મુણિણુ જીણુવરં ચ તિથયરં, યુગઆંઈ સયલ લવિયણુ, મંગલ જ્ય કારણું વંદે ? સયલ જીયલોય પયઈ, સંતિકર સંતિનાહ મુણિણુવરં, સોલસમં તિથયરં, પંચમ ચક્રિકં નમંસામિ-૨-જાજીવ ખંભયારિં, નિય જસ પસરેણુ રંજિયં ભુવણું, મોડિય વમ્મહ માણું, નેમિજી-ણુંદં પણિવયામિ-૩-સુર અસુર નાગ મહિયં, લોગાડલોગ પયાસગં સૂરં, મિચ્છત્ત તમે હરણું, પાસજીણુંદં થુણિસ્સામિ-૪-તિથપઈ સિરિ વીરં, ગુણાગરં ખંતિ, સાગરં ધીરં, પત્તં ભવોહત્તીરં, વંદે કમ્મારિ સિરિ સીરં-૫-સંવેડવિ જીણુનાહા. ગણુહર સહિયા ય કેવલ દિણુંદા અન્નેડવિ જેય સિદ્ધા, સંવે તિવિહેણુ વંદામિ-૬-સંપઈ વટ્ટઈ જે જીણુ, સીમંધરસામિ પમુહ તે સંવે ભવિય પડિખોહ દિણુયર, તિગરણુ સુધ્ધેણુ પૂએમિ.

ગુનહ ગંભીર થોઈ

ગુનહ ગંભીર અચલ જીમ ધીર કમં-રિપુવીર ભવ જલ-તારી, વસી ગૃહવાસ તજી ઉદાસ ભજી વનવાસ ભચ્ચે અનગારી, મનમથ માન મોરિ કર ધ્યાન પાય શુભ ધ્યાન ખહુત સુખકારી, સમર અરિહંત ભજીત ભગવંત મુક્તિવર કંત વૃષભ

પદધારી ॥ ૧ ॥ અજીત જીનરાય સુરા સુરપાય નમત બહુભાય
 ગુણાકર બાની, સુધાકર વૃષ્ટિ કરત સુખ સૃષ્ટિ સદા સમદ્રષ્ટિ
 કહત મુખબાની, સુનત સંતોષ કરત ધર્મ પોષ હરત મનરોષ
 ધરત જે પ્રાની, સમર સિંગદેવ કરહું તસુ સેવ જોરકર જે
 વિભાવ મન આની ॥ ૨ ॥ સંભવ જગદીશ નિમુ નિશદિશ
 ભકિત સુજગીશ મુકિત પંથ ગમી, માન માતંગ દમી ઉત્તંગ
 ભયે નિરભંગ મિથ્યા મત નામી, સફલ મુજ નયન દેખી પ્રભુ
 વચન અભિનવ મયન રૂપસમ પામી પરં તુમ ચરણ છોર
 જરા મરણ ભવ ભય હરણ કરહું મોરા સ્વામી ॥ ૩ ॥ અભિ-
 નંદનનાથ પરમ સુખ સાથ જોર હોઠાં હાથ રંગચિત્ત લાવું,
 ખારજીવે માય પાસકુનિ આય કહત નિર્માય ભાગ્યવસી પાવું,
 રસન મુહ એક બહુરન વિવેક તુમ ગુન છેક કેમ હું ગાવું,
 ભ્રમણ કઉમૂર કર્મ ઉનમૂર રહે પ્રભુ દૂર ભાવધર ધ્યાવું. ॥૪॥
 પછી નીચે ખેસીને જકિંચિ અને નમુત્યુણું કહેવું.

જકિંચિ

જકિંચિ નામ તિથ્યં. સગ્ગે પાયાલિતિરિયલોઅમ્મિ,
 બાઇ જીણ બિંબાઈ, તાઈ સંવાઈ વંદામિ ?

નમુત્યુણું

નમુત્યુણું અરિહંતાણું ભગવંતાણું આઈગરાણું તિથ્ય-
 રાણું સયંસંખુદ્ધાણું પુરિસુત્તમાણું પુરિસ-સીહાણું પુરિસ
 વરપુંડરિયાણું પુરિસ વર ગંધ હત્થીણું, લોગુત્તમાણું લોગ-
 નાહાણું લોગહિયાણું લોગ પઈવાણું લોગ પજ્જેઅગરાણું
 અભય દયાણું ચખ્ખુ દયાણું મગ્ગ દયાણું સરણુ-દયાણું જીવ
 દયાણું ખોહિ દયાણું ધમ્મદયાણું ધમ્મદેસિયાણુ ધમ્મ નાય-
 ગાણુ ધમ્મ સારહીણું ધમ્મવર ચાઉરંત-અક્કવટ્ટીણું દીવોતાણું
 સરણુ ગઈ પઈકા અપ્પહિહય-વરનાણું દંસણુ ધરાણુ વિચટ્ટ

છઉમાણું જિણાણું જવયાણું તિનાણું તારયાણું પુદ્ગાણું
 યોહયાણું મુત્તાણું મોઝગાણું; સવ્વનૂણું સવ્વ-દરિસીણું
 સિવમયલ - મરુઝ - મણુંત - મખખય મવ્વાખાહ મપુણરાવિતિ
 સિદ્ધિગઈ-નામ ધેયં ઠાણું સંપત્તાણું નમો જીણુણું જીય લયાણું;
 જે ઝ અઘઆ સિદ્ધા, જે ઝ લવિસ્સંતિડણાગઝે કાલે; સંખઈ
 ઝ વટ્ટમાણુ, સવ્વે તિવીહેણુ વંદામિ ॥૧૦॥ પછી ખમાસમણુ
 દઈ, ઇચ્છાકારેણુ સંદિસહ લગવન્ ચારિત્રાચાર વિશોધનાર્થ
 કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં કહી ઉભા થઈ જે હાય જોડી અન્નતથ યોલી
 ચારિત્રાચાર વિશુદ્ધિ માટે 'ચંદેસુ નિમ્મલયરા' સુધી જે
 લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગ કરી પ્રગટ લોગસ્સ કહેવો પછી
 સવ્વલોઝે કહેવો.

સવ્વલોઝે

સવ્વલોઝે અરિહંત ચેઈઆણું કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં
 વંદણુ વત્તિઆઝે પૂઆણુ વત્તિઆઝે સક્કાર-વત્તિઆઝે સમ્માણુ
 વત્તિઆઝે યોહિલાલ વત્તિઆઝે નિરૂવસગ્ગ વત્તિઆઝે સદ્ધાઝે
 મેહાઝે ધીઈઝે ધારણાઝે અણુપ્પેહાઝે વટ્ટમાણીઝે ઠામિ
 કાઉસ્સગ્ગં અન્નતથ.

યોલી દર્શનાચાર-વિશુદ્ધિ માટે 'ચંદેસુ નિમ્મલયરા'
 સુધી એક લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો.

પુખ્ખરવરદી

પુખ્ખર-વરદી વટ્ટે, ધાયઈ-સહે ઝ જંખૂદીવે ઝ,
 ભરહે-રવય-વિદેહે, ધમ્માઈગરે નમંસામિ ॥ ૧ ॥ તમ તિમિર
 પહલ વિદ્ધં, સણુસ્સ સુરગણુ નરિદ્ધ મહિઅસ્સ । સીમાધરસ્સ
 વંદે, પપ્પેહિઅ-મોહજલસસ્સ ॥ ૨ ॥ જઈ જરા-મરણુ-સોગ-

પણાસણુસ્સ, કલ્હાણુ પુખ્ખલવિસાલ-સુહાવહસ્સ; કેા? દેવ-
દ્દાણુવ-નરિદ્દ-ગણુડ-ચ્ચિચ્ચસ્સ ધમ્મસ્સ સાર મુવલખ્ખ કરે
પમાયં ॥ ૩ ॥ સિદ્ધે લો! પયચ્ચો નમો ળણુમચ્ચે નંદી સયા
સંજમે, દેવંનાગ-સુવત્ત-કિન્નર-ગણુ સખ્ખમ્મ-લાવડચ્ચિચ્ચે ।
લોગો જ્જથ પઠ્ઠકિચ્ચો જ્જગમિણુ તેલુક્ક-મચ્ચાસુરં, ધમ્મો
વહ્હઉ સાસચ્ચો વિજ્જયચ્ચો ધમ્મુત્તરં વહ્હઉ ॥ ૪ ॥ સુચ્ચસ્સ
લગવચ્ચો કરેમિ કાઉસ્સગ્ગ વંદણુવન્તિચ્ચાચ્ચે ॥ ચન્નતથ ।

બ્રાહ્મી જ્ઞાનાચાર-વિશુદ્ધ માટે 'ચદેસુનિમ્મલયરા' સુધી
એક લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો પછી

સિદ્ધાણું પુદ્ધાણું

સિદ્ધાણું પુદ્ધાણું, પારગયાણું પરંપરગયાણું । લોચ્ચગ્ગ
મુવગયાણું, નમોસયાસઁવ-સિદ્ધાણું ॥ ૧ ॥ જ્જે દેવાણુડવિ દેવો,
જં દેવા પંજલી નમંસંતિ । તં દેવ-દેવ-મહ્હિચ્ચં, સિરસા
વંદે મહ્હાવીરં ॥ ૨ ॥ ઇંકકેડવિ નમુકકારો, ળણુવર વસહસ્સ
વદ્ધમાણુસ્સ । સંસાર સાગરાચ્ચો, તારેઈ નરં વ નાવિં વા ॥૩॥
ઉન્નિજ્જત-સેલ-સિહેરે, દિખ્ખા નાણું નિસીહિચ્ચા જ્જસ્સ । તં
ધમ્મચ્ચક્કવટિં ચ્ચરિકુનેમિં નમંસામિ ॥ ૪ ॥ ચત્તારે ચ્ચકુ દ્દસ
દો ચ્ચ, વંદિચ્ચા ળણુવરા ચ્ચઉવ્વીસં, પર-મકુ-નિક્કિ-ચ્ચકુ,
સિદ્ધા સિદ્ધં મમ દિસંતુ ॥ ૫ ॥ પછી નીચે બેસી નમુત્થુણું
કહીને જ્જવંતિ બે ગાથા કહેવી.

જ્જવંતિ બે ગાથા

જ્જવંતિ ચ્ચેઈચ્ચાઈ, ઉદ્ધે ચ્ચ ચ્ચહે ચ્ચ તિરિયલો ચ્ચેચ્ચ ।
સઁવ્વાઈ તાઈ વંદે, ઇંહ સંતો તત્થ સંતાઈ ॥ ૧ ॥ જ્જવંત
કેડવિ સાહુ, ભરહે-રવય-મહ્હાવિદ્દેહે ચ્ચ । ચ્ચવ્વેસિં તેસિં પણુચ્ચો.

તિવિહોણ તિદંડ-વિરયાણું ॥ ૨ ॥ અનંતા સિદ્ધજીને માહારો
નમસ્કાર હોજો ।

પછી ખમાસણ દેઇ, ઇચ્છાકારેણું સંદિસહ ભગવન
સ્તવનં સંદિસાએમિ ? ખીજે ખમાસમણે ઇચ્છાકારેણું સ્ત-
વનં લણેમિ ? ઇચ્છં, પછી એક નવકાર ગણી સમેત શિખરતું
સ્વતન કહેવું. તે આ:—

શ્રીસમેત શિખરતીર્થ-સ્તવન. ।

શિખર સમેત જુહારો ભવિ તુમે, શિખર સમેત
જુહારો । ઇણ ગિરિવરપર વીશ જીનેશ્વર પામ્યા શિવ સુખ
સારો ભ૦ ॥ ૧ ॥ ૧અજીત રસંભવ ઉચ્ચલિનંદન ઇસુમતિ,
પપન્નપ્રભ દુઃખવારો । દસુપાર્શ્વ ડ્યંદ્રપ્રભ ટસુવિધિ જીને-
શ્વર, દરીતલજીન સુખકારો. ભ૦ ॥ ૨ ॥ ૧૦શ્રીશ્રેયાંસ
૧૧વિમલ જ્યું ૧૨અનંતજીન, ૧૩ધમ, ૧૪શાંતિ હૈયે ધારો ।
૧૫શ્રીકુંથુ, ૧૬અર, ૧૭મલિલ. ૧૮મુનિસુન્નત, ૧૯નમિ
૨૦પાર્શ્વજીન-તારો ભ૦. ॥ ૩ ॥ જીણ જીવે ગિરિરાજ ન
ફરસ્યો, ભમસ્યે તે સંસારો । મન વચ કાયા શુદ્ધિ કરી
ફરસ્યે, તે પામે ભવ પારો ભ૦ ॥ ૪ ॥ સવંત અઢારસેં છાશકે,
ફાગણ માસ મઝારો । વદિ પડવા દિન શીખર જુહાર્યો,
શ્રીલખ્વિધ્યંદ્રસૂરી સારો ભ૦ ॥ ૫ ॥

પછી જે હાથ ઉંચા લલાટે રાખી, જ્ય વીયરાય કહેવા

। જ્ય વીયરાય ! ।

જ્ય વીયરાય ! જગગુરૂ ! હોઉ મમ તુહ પલાવએ
ભયવં ! ભવ-નિવેએ મગ્ગાણુસારિયા ઇકુ-ફલ સિદ્ધી ॥ ૧ ॥
લોગ વિરુદ્ધ ચ્યાએ, -ગુરૂ-જીણ-પૂઆ પરત્થ કરણું ચ । સુહ
ગુરૂ-જોગો તવ્વયણ, સેવણા આભવ-મખંડા ॥ ૨ ॥ વારિજજઇ

જઈવિ નિયાણુ, ખંધણું વીયરાય ! તુહં સમએ તહવિ મમ
હુજ્જ સેવા, ભવે ભવે તુમહ ચલણાણું ॥ ૩ ॥ દુખખ-ખખએ
કરમ-ખયએ, સમાહિ મરણું ચ યોહિ-લાલો અ । સ'પજ્જઉ
મહ એઅં, તુહ નાહ ! પણામ-કરણેણું ॥ ૪ ॥ સર્વ મંગલં
માંગલ્યં, સર્વકલ્યાણું કારણું । પ્રધાનં સર્વ-ધર્માણું જ્ઞેન
જયતિ શાસનં ॥ ૫ ॥

પછી મિચ્છામિ દુક્કડં નીચે મુજબ દેવા:—

મિચ્છામિ-દુક્કડં ।

જ્ઞાનચાર દર્શનાચાર-ચારિત્રાચાર-તપાચાર-વીર્યાચાર- એ
પંચવિધ આચારમાહી જે કાંઈ જાણુતાં અજાણુતાં દૂષણુ લાગ્યું
હોય તે સર્વે હું મન વચન કાયાએ કરી મિચ્છામિ દુક્કડં ॥ઈતિ ।

પ્રભાતના પ્રથમ દેવ વંદન કરી અલગ અલગ નવ
જીનમંદિરે જાવું અગર નવજીન પ્રતિમાની સામે એક એક
ચૈત્ય વંદન કરવું. એ પ્રમાણે નિત્ય નવ ચૈત્ય વંદન કરવા,

ચૈત્યવંદન કરવાની વિધિ.

ત્રણ ખમાસમણુ દઈ ઇચ્છાકારેણુ સંહિસહુ ભગવન
ચૈત્યવંદન કરું કહી ચૈત્યવંદન યોલી. પછી જંકિચી. નમુત્થુણું
જાવંતિયેં જાવંતકે વિસાહુ એ યે ગાથા યોલી ખમાસમણુ
દઈ ઇચ્છારેણુ સંહિસહુ ભગવન સ્તવન સં દે સાહિમિ ધીજ્ઞ
ખમાસમણુ સ્તવન જાણેમિ યોલી સ્તવન યોલવું પછી જયવિરાયં
સંવલોએં અન્નથ યોલી એક લોગરસનો કાઉસગ્ગ કરી સ્તુતિ
યોલવી, એ રીતે નવ વખત નવ ચૈત્યવંદન સહુવિધિ કર્યા પછી
વાસક્ષેપની પ્રતિમાજીની યા સિદ્ધચક્ર ગટ્ટાની પૂજા કરવી. કેશર
ચંદનથી પૂજા કરવી ત્યારપછી આયંબિલના પચ્ચખાણુ કરવા.

॥ આયંબિલના પચ્ચખાણુ ॥

ઉગ્ગએસૂરે નમુઝ્કાર સહિયં પોરસહિયં સાઠં પોરસ-
હિયં પચ્ચખામિ ચઉવિહંપી આહાર અસણું પાણુ ખાઈમં
સાઈમં અન્નથ્થણા ભોગેણુ સહસ્સા ગારેણુ પછન્ન કાલેણુ
દ્દિસામોહેણુ સાહુવયણેણુ સવ્વ સમાહિ વત્તિયાગારેણુ આયં-
બિલ પચ્ચખામિ અન્નથ્થણા ભોગેણુ સહસ્સા ગારેણુ લેવા
લેવણુ ગિહિથ્થસંસઠેણુ ઉખિત્તવિવેગેણુ પારિકા વણિયા ગારેણુ
મહત્તાગારેણુ સવ્વસમાહિ વત્તિયાગારેણુ એકાસણું પચ્ચખામિ
તિવિહંપિ આહાર અસણું ખાઈમં સાઈમં અન્નથ્થણા ભોગેણુ
સહસ્સાગારેણુ સાગારિયાગારેણુ અઉટ્ટણ પસારેણુ ગુરૂ અખ્ખુ-
કાણેણુ પારિકાવણિયાગારેણુ મહત્તરાગારેણુ સવ્વ સમાહિ
વત્તિયાગારેણુ પાણુસસ લેવેણુવા-અલેવેણુવા અછેણુવા ખહુ
લેવેણુવા અસિથેણુવા । વોસિરામિ ।

(નવ પદ્મમાં પહેલે પદ અરિહંત છે, તેનો વણું સફેદ
(ધોળો) હોવાથી પહેલા આયંબિલમાં ચોખા (ભાત) અને ગરમ
પાણી એ એ દ્રવ્યનો ઉપયોગ કરવો. આયંબિલનું પચ્ચખાણુ
કરીને અરિહંતના ગુણ ખાર હોવાથી ખાર ખમાસણા નીચેના
પદો ખોલી દેવા.

અરિહંતના ખાર ગુણુ

॥ ૧૨ સાથીયા ૧૨ ફલ ૧૨ ખમાસમણુ સમજવા ॥

ખમા. ૧ અશોકવૃક્ષ પ્રાતિહાર્યં સંયુતાય શ્રી અરિહંતાય નમઃ
,, ૨ પુષ્પ વૃષ્ટિ પ્રાતિહાર્યં સંયુતાય ,,
,, ૩ દિવ્ય ધ્વનિ પ્રાતિહાર્યં સંયુતાય ,,

- ખમા. ૪ ચામર યુગ પ્રાતિહાર્ય સંયુતાપ શ્રી અરિહંતાયનમઃ
 ,, ૫ સુવર્ણ સિંહાસન પ્રાતિહાર્ય સંયુતાય ,,
 ,, ૬ ભામંડલ પ્રાતિહાર્ય સંયુતાય ,,
 ,, ૭ દંડુભિ પ્રાતિહાર્ય સંયુતાય ,,
 ,, ૮ છત્ર ત્રય પ્રાતિહાર્ય સંયુતાય ,,
 ,, ૯ જ્ઞાનાતિશય સંયુતાય ,,
 ,, ૧૦ પૂજાતિશય સંયુતાય ,,
 ,, ૧૧ વચનાતિશય સંયુતાય ,,
 ,, ૧૨ અપાયા પગમાતિશય સંયુતાય શ્રી અરિહંતાયનમઃ

ઉપર માફક બાર ખમાસણા દહ અરિહંત પદ આરા-
 ધનાર્થ કાઉસ્સગં કરેમિ અન્નતથ ઉંસસિસેણું કહી બાર
 લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગ કરી પ્રગટ લોગસ્સ કહેવો. આ વિધિ
 પૂર્ણ થયા પછી મધ્યાન સમયે ખપોરના સાડા અગિયાર
 વાગ્યે ખીજી વખત દેવવંદન કરવા. પછી આયંબિલનું
 પરચખાણુ પારવું.

અરિહંતના ખાર ખમાસમણા નીચેનો દુહો ઓલીને દેવા :—

અરિહંત પદ ધ્યાતો થકો, દ૦વ ગુણ પન્નમય રે
ભેદ છેદ કરી આતમા, અરિહંતરૂપી થાય રે
વીર જિનેસર ઉપદેશે, સાંભળજો ચિત્તલાઘ રે ૧

નવપદ્ધના નવ દિવસના નવ દુહો

અરિહંત પદ ધ્યાતો થકો, દ૦વહ ગુણ પન્નમય રે
ભેદ છેદ કરી આતમા, અરિહંત રૂપી થાય રે ૧
વીર જિનેશ્વર ઉપદેશે, સાંભળજો ચિત્તલાઘ રે,
આતમધ્યાને આતમા, શ્દ્ધિ મળે સવિઆધ રે વીર૦ ૧
રૂપાતીત સ્વભાવજે, કેવલ દંશણુ નાણી રે,
તે ધ્યાતા નિજ આતમા, હોય સિદ્ધ ગુણુ ખાણી રે, વીર૦ ૨
ધ્યાતા આચરજ ભલા, મહામંત્ર શુભ ધ્યાની રે
પંચ પ્રસ્થાને આતમા, આચરજ હોય પ્રાણી રે વીર૦ ૩
તપ સક્રાયે રત સદા, દ્વાદશા અંગનો ધ્યાતા રે
ઉપાધ્યાયને આતમા, જગ ખંધવ જગ બ્રાતા રે વીર૦ ૪
અપ્રમત જે નિત્ય રહી, નવિહરખે નવિશોચે રે
સાધુ સુધાતે આતમા, શું મુંડે શું લોચે રે વીર૦ ૫
સમ સંવેગાદંક ગુણુ, ક્ષય ઉપશમજે આવે રે
દર્શન તેહિજ આતમા, શું હોય નામ ધરાવે રે વીર૦ ૬
જ્ઞાનાવણી જે કમ છે, ક્ષય ઉપરામ તસ થાય રે
તે હુવે એહિજ આતમા, જ્ઞાન અબોધતા જાય રે વીર૦ ૭
જાણો ચારિત્ર તે આતમા, નિજ સ્વભાવમાં રમતો રે
લેચ્યા શુદ્ધ અલંકર્યો, મોહવને નવિભમતો રે વીર૦ ૮
મુચ્છા રાધે સંવરી, પરિણુતિ સમના યોગે રે
તપતે એહિજ આતમા, વતે નિજ ગુણુ ભોગે રે વીર૦ ૯

—પચ્ચખાણુ પારવાની વિધિ—

ખમાસમણુ દઈ ધરિયા વહીયં તસ્સ ઉતરી. અન્નત્થ
 કહી એક લોગરસનો કાઉસગ્ગ કરી પ્રગટ લોગરસ કહેવો પછી
 ખમાસમણુ દઈ ઇચ્છાકારેણુ સંદિસહ ભગવન પચ્ચખાણુ પ.રવા
 મુહપત્તિ પડિલેહું ! ઇચ્છં કહી મુહપત્તિ પડલેહવી પછી ૧
 ખમાસણુ દઈ સિરિરિસહનું ચૈત્ય વંદન કરી જંકિચીં નમુ-
 ત્થુણું નવંત કે ઝે ગાથા ઝોલી એક નવકાર ઝોલી ઉવસગ્ગ-
 હરં ઝોલી જય વિચરાય ઝોલવા બાદ ખમાસમણુ દઈ ઇચ્છા
 કારેણુ સંદિસહ ભશ્રવન પચ્ચખાણુ પારવા મુહપત્તિ પડી લેવું !
 ઇચ્છં કહિ મુહપત્તિ પડી લેહવી પછી ૧ ખમ.સમણુ દઈ ઇચ્છા-
 કારેણુ સંદિસહ ભગવન પચ્ચખાણુ પાર? યથા શક્તિ કહી
 ખીજે ખમાસમણે ઇચ્છા. પચ્ચખાણુ પાર? તહન્તિ કહી જમણા
 હાથનો અંગુઠો મુઠીમાં લઈ જમીન પર એ હાથ સ્થાપી એક
 નવકાર ઝોલી આયંખિલ ક્યુંં તિવિહાર પોરસી. સાઠ પોરસી
 પુરીમઠ્ઠ પચ્ચખાણુ ક્યુંં ચૌવીહાર.

કાસિચ્ચંપાલિચ્ચં ચેવ, સોહિચ્ચં તીરીચ્ચં તહા;
 કિટ્ટિચ્ચં આરાહિચ્ચં ચેવ; વિસો હિન્ન જયં જઇ ॥૧॥
 કાસુચ્ચં એસણિન્નચ, જં નિણેહિં પવેઇચ્ચં,
 તંચ નીરંગહિસ્સામિ; સામાઇચ્ચિ પોસેહ તહા. ॥૨॥

પછી ઝે ખમાસમણુ દઈ સન્નત્યનો આદેશ માગી એક
 નવકાર ગણી ઉભડક ઝેસી અરહં દેવોની સઝાય કહેવી.

॥ અરહદેવની સજ્જત્ય ॥

અરહદેવો ગુરુણો, સુસાહુણો જીભમય મહ પમાણુ, ઇચ્ચાઈ સુહોભાવો, સમ્મતર્થિતિ જગ ગુરુણો ॥ ૧ ॥ લખ્ખઈ સુર સામિત, લખ્ખઈ પહુ અ-તણુ ન સદેહો એગાં નવરિન લખ્ખઈ, દુલ્લહં રચણુઅ સમ્મતં ॥૨॥ સમ્મતં મિઉ લદ્ધે વિમાણુ વજ્જં ન ખંધયે આઉં, જઈવિન સમ્મત જઠો, અહવ ન ખદ્ધાઉ એપુવ્વિ ॥૩॥ દિવસે દિવસે લખ્ખાં, દેઈ સુવન્નસ્સ ખંડિયં એગો; એગો પુણુ સામાઈઅં, કરેઈન પહુપ્પયે તસ્સ ॥૪॥ નિદ પસંસાસુ સમો, સમોઅ માણાવ માણાકારિસુ; સમસયણુ પરિઆણુ મણો, સામાઈ અ સંગએ જીવો ॥૫॥

તે પછી આયંખિલતું લોજન લેવું આમંખિલ કર્યા પછીચૈત્યવંદન કરવું.

—ચૈત્યવંદન વિધિ—

ખમાસમણુ દઈ ઇરિયા વહિયં ૦ તસ્સ ૦ અન્નત્થ ૦ એક લોગસ્સનો કાઉસગ્ગ કરી પ્રગટ લોગસ્સ ખોલી ઇચ્છા કારેણું સંદિસહ ભગવન ચૈત્યવંદન કરું ઇચ્છાં જગ ચિતામણિ ચૈત્યવંદન ખોલી જંકિંચી નમુત્થુણું જાવંતિ ખે ગાથા ખોલી ખે ખમાસમણુ દઈ સ્તવનનો આદેશ માગી એક નવકાર ખોલી ઉવસ્સગહરં ખોલી જય વિચરાય ખોલવા. તે પછી જ્યારે પાણી પીવું હોય ત્યારે પી શકે છે. તે પતી ગયા પછી ઓં હ્રીં નમો અરિહંતાણું એ પદ

ખોલી એ હજાર (૨૦૦૦) જાપ કરવા. વીશ નોકરવાલી ફેરવવી એ જાપ જ્યારે સમય મળે ત્યારે કરવા. શ્રીપાલ ચરિત્રનું વાંચન અને શ્રવણ કરવું સાંજના સમયે ત્રીજી વખત દેવ વંદન કરી જિન મંદિર જવું ત્યાર પછી દેવસિય પ્રતિક્રમણ કરવું ઇતિ પ્રથમ દિવસની વિધિ સંપૂર્ણ.

—ખીજ દિવસની વિધિ—

પહેલા દિવસની માફક ખીજ દિવસે પણ પ્રતિક્રમણ, દેવવંદન વિગેરે બધી વિધિ કરવી. પણ સિદ્ધ પદનો વર્ણ રાતો હોવાથી આયંબિલમાં ઘઉંનો પદાર્થ વાપરવો. ઓહી નમો સિદ્ધાણું, પદ જાપ ૨૦૦૦ નો ગણવો અને સિદ્ધના આઠ ગુણ હોવાથી આઠ ખમાસમણા દેવા. આઠ સાથિયા, આઠ ફલ.

ખમા૦	૧	અનંત જ્ઞાન સંયુતાય	શ્રી સિદ્ધાય નમઃ
”	૨	અનંત દર્શન સંયુતાય	”
”	૩	અવ્યાબાધ સંયુતાય	”
”	૪	અનંત ચારિત્ર ગુણ સંયુતાય	”
”	૫	અક્ષય સ્થિતિ ગુણ સંયુતાય	”
”	૬	અરૂપી નિરંજન ગુણ સંયુતાય	”
”	૭	અગુરુલઘુગુણ સંયુતાય	”
”	૮	અનંત વિર્ય ગુણ સંયુતાય	શ્રી સિદ્ધાય નમઃ

ઉપર માફક ખમાસમણા આઠ દઇ સિદ્ધપદ

આરાધનાર્થે કાઉસગ્ગં કરેમિ. અન્નત્થં કહી આઠ લોગસ્સને
કાઉસગ્ગ કરી પ્રગટ લોગસ્સ યોલવો ખીજી બધી વિધિ
પહેલા દિવસની માફક કરવી.

....ત્રીજા દિવસની વિધિ....

પહેલા દિવસની માફક બધી વિધિ કરવી. વિશેષ
એટલું સમજવું આચાર્યપદનો વર્ણુ પીળો હોવાથી
આચંબિલમાં ચણુનો પદાર્થ વાપરવો એ હ્રી અને નમો
આચરિયાણુ એ પદના જાપ ૨૦૦૦ બે હજાર ગણવા અને
આચાર્યના ગુણ છત્રીશ હોવાથી છત્રીશ ખમાસમણુ નીચે
માફક દેવા.

ખમા૦ ૧ પ્રતિરૂપગુણસંયુતાય	શ્રી આચાર્યાય નમઃ
” ૨ સૂર્યવ-તેજસ્વિગુણસંયુતાય	”
” ૩ યુગપ્રધાનાગમસંયુતાય	”
” ૪ મધુરવાક્યગુણસંયુતાય	”
” ૫ ગાંભીર્યગુણસંયુતાય	”
” ૬ ધૈર્યગુણસંયુતાય	”
” ૭ ઉપદેશગુણસંયુતાય	”
” ૮ અપરિશ્રાવીગુણસંયુતાય	”
ખમા૦ ૯ સૌમ્યપ્રકૃતિગુણસંયુતાય	શ્રી આચાર્યાય નમઃ
” ૧૦ શીલગુણસંયુતાય	”
” ૧૧ અવિગ્રહગુણસંયુતાય	”

ખમા૦ ૧૨ અવિકથકગુણસંયુતાય	શ્રી આચાર્યાય નમઃ
„ ૧૩ અચપદગુણસંયુતાય	„
„ ૧૪ પ્રસન્નવદનગુણસંયુતાય	„
„ ૧૫ ક્ષમાગુણસંયુતાય	„
„ ૧૬ ઋણુગુણસંયુતાય	„
„ ૧૭ મૃદુગુણસંયુતાય	„
„ ૧૮ સર્વસંગમુક્તિગુણસંયુતાય	„
„ ૧૯ દ્વાદશવિધતપગુણસંયુતાય	„
„ ૨૦ સપ્તદશવિધસંયમગુણસંયુતાય	„
„ ૨૧ સત્યવ્રતગુણસંયુતાય	„
„ ૨૨ શૌચગુણસંયુતાય	„
„ ૨૩ અક્રિયનગુણસંયુતાય	„
„ ૨૪ બ્રહ્મચર્યગુણસંયુતાય	„
„ ૨૫ અનિત્યભાવનાભાવકાય	„
„ ૨૬ અશરણુભાવનાભાવકાય	„
„ ૨૭ સંસારસ્વરૂપભાવનાભાવકાય	„
„ ૨૮ એકત્વસ્વરૂપભાવનાભાવકાય	„
„ ૨૯ અન્યત્વભાવનાભાવકાય	„
„ ૩૦ અશુચિભાવનાભાવકાય	„
„ ૩૧ આશ્રવભાવનાભાવકાય	„
ખમા૦ ૩૨ સંવરભાવનાભાવકાય	„
„ ૩૩ નિર્જરાભાવનાભાવકાય	„
„ ૩૪ લૌકસ્વરૂપભાવનાભાવકાય	„

ખમા૦ ૩૫ યોધિદુર્લભભાવનાભાવકાય શ્રી આચાર્યય નમઃ

„ ૩૬ ધર્મદુર્લભભાવનાભાવકાય „

ઉપર માફક ખમાસમણા દઈ આચાર્યપદ આરાધનાર્થે કાઉસગ્ગા કરેમિ અન્નત્થં કહી છત્રીશ લોગસ્સનો કાઉસગ્ગા કરી પ્રગટ લોગસ્સ યોલવો. ખીજી બધી વિધિ પહેલાની માફક કરવી.

—ચોથા દિવસની વિધિ—

પહેલા દિવસની માફક બધી વિધિ કરવી. ઉપાધ્યાય પદ લીલા વણ્ણુ' હોવાથી આચાર્યભિક્ષમાં મગનો પદાર્થ ખાઓ. ઝોં ડોં નમો ઉવજ્જયાણ્ણ' પદનો જાપ ૨૦૦૦ ગણવા અને પચ્ચીસ ખમાસમણ હેવા.

ઉપાધ્યાયપદના પચ્ચીસ ગુણ

ખમા૦ ૧ શ્રીઆચારાંગસૂત્રપઠનગુણયુકતાય શ્રીઉપાધ્યાય નમઃ

„ ૨ શ્રીસુચગદાંગસૂત્રપઠનગુણયુકતાય „

„ ૩ શ્રીઠાણાંગસૂત્રપઠનગુણયુકતાય „

„ ૪ શ્રીસમવાયાંગસૂત્રપઠનગુણયુકતાય „

„ ૫ શ્રીભગવતીસૂત્રપઠનગુણયુકતાય „

ખમા૦ ૬ શ્રીજ્ઞાતાસૂત્રપઠનગુણયુકતાય શ્રીઉપાધ્યાયાય નમઃ

„ ૭ શ્રીઉપાસકદશાસૂત્રપઠનગુણયુકતાય „

„ ૮ શ્રીઅન્તગદદશાસૂત્રપઠનગુણયુકતાય „

„ ૯ શ્રીઆણુતારોવવાઈસૂત્રપઠનયુકતાય „

- ખમા૦ ૧૦ શ્રીપ્રશ્નવ્યાકરણસૂત્રપઠનગુણ્યુકતાય શ્રીઉપાધ્યાય નમઃ
 ,, ૧૧ શ્રી વિપાકસૂત્રપઠનગુણ્યુકતાય ,,
 ,, ૧૨ ઉત્પાદપૂર્વપઠનગુણ્યુકતાય ,,
 ,, ૧૩ આગ્રાયાણીપૂર્વપઠનગુણ્યુકતાય ,,
 ,, ૧૪ વીર્યપ્રવાહપૂર્વપઠનગુણ્યુકતાય ,,
 ,, ૧૫ અસ્તિપ્રવાહપૂર્ણપઠનગુણ્યુકતાય ,,
 ,, ૧૬ જ્ઞાનપ્રવાહપૂર્વપઠનગુણ્યુકતાય ,,
 ,, ૧૭ સત્યપ્રવાહપૂર્વપઠનગુણ્યુકતાય ,,
 ,, ૧૮ આત્મપ્રવાહપૂર્વપઠનગુણ્યુકતાય ,,
 ,, ૧૯ કર્મ પ્રવાહપૂર્વપઠનગુણ્યુકતાય ,,
 ,, ૨૦ પ્રત્યાખ્યાનપ્રવાહપૂર્વપઠનગુણ્યુકતાય ,,
 ,, ૨૧ વિદ્યાપ્રવાહપૂર્વપઠનગુણ્યુકતાય ,,
 ,, ૨૨ કલ્યાણપૂર્વપઠનગુણ્યુકતાય ,,
 ,, ૨૩ પ્રાણાવાયપૂર્વપઠનગુણ્યુકતાય ,,
 ,, ૨૪ ક્રિયાવિશાલપૂર્વપઠનગુણ્યુકતાય ,,
 ,, ૨૫ લોકખિન્દુસારપૂર્વપઠનગુણ્યુકતાય ,,

ઉપર માફક ખમાસમણા દર્શ

ઉપાધ્યાયપદ આરાધનાર્થ કાઉસગ્ગ કરેમિ અન્નત્થ૦
 કહી પરચીશ લોગસ્સનો કાઉસગ્ગ કરી પ્રગટ લોગસ્સ ખોલવો
 ખીજી બધી વિધિ પહેલા માફક સમજી લેવી.

—પાંચમા દિવસની વિધિ—

પહેલા દિવસની માફક બધી વિધિ કરવી, સાધુપદનો

કાળો વર્ણ હોવાની આયંબિલમાં અડદનો ઉપયોગ કરવો.
 ઝાં ડાં નમો લોચે સવ્વ સાહુણું, પદના ૨૦૦૦ જાપ
 ગણવા. સાધુના ગુણ સત્યાવીસ (૨૭) હોવાથી સત્યાવીશ
 ખમાસમણા દેવા.

સાધુના સત્યાવીશ ગુણ

ખમા૦	૧	પ્રાણાતિપાતવિરમણવ્રતયુક્તાય	શ્રી સાધવે નમઃ
„	૨	મૃષાવાદવિરમણવ્રતયુક્તાય	„
„	૩	અદત્તાદાનવિરમણવ્રતયુક્તાય	„
„	૪	મૈથુનવિરમણવ્રતયુક્તાય	„
„	૫	પરિવ્રહવિરમણવ્રતયુક્તાય	„
„	૬	રાત્રિભોજનવિરમણવ્રતયુક્તાય	„
„	૭	પૃથ્વીકાયરક્ષકાય	„
„	૮	અપકાયરક્ષકાય	„
„	૯	તેઉકાયરક્ષકાય	„
„	૧૦	વાયુકાયરક્ષકાય	„
„	૧૧	વનસ્પતિકાયરક્ષકાય	„
„	૧૨	ત્રસકાયરક્ષકાય	„
„	૧૩	એકે દ્રિયજીવરક્ષકાય	„
„	૧૪	બેઠદ્રિયજીવરક્ષકાય	„
„	૧૫	તેઈદ્રિયજીવરક્ષકાય	„
ખમા૦	૧૬	ચૌરિદ્રિયજીવરક્ષકાય	શ્રી સાધવે નમઃ
„	૧૭	પચેદ્રિયજીવરક્ષકયા	„

ખમા૦	૧૮ લોભનિગ્રહકારકાય	શ્રી સમ્યક્દર્શનાય નમઃ
,,	૧૯ ક્ષમાગુણ્યુકતાય	,,
,,	૨૦ શુભભાવનાભાવકાય	,,
,,	૨૧ પ્રતિલેખનાદિક્રિયાશુદ્ધકારકાય	,,
,,	૨૨ સત્યમયોગ્યુકતાય	,,
,,	૨૩ મનોગુપ્તિયુકતાય	,,
,,	૨૪ વચનગુપ્તિયુકતાય	,,
,,	૨૫ કાયગુપ્તિયુકતાય	,,
,,	૨૬ શીતાદિદ્વાવિંશતિપરિષદસહનતત્પરાય	,,
,,	૨૭ મરણાન્તઉપસર્ગસહનતત્પરાય	,,

ઉપર માફક ૨૭ ખમાસમણા દઈ સાધુપદ આરાધનાર્થે કાઉસગ્ગ કરેમિ અન્નત્થં કહી સત્યાવીશ લોગસ્સના કાઉસગ્ગ કરી પ્રગટ લોગસ્સ કહેવો. બીજી બધી વિધિ પૂર્વે માફક સમજવી.

છટ્ટા દિવસની વિધિ

પહેલા દિવસની માફક બધી વિધિ કરી લેવી દર્શન પદ સફેદ વણું હોવાથી ચોખાનો પદ્માથ વાપરવો. 'ઓ હી નમો દસણસ્સ' પદના ૨૦૦૦ જાપ ગણવા અને સડ સડ ખમાસમણા દેવા.

ખમા૦	૧ પરમાર્થસસ્તવરૂપ	શ્રીસમ્યક્દર્શનાય નમઃ
,,	૨ પરમાર્થજ્ઞાતૃસેવનરૂપ	,,

अभा०	३	व्यापन्नदर्शनवर्णनरूप	श्रीसभ्यदर्शनाय नमः
”	४	कुदर्शनवर्णनरूप	”
”	५	शुश्रूषारूप	”
”	६	धर्मरागरूप	”
”	७	वैयावृत्यरूप	”
”	८	अर्द्धद्विनयरूप	”
”	९	सिद्धविनयरूप	”
”	१०	चैत्यविनयरूप	”
”	११	श्रुतविनयरूप	”
”	१२	धर्मविनयरूप	”
”	१३	साधुवर्गविनयरूप	”
”	१४	आचार्यविनयरूप	”
”	१५	उपाध्यायविनयरूप	”
”	१६	प्रवचनविनयरूप	”
”	१७	दर्शनविनयरूप	”
अभा०	१८	संसारैर्जिनसारमित्तिचिन्तनरूप	”
”	१९	संसारैर्जिनमतिसारमित्तिचिन्तनरूप	”
”	२०	संसारैर्जिनमतिस्थितसाध्वाहिसारमिति चिन्तनरूप	”
”	२१	शंकाहृषणुरहिताय	”
”	२२	कांक्षाहृषणुरहिताय	”
”	२३	विचिकित्साहृषणुरहिताय	”

ખમા૦	૨૪	કુદ્દિગ્દિપ્રશંસાદ્દુષણરહિતાય	શ્રીસમ્યગ્દર્શનાય	નમઃ
„	૨૫	તત્પરિચયદ્દુષણરહિતાય	„	„
„	૨૬	પ્રવચનપ્રભાવકરૂપ	„	„
„	૨૭	ધર્મકથાપ્રભાવકરૂપ	„	„
„	૨૮	વાદિપ્રભાવકરૂપ	„	„
„	૨૯	નૈમિત્તકપ્રભાવકરૂપ	„	„
„	૩૦	તપસ્વિપ્રભાવકરૂપ	„	„
„	૩૧	પ્રજ્ઞાત્યાદિવિદ્યાભુતપ્રભાવકરૂપ	„	„
„	૩૨	ચૂર્ણાંજનાદિસિદ્ધપ્રભાવકરૂપ	„	„
„	૩૩	કવિપ્રભાવકરૂપ	„	„
„	૩૪	જિનશાસનક્રિયાકૌશલભૂષણરૂપ	„	„
„	૩૫	પ્રભાવનાભૂષણરૂપ	„	„
„	૩૬	તીર્થસેવાભૂષણરૂપ	„	„
„	૩૭	ઘૈર્યભૂષણરૂપ	„	„
„	૩૮	જિનશાસનભક્તિભૂષણરૂપ	„	„
„	૩૯	ઉપશમગુણરૂપ	„	„
„	૪૦	સંવેગગુણરૂપ	„	„
„	૪૧	નિર્વેદગુણરૂપ	„	„
„	૪૨	અનુકંપાગુણરૂપ	„	„
„	૪૩	આસ્તિક્યગુણરૂપ	„	„
„	૪૪	પરતીર્થકાદિવન્દનવર્જનરૂપ	„	„
„	૪૫	પરતીર્થકાદિનમસ્કારવર્જનરૂપ	„	„
„	૪૬	પરતીર્થકાદિઆલાપવર્જનરૂપ	„	„

अभा० ४७ परतीर्थं कादिसंलापवर्णनरूप श्रीसम्भगदर्शनाय नमः

- „ ४८ परतीर्थं कादि अशनादिदानवर्णनरूप „
- „ ४९ परतीर्थं कादिगन्धपुष्पादिप्रेषणवर्णनरूप „
- „ ५० राजालियोगाकारयुक्त „
- „ ५१ गणालियोगाकारयुक्त „
- „ ५२ जलालियोगाकारयुक्त „
- „ ५३ सुरालियोगाकारयुक्त „
- „ ५४ कान्तारवृत्त्याकारयुक्त „
- „ ५५ गुरुनिग्रहकारयुक्त „
- „ ५६ सम्भ्रुत्वं चारित्रधर्मस्य मूलमिति चिन्तनरूप,,
- „ ४७ सम्भ्रुत्वं धर्मपुरस्य द्वारमिति चिन्तनरूप „
- „ ५८ सम्भ्रुत्वं धर्मस्य प्रतिष्ठानमिति चिन्तनरूप „
- „ ५९ सम्भ्रुत्वं धर्मस्याधारमिति चिन्तनरूप „
- „ ६० सम्भ्रुत्वं धर्मस्यलाज्जनमिति चिन्तनरूप „
- „ ६१ सम्भ्रुत्वं धर्मस्यनिधिसंनिभमिति चिन्तनरूप,,
- „ ६२ अस्ति एवेति श्रद्धानस्थानयुक्त „
- „ ६३ स य एवो नित्येति श्रद्धानस्थानयुक्त „
- „ ६४ स य एव कर्माणि करोतीति श्रद्धानस्थानयुक्त,,
- „ ६५ स य एवः कृतिकर्माणि वेदयतीति श्रद्धानस्थानयुक्त
- „ ६६ एवस्थाति निर्वाणमिति श्रद्धानस्थानयुक्त „
- „ ६७ अस्ति पुनर्भोज्ञापायेति श्रद्धानस्थानयुक्त „

उपर भाङ्क अभासमण्णा दृष्ट-दृशान पद आराधनार्थं

काउसग्ग करेमि अन्नत्थ० कही सड सठ वेगस्सनो काउसग्ग

કરી પ્રગટ લોગસ્સ ઓલવો બીજી બધી વિધિ પૂર્વ માફક સમજવી.

સાતમાં દિવસની વિધિ

પહેલા દિવસની બધી વિધિ કરવી. જ્ઞાન પદનો વણ ઉજળો હોવાથી આયંબિલમાં ચોખાનો પદાર્થ વાપરવો એ હોં નમો નાણુસ્સ) પદના ૨૦૦૦ જાપ ગણુવા (૨૦ નોકરવાલી ફેરવવી) અને એકાવન-૫૧ ખમાસમણા દેવા.

ખમા૦ ૧ સ્પર્શનેન્દ્રિયવ્યંજનાવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમઃ

” ૨ રસનેન્દ્રિયવ્યંજનાવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમઃ

” ૩ ધ્રાણુનેન્દ્રિયવ્યંજનાવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમઃ

” ૪ શ્રોત્રેન્દ્રિયવ્યંજનાવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમઃ

” ૫ સ્પર્શનેન્દ્રિયાર્થવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમઃ

” ૬ રસનેન્દ્રિયાર્થવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમઃ

” ૭ ધ્રાણુનેન્દ્રિયાર્થવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમઃ

” ૮ ચક્ષુરિન્દ્રિયાર્થવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમઃ

” ૯ શ્રોત્રેન્દ્રિયાર્થવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમઃ

” ૧૦ મનોડર્થવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમઃ

” ૧૧ સ્પર્શનેન્દ્રિયેહામતિજ્ઞાનાય નમઃ

” ૧૨ રસનેન્દ્રિયેહામતિજ્ઞાનાય નમઃ

” ૧૩ ધ્રાણુનેન્દ્રિયેહામતિજ્ઞાનાય નમઃ

” ૧૪ ચક્ષુરિન્દ્રિયેશામતિજ્ઞાનાય નમઃ

” ૧૫ શ્રોત્રેન્દ્રિયેહામતિજ્ઞાનાય નમઃ

- अभा० १६ मनछंडाभतिज्ञानाय नमः
 „ १७ स्पर्शनेन्द्रियापायभतिज्ञाय नमः
 „ १८ रसनेन्द्रियापायभतिज्ञानाय नमः
 „ १९ घ्राणुन्द्रियापायभतिज्ञानाय नमः
 „ २० यक्षुरिन्द्रियापायभतिज्ञानाय नमः
 „ २१ श्रोत्रेन्द्रियापायभतिज्ञानाय नमः
 „ २२ मनोऽपायभतिज्ञानाय नमः
 „ २३ स्पर्शनेन्द्रियधारणुभतिज्ञानाय नमः
 „ २४ रसनेन्द्रियधारणुभतिज्ञानाय नमः
 „ २५ घ्राणुन्द्रियधारणुभतिज्ञानाय नमः
 „ २६ यक्षुरिन्द्रियधारणुभतिज्ञानाय नमः
 „ २७ श्रोत्रेन्द्रियधारणुभतिज्ञानाय नमः
 „ २८ मनोधारणुभतिज्ञानाय नमः
 „ २९ अक्षरश्रुतज्ञानाय नमः
 „ ३० अनक्षरश्रुतज्ञानाय नमः
 „ ३१ संज्ञिश्रुतज्ञानाय नमः
 „ ३२ असंज्ञिश्रुतज्ञानाय नमः
 „ ३३ सम्यक्श्रुतज्ञानाय नमः
 „ ३४ मिथ्याश्रुतज्ञानाय नमः
 „ ३५ साहिश्रुतज्ञानाय नमः
 „ ३६ अनाहिश्रुतज्ञानाय नमः
 „ ३७ सपर्यवसितश्रुतज्ञानाय नमः
 „ ३८ अपर्यवसितश्रुतज्ञानाय नमः

ખમા૦ ૩૯ ગમિકશ્ચુતજ્ઞાનાય નમઃ

- „ ૪૦ અગમિકશ્ચુતજ્ઞાનાય નમઃ
- „ ૪૧ અંગપ્રવિષ્ટશ્ચુતજ્ઞાનાય નમઃ
- „ ૪૨ અનંગપ્રવિષ્ટશ્ચુતજ્ઞાનાય નમઃ
- „ ૪૩ આનુગામિકાડવધિજ્ઞાનાય નમઃ
- „ ૪૪ અનાનુગામિકાડવધિજ્ઞાનાય નમઃ
- „ ૪૫ વર્ધમાનાવધિજ્ઞાનાય નમઃ
- „ ૪૬ હ્રીયમાનાવધિજ્ઞાનાય નમઃ
- „ ૪૭ પ્રતિપાત્યવધિજ્ઞાનાય નમઃ
- „ ૪૮ અપ્રતિપાત્યવધિજ્ઞાનાય નમઃ
- „ ૪૯ ઋણુમતિ મનઃપર્યવજ્ઞાનાય નમઃ
- „ ૫૦ વિપુલમતિ મનઃપર્યવજ્ઞાનાય નમઃ
- „ ૫૧ લોકલોક પ્રકાશક કેવલ જ્ઞાનાય નમઃ

ઉપર માફક ખમાસમણા દર્શ જ્ઞાન પદ આરાધનાર્થ કાઉસગ કરેમિ અન્નત્યં કહી એકાવન લોગસ્સનો કાઉસગ કરી પ્રગટ લોગસ્સ ઝોલવો ળીજી બધી વિધિ પૂર્વ માફક સમજવી.

આઠમાં દિવસની વિધિ

પહેલા દિવસ માફક બધી વિધિ કરવી. ચારિત્ર પદનો ધોળો ધણું હોવાથી ચોખા ખાવ 'ઓં હ્રીં નમો ચારિત્તસ્સ' પદના ૨૦૦૦ જાપ ગણવા અને સીતેર ખમાસમણા દેવા.

ખમા૦ ૧ સર્વતઃ પ્રાણાતિવિરમણરૂપચારિત્રાય નમઃ

- ખમા૦ ૨ સર્વતઃ મૃષાવાદવિરમણુરૂપચારિત્રાય નમઃ;
 ,, ૩ સર્વતઃ અદત્તાદાનવિરમણુરૂપચારિત્રાય નમઃ;
 ,, ૪ સર્વતઃ મૈથુનવિરમણુરૂપચારિત્રાય નમઃ;
 ,, ૫ સર્વતઃ પરિચ્છવિરમણુરૂપચારિત્રાય નમઃ;
 ,, ૬ ક્ષમાધર્મરૂપચારિત્રેભ્યો નમઃ;
 ,, ૭ આર્જવધર્મરૂપચારિત્રેભ્યો નમઃ;
 ,, ૮ મૃદુતાધર્મરૂપચારિત્રેભ્યો નમઃ;
 ,, ૯ મુક્તિધર્મરૂપચારિત્રેભ્યો નમઃ;
 ,, ૧૦ તપોધર્મરૂપચારિત્રેભ્યો નમઃ;
 ,, ૧૧ સંયમધર્મરૂપચારિત્રેભ્યો નમઃ;
 ,, ૧૨ સત્યધર્મરૂપચારિત્રેભ્યો નમઃ;
 ,, ૧૩ શૌચધર્મરૂપચારિત્રેભ્યો નમઃ;
 ,, ૧૪ અક્રિયનધર્મરૂપચારિત્રેભ્યો નમઃ;
 ,, ૧૫ બ્રહ્મચર્યધર્મરૂપચારિત્રેભ્યો નમઃ;
 ,, ૧૬ પૃથ્વીરક્ષાસંયમચારિત્રેભ્યો નમઃ;
 ,, ૧૭ ઉદરરક્ષાસંયમચારિત્રેભ્યો નમઃ;
 ,, ૧૮ તેજરક્ષાસંયમચારિત્રેભ્યો નમઃ;
 ,, ૧૯ વાઉરક્ષાસંયમચારિત્રેભ્યો નમઃ;
 ,, ૨૦ વનરૂપતિરક્ષાસંયમચારિત્રેભ્યો નમઃ;
 ,, ૨૧ બેઠ્ઠિન્દ્રિયરક્ષાસંયમચારિત્રેભ્યો નમઃ;
 ,, ૨૨ તેઠ્ઠિન્દ્રિયરક્ષાસંયમચારિત્રેભ્યો નમઃ;
 ,, ૨૩ ચૌરિન્દ્રિયરક્ષાસંયમચારિત્રેભ્યો નમઃ;
 ,, ૨૪ પંચેન્દ્રિયરક્ષાસંયમચારિત્રેભ્યો નમઃ;

- ,, ૨૫ અજીવરક્ષાસંયમચારિત્રેભ્યો નમઃ
- ,, ૨૬ પ્રેક્ષાસંયમચારિત્રેભ્યો નમઃ
- ખમા૦૨૭ ઉપેક્ષાસંયમચારિત્રેભ્યો નમઃ
- ,, ૨૮ અતિરિક્તવસ્ત્રભક્તાદિપરકણુત્યાગરૂપચારિત્રેભ્યો નમઃ
- ,, ૨૯ પ્રમાણ'નરૂપસંયમચારિત્રેભ્યો નમઃ
- ,, ૩૦ મનઃસંયમચારિત્રેભ્યો નમઃ
- ,, ૩૧ વાકસંયમચારિત્રેભ્યો નમઃ
- ,, ૩૨ ક્રયાસંયમચારિત્રેભ્યો નમઃ
- ,, ૩૩ આચાર્યઐયાવૃત્યરૂપસંયમચારિત્રેભ્યો નમઃ
- ,, ૩૪ ઉપાધ્યાયઐયાવૃત્યરૂપસંયમચારિત્રેભ્યો નમઃ
- ,, ૩૫ તપસ્વિઐયાવૃત્યરૂપચારિત્રેભ્યો નમઃ
- ,, ૩૬ લઘુશિષ્યાદિઐયાવૃત્યરૂપચારિત્રેભ્યો નમઃ
- ,, ૩૭ ગ્લાનસાધુઐયાવૃત્યરૂપચારિત્રેભ્યો નમઃ
- ,, ૩૮ સાધુઐયાવૃત્યરૂપચારિત્રેભ્યો નમઃ
- ,, ૩૯ શ્રમણોપાસકઐયાવૃત્યરૂપચારિત્રેભ્યો નમઃ
- ,, ૪૦ સંઘઐયાવૃત્યરૂપચારિત્રેભ્યો નમઃ
- ,, ૪૧ કુલઐયાવૃત્યરૂપચારિત્રેભ્યો નમઃ
- ,, ૪૨ ગણઐયાવૃત્યરૂપચારિત્રેભ્યો નમઃ
- ,, ૪૩ પશુપંડગાદિરહિતવસતિવસનપ્રહ્મશુષિતચારિત્રેભ્યો નમઃ
- ,, ૪૪ સ્ત્રીહાસ્યાદિવકથાવર્જનપ્રહ્મશુષિતચારિત્રેભ્યો નમઃ
- ,, ૪૫ સ્ત્રીઆમવર્જનપ્રહ્મશુષિતચારિત્રેભ્યો નમઃ
- ,, ૪૬ સ્ત્રીઅંગોપાંગનિરીક્ષણવર્જનપ્રહ્મશુષિતચારિત્રેભ્યો નમઃ
- ,, ૪૭ ક્ષત્ર્યંતરસ્થિતસ્ત્રીહાવભાવસાળનવર્જનપ્રહ્મશુષિતચારિત્રેભ્યો નમઃ

- „ ४८ पूर्वस्त्रीसंलोगचिन्तनवर्णनप्रह्वगुप्तियारित्रेभ्यो नमः;
 „ ४९ अतिसरशआडारवर्णनप्रह्वगुप्तियारित्रेभ्यो नमः;
 अभा० ५० अतिआडारकरणवर्णनप्रह्वगुप्तियारित्रेभ्यो नमः;
 „ ५१ अंगविलुषावर्णनप्रह्वगुप्तियारित्रेभ्यो नमः;
 „ ५२ अनशनतपोऽपप्रह्वगुप्तियारित्रेभ्यो नमः;
 „ ५३ उनोदरीतपोऽपप्रह्वगुप्तियारित्रेभ्यो नमः;
 „ ५४ वृत्तिसक्षेपतपोऽपप्रह्वगुप्तियारित्रेभ्यो नमः;
 „ ५५ रसत्यागतपोऽपप्रह्वगुप्तियारित्रेभ्यो नमः;
 „ ५६ कायकक्षेशतपोऽपयारित्रेभ्यो नमः;
 „ ५७ संक्षेपणातपोऽपयारित्रेभ्यो नमः;
 „ ५८ प्रायश्चित्तपोऽपयारित्रेभ्यो नमः;
 „ ५९ विनयतपोऽपयारित्रेभ्यो नमः;
 „ ६० गैयावच्यतपोऽपयारित्रेभ्यो नमः;
 „ ६१ सन्नजायतपोऽपयारित्रेभ्यो नमः;
 „ ६२ ध्यानतपोऽपयारित्रेभ्यो नमः;
 „ ६३ कायेत्सर्गतपोऽपयारित्रेभ्यो नमः;
 „ ६४ अनन्तज्ञानसंयुक्तयारित्रेभ्यो नमः;
 „ ६५ अनन्तदर्शनसंयुक्तयारित्रेभ्यो नमः;
 „ ६६ अनन्तयारित्रसंयुक्तयारित्रेभ्यो नमः;
 „ ६७ क्रोधनिग्रहकरणयारित्रेभ्यो नमः;
 „ ६८ माननिग्रहकरणयारित्रेभ्यो नमः;
 „ ६९ मायानिग्रहकरणयारित्रेभ्यो नमः;
 „ ७० लोभनिग्रहकरणयारित्रेभ्यो नमः;

ઉપર માફક સિ-તેર ખમાસમણા દેવા. ચારિત્ર પદ આરાધનાથ' કાઉસગ્ગ કરેમિ અન્નતથ૦ ખોલી સિ-તેર લોગસ્સનો કાઉસગ્ગ કરી પ્રગટ લોગસ્સ ખોલવો. બીજી બધી વિધિ પૂર્વવત.

— નવમાં દિવસની વિધિ —

પહેલા દિવસની માફક સર્વ વિધિ કરવી તપ પદનો વર્ણ ઉજ્જો હોવાથી આયંબિલમાં ચોખા (ભાત) નો ઉપયોગ કરવો.

‘ ઓ હૌં નમો તવસ્સ ’ પદના બપ ૨૦૦૦ ગણવા અને પચાશ ખમાસમણા દેવા.

ખમા૦ ૧ યાવત્કથકતપસે નમઃ

„ ૨ ઇત્વરતપભેદતપસે નમઃ

„ ૩ બાહ્ય ઉનોદરીતપભેદતપસે નમઃ

„ ૪ અભ્યંતરઉનોદરીતપભેદતપસે નમઃ

„ ૫ દ્રવ્યતપવૃત્તિસંક્ષેપતપભેદતપસે નમઃ

„ ૬ ક્ષેત્રતપવૃત્તિસંક્ષેપતપભેદતપસે નમઃ

„ ૭ કાલતપવૃત્તિસંક્ષેપતપભેદતપસે નમઃ

„ ૮ ભાવતપવૃત્તિસંક્ષેપતપભેદતપસે નમઃ

„ ૯ કાયકૂલેશતપભેદતપસે નમઃ

„ ૧૦ રસત્યાગતપસે નમઃ

„ ૧૧ ઈંદ્રિયકષાયયોગવિષયકસંહીનતાતપસે નમઃ

„ ૧૨ સ્ત્રોપગુપંડકાન્નિવર્જિતસ્થાનઅવસ્થિતતપસે નમઃ

„ ૧૩ આલોચનાપ્રયશ્ચિત્તતપસે નમઃ

- „ १४ प्रतिक्कमणुप्रायश्चित्तपसे नमः
 „ १५ भिश्चप्रायश्चित्तपसे नमः
 „ १६ विवेकप्रायश्चित्तपसे नमः
 अभा० १७ उपसर्गप्रायश्चित्तपसे नमः
 „ १८ तपःप्रापश्चित्तपसे नमः
 „ १९ छेदप्रायश्चित्तपसे नमः
 „ २० मूलप्रायश्चित्तपसे नमः
 „ २१ अनवस्थितप्रायश्चित्तपसे नमः
 „ २२ पारंथिकप्रायश्चित्तपसे नमः
 „ २३ ज्ञानविनयइपतपसे नमः
 „ २४ दर्शनविनयइपतपसे नमः
 „ २५ चारित्रविनयइपतपसे नमः
 „ २६ शुलभनविनायइपतपसे नमः
 „ २७ शुलवयनविनयइपतपसे नमः
 „ २८ शुलकायविनइपतपसे नमः
 „ २९ औपचारिकविनयइपतपसे नमः
 „ ३० आचार्यगैयावृत्यतपसे नमः
 „ ३१ उपध्यायगैयावृत्यतपसे नमः
 „ ३२ साधुगैयावृत्यतपसे नमः
 „ ३३ तपस्विवैयावृत्यतपसे नमः
 „ ३४ लघुशिष्याद्विगैयात्यतपसे नमः
 „ ३५ ग्लानसाधुगैयावृत्यतपसे नमः
 „ ३६ श्रमणोपासकगैयावृत्यतपसे नमः

- अभा० ३७ संघवैयावृत्यतपसे नमः
 ,, ३८ कुलवैयावृत्यतपसे नमः
 ,, ३९ गणुवैयावृत्यतपसे नमः
 ,, ४० वायनातपसे नमः
 अभा० ४१ पृष्ठनातपसे नमः
 ,, ४२ परावर्तनातपसे नमः
 ,, ४३ अनुप्रेक्षातपसे नमः
 ,, ४४ धर्मकथातपसे नमः
 ,, ४५ आर्तध्याननिवृत्ततपसे नमः
 ,, ४६ रौद्रध्याननिवृत्ततपसे नमः
 ,, ४७ धर्मध्यानचिन्तनतपसे नमः
 ,, ४८ शुक्लध्यानचिन्तनतपसे नमः
 ,, ४९ आह्योत्सर्गतपसे नमः
 ,, ५० अब्यन्तरोत्सर्गतपसे नमः

उपर भाङ्क पचास अभासणा ह्य नवपद धर्मार्थि
 काउसग करेमि अमत्थ० कही पचास लोगस्सने काउसग
 करी प्रगट लोगस्स ओलवा. थीण अधी विधि पूर्व भाङ्क
 करवी.

—श्री सिद्धयुक्त-नवपद-रौत्यवन्दनो—

॥ १ ॥

श्री पार्श्वनाथोलव पाप ताप,

प्रशांत धारा धर याइ इप;

વિઘ્નૌઘંતા પ્રણતોરગેન્દ્રઃ;

સમસ્ત કલ્યાણ કરો જિનેન્દ્રઃ ચૈત્યવંદન

જેધુરિ સિરિ અરિહંત મૂલ,

દ્રઢ પીઠ પદ્મીઓ; શિદ્ધસૂરિ ઉવજ્જાય ચાહુ,

ચઉસાહ ગરિઠઓ ॥ ૧ ॥

દ્દંસણુ નાણુ ચરિત્ત તવહિ,

પડિ સાહાર્હિ સુંદર;

તત્તખખર સરવગ્ગ લાંધ,

ગુરૂ પયદલ દંભરૂ

॥ ૨ ॥

દ્દિસિવાલ જખખ જખખણિ,

સુર કુસુમેહિ અલંકીઓ;

સો સિદ્ધચક્ર ગુરૂ કખપતરૂ;

અમ્હ મણુ યંછિય દિઅઓ.

॥ ૩ ॥

॥ ૨ ॥

આજ સફલ દિન મહારો, જન્મ કૃતારથ આજ,

મેં ભેટયા ભવ ભય હરણુ, વિદ્વચક્ર મહારાજ ॥ ૧ ॥

અરિહંત સિદ્ધ સૂરિવરા, વાચક મુનિ સુખકાર,

સમ્યક્ દરિસણુ જ્ઞાન ચરણુ, તપ નવપદ મનોહાર ॥ ૨ ॥

આર આઠ છત્રિસ ગુણુ. પચવીસ સત્યાવીસ;

પરમેષ્ઠી પદ પાંચકા. ગુણુ સમરો નિશદિશ ॥ ૩ ॥

સસઠસઠ એકાવન કુનિ, સિત્તેર ચોર પચાસ;

ભેદ ભલીપરે ધ્યાવતા, દરિસણુ આદિ વિકાસ. ॥ ૪ ॥

પ્રવેત રક્તપીત નીલ શ્યામ, વર્ણુ પંચ પદ ધાર,
 ઉન્નવલ વર્ણુ દ્યાધ્યે, દરિસનાદિક પદ ચાર. ॥ ૫ ॥
 મંડલકી રચના રચી, અપૂર્વ અતિ મનોહર,
 ધર્મ ઉદ્યે લયો, શિવ સુખકો કરનાર ॥ ૬ ॥
 સિદ્ધચક્ર મંડલ કમલ; ધ્યાવે ધ્યાન ઉદાર;
 લવપાતકકો દૂર કરી, કરે આત્મ ઉદ્ધાર. ॥ ૭ ॥
 સિદ્ધચક્ર કે ધ્યાનસે; દુખ દોહગ મીટ જ્યઃ*
 સુખ સંપત ઘટમેં વધે, આતમગુણ વિકસાય. ॥ ૮ ॥
 શુદ્ધ ભાવસે ધ્યાવતા, અનુભવ પદ દાતાર,
 સહજ કલા નિધિવંદતા, કરે ભવસાગર પાર. ॥ ૯ ॥

॥ ૩ ॥

નવપદ આરાધન કરો, આસો ચૈત્રમાસ;
 શુદ્ધ સાતમથી કીજ્યે. નવ આંબિલ તપ ખાસ ॥ ૧ ॥
 પહેલે દિને અરિહંતને, સેવો ભવિ હિતકાર;
 ખારગુણે જે શોભતા, કર્મ મલ હરનાર. ॥ ૨ ॥
 ઉન્નવલ વર્ણુ એહુનો, અક્ષત સમ પરમાણુ;
 આતમ ઉન્નવલ કરવા ભણી, અરિહંત પદ જાણો ॥ ૩ ॥
 કાઉગસગ સાથિયા પ્રદક્ષિણા, ખમાસણ પણ ખાર;
 એમ અરિહંત આરાધીએ, ખાલચંદ્ર સુખકાર. ॥ ૪ ॥

॥ ૪ ॥

સિદ્ધ પદને પામવા, સિદ્ધ પદને સેવો;
 આઠ ગુણ છે જેહના; વર્ણુ ગો ધુમ જેવો. ॥ ૧ ॥

- કેવળ જ્ઞાન દર્શન વળી, અનંત સુખના સ્વામી;
 અનંત ચારિત્ર અરૂપીને, અક્ષય પદના ધામી. ॥ ૧ ॥
- ના ગુરૂ ના લઘુ પ્રભુ, વીર્ય અનંતુ છાજે;
 અઠ કર્મ ક્ષય કરી, સિદ્ધ સ્થાને ઘિરાજે. ॥ ૨ ॥
- વિધિકરો આઠ આઠની, નવકારવાળી વીશ;
 બાલચંદ્ર કહે એહર્થા, થાશે જગના ઈશ. ॥ ૩ ॥

॥ ૫ ॥

- ત્રીજે દિન આરાધિએ, આચાર્ય લગવાન,
 છત્રીશ ગુણે અલંકર્યા, કાંતિ સુવર્ણ સમાન. ॥ ૧ ॥
- રાજ સમ શ્રી સંઘના, શિક્ષાના દાતાર;
 સેવો સૂરિપદ સદા ભવો દ્વિધિ તારણહાર. ॥ ૨ ॥
- સકલ શાસ્ત્ર સાર ગ્રહે ગચ્છતા ધેરી જેહ;
 ભવપાતકકો દૂર કરે, એ સૂરી ગુણુ ગેહ. ॥ ૩ ॥
- ઓ હૌં નમો આચરિયાણુ, જપો જપ દો હજાર;
 છત્રીશ સ્વસ્તિક ફલધરો, બાલચંદ્ર મનોહાર. ॥ ૪ ॥

[૬ ॥

- પાઠકપદ વંદીએ, નીલ વર્ણુ જશ ખાસ;
 પચ્ચીશ ગુણે અલંકર્યા, ધરતા ધ્યાન ઉદલાસ. ॥ ૧ ॥
- અંદન સમ શીતલ વયણુ, અહિત તાપને ટાળે;
 સાધુ ગણુને જે સદા. સૂત્રાર્યને આલે. ॥ ૨ ॥
- તપ ત્યાગે રક્ત રહે જગમંધવ જગબ્રાત;
 જિનશાસન ઉજ્જવલ કરે, કરતા કર્મ વિદ્યાત. ॥ ૩ ॥

ઐં હ્રીં નમો ઉવજ્જાયાણું, નોકરબાળી વીશ,
સ્વસ્તિક ફલ પરચીશ ધરો, ખાલનમન પરચીશ. ॥ ૪ ॥

॥ ૭ ॥

પાંચમેં પદે મુનિવરા, સંયમ સત્તર ધાર;
સત્યાવીશ ગુણુ જેહના, શ્યામ વર્ણુ ઉદાર. ॥ ૧ ॥

ખંતિમદ્વ અજ્જવાદિ, દશ વિધ જે યતિ ધર્મ,
ગંય મહાવ્રત પાલતા, જાણે તત્વના મર્મ. ॥ ૨ ॥

મોક્ષ સાધન કરવા લાણી, કરતા કોડ ઉપાય,
તે મુનિ પદના ધ્યાનથી, આત્મગુણુ વિકસાય ॥ ૩ ॥

સવ્વ સાહુણું જાપથી, દુષ્ટ કર્મનો સંહાર;
બ્રાતૃ પુનમનો ખાલ કહે, ઉતારે ભવપાર. ॥ ૪ ॥

॥ ૮ ॥

શંનપદ છઠે નમો, સમકિત લક્ષણુ જેહ;
શુદ્ધ દેવગુરુ ધર્મની, શ્રદ્ધા કહીયે તેહ. ॥ ૧ ॥

શ્રદ્ધાવંત ભવિક કહે સંસાર સાગર પાર;
એ કારણે ભવિ સેવિએ સમ્યક્ દર્શન સાર. ॥ ૨ ॥

ચારિત્ર વિણુ કદિ શિવ લહે, પણ દર્શન વિણુ ન હોય;
જ્ઞાવ ચારિત્રનું મૂલ, જિનવરે લાખ્યું જોય. ॥ ૩ ॥

સડસઠ ગુણુ છે એહના, પ્રવેતવર્ણુતસ જોય;
ઐં હ્રીં નમો દંશણુસ્સ, ખાલ જપેપદ સોય. ॥ ૪ ॥

॥ ૯ ॥

જ્ઞાન સ્વરૂપ જે જીવનો, સ્વપર પ્રકાશક તેહ,
એહ જ્ઞાન દીપક સમું, વંદો ધરી સ રનેહ. ॥ ૧ ॥

- ભક્ષાભક્ષ જ્ઞાનથી જાણે, જાણે પેચાપેચ;
 કૃત્યાકૃત્ય જ્ઞાને લહે, કરે ભવ છેહ. ॥ ૨ ॥
- પ્રથમ જ્ઞાનને પછી દયા, સિદ્ધાંતે કહ્યું એહ;
 દશ વૈકલિક સૂત્રમાં, જિનવરે ભાખ્યું તેહ. ॥ ૩ ॥
- લેહ એકાબન જ્ઞાનના, શ્વેત વર્ણુ તસ જાણુ;
 એાં હીં નાણુસ નમો પદ, ધ્યાને જાલ નિર્વાણુ ॥ ૪ ॥

૧૦

- કર્મક્ષય કરવા ભણી, ચારિત્ર પદ આરાધો;
 ચારિત્ર ધર્મપાળીને, આત્મ કારજ સાધો. ॥ ૧ ॥
- સત્તર લેહ છે એહના, વળી સિત્તર પણ શ્રાય;
 દેશ વિરતિ ગૃહિ યતિએ, દો લેહમાં સમાય ॥ ૨ ॥
- ચક્રવર્તિ ખટ ખંડ ઘણી, ચારિત્ર પદ જે પાય;
 સકલ કર્મનો ક્ષય કરી, શીવપુરીમાં જાય. ॥ ૩ ॥
- ત્રિકરણુ શુદ્ધે એક દિન, ચારિત્ર પદ જે પાળે;
 સુર પદવિ તે પામીને, અનંત સુખમાં મ્હાલે ॥ ૪ ॥
- જાલ મુનિ કહે ભવિ પ્રાણી, પામે શિવ સુખ આપ ॥ ૫ ॥

૧૧

- વિદ્નટણે તપ ગુણુ થકી; તપથી રોગ સખ જાય;
 શ્રી શ્રીપાલની પરે, તપથી સખ સુખ થાય. ॥ ૧ ॥
- દ્રઢ પ્રહારી હિંસકઘણો, કીધા કર્મ અઘોર;
 સમભાવે તપ પ્રભાવથી, કાઢયા કર્મ કઠોર ॥ ૨ ॥
- સમતા ભાવે તપ તપે ભવિ પ્રાણી જે હોય;
 નિકાચિત કર્મ કાપીને, અક્ષય સુખ પામે સોય. ॥ ૪ ॥
- નવમે દિન આરાધીએ, શ્વેત તપ પદ સુજાણુ,
 એાં હીં નમો તવસ્સનામે, જાપ જપો ગુણુ જાણુ ॥ ૫ ॥
- જ્ઞાંત્યાદિક ગુણુ ને ધરી, શ્રી નવપદ આરાધો.
 પુનમ શશીનો જાલ કહે એમ મોક્ષ પદ સાધો; ॥ ૬ ॥

જ્ઞાનપદ ભજ્યે રે—એ દેશી

॥ શ્રી નવપદજનું રતવન ॥

નવપદ ધ્યાવો રે ભવિયણુ ભાવસું, આતમને હિતકાજ રે.
 સમકિત પૂર્વક એ આરાધતાં, ભવતારણુ શુભ જાજ રે ॥નવપદા ૧
 પ્રથમ પદે જિન શ્રી અરિહંતજી, આર ગુણે ગુણવંત રે
 ચોત્રીશ અતિશય ગુણુ વાણી તણા, પાંત્રીસથી વિક્સંત રે ॥નવપદા ૨
 અષ્ટ કરમ મલ ક્ષય કરવા થકી, અષ્ટ ગુણે જે અનંત રે,
 નિરાવરણુ શુભ સત્તામાં રમે, ભજે સિદ્ધ ભગવંત રે ॥નવપદા ૩
 છત્રીશ ગુણુ રચણે કરી રાજતા, ગણુનાયક ગુણુવંત રે,
 વાદ વિવાદે રે પંચાનન સમા, આચારજ મુનિ સંત રે ॥નવપદા ૪
 અંગોપાંગ પઠન પાઠન રતા, પંચવીશ ગુણુને ધરંત રે,
 આગમના અર્થ ઉભયને ધારતા, ઉપાધ્યાય મતિવંત રે ॥નવપદા ૫
 સમ્યગરીતે રે સાધે મોક્ષને, સત્તાવીશ ગુણુવંત રે,
 શાંત દાંત નિલોભ ગુણે કરી, સાધુ સમતાવંત રે ॥નવપદા ૬
 દર્શન સમકિત જિનવર ભાખીઉ, જ્ઞાન તે આતમ પ્રકાશ રે,
 ચારિત્ર તે નિજ ગુણુમાં રમણુતા, તપ તે વિવિધ પ્રકાર રે ॥નવપદા ૭
 એમ નવપદનારે, આરાધન થકી, શ્રી શ્રીપાલ નરિહ રે,
 કુશલ દીપ ભવસાગરને તર્યો, ભાષે દેવ મુણિહ રે ॥નવપદા ૮

કોયલ પર્વત ધુંધલો રે લોલ-એ દેશી

॥ શ્રી નવપદજનું સ્તવન ॥

નવપદ ધ્યાવો સુખકરુ રે લોલ,

ઉપયોગી અપ્રમત્તરે; વાલેશર,

સિત ધ્યાની હત મોહની રે લોલ,

અરિહંત પૂજે ભત્તરે, વાલેશર. ॥નવપદા ૧

અનુપમ અનંત અનુત્તરે લોલ,

સાસય સુખનો કંઠરે, વાલેશર.

કેવળ કમળાપતિ થયારે લોલ,

તે સિદ્ધ સેવો આણુંદ રે. વાલે. ॥નવપદા ૨

જેહ વિરકત વિકથા થકી રે લોલ,

વિષય કષાય પરિત્યકત રે; વાલે.

ધરમોપદેશમે રકતછેરે લોલ,

ગણિ ને પ્રણમો ભત્ત રે. વાલે. ॥નવપદા ૩

સૂત્ર અરથ દાતાર છેરે લોલ,

વિષ ગૈઘસમ કહેવાય રે; વાલે,

મોહ સરપ વિષ ભાંજવા રે લોલ,

વંદો તે ઉવંઝાય રે. વાલે. ॥નવપદા ૪

મહગારવથી મુકત છેરે લોલ,

સમદમ ગુણુ ગણુધાર રે; વાલે.

ત્રિપદી ધ્યાને લીનછેરે લોલ,

તે નમો સાધુ ઉદાર રે. વાલે. ॥નવપદા ૫

ધર્મ રચણુ આધાર છેરે લોલ,

સુમતા રસનો ઠામ રે; વાલે.

નિજગુણ પ્રગટન દિપ છેરે લોલ,

ફરસો દરસણુ ધામ રે. વાલે. ॥નવપદા ૬

જેહ પ્રસાદે ભવિજનારે લોલ,

વંછિત પૂજિત થાય રે; વાલે.

તેહિ જ ગુણુ હિયડે ધરા રે લોલ,

અનુપમ જ્ઞાન કહાય રે વાલે. ॥નવપદા ૭

સુમતિ ક્ષમાદિક ગુણુ સહુ રે લોલ,

ગુપ્તિ મૌત્રાદિક સિદ્ધિ રે; વાલે.

ચારિત્રથી સફળી હુવે રે લોલ,

આરાધો ગુણુ વૃદ્ધિ રે. વાલે. ॥નવપદા ૮

જીવ કંચન કર્મક્રીટથી રે લોલ,

ખીર નીર જિમ જીવત રે; વાલે

જલણુ સમાન તે શોધવારે લોલ,

તપ ભાંખ્યો ખહુ ભત્તરે વાલે. ॥નવપદા ૯

એ નવપદ જે પ્રાણીયા રે લોલ;

શ્રીપાલ મયણુ જ્યુ' નિતરે; વાલે.

ધ્યાયા ધ્યાવે ધ્યાવસેરે લોલ,

લહેશે તે શિવ ખિતરે, વાલે. ॥નવપદા ૧૦

શ્રી પાર્શ્વચંદ્ર સૂરિ ગચ્છે દીપતારે લોલ,

શ્રી લખિચંદ્ર સૂરીશરે, વાલે.

તસુ પચ પંકજ લૂગજ્યું રેલોલ,
 શ્રી હરખચંદ્ર મણીશરે; વાલે. ॥નવપદા ૧૧
 એ નવપદ સ્તવના કરી રે લોલ;
 સુભ નિધિ વસુ શિત વર્ષ રે, વાલે.
 અશ્વિન શિત ચક્રદશ તિથે રે લોલ,
 પાલી પૂરમેં હર્ષ રે. વાલે. ॥નવપદા ૧૨

શ્રી નવ પદજીના સ્તવનો

(હારે મારે ઠામ ધર્મના સાડા પચવીશ દેશ જો-એ રાગ)

હારે મારે સિદ્ધચક્રને પ્રણમો ત્રણે કાલ જો,
 એહની સેવાથી ભવ દુઃખ ભાંજશેરે લોલ.
 હારે મારે અરિહંત અરિહંત જાપેં અરિહંત થવાય જો, ૧
 બાહ્યાભ્યંતર અરિ દલ બલ ત્યાં ભાંજશેરે લોલ.
 હારે મારે સિદ્ધ પદ સેવે સીઝે સઘળા કાજ જો,
 અક્ષય અરૂપી પદને પામીયેરે લોલ;
 હારે મારે જનમ મરણના દુઃખ થાયે દૂર જો;
 ચક્રગતિના ફેરા સરવે વામીયેરે લોલ. ૨
 હારે મારે શાસન ધોરી આચારજ કહેવાયજો.
 ચતુર્વિધ સંઘના રક્ષક તે વખાણીયે રે લોલ;
 હારે મારે શિષ્ય ગણને પાઠક આપે પાઠજો,
 સમતા ધારી સાધુપદ તે જાણીયે રે લોલ. ૩
 હારે મારે સમ્યકદર્શન દર્શન પદ સુહાયજો,
 એથી ભવ ભમવાના ભય ટાળીયે રે લોલ;

- હારે મારે જ્ઞાન પદ સેવે કેવલ જ્ઞાન પમાયને,
ચારિત્ર પદથી શીવ સુખ ભાળીયે રે લોલ. ૪
- હારે મારે તપ તપવાથી કર્મ કઠોર કપાય ને,
આત્મિક ગુણની પ્રાપ્તિ એહથી કહી રે લોલ;
- હારે મારે નવ પદ સેવ્યા નવદિન ચિત્ત લાય ને,
શ્રી શ્રીપાલે સુર ગતિ એહથી લહી રે લોલ. ૫
- હારે મારે વિષય કષાઈને છાંડી નિદ પ્રમાદને,
ખાંતિ શાંતિ ધરીએ તપ કીજીએ રે લોલ,
- હારે મારે નવ આયંબીલની ઝોળી નવ નવ થાય ને,
ખાલ કહે એહથી શીવ સુખ લીજીયેરે લોલ. ૬

(૨) (સ્તવન-રાગ-ધાટો)

- મેદે સુગુણ સહાય, ભવ ભય વારક એહ ઉપાય મેરે ॥ ૧ ॥
નવ પદ નવનિધિ દાયક હોય,
ચરણ શરણ નરગ્રહે જખ કોય મેરે ॥ ૨ ॥
અરિહંત પદ મધ્ય કણિકા ધાર,
સિદ્ધાદિક ચિહ્ન પંખડી મઝાર મેરે ॥ ૩ ॥
દર્શન બિન નાહે કારજ સિદ્ધ,
જ્ઞાનાદિક પદ જગત પ્રસિદ્ધિ મેરે ॥ ૪ ॥
અબ્દ કમલ દલ હિયે બિચ ધાર,
ઈંણ સમરાણ બિન ન લહે ભવપાર મેરે ॥ ૫ ॥
એ પદ અરવિદ સમ કરિ ભાલ,
શ્રી હર્ષચંદ્ર સૂરિ કૃપા સેં નિહાલ મેરે ॥ ૬ ॥

[૬] સ્તવન [હો સાહેબજી નેક નજર કરી-એ સગ]

ભવિ પ્રીત કરી; નવપદ ગુણનિધિ, દાયક લાયક સેવિયે;		
તિહાં પ્રથમ દેવ અરિહંત ભાખ્યા, હૂળ શ્રી સિદ્ધ ગુણી દાખ્યા;		
ત્રીજા આચારજી ગુરૂ આખ્યા. ભવિ પ્રીત કરી; નવપદ ગુણનિધિ		૧
ચઉથે પદ ઉપાધ્યાય રૂઠા, પંચમ ગુરૂ સાધુ નહિ કુઠા		
છઠ્ઠો દંસણુ ધરમેચૂડા	ભવિ	૨
સપ્તમપદ જ્ઞાન સુંદર દિસે, અકુમ ચારિત્ર કર્મ પીસે; નવમે તપ ઉત્તમ જનકીસે.	ભવિ	૩
રાગદ્વેષ મોહ દૂર કરી, આજ્ઞા સંવેગ સંતોષ ધરી; ધ્યાવો તો એહ છે ધર્મ તરી.	ભવિ	૪
સાગર નિધિ વસુ ઈંદુ સમે, આશ્વિન સિત પુરાણ જ્ઞાન રમે; હર્ષે જગ જસ પરતાપ નમે.	ભવિ	૫

(૭) સ્તવન

શાસન નાયક શ્રીવીર બોલે, ખેડી ખારે પરવાદ ટોળે;
નહિ કોઈ નવપદ તોલે રે, ભવિ નવપદ ધ્યાવો.

- જેમ તુમે શિવસુખ પાવો રે. ભવિ ૧
 પ્રથમ તે અરિહંત સ્વિકારો, ખાર ગુણે કરી રવેતજ ધારો;
 જગ જનને હિતકારો રે. ભવિ ૨
 સિદ્ધ નિરંજન અલખ જગાવો, ધ્યાન લગાવી મનમાં ભાવો;
 લ્યો નરભવનો લહાવો રે. ભવિ ૩
 શ્રી આચારજ ગુણુમણિખાણી, શુદ્ધ પ્રરૂપે આગમ વાણી;
 સમરો ગીતારથ જાણી રે. ભવિ ૪
 શ્રી ઉવજ્જાયને વંદો ભાવે, સૂત્ર અર્થ તે ઉભય ભણાવે;
 નમતાં શીખે વધુ આવે રે. ભવિ ૫
 પંચમ મુનિવર સમતા રાખે, સાધે સંજમ આતમ સાખે;
 તે અનુભવ સુખ ચાખે રે. ભવિ ૬
 છકું દરિશન નિર્મળ પામી, જેન સુતત્વ રૂચિ અભિરામી;
 ધરીએ મુકિતના કામી રે. ભવિ ૭
 સાતમુ જ્ઞાન દિવાકર દીપે, રાગરોષ અજ્ઞાનને છુપે;
 નમતા કર્મ ન લીપે રે. ભવિ ૮
 અષ્ટમ સુન્દર વરીએ, અહો નિશિ ઈંદ્રિય સંવર કરીએ,
 હેલે ભવજળ તરીએ રે. ભવિ ૯
 નવમું તપ પદ ખહુલા ભેદે, ઘાતી કર્મના મૂળ ઉચ્છેદે;
 નમો નમો નિત્ય અખેદે રે. ભવિ ૧૦
 કુલચંદ્ર દીપ સદગુરૂ રાયા, પામી દેવ તે તાસ પસાયા;
 નવપદના ગુણુ ગાયારે. ભવિ ૧૧

૮સ્તવન(સિદ્ધાયલનાવાસી જનને લાખોપ્રણામઃ રાગ)

સિદ્ધચક્રની સેવા કરતાં, પામ્યા સુખ અપાર-પામ્યા સુખ અપાર,
શ્રી શ્રીપાલ નરેશર જાણો, મયજ્ઞાસતીનો એ છે રાણો;

સેવ્યા નવપદ સાર. પામ્યા૦ ૧

પૂર્વ સંચીત કર્મ સંયોગે, કોઠ રોગ ઉપન્યોનિજ અંગે;

પીડા અપરંપાર. પામ્યા૦ ૨

પ્રજ્ઞપાલની. મયજ્ઞાં ઘેડી, આપકર્તી એ ગુણની પેટી,

જાણે ધર્મનો સાર. પામ્યા૦ ૩

ઘેટી સંગાથે બાપ એ ઝગડે, મીથ્યા અહંકાર મતિ તેની યગડે,

માપે ઉંબરે હાથ. પામ્યા૦ ૪

ખાંતે જિન મંદિર જાવે તિર્થંકર રૂપભવંદે ભાવે;

શ્રી મયાણા ઉંબર સાથ. પામ્યા૦ ૫

જિનશાસનદેવ પ્રભાવે, મનહરમાળા ખીજોરૂ આવે,

હાથમાંલે હર્ષ અપાર. પામ્યા૦ ૬

રાયને રાણી તપ કરે હોંશે જગતારક સદગુરૂ ઉપદેશે;

રોગ ગયો તેણીવાર. પામ્યા૦ ૭

પિતુ રાજ્યને પાછુંવાળી, શ્વસૂરના મીથ્યા મદને ગાળી;

મેળવી કીર્તિ અપાર. પામ્યા૦ ૮

વિષય કષાય તજી સુલ ભાવે, નવપદ આરાધન પ્રભાવે,

પામશે ભવનો પાર, પામ્યા૦ ૯

મનુષ્ય દેવ ભવ નવના અંતે. શીવ વધુ વરશે દંગતી ખંતે;

ન્યાં છે સુખ અપાર. પામ્યા૦ ૧૦

એમ જાણી ભવિ દિલમાં ધારો, સિદ્ધચક્ર સેવી ભવને વારો;

બાલ કહે હિતકાર. પામ્યા સુખ અપાર.

સિદ્ધચક્રની સેવા કરતાં,

પામ્યા સુખ અપાર-પામ્યા સુખ અપાર.

૧૧

સ્તવન લમું (મને સંસાર સેરીવિશીરી લોલ એ રાગ)

શ્રી સિદ્ધચક્રને સેવીયેરે લોલ, સેવે તે શીવ સુખ થાય જો.

રાગ શોગના દુઃખ દૂર ટળે રે લોલ,

દુર્ગાતેના દુઃખ સવિ જાય જો. શ્રી સિદ્ધ ૧

નવપદ્મથી નવ નિધિ પળે રે લોલ,

કરો તપ આયંબિલ ધરી ધ્યાર જો;

અષ્ટ કર્મના ઝગડા જીતવારે લોલ,

સખલ એહ કહ્યો હથિયાર જો, શ્રી સિદ્ધ ૨

સિદ્ધચક્ર સમ મંત્રકો નહી રે લોલ,

કઠીન કર્મ કાટન કુકુર જો

સિદ્ધચક્રાય નમઃ એ મંત્રથી રે લોલ,

અનંત જીવ પહોચ્યા શીવદ્વાર જો. સિદ્ધ ૩

વિષય કષાય મદ વારીને રે લોલ,

ખટપટ કપટને નિવારજો;

સમતા ભાવે એ તપ કીજીયે રે લોલ,

તો થાય કર્મ તણા સંહાર જો. સિદ્ધ ૪

શ્રીપાલ મયણા મહાસતીરે લોલ,

સુખ સપતિ પામ્યા અપાર જો;

સિદ્ધચક્રના સુપસાયથી રે લોલ,

ખાંતેબાલ જાશે મોક્ષ મોઝારજો.

સિદ્ધ ૫

સિદ્ધપદ સ્તવન

(મારે જાઉં છે પેલે પાર: એ ગરબાની ઠેસ)

જે શોભે છે જગના શિર, સિદ્ધ નમું ભાવે ર.
જેથી પમાય ભવજલ તીર, સિદ્ધ નમું ભાવે રે ટેક
ભવ મંડળમાં ન દેખીયો પ્રાણી,

વિતરાગનો દેહાર સિદ્ધ ૦

જ્ઞાનથી કાળ ગવેષીયો જિનજી,

આપ હુઆ અણુગાર સિદ્ધ ૦ ૧

ક્ષપક શ્રેણીથી ગુણુઠાણું લહી,

ખપાવ્યા આઠે કર્મ, સિદ્ધ ૦

કેવલ જ્ઞાનને કેવલ દર્શન

અવ્યાબાધ જીવ ધર્મ સિદ્ધ ૦ ૨

અનંત ચારિત્રને અક્ષય સ્થિતિ.

હુઆ અરૂપી જગતાત્ સિદ્ધ ૦

અગુરૂ લઘુ વળી અનંત ગળિયા.

ગુણુઠાણું અવદાત. સિદ્ધ ૦ ૩

સિદ્ધ શિલા પર લોકન અંતે,

મુકતે ગયા ભગવાન્ સિદ્ધ ૦

સાદિ અનંત અવગાહના ભાંગે.

જ્યોતિથી ગિરાજમાન્ સિદ્ધ ૦ ૪

અજર અમરને પૂરણા ન દી,

રમતા છે આતમ રામ સિદ્ધ ૦

જ્ઞાન આનંદી રહિત ઉપાદિ,

ગુણુગણુ મણિના ધામ. સિદ્ધ ૦ ૫

સેવક લહે જ્યેમ સ્વામિ સેવાથી,
શિવ કમળાનું સદન,
સાલંબન જિન રાજના ધ્યાનથી,

બાલ રહે સુખમાં મગન, સિદ્ધ નમુ ભાવે રે. ૬
હવે ઝોળીના નવ દિવસ પૂર્ણ થયા પછી પારણાના
દિવસે નીચે લખેલ વિધિ કરીને પછી પારણા કરવા જોઈએ.
વઢી એકમને રોજ પરચખાણુ ખીયાસણાના કરવા.
પ્રતિક્રમણુ, પરિલેહણુ હેવ વંદન કરીને નવપદજીના નવ
ખમાસમણા દેવા. સાથિયા નવ ફલ, નવ પ્રદક્ષીણા, નવ
લોગસસનો કાઉસગ્ગ અને ૨૦ નોકરવાલી નીચે લખ્યા માફક
ગણવી.

શ્રી વિમલેશ્વર ચક્રકેશરી પૂજિતાય શ્રી સિદ્ધચક્રાય નમઃ

— : ઇતિ સંપૂર્ણ :—

— વિસ સ્થાપનક તપ —

વીસ ઝોળીના ઉપવાસ ચારસો વીસ થાય છે

વીસ સ્થાનકના દુહા તથા ગુણુ વિગેરે

પરમ પંચ પરમેષ્ઠીમાં, પરમેશ્વર લગવાન;

ચાર નિક્ષેપે ધ્યાઈએ, નમો નમો જિનલાણુ ૧
ઝોં ડ્રીં નમો અરિહંતાણુ ગુણુ ખાર-સાથિયા ખાર-ખ૦ ખાર-નો ૨૦
ગુણુ અનંત નિર્મળ થયા, સહજ સ્વરૂપ ઉજ્જશ,

અષ્ટ કર્મમલ ક્ષય કરી, ભયે સિદ્ધ નમો તાસ૦ ૥૨૥
ઝોં ડ્રીં નમો સિદ્ધાણુ ગુણુ ૮-સા ૮-ખ૦ ૮ નો-૨૦
ભાવામય ઔષધ સમી, પ્રવચન અમૃત વૃદ્ધિ,

ત્રિભુવન જીવને સુખ કરી, જ્ય જ્ય પ્રવચન દષ્ટિ ॥૩॥
ઓં હ્રીં નમો પવયણું ગુણુ ૪૫-સા. ૪૫-ખ. ૪૫-નો-૨૦
છત્રીસ છત્રીશ ગુણુ, યુગ પ્રધાન મુશ્નીંદ,

જિનમત પરમત બાણુતા, નમો નમો તેહ સૂરીંદ. ॥૪॥
ગુણુ ૩૬-સા. ૩૬-ખ. ૩૬ ઓં હ્રીં નમો આયરિયાણું
તજપર પરિણુતિ રમણુતા, લહેનિજ ભાવ સ્વરૂપ;

સ્થિર કરતા ભવિ લોકને, જ્ય જ્ય થવિર અનુપ ॥૫॥
ઓં હ્રીં નમો થેગણું ગુણુ. ૧૦-સા. ૧૦-ખ. ૧૦ નો ૨૦
ખોધ સુક્ષ્મ વિણુ જીવને, ન હોય તત્વપ્રતીય;

ભણુ ભણુવે સૂત્રને જ્ય જ્ય પાઠક ગીતં ॥૬॥
ઓં હ્રીં નમો ઉવજઝાયાણું ગુણુ. ૨૫-સા. ૨૫-ખ. ૨૫ નો. ૨૦
સ્યાદ્વાદ ગુણુ પરિણુમ્યે, રમતા સમતા સંગ;

સાધે શુદ્ધાનંદતા, નમો નમો સાધુ શુભ રંગં ॥૭॥
ઓં હ્રીં નમો સંવ સાહૂણું ગુણુ ૨૭ સા. ૨૭ ખ. ૨૭ નો. ૨૦
અધ્યાત્મ જ્ઞાને કરી, વિઘટે ભવ ભ્રમભિતિ;

સત્ય ધર્મ ને જ્ઞાન છે, નમો નમો જ્ઞાનની રીતિં ॥૮॥
ઓં હ્રીં નમો નાણુસ ગુણુ પાય-સા. ૫ ખ. ૫ નો. ૨૦
લોકા લોકના ભાવજે, કેવલી ભાષિત જેહ,

સત્ય કરી અવધારતા, નમો નમો દર્શન તેહ ॥૯॥
ઓં હ્રીં નમો દંશણુસ, ગુણુ ૬૭-સા. ૬૭ ખ. ૬૭ નો. ૨૦
સૌય મૂલથી મહાગુણી, સર્વ ધર્મનો સાર

ગુણુ અનંતનો કંદ એહ, નમો નમો વિનય આચાર ॥૧૦॥

- ઓં હ્રીં નમો વિષ્ણુસ્સ ગુણ ૧૦-સા. ૧૦ ખ. ૧૦ નો. ૨૦
 રત્ન ત્રયીવિષ્ણુ સાધુતા, નિષ્કલ કહી, સદૈવ;
 ભાવચયણુનું નિધાન છે, જ્ય જ્ય સંયમ જીવ. ॥૧૧૧॥
- ઓં હ્રીં નમો ચારિતસ્સ ગુણ ૧૭-સા. ૧૭ ખ. ૧૭ નો. ૨૦
 જિન પ્રતિમા જિન મંદિરાં, કંચનના કરે જોડ;
 બ્રહ્મવ્રતથી બહુ ફલ લહે; નમો નમો શિયલ સુદેહ, ॥૧૨૧॥
- ઓં હ્રીં નમો અંભવય ધારિણું ગુણ ૯ સા. ૯ ખ ૯ નો ૨૦
 આત્મ યોધ વિષ્ણુ જે ક્રિયા, તે તો બાલક ચાલ;
 તત્વાચથી ધારીએ, નમો નમો ક્રિયા સુવિશાલ. ॥૧૩૧॥
- ઓં હ્રીં નમો કિરિયાણું; ગુણ ૨૫ સા. ૨૫ ખ. ૨૫ નો. ૨૦
 કર્મ ખપાયે ચીકણાં, ભાવ મંગલ તપન્નાણું;
 પયાસ લખિધ ઉપજે, જ્ય જ્ય તપગુણ ખાણું ॥૧૪૧॥
- ઓં હ્રીં નમો તવસ્સ. ગુણ ૧૨ સા. ૧૨-ખ. ૧૨. નો. ૨૦
 છકુ છકુ તપ કરે પારણું, ચઉનાણી ગુણુ ધાન.
- એ સમ શુભ પાત્ર કે નહીં, નમો નમો ગોચમ સ્વામ ॥૧૫૧॥
- ઓં હ્રીં નમો ગોચમસ્સ, ગુણ ૨૮ સા. ૨૮ ખ. ૨૮
 દોષ અઠારે ક્ષય ગયા, ઉપના ગુણ જસ અંગ;
 વૈયાવર્ય કરીએ મુદ્દા, નમો જિનપદ સંગ ॥૧૬૧॥
- ઓં હ્રીં નમો જિણુણું ગુણ ૨૪-સા-૨૪ખ-૨૪ નો ૨૦
 શુદ્ધાતમ ગૂણમે રમે. તજી ઈંદ્રિય આશંસ;
 ચિર સમાધિ સંતોષમાં, જ્ય જ્ય સંયમમવંશ ॥૧૭૧॥
- ઓં હ્રીં નમો ચારિતસ્સ ગૂણ ૫ સા.-૫ ખ. ૫ નો. ૨૦

જ્ઞાન વૃક્ષ સેવો ભવિક, ચારિત્ર સમકિત મૂલ;
 અજર અમર પદ ફલ લહો; જિનવર પદવી કુલ ॥૧૮॥
 ઓં હ્રીં નમો નાણુસ્સ ગુણુ ૫૧-સા. ૫૧ ખ. ૫૧ નો. ૨૦
 વકતાશ્રોતા યોગ્યથી, શ્રુત અનુભવ રસપીન;
 ધ્યાતા દ્યેયની એકતા, જ્ય જ્ય શ્રુત સુખલીન. ॥૧૯॥
 ઓં હ્રીં નમો સુઅસ્સ ગુણુ ૧૦૦ સા. ૧૦૦ ખ ૧૦૦ નો. ૨૦
 તીરણુ ધામ પ્રભાવ છે, શાસન ઉન્નતિ કાજ;
 પરમાનંદ વિલાસતાં. જ્ય જ્ય તીર્થ જહાજ ॥૨૦॥
 ઓં હ્રીં નમો તિત્થસ્સ ગુણુ ૨૫ સા. ૨૫ ખ. ૨૫ નો. ૨૦

—વિશ ર-થાનક તપની વિધિ—

એક એાળીના વીસ ઉપવાસ કરવાના હોય છે તે
 છ માસની અંદર કરી લેવા જોઈએ. એ રીતે દશ વરસમાં
 વીશ એાળી સંપૂર્ણ થવી જોઈએ.

વીસમી એાળી છટું તપથી કરવી. શક્તિ ન હોય તો
 ઉપવાસ ચાલીસ કરી લેવા. ઉપવાસને રોજ બે ટંક પ્રતિક-
 મણુ અને ત્રણ વખત દેવ વંદન કરવા. ઉપવાસને રોજ
 ધોવા, રોવા, ફૂટવા, પીટવા, ખાંડવું અને પીસવું કાંઈ કરવું
 નહિ અને જ્યારે માસિક ધર્મમાં હોય ત્યારે વીસ સ્થાનકતું
 તપ કરવું નહિ. કારણ કે ઉપવાસ ગણતરીમાં આવતા
 નથી એ ખ્યાલમાં રાખવું અને વીસ સ્થાનકના ચૈત્યવંદન
 સ્તવન અને થોઈ જિન મંદિરમાં પ્રતિકમણુમાં અને દેવ
 વંદનમાં ખોલી શકે છે.

વીશ સ્થાનક પદનું ચૈત્ય વંદન

વિશ સ્થાનક આરાધતો, તીર્થંકર પદ પામે;
 દુષ્ટ કર્મ હેલા હણી, ચઉ ગતિ દુઃખ પામે. ૧
 અરિહંતાદિ પદ વિશને, ત્રીજે ભવ આરાધિઃ;
 તીર્થંકર પદ પામીને, વીરે શિવપુરી સાધિ, ૨
 ભૂતકાલે ભવતર્યા, ભવિષ્યે તરસે જોહઃ
 વર્તમાન કાલે વિચરતા, તીર્થંકર પદ લેહ, ૩
 એક અથવા પદ વીશને, શુભ ભાવે આરાધે.
 શ્રેણિક રાજાની પરે, શીવરમણી સાધે. ૪
 આરંભ પરિગ્રહ પરિ હરી, ક્ષાંતિ શાંતિ ધારી,
 ખાલ કહે આરાધજ્ઞે, વીશ પદ નરનારી૦ ૫

॥ વીશ સ્થાનક પદનું સ્તવન ॥

સખી-વીશ સ્થાનક પદ જોહ, છે ભવ ભય તારણ એહ;
 આ છે લાલ શીવસુખ સાધન એ ભલોજી. [એ આંકણી]
 પ્રથમ અરિહત દેવ, બીજે સિદ્ધ પદ સેવ;
 આ છે લાલ ત્રીજે પ્રવચન બાણીએ જી.
 ચોથે આચાર્ય પદ તેહ, પાંચમે શેરાણું ગુણુજોહ;
 આ છે લાલ છઠ્ઠું પાઠક વખાણીએ જી. ૧
 સાતમે સવ્વ સાહણું લેહ, આઠમે જ્ઞાન પદજેય,
 આ છે લાલ નવમે દર્શન પદે સીઝીએ જી.
 દશમે વિનય પદ સેવ, અગિયારમે ચારિત્રપદ લેવ,
 આ છે લાલ બારમે બ્રહ્મવ્રત લીજીએ જી ૨

તેરમે કીરીયા ઠાણુ, ચૌદમે તપ ગુણુ જાણુ;
આ છે લાલ પંદરમે ગોયમ ગુણુની લો ૭.

સોળમે જીણુણુ નામ, ચારિત્રસ સત્તરમે વખાણુ.

આ છે લાલ અઠારમે નાણુસને ગણુજી. ૩

ઓગણીસમે ગુણુ એહ, સુચસ્સ પદ નમે તેહ;

આ છે લાલ વીશમે તિત્થસ્સ લીજીએ ૭.

વીશ સ્થાનક પદ એમ, તપ કરી આરાધોનેમ,

આ છે લાલ વીશ ઓળી એમ કીજીએ ૭ ૪

દેવ વંદન ત્રણુ કાલ, પ્રતિક્રમણુ હોયવાર,

આ છે લાલ નિંદ ગવિકથા પરિ હરો ૭

ગણુણુ હોય હજાર, ગણી ઉતરો ભવપાર,

આ છે લાલ કારજ સગલાં એમ સરેજી. ૫

ઉપવાસ ચારસો વીશ, સર્વ મળી કહે જગદીસ,

આ છે લાલ ખાંતિ શાંતિ ધરી કીજીએ ૭;

શ્રી પાર્શ્વચંદ્ર સુરીરાય વડ નાગોરીગચ્છે સોહાય,

આ છે લાલ ખાલ મુનિ પ્રણુમીજી એ ૭. ૬

॥ થોઈ ॥

એક દિન ગોયમ ગણુધર આળ્યા, રાજગ્રહ નગરી મોજરોજી ૧

શ્રેણિક વંદે દેઈ પ્રદક્ષિણા, છાંડી પ્રમાવ મોજરોજી. ૧

વીશ સ્થાનક તપ ભવિ આરાધો, જેમ પામે ભવપારોજી;

જનમ જરા ભવ ભય નિવારી, પામે શીવસુખ સારોજી ૨

ભાવિ નરનારી સમકીત ધારી, પામ્યા મોક્ષ અપારોજી વિશ

સ્થાનનનો મહિમા મોટો, કોણ લહે રસ પારો છ. ૩ ગોચમ
કહે સુણો શ્રેણિક રાજ, અરિહંત પદને આરાધીછ, આવતી
ચોવિશમાં થાશે તીર્થકર, સુણી શ્રેણિકે મન લીધો સાધીછ, ૪
એમ લવિ નરનારી શિવ સુખકારી, વીશ સ્થાનક ગુણુધારીછ;
બાલમુનિ કહે જગ હિતકારી, ચોવીશ જિન્ની બલીહારી છપ

॥ વીશ સ્થાનકની સજાય ॥

—વીર સુણો મોરી વિનતિ એ દેશી—

વીશ સ્થાનક તપ સેવિએ, લબ્ય પ્રાણી રે આણી મનલાવ;
શ્રી અરિહંત એમ ઉપદેશે, એ તપનારે મોટા પ્રભાવ
વીશ૦ ॥ ૧ ॥

નમો અરિહંતાણું ગુણો, પદ પહિલેરે મન હરખ અપાર;
દ્રવ્યત લાવત લેદશું, જિન પુજા રે કરે આઠ પ્રકાર.
વીશ૦ ॥ ૨ ॥

નમો સિદ્ધાણું એહવો, શુદ્ધ ચિત્તો રે ગુણો ખીજે ઠાણુ,
આરાધો સિદ્ધચકતું, જિમ થાએ રે નિજ જનમ પ્રમાણુ.
વીશ૦ ॥ ૩ ॥

નમો ગુણુ, ત્રીજે ઠાણુ રે, કરો નાણુ અભ્યાસ;
લકિત કરો શ્રી સિદ્ધાંતની, જેમ પામોરે તુમે લીલવિલાસ
વીશ૦ ॥ ૪ ॥

આચર્યાણું નમો ગુણુ, ચોથે ખોલે રે પૂજે ગુરૂજના પાય;
નમો થેરાણું પાંચમે, ગુણુ સેવોરે ધરમી મુનિરાય.
વીશ૦ ॥ ૫ ॥

પંડિત ગુરૂને પૂજિએ. છઠે ગણિયેરે નમો ઉવઝાય;

નમોસૌવ સાહુણું સાતમેં, વળી સેવો રે તપસી સુખદાય
વીશ૦ ॥ ૬ ॥

નમો નાણુસ આઠમેં, ગણિયે લણિયેરે નવા સ્તવન સજ્જાય;
નમો દંશણુ ધારી ગુણુ, પાલે નવમેરે સમકિત સુખદાય.
વીશ૦ ॥ ૭ ॥

વિનયસંપન્ન નમો ઇસો, પદ દશમેરે ગણિયે શુભ ધ્યાન,
વિનય કરો ગુણુવંતનો, ઇણુ રીતે હો લઈએ શિવસ્થાન.
વીશ૦ ૧. ૮ ॥

અગિયારમેં સ્થાને કરો, પડિકમણું રે યે સાંજ સવાર;
ચારિતસ નમો ઇસો, પદ ધ્યાવેરે શિવ સુખ દાતાર.
વીશ૦ ॥ ૯ ॥

ગુણુ અંભયારીણું નમો. આઠ પોહોરો રે કરો પોષહ લીલ;
ખારમે ઠાણુ પાવિયે, શુભ ભાવે રે નિર્મલ ગુણુશીલ.
વીશ૦ ॥ ૧૦ ॥

નમો ક્રિયા ધારી લણી, મનધરીયેરે નિત તેરમેં ઠાણુ;
સામયિક પણુ લીજિયે, દોષ ટાલોરે અત્તિશ પ્રમાણુ,
વીશ૦ ॥ ૧૧ ॥

તપ અધિકો કરો ચૌદમે, નમો તપસી ગણીયે મનરંગ,
તપસી સેવા કીજિયે, વળી રહીયે રે તપસીને સંગ.
વીશ૦ ॥ ૧૨ ॥

(ઢાલ ખીજી-દેશી થંભાણુપુરની)

અતિથિદાન બહુ ભાવે દીઝે, નમો મોયમાઈણું ગુણીજે,
પનરમી કિરિયાએહ, પ્રતિમાને ભૂષણુ પહિરાવો,

નમો જિણાણું એ પદ ધ્યાવો, સોલમે ધરી સ્નેહ ॥૧॥
 આઠ પહોરી પોસહ વિધિ કરીએ, ધ્યાન નમો ચારિત્તસ ધરિયે
 એ વિધિસતરમ ઠાણુ, નમો નાણુ ઉછરંગે બણીયે,
 નમો નાણુ એ ગુણુણું ગુણિયે, અઠારમે પરિમાણુ ॥૨॥
 નમો સુઅરસ ગુણો મનચંગે, પુસ્તક પુજા કરો બહુ ભંગે,
 એ ઝોગાણીસમે રીત, નમો તિથ એ ધ્યાન ધરાવો;
 સંઘ ચતુર્વિધ ભક્તિ કરાવો; વિશમે શાસ્ત્ર વિદીત ॥૩॥

(ઢાલ ત્રીજી)

દોય દોય સ્ત્ર પ્રત્યે કું કરે રે, ગુણિયે ગુણમો સુવિશેષે;
 ચારસો ઉપવાસ પૂરી જે રે, સમકિત ગુણુ શુદ્ધ ધરી જે ॥૧॥
 એ વિશ સ્થાનક વિધિ બાણી રે, એવો મન ઉલટા આણી,
 વિધિ શું જેએ તપ ભઠીયે રે, તે તિથકર પદભઠિયે ॥૨॥
 ભાવે સ્તવ ચારીત્ર ધારી રે, દ્રવ્ય ભાવે વિધિ સાગારી,
 એવે જે નરને તારી રે, છ મોક્ષ તણા અધિકારી ॥૩॥

(કલશ)

ઈમ વીશ સ્થાનક તપ તણી વિધિ શાસ્ત્રને અનુસાર એ;
 જે વહે નરને નારી વિધિ શું ધન્ય તસુ એવતાર એ;
 શ્રી રત્નપુસ્કર સંઘ સુખકર જગતનાથ જિણેસરો;
 તસુ ચરણ પંકજ નમે ભાવે વખત ચંદ્ર મુનિવરો ॥૧॥

બીજાં તૈત્યવદન

પરમાતમ પરમેશ્વર, પ્રણમી જે ભાવે;
 રાગ દેખને ટાળવા, બીજ દીને ધ્યાવે. ૧

જિન પ્રતિમા જિન સરીખી, ભાંખી સૂષ્ણ મઝાર;
 દ્યેય સ્વરૂપે ધ્યાવતા, ભવના ભય હરનાર. ૨
 ચોથા અભિનંદન પ્રભુ, જનમ્યા જગલાણુ;
 ચવિયા ખીજે સુમતિજિન, શીતલ પ્રભુ શિવઠાણુ ૩
 કેવલ જ્ઞાનને પામીયા, વાસુ પૂજ્ય ભગવાન;
 ખીજ દિને અરજિન ચવ્યા, વંદો એ વર્તમાન ૪
 શ્રી જિનવરને ભાવથી, વંદુ સદા ત્રિહુંડાણ;
 સહજ રાજેશ્વર મુજ હરો, ભવસાગર જંજળ ૫

શ્રી પંચમીનું ચૈત્યવંદન

જય જય શ્રી જિનરાજ આજ, મુજ વંછિત કૃણિયા;
 પરવ પંચમી પામીને, ઈંબ પરમેશ્વર મળિયા. ૧
 કાર્તિક વદની પાંચમે, જનમ્યા સુવિધિ જિણુંદ;
 ચવ્યા ક્ષાગણુ વદ પાંચમે, આઠમા ચંદ્ર મુણીંદ. ૨
 અજિત સંભવને અનંતનાથ, મોક્ષ ગયા ચૈત્ર સુદી;
 કુચુનાથ દીક્ષાગ્રહી પાંચમ ચૈત્ર વદી. ૩
 ધર્મનાથ મોક્ષે ગયા, જેઠ સુદી મનોહાર;
 શ્રાવણુ સુદની પાંચમે, જનમ્યા નેમકુમાર. ૪
 સંભવનાથ કેવલ લહયા, આસો વદ પાંચમે,
 કલ્યાણકને સેવતાં, જિનવર ધ્યાને રમે. ૪
 જિનવર ધ્યાનથી પામીએ, સહજ રાજેશ્વરદેવ
 પાર્શ્વચંદ્ર સુરીંદ્રગુરૂ તરલવ સાગરદેવ. ૫

આઠમનું ચૈત્યવંદન

- ધન્ય ધન્ય દિન આજનો, પ્રભુ દર્શન પાયા;
 નમતા શ્રી જિનવરને, દુરિત દૂર ગમાયા. ૧.
- અષ્ટમી દિન શ્રી રૂપલદેવ, જન્મ દીક્ષા કલ્યાણુ;
 અજિત જન્મ સંભવ ચઘ્યા, અભિનંદન નિર્વાણુ ૨
 સુમતિ મુનિ સુવ્રત નમિ, જનમ્યા જગદાધાર;
 સુ પાર્શ્વદેવ સુરભવ થકી, ચવિયા ભવિ સુખકાર ૩
 નેમનાથને પાર્શ્વજિન, અષ્ટમી દિન સિદ્ધા;
 અષ્ટ કર્મનો ક્ષય કરી, શાશ્વત સુખ લીધા. ૪
- દશ જિનવરના જાણિએ, કલ્યાણુક અગિયાર;
 ભાવ ધરીને સેવતાં. ભવસાગર હરનાર. ૫

અગિયારમનું ચૈત્યવંદન

- માગશર સુદ એકાદશી, આરાધો ભાવિ આજ;
 મલ્લીનાથ જનમીયા દીક્ષા કેવળ સાજ. ૧
- ત્રણુ કલ્યાણુક એ દિને, મલ્લીનાથના થાય,
 દોઢસો કલ્યાણુ એ તિથે, સર્વ મળી ગણાય. ૨
- એ માટે ઉત્તમ એ તિથી, કહે શ્રો નેમજિનરાય;
 સુવ્રત શેઠ આરાધીને, મોક્ષપુરીમાં જાય ૩
- આરંભ પરિગ્રહ પરિહરિ, ચૌવિહાર ઉપવાસ;
 પૌષધ વ્રતને આદરી, મૌન રહેવું ખાસ. ૪
- માસ આગેયાર જગન્યથી, મધ્યમ વરસ અગિયાર;
 જાવ જીવ ઉત્કૃષ્ટ કહ્યો, આરાધન અધિકાર. ૫

પાર્શ્વચંદ્ર સૂરીશ્વરા, વળી બ્રાતૃચુરુ જ્ઞેહ;

એકાદશી આરાધતાં, પામે શિવ વધુ તેહ ૬

શ્રી વીર નિર્વાણ કલ્યાણુક દીવાળીનું ચૈત્યવંદન

કલ્યાણુક દિન આજનો, વર્ધમાન જિનરાય;

મોક્ષપુરીમાં સંચર્યા, સર્વ કર્મ ખપાય ૧
આસો વહની અમાવસે, પર્યકાસનઠાય,

શોભ પહોર પ્રભુ દેશન, આપી અતિ સુખદાય. ૨
અઠાર રેશના રાજવી, મલિયા દેવ અનેક,

વીર જિનેશ્વર ધ્યાવત, સમકિતની ધરી ટેક. ૩
વેદની આયુ નામ ગોત્ર, ભવોગ્રાહી કર્મ;

સર્વ ખપાવી પામીયા, અનંત શિવસુખ સમ. ૪
ભાવ તીર્થંકર વિરહથી, દ્રવ્ય દીવાળી કીધ;

પૌષ્પોપવ સ ઠાવીને, ભકતોએ લહાવો લીધ. ૫
વંદો પ્રણમો પ્રેમથી, સહજ રાજેશ્વર દેવ,

ભવસાગરમાં જાજ સમ, ભવોભવ વીરપાય સેવ. ૬

બીજની સ્તુતિ-માલિની છંદ-

ત્રિભુવન જનનૂતો, ભૂત વર્ગોપકારી, સમિહિત હિતદાતા,

મોક્ષ માર્ગાધિકારી; મદન ગજ મદાનાં, દા. જી. યો મૃગેન્દ્ર;

સર્પાદ સચ પુનાતુ, શ્વામિ સીમંધરોમાં. ૧

પ્રમુદિત જન રાજી, રાજ તેઓ વિદેહ; કનક રચિત રાજત્,

પ્રાણ્ય પ્રાકાર મધ્યે; ઉપાદંશતિચ લોકા, લોક રૂપાંહિ લોકે,

સચ વર મતિદાતા, પાતુ સીનંધરો ન: ૨

કલ વિમલ મતીનાં, ચો કષાયારિવારં, કલલ પન કલાભિ,
 હ્રૂર હ્રૂરી કરોતિ; નય નિનય પદાના, દાન દાતા પવર્ગં,

નિજ શરણુ ગતાનાં નૌમિ સીમંધરંતં. ૩

ભવ જલ નિધિ ગર્તે, કર્મ પંકાબ લોહં, કથમપિ બહિરાગં,
 તુન શકનોમિ નૂનં; સપદિતવ પદનાં, દેહિહ્ય લંબનંમે,
 તદ્દિહ મહિત દેવૈઃ, પાર્વચંદ્રસ્ય દેવ. ૪

જ્ઞાન પંચમીની થોય

(અભિનંદન જિનવંદન કીજે-એ રાગ)

શાસન નાયક વીર જિજ્ઞુંદા, સિધારથ કુલ અસીનવ ચંદા,
 ત્રિશલા રાણીનદા; પર્ષદામાંહે ભાષે મુણીદા,
 પર્વ પંચમી જે સુખ કંદા, સાંભળો ભવિ જન વૃંદા;
 પુષ્પ માંહે જેમ સોહે મકરંદા, સ્વર્ગ માંહે જેમ સુરવર ધંદા;
 તેમ એ પર્વ આનંદા; હ્રૂર તજ સંસારના કંદા.
 પંચ જ્ઞાનને પૂજે અમંદા, જેમ ટોળે દુઃખ દંદા ૧

કાતિકં સુદ પંચમી દિન આવે, જળ રહિત ઉપવાસ ભાવે,
 કરીને કર્મ ખપાવે: શ્રુત જ્ઞાન આરાધો ભાવે,
 જેથી બુદ્ધિ નિર્મળ થાવે, દુરમતિ દુર્ગંતિ બાવે;
 પંચ જ્ઞાનના કાઉસગ્ગ સોહાવે, કરતાં પ્રભુતાં પૂરણુ પાવે,
 સંસારમાં ફરી નાવે; પંચમી તપનો મહિમા ગાવે,
 જ્ઞાન ભકિત બહુમાન કરાવે, વેગે શિવ સુખ પાવે ૨
 ઓં નમો નાણુસ્સ ગુણુણુ ગણીજે, પુર્વકે ઉતર આમા રહિજે
 મનને સ્થિર કરી જે; ત્રણુ કાલે દેવ વાંદી જે,

પ્રતિક્રમણ હોયવેળા કીજે, વિષય કષાય હણીજે;
પંચ પ્રમાદને દૂર કરીજે; પ્રણીપાત પંચ જ્ઞાનના દીજે,
જિનવરને પૂજી જો, એણીપરે પંચમી આરાધી જો,
જેહથી પંચમી ગતિ લીજે, આતમ કારજ સીજે. ૩

શ્રાવણ સુદી પંચમી મનોહાર, તે દિન જન્મયા નેમકુમાર,
સર્વ જીવ સુખકાર; ખીજા પાણુ કલ્યાણ સાર,
જન્મ દીક્ષા વ્યવન મોક્ષ દાર પામ્યા જિન અપાર;
નાગોરી તપ ગચ્છના શણુગાર, શ્રી પાર્શ્વચંદ્ર સૂરિગુણના,
ભંડાર વંદુ વારંવાર; ભ્રાતૃ સૂરિના પુનમ અણુગાર,
તસ શિષ્ય બાલચંદ્ર સુવિચાર, બાજ્યો એ અધીકાન ૪

આઠમી થોય-(વામાનંદન વંદન કીજે-એ રાગ)

રાજગ્રહી નગરીમાં વીર જિન, વિચરંતા તિહાં આવ્યાજી;
દેવે કરી ત્રિગડાની રચના, ખેડા વીરજિન રાયાજી;
શોભા આઠ પ્રાતિહાર્યની રૂડી; કંચન વરણી કાયાજી;
વાંદવા આવે શ્રેણીક રાજ; સહુજન મનને ભાયાજી. ૧

મધુર કંઠે પ્રભુ વાણી પ્રકાશે, સાંભળે સુરનર વૃન્દાજી;
આઠ કરમથી આતમા ઘેરાયો, જેમ રાહુમાં ચંદાજી;
વિષય કષાયને છોડો ભવિયા, એ છે દુઃખના દંદાજી;
અષ્ટમી દિનનો મહિમા ભાખો, કહે ગૌતમ મુર્ખીદાજી. ૨

વીર કહે અષ્ટમી દિવસે, જન્મ દીક્ષા રૂપલનાજી;
અજિત સુમતિ મુનિ સુવ્રતને. નમિ જન્મ્યા આઠમનાજી;
સંભવ સુપાર્શ્વચ્યવન કલ્યાણુક, પાર્શ્વનેમિ મોક્ષ ગમનાજી;
અષ્ટમી દિન સેવો હીતકારી, સુખ મળે આતમનાજી. ૩

પૌષ્ઠ સહિત ઉપવાસ કરીને, ધ્યાન ધરમનું ધરીએ;
 આઠમનું આરાધન કરતાં, સિદ્ધિ આઠને વરીએ;
 જિન શાસનમાં પાર્શ્વચંદ્ર સુરિ, તસ આણુ અનુસરીએ;
 બ્રાત્ર પુનમનો બાલ કહે જેમ, આઠ કર્મ સંહરીએ, ૪

અગિયારસની સ્તુતી (માલીની છંદ)

નમ જિન પતિ મલિલ, ધ્વસ્ત મોહોગ્રમલ્લ;
 કલલપન કલાભિઃ કલિપત. નદ્ય સૌખ્ય;
 ભવિક જન કુલેભ્યો, લભ્યમભ્યસ્ત યોગે,
 સ્વમિહ ભવિક યોગ્યં, યોગિભિર્ગૈયમાનં, ૧
 વિકસિત સુખ પદ્મો, મલિલનાથો જિનેન્દ્રો,
 વિમલ મતિ મથોનો, મન્મથોન્માથ દક્ષ;
 અગણિત ગુણમાલા, મંડલિ મંડિતોયં,
 વિમલ સરલ વાણી, દાન દાતા દાતુ. ૨
 કલિમલ કલિતોથો, નાથ નાથા મ પાંથો,
 જિત મદન મહં, સંસાર કાંતાર તોયં;
 પ્રજનિત જનમાલા ગૈભવ વભવંત,
 કૃત ભવિક ભવાંન, મદ્ધિ તીર્થકરેન્દ્રં,
 ગહન ગહન તુલ્યા, સાર સંસાર પાર;
 કથમપિ તવ પાદા, લંબનસ્યંદનોઘ;
 અધિગત ઈહ ગંતુ. મલિલનાથ પ્રભો ભો,
 શિવ કરમય કાયં, પાર્શ્વચંદ્રેણુ રમ્ય; ૪

શ્રી નવપદ્મનું ચૈત્યવંદન

શિવ સંપદા વરવા સદા નવ પદ ધરું હું ધ્યાનમાં

ભવ વાસનાનો વેગ ટાળે રાચત ગુણ ગાનમાં;
 શ્રીપાલ મયણા સુંદરી સાધી ઘણા સુખીયા થયાં,
 નવ પદ ભજે સહુ ભાવથી એમાં અખિલ માત્રો રહ્યા. ૧
 અરિહંત પદને પ્રથમ સુણતાં વિદન સહુ દૂરે ટળે;
 વળી સિદ્ધ આચારજ અને ઉવઝાયથી શાંતિ મળે;
 પંચમ મનોહર સાધુ પદને સેવતાં શિવપુર ગયા,
 નવ પદ ભજે સહુ ભાવથી એમાં અખિલ મંત્રો રહ્યા; ૨
 દર્શન અને શુભ જ્ઞાનને વળી ચારિત્ર પદની યોજના.
 એ ત્રિતયની આરાધના પૂરે સદા સહુ કામના;
 કહે દ્વીપ તપ પદ ચળકતું ખાર જસ લેદો કહ્યા;
 નવ પદ ભજે સહુ ભાવથી એમાં અખિલ મંત્રો રહ્યા. ૩

નવપદજીની સ્તુતિ

અરિહંત પદ ધ્યાવો એજ મનમાંહિ લાવો,
 સકલ દુઃખ મિટાવો મોક્ષ માર્ગે સિધાવે;
 સિદ્ધપદ ગુણ ગાવો સિદ્ધમા ચિત્ત લાવો,
 કરમ સવિ ગુમાવો સિદ્ધ જેવાજ થાવો. ૧
 સુરિપદ પ્રણમિજે ચિત્તમાં એજ લીજે,
 નરભવ સફલ કીજે ધર્મ ધ્યાને રહી જે;
 વાચક પદ નમીજે કર્મ ચક્ર્યૂર કીજે
 શિવ વધુ કરલીજે માન માયા તજી જે
 મુનિપદ મન ધારો સર્વ કર્મો વિદારો,
 કરિ સફલ જન્મારો મોક્ષ માર્ગે પધારો;

દર્શન પદ સ્વિકારો દૂર મિથ્યાત્વ કારો;	
નિજ જનમ સુધારો કુગતિને નિવારો.	૩
નિજ મન ચિર લીજે જ્ઞાનમાં મોહ કીજે;	
ચરણ પદ લહીજે મોહ માયા તજ જે;	
તપ પદ પ્રણમીજે મુક્તિ રામા લહીજે;	
કુશલચંદ્ર નમીજે દીપચંદ્ર સ્તવીજે.	૪

નવપદ સ્તુતિ

નવપદ નિત સેવું પ્રગટે મંગલ માલ,	
આરાધી પામ્યો સુખ સંપદ શ્રીપાલ,	
ભવબંધન તુટે, મનબંધિત સુખ થાય,	
નવપદ મહિમાથી સંકટ દૂર પલાય	૧
અરિહંત પ્રથમ પદ, તીર્થંકર સુખકાર,	
શ્રી સિદ્ધ નમીજે, આઠ ગુણે મનોહાર,	
આચારજ ધ્યાવો, ગુણ છત્રીસ સુહાય,	
પચવીસ ગુણ રાજીત, નમીયે શ્રી ઉપબાય	૨
સાધુ ગુણ સત્યાવીશ. થકી સોહંત,	
દશ નને જ્ઞાને ચરણ અતિ ઉલસંત,	
તપ ખારે ભેદે, કરે કર્મની હાણ,	
તપ આતમ પામે, અક્ષય પદ નિર્વાણ	૩
એ નવપદ ધ્યાને પ્રગટે પરમ નિધાન,	
દુર્ગતિના દુઃખો, લે ધરોનિત ધ્યાન,	
મંગલપદ હાયક, કુશલચંદ્ર ગુરરાય,	
દીપ ભક્તિ વધારી દેવ નમે તસ પાય	૪

॥ पंच प्रभुनी स्तुति ॥

वंदे ऋषुदं गय राग होसं, धृष्याकु वंसे वर बाणु कल्पं;
 सुरा सुरेडिं क्य पाय सेव, देवाडिदेवं पढमं मुण्डिदं १
 संसार पाथो निडिपार पतं, कसाय संधाय रणे विमुत्तं;
 संतिकरं सति ऋषुदंयदं, नमाभि मुत्तिसुड वडि कंदं २
 नेमि ऋषुदं यदुव स नंद, राधं मधं यज्जु यकार यदं;
 सुरालि संसेविय पाय वदं, लत्तीधं वंदे परमं मुण्डिदं, ३
 पासं ऋषुदं शुभ्य पासयदं; सूरीसरं वंदिय देव वदं;
 षुभाभिवीरं मडीमेडधीरं, लावारि हाडो वसभे सूनीरं ४

॥ श्री विश विहरमान जिन स्तुति ॥

श्रीमधर प्रभु वणी युग मधरे शा,
 णाडु सुंभाडु सूजत नमुं जिनेशा;
 श्री श्री स्वयं प्रभु मने सुण शांति आपो,
 मारांज संव इषलानन कण्ट कापो. १
 लावे नमो लविकं लोड अनंत वीयं,
 सूर प्रभ प्रभु नमो वणी धारी धयं;
 मुक्त्यंगना सुण विशाल विशाल आपो,
 कर्मेण वण सम वण धरेश कापो. २
 यंद्राननानन सुयंद्र समान ।।।।।
 नेडी कइं विनति णाडु सुयंद्र णाडु;

મારાં ભુજંગ સમ કર્મ ભુજંગ ટાળો,
 સામુંજ મારિ તુમ ઇશ્વર આજ ભાળો ૩
 આજે નમું નમિ જિનેશ સુવીરસેન,
 મહા ભદ્ર ભદ્ર મુજ આપ કૃપા કરીતું;
 પૂજે સુદેવ જસ દેવજસા નમુ તે,
 સેવા કરી અજિત વીર્યનિ દીપચંદ્રે. ૪

॥ શ્રીમંદર સ્વામી ચૈત્યવંદન ॥

શ્રી સીમંદર ગુણમણિ, ભવ ભંજન જિનભાણુ;
 શ્રી શ્રેયાંસ નૃપ નંદનો, માતા સત્યકી જાણુ. ૧
 પાંચશેં ધનુષની દેહડી, શોભે સોવન વાન,
 ચોરાસી લખ પૂર્વ તાણુ, સર્વ આયુ પ્રમાણુ. ૨
 કુંથુ અરના મધ્યમાં, જનમ્યા ત્રિજગ ભાણુ,
 મુનિસુવ્રત નમી આંતરે, દીક્ષા લે સુજાણુ. ૩
 ઘાતી કર્મનો ઘાત કરી, પામ્યા કેવલ નાણુ,
 ઉદય પેઢાલને આંતરે લેશે પદ નિરવાણુ. ૪
 સો કોડ સાધુ છે ભલા, સાધ્વી સો કોડ હોય,
 દશ લાખ કેવળી સાથમાં, વિચરે સીમંદર સોય. ૫
 શરણુ ગ્રહયુ' મે તાહ્યરૂં, તાર તાર પ્રભુ તાર,
 જગતયદ્ર કુલયંદ્રમાં. ક્ષાંતિ શાંતિ દાતાર. ૬

॥ શ્રીસીમંદર સ્વામીનું સ્તવન ॥

આટલો સંદેશો ચંદા જિનજીને કહેજો, તેનો પ્રત્યુત્તર
 અમને દેજો, સંદેશો ચંદા જિનજીને કેજો (એ ટેક)
 શ્રી સીમંદર સ્વામી હૂરે વસો છો, વંદના સ્વીકારી માઈ લેજો,
 સંદેશો ચંદા૦ ૧
 ચંચલ મન મરકટ માને ન માઈ, આપ ધ્યાનમાં સ્થિર કરજો.
 સંદેશો૦ ૨
 તરણુ તારણુ પ્રણુ મુજને તારો, તારક ખિરૂદને ધરજો.
 સંદેશો૦ ૩
 સંસાર સાગરમાં રડવડતો દેખી, સહજ રાજેશ્વર ઉદ્ધરી લેજો
 સંદેશો૦ ૪
 શ્રી પાર્શ્વચંદ્રસૂરિ સ્વામી સેવકને, કડ્યાણ મંગલકારી થાજો.
 સંદેશો૦ ૫

જ્ઞાન પાંચમી તપની વિધિ

કાર્તિક સુદ પાંચમને રોજ પચમી તપ લેવું અને
 દર સુદ પાંચમનો ઉપવાસ કરવો, સાડા પાંચ વર્ષ સુધી
 આ તપ કરવું, તપના દિવસે બે વાર પ્રતિકમણુ, ત્રણ ટંક
 દેવ વંદન કરવું; કાર્તિક સુદ પાંચમીના રોજ નવપદ
 આરાધનના સાતમા દિવસની વિધિમાં જે જ્ઞાનપદના ૫૧
 ખમાસમણા લખ્યા છે તે માફક ૫૧ ખમાસમણા દેવા
 અને ૫૧ સ્ત્રીયા, એકાવન લોગસને કાઉસગ્ગ કરવો,
 ફલ ૫૧ ઢોકવા અને જ્ઞાનપદ-ઓં હ્રીં નમો નાણુસ્સ
 પદની નોકરવાલી ૨૦ ગણવી. કાર્તિક સુદ પાંચમના સિવાય

દર પાંચમનાં ઉપવાસને દિવસે પાંચ લોગસ્સનો કાઉસગ્ગ,
 પાંચ સાથિયા. વીસ નોકરવાલી અને પાંચ ખમાસમણા દેવા
 અધ્યાત્મ જ્ઞાને કરી, વિઘટે ભવ ભ્રમ ભીતિ;
 સત્ય ધર્મ તે જ્ઞાન છે, નમો જ્ઞાનકી રીતિ. ૧
 આ ઠુંહો ખોલીને ખમાસમણા દેવા અને દેવ વંદનમાં જ્ઞાન
 પઠનું ચૈત્યવંદન અથવા પંચમીના-જ્ઞાન પઠનું-સ્તવન ખોલવું
 (ખપોરના દેવવંદના સમયે)

—જ્ઞાન પંચમીનું ચૈત્યવંદન—

અરિહંત પદ જેના થકી આ જગતમાં ચળકિત થયું,
 જેના અનંત પ્રકાશથી અંતર તિમિર દૂરે ગયું;
 ગુણ જ્ઞાનનું બહુમાન કરવા ભવ્ય ભાવ દિલ ધરો,
 એ વિશાહ સમ્યક્ જ્ઞાનની અંતર થકી ભકિત કરો. ૧
 તે પંચ ભેદો જ્ઞાનના સિદ્ધાંતમાં પ્રખ્યાત છે,
 મતિજ્ઞાનને શ્રુત અર્વાધ મન: પર્યાયથી એ ખ્યાત છે;
 પંચમ ગુણ કેવલા સમસ્ત વિમોહ તો જેથી પરો,
 એ વિશાહ સમ્યક્ જ્ઞાનનો અંતર થકી ભકિત કરો. ૨
 જ્ઞાની થયા ગુણ જ્ઞાનનાં ગાતાં જગતમાં દીપતા,
 એના પ્રકાશ સમક્ષ કોઈ પદાર્થ ક્યાંય ન છીપતા;
 કહે દીપ સહુ એ શાશ્વતું ધ્યાવી સદા ભવથી તરો,
 એ વિશાહ સમ્યક્ જ્ઞાનની અંતર થકી ભકિત કરો. ૩
 ચૈત્ય વંદન કરી એવા દેવાધિદેવની ગુણ સ્તુતિ ભાણું કહીને
 શુભ ખોલવી.

શ્રી જ્ઞાનની સ્તુતિ (થુઈ)

(વંદો જિન શાંતિ એ રાગ)

નવિ જગ સમ નાણી, ગુણુની કૈય ખાણી,
ભવિજન મન આણી, જ્ઞાન ગુણો વખાણી;
શિવ સુખ લીયો તાણી, જ્ઞાનીનું જ્ઞાન જાણી,
તુરત મુગતિ રાણી, મેક્ષવે આપ પ્રાણી. ૧

સવિ સુખ તર કંદો; ટાલશે મોહ કંદો,
દલન તિમિર દંદો, જેહ છે પૂર્ણ ચંદો;
મુનિજન સવિ નંદો, મેળવી જ્ઞાન વૃંદો,
ભવિજન તુમ વંદો, જ્ઞાનને કો ન નિંદે ૨

જગત સવિ પ્રકાશે, જેહથી મોહ નાશે,
દુરગતિ દુઃખ જાશે, કર્મ સંહાર થાશે;
નિજ મન પ્રવિકાશે, જ્ઞાનને જેહ ગાશે,
સવિ સુખ જન પાસે, મોક્ષ રામા વિલાશે. ૩

જગત જન નદીના જેહ છે જ્ઞાન લીના,
જનમ જનમ ખિન્વા, જેહ છે જ્ઞાન હીના;
કુશલચંદ્ર મુનિના, જ્ઞાન ગૂણુજે લીના,
વિરચિ થુઈ કવિના, દિપચંદ્ર પ્રવિણા. ૪

જ્ઞાન પંચમીનું સ્તવન

શ્રી વીર જિજ્ઞેસુર ઉપદેશે, સુણો પરખદા હો,
સવિમનને રંગ કે, ગણધર મુનિવર નરવરા સુર નાયક હો,
લલે ભાવે અભંગ કે, ભવિકા જ્ઞાન અભ્યાસીએ.

(એ આંકણી) ૧

શોભાગી હો તુમે સુગુણ સુબાણ કે, રાગી પ્રભુ વાણી તણા;
આતમજી હો કાંઈ થાઓ અબાણ કે. ભવિકા૦ ૨

અનાદિ મિથ્યાત્વ તમે કરી, મુંઝાણા હો જગવાસી જીવકે;
તે સવિ જ્ઞાન ભણે શુણે, લહે તત્ત્વની હો પર તીત
સદૈવ કે, ભવિ૦ ૩

ભવન પદારથની ભલી, શુદ્ધિ થાયે હો એહ જ્ઞાનથી સારકે;
સ્વપર પ્રકાશક દિનમણિ, તે ભાસકહો લોકા લોક
વિચાર કે, ભવિ૦ ૪

વિનય સહિત ગુણ જ્ઞાનથી, દરિશનની હો પ્રાપ્તિનો દાવકે;
તે દરિશન શ્રદ્ધા કરી, ચેતનજી હો ગ્રહો,
ચારિત્ર ભાવ કે, ભવિ૦ ૫

ચરણથી મુક્તિની સંપદા, પામી જે હો શિવસુખ ભરપુર કે;
અવ્યા બાધ અનંતની, લીલા એ હો લહો,
નિરમલ નુર કે. ભવિ૦ ૬

તે સુખ કારણ જ્ઞાન છે, દુઃખ વારણ હો ભવતારણ હેતુ કે;
જ્ઞાન સમો ત્રિભુવન નહિ, ભવિન્નને હો.
ભવ સાગર સેતુ કે. ભવિકા૦ ૭

ગુણ અનંત ચેતન તણા, તેમાંહિહો ગૂણ ચારિત્ર પ્રધાન કે;
તેહમાં જ્ઞાન અધિક કહ્યું, સહિ બાણો હો,
તુમે સુગુણ નિધાન કે. ભવિકા૦ ૮

શ્રત અભ્યાસ કરો સદા, તન મન વચહો કરો યતન અનેકકે;
આરાધો અવિહૃત પણે, ગુરુ સંગે હો ધરી,
આત્મ વિવેક કે. ભવિકા૦ ૯

ઇમ દેશના સુણી શ્રી વીરની, શ્રી ગણધર હો પૂછે;
સોહમ સ્વામીકે; કેમ તે પ્રભુજી આરાધી એ,
જે જ્ઞાનનો હો વિધિ કહો હિત કામ કે. ભવિકા૦ ૧૦

પ્રભુ કહે કર્તિક માસની, અન્બુઆળી હો પંચમી અધિકારકે;
પવિત્ર બાજેઠે સ્થાપીને, શ્રત પુસ્તક હો,
બહુ માને સાર કે. ભવિકા૦ ૧૧

સ્વસ્તિક પંચક ભરી ભલા, દીપાવો હો પંચ દીપક જ્યોત કે;
ધુપ ઉખેવો શ્રુત આગલે, ફલ ઢોકતાં હો,
હોય જ્ઞાન ઉદ્યોત કે. ભવિકા૦ ૧૨

પંચ વરણના ધાનશું, પકવાને હો વળી પંચ પ્રકાર કે;
 ઈમિ વિધિ સાચવી ગુરુમુખે, પચખો ભવિ હો
 ઉપવાસ ચોવીહાર કે ભવિ૦ ૧૩

પોષધ શ્યુંગુણુ ગુણો, જ્ઞાન પદનું હો રસિયા ગુણુરંગ કે;
 ઉત્તર દિશિ સહામુંઠવી, સહસ્ત્ર સંખ્યે હો
 લહો ગુરુને સંગકે. ભવિ૦ ૧૪

પારણા દિને બહુને હુશું, ઉજમણો હો કરો અધિકે પ્રેમકે;
 સાધરમી સંતોષીને, જ્ઞાન પંચમી હો આરાધો,
 એમ. કે. ભવિ૦ ૧૫

પાંચ વરસ પાંચ માસની, મરિયાદે હો તપને પરિણામ કે;
 આગમ વિધિ શ્યું સેવતાં, ભવ પંચમે હો,
 લહો પંચમ નાણુ કે ભવિકા૦ ૧૬

જમ વરહત વિવેકીએ, ગુણ મંજરી હો કરી જ્ઞાનકી સેવકે;
 તિમ ભવિયાણુ કરો ધારણા, વળી મુકો હો,
 સવિ વિષયની ટેવ કે. ભવિકા૦ ૧૭

તે જેમ ભવ જલ નિસ્તર્યા તેમ તરશે હો તુમે સુભગ;
 દયાળ કે; લલિત ત્રિભંગી નાથજી મુખ ભાખે હો
 શ્રી વીર વિશાળ કે. ભવિકા૦ ૧૮

તેનિ સુણી તપ આચરો, નરનારી હો તુમે ચઢતે ભાવકે;
 એહથી જ્ઞાન અનંતની, લીલાએ હો હોધ,
 પૂર્ણ જમાવ કે. ભવિકા૦ ૧૯

ધનધન જિન શાસનવરા, ધનધન હો શ્રી વિરજિણુંદ કે;

ધન જે એ વ્રત આદરે, તે પામે હો ગુણ,

જ્ઞાન આનંદ કે. ભવિકા૦ ૨૦

[કલશ] ઇમ વીર વાણી, સુણી પ્રાણી

જ્ઞાન પંચમી તપ કરો; સંવેગ રંગે સાધુ સંગે,
મુક્તિ રમણીને વરો; શ્રી શ્યામજી ગણી ચરણુ સેવક.

ગુલાલચંદ જ્યંકરો; તસુ શિષ્ય ગુણુચંદ્ર કહે,

ભવિયણુ ભાવે મંગલ આદરો.

૧

॥ જ્ઞાન પંચમીના દેવવંદન ॥

વિધિ—પ્રથમ આજ્ઞેઠ અથવા ઠવણી પાંચ ઉપર પાંચ પુસ્તકો મૂકી વાસશ્લેષ તથા રૂપા નાણાથી જ્ઞાન પૂજન કરી, પુસ્તકને જમણે પડખે ચતના પૂર્વક પાંચ દીવેટનો દીવો મૂકવો અને ધુપ ધાણુ ડાખે પડખે મુકીએ.

પુસ્તક આગળ પાંચ અથવા એકાવન સાથિયા કરી ૧ શ્રોકલ તથા ૧ સોપારી મુકી યથા શક્તિ જ્ઞાનની દ્રવ્ય પૂજ કરવી. તે પછી નીચે મુંજળ દેવ વાંદવા.

॥ દેવ વાંદવાની વિધિ ॥

એક ખમાસમણુ દઈ—ઠરિયાવહી, તસ્સ. અન્નતથ. કહી એક લોગસ્સનો કાઉસ્સગ કરી પ્રગટ લોગસ કહી ઇચ્છાકારેણુ

સંહિસહ ભગવન! મતિ જ્ઞાન આરાધનાર્થ ચૈત્ય વંદન કરું ?
કહી નીચેનું ચૈત્યવદન બોલવું.

॥ મતિ જ્ઞાનનું ચૈત્યવંદન ॥

- કાર્તિક સુદ પંચમી દિને, આરાધો ભવિ જ્ઞાન,
મતિ શ્રુત અવધિ અને મન-પર્થવ કેવલ નાણુ. ૧
- પૂર્વ કે ઉત્તર દિશે, સ્થાપી પુસ્તક સાર,
પંચ પંચ વસ્તુ ઢાકીયે, નિજ શકિત અનુસાર. ૨
- મતિ જ્ઞાન પેહેલું કહ્યું શ્રી જિનશાસન સાર,
મતી શ્રુત વિષુ નવિ ઇપજે, અવધ્યાદિ ત્રણુ વિચાર ૩
- એ કારણુ મતિ પ્રથમ કહ્યું; મતિ શ્રુતમા મતિમાન,
મતિ જ્ઞાન મન માનીએ, ભેદ અઠવીશ જાણુ. ૪
- અઠવીશ નમન દીજીયે, હૈયે ધરી બહુમાન
શીવચંદ્ર શિવ સુખ લહે, કહે શ્રી જિન ભાણુ. ૫
- પછી નીચેની સ્તુતિ કહેવી.

॥ જ્ઞાનની સ્તુતિ ॥

જ્યંતિ કામિત પૂર્તિ સૂરદ્રુમ સૂર નરોરગનાથ નત કમઃ
કુંશલ પદ્મ વિકાશ દિનેશ્વર, સુમતિ પારગતઃ પરમેશ્વરઃ ॥૧॥

જ્ઞતા પંચમતિ શ્રુતાવધિમન; કૈવલ્ય પુત્રાઃ પ્રભો,
સ્તન્મધ્યે શ્રુતનંદનો ભગવતા સંસ્થાપિત; સ્વપદે,
અંગોપાંગયુતશ્ચ પુસ્તક ગબ્ધયારોહ લખ્યો દ્યઃ;
સિદ્ધાંતા ભિધ ભુપતિ ગણુ ધરા માત્યશ્ચિરં નંદતાત્ ॥૨॥

વિદ્ધ ધદ્ધિહ્ય રૂઢાસાં નિર્વૃતૌ શંભણીનાં, સુખ નિર તનુતાનો

નુત્તમાસ્તે મહાંતઃ, દદ્ધતુ વિપુલભદ્રં દ્રાગ જિનેદ્રા

શ્રીયંસ્વઃ, સુખ નિર તનુ તાનો નુત્તમાસ્તે મહાંતઃ ૩

કૃત સુમતિ બલધિર્ધ ધ્વસ્ત રૂગ મૃત્યુ દ્વૌષં,

પરમ મૃત સમાનં માન સંતાપ કાંતં;

પ્રતિદદ્ધ રૂચિ કૃત્વા શાસનં જ્ઞૈનચંદ્રં

પરમમૃત સમાનં માનસંતાપ કાન્તં.

સ્તુતિ કહ્યા પછી જંકિચી, નમુત્યુણુ, જાવંતિચે જાવંતકે
કહી જે ખમાસમણા પૂર્વક સ્તવનનો આદેશ માગી નીચેનું
સ્તવન બોલવું.

જ્ઞાનનું સ્તવન

જ્ઞાન નિરંતર વંદીએ, જ્ઞાન ભક્તિ ચિત્તલાય સનેહી;

જ્ઞાન સકલ ગુણસે હરો, જ્ઞાન વિમલ ગુણ ગાય સનેહી. જ્ઞાન. ૧
મતિશ્રત પરમ અવધિમન, પર્યવ કેવલ નાણુ સનેહી;

લોકાલોક પ્રકાશનો, કારણ નિરૂપમ ભાણુ સનેહી. જ્ઞાન. ૨
સકલ જ્ઞાનમાં શ્રત કહ્યો, જગ નાયક જિનરાજ સનેહી;

જગ જન ઉપકારી સદા, ભવજલ જંગીજહાજ સનેહી. જ્ઞાન. ૩
જે ભવિ શ્રવણુ પુટે કરે, જ્ઞાનામૃત રસપાન સનેહી;

તે અજરામર પદ લહે, અક્ષય સૌખ્ય નિધાન સનેહી. જ્ઞાન ૪
માષ તુષાભિધ મુનિવરૂ, ઘાતિ કર્મ વિદાર સનેહી;

જ્ઞાન ચરણુ આરાધતો, પાર્મ્પો કેવલસાર સનેહી. જ્ઞાન. ૫
વિમલ ભયે આરાધતાં, તરિયા ભવિક અનંત સનેહી;

તુરત ભયે જગ દીસરૂ, ભયભંગણુ ભગવંત સનેહી. જ્ઞાન. ૬

પાર્શ્વ પ્રભુ સુભસાયથી. ખામી પરમાનંદ સનેહી;

એ શ્રતચરણુ શરણુ ગ્રહયો, નિતુ પાઠકશીવચંદ સનેહી, જ્ઞાન. ૭
પછી સંપૂર્ણ જય વીચરાય કહેવા પછી ખમાસમણુ દર્દ ઇચ્છા
કારેણુ સદ્દિસહ-ભગવનાં મતિજ્ઞાન આરાધનાર્થ કરોમિકાઉંસ્સગ્ગ
ઇચ્છાં કહી અત્રત્ય, કહી અઠયવીશ લોગસ્સનો કાઉસ્સગ કરવો
પછી પ્રગટ લોગસ્સ કહી મતિજ્ઞાનના અઠયાવીશ ખમાસમણુ
નીચે મુજબ દેવા. નીચેનો દુહો દર ખમાસમણુ ખેલવો

સમકિત ધારી જીવને, થાયે જ્ઞાન પ્રકાશ;

વંદો ભવિયાં તેહને, ભાવ ધરી ઉલ્લાશ. ૧

ઇચ્છામિ ખમાસમણો વંદિઉં જાવણિજ્જાએ નિસીહિઆએ
મત્યએણું વંદામિ

ખમા	૧	સ્પર્શનેન્દ્રિય વ્યંજનાવગ્રહ	મતિજ્ઞાનાય નમઃ
”	૨	રસનેન્દ્રિય વ્યંજનાવગ્રહ	મતિજ્ઞાનાય નમઃ
”	૩	ઘ્રાણેન્દ્રિય વ્યંજનાવગ્રહ	મતિજ્ઞાનાય નમઃ
”	૪	શ્રોત્રેન્દ્રિય વ્યંજનાવગ્રહ	મતિજ્ઞાનાય નમઃ
”	૫	સ્પર્શનેન્દ્રિયાર્થાવગ્રહ	મતિજ્ઞાનાય નમઃ
”	૬	રસનેન્દ્રિયાર્થાવગ્રહ	મતિજ્ઞાનાય નમઃ
”	૭	ઘ્રાણેન્દ્રિયાર્થાવગ્રહ	મતિજ્ઞાનાય નમઃ
”	૮	ચક્ષુરિન્દ્રિયાર્થાવગ્રહ	મતિજ્ઞાનાય નમઃ
”	૯	શ્રોત્રેન્દ્રિયાર્થાવગ્રહ	મતિજ્ઞાનાય નમઃ
”	૧૦	મનોડર્થાવગ્રહ	મતિજ્ઞાનાય નમઃ
”	૧૧	સ્પર્શનેન્દ્રિયેહા	મતિજ્ઞાનાય નમઃ
”	૧૨	રસનેન્દ્રિયેહા	મતિજ્ઞાનાય નમઃ

”	૧૩	દ્રાણેન્દ્રિયેહા	મતિજ્ઞાનાય નમઃ
”	૧૪	ચક્ષુરિન્દ્રિયેહા	મતિજ્ઞાનાય નમઃ
”	૧૫	શ્રોત્રેન્દ્રિયેહા	મતિજ્ઞાનાય નમઃ
”	૧૬	મનઃહા	મતિજ્ઞાનાય નમઃ
”	૧૭	સ્પર્શનેન્દ્રિયાપાય	મતિજ્ઞાનાય નમઃ
”	૧૮	રસનેન્દ્રિયાપાય	મતિજ્ઞાનાય નમઃ
”	૧૯	દ્રાણેન્દ્રિયાપાય	મતિજ્ઞાનાય નમઃ
”	૨૦	ચક્ષુરિન્દ્રિયાપાય	મતિજ્ઞાનાય નમઃ
”	૨૧	શ્રોત્રેન્દ્રિયાપાય	મતિજ્ઞાનાય નમઃ
”	૨૨	મન અપાય	મતિજ્ઞાનાય નમઃ
”	૨૩	સ્પર્શનેન્દ્રિયધારણા	મતિજ્ઞાનાય નમઃ
”	૨૪	રસનેન્દ્રિયધારણા	મતિજ્ઞાનાય નમઃ
”	૨૫	દ્રાણેન્દ્રિયધારણા	મતિજ્ઞાનાય નમઃ
”	૨૬	ચક્ષુરિન્દ્રિયધારણા	મતિજ્ઞાનાય નમઃ
”	૨૭	શ્રોત્રેન્દ્રિય ધારણા	મતિજ્ઞાનાય નમઃ
”	૨૮	મનો ધારણા	મતિજ્ઞાનાય નમઃ

અથ-શ્રુતજ્ઞાન

પમાસમણુ દર્શં ઇચ્છાકારેણુ સંહિસહ લગવન્ ! શ્રી
શ્રુતજ્ઞાન આરાધનાર્થં ચૈત્યવંદન કરુ ! ઇચ્છં

શ્રુત જ્ઞાન ચૈત્યવંદન

શ્રુત જ્ઞાન ભવિસેવિચ્છે, ભાવ ધરી મન માંહે;
સ્વપર પ્રકાશક એહ છે, દીપક જગત માંહે.

અવધિ જ્ઞાની ભવ કહે એ, ભવિ જીવના હીતકારતો;
 બાણે દેખે જગતનાએ, રૂપીએ દ્રવ્ય અપારતો;
 જ્ઞાની અને જ્ઞાન તણીએ, આશાતના નિવારતો;
 શીવચંદ્ર કહે શિવ કર એ, શ્રી જિન શાસન સારતો ૪
 સ્તુતિ કહી પછી જ કિચી નમુત્યુણું જાવંતિ જાવંત કે એ
 ખમાસણા પૂર્વક સ્તવનનું આદેશ માગી નીચેનું સ્તવન બોલવું

॥ તૃતીય અવધિજ્ઞાન સ્તવન ॥

અવધિ જ્ઞાનન વંદિયે, જોડથી ભવ દુઃખ જાન્ય લાલરે;
 અજ્ઞાન તિમિર દૂરે ટળે, આતમ ગુણ પ્રગટાય લાલરે. અં ૧
 સનકિત વંતને ઉપજે, અવર ખેડા વાખાય લાલરે;
 નારક દેવ ભવમાં પણ, અવધિજ્ઞાન કહાય લાલરે અં ૨
 ઝોહી નાણુ સહિત જિનવરૂ, અવતરી કહે ઉપકાર લાલરે;
 ભોગ કરમ ક્ષય જાણીને, સંયમ લે સુખકાર લાલરે. અં ૩
 ચોવીશ જિનના જાણીયે, અવધિજ્ઞાની શિષ્ય લાલરે.
 એકલખતેંત્રીસ સહુસ છે, ઉપર ચૌશત દિશ્ય લાલરે. અં ૪
 અવધિના ભેદ અસંખ્ય છે, વળી ખટ ભેદ જાણુ લાલરે.
 આતમ ગુણને અનુસરી, એમ કહે શ્રી જિન ભાણુ લાલરે. અં ૫
 લોચન જેમ સાથે રહે, અનુગામી તે કહેવાય લાલરે.
 ચિર દીપકની પરે માનીયે, અનનુ ગામિતે સોહાય લાલરે અં ૬
 વધર્ધમાન જ્ઞાન વધતું રહે, સંશય એહમાં ન હોય લાલરે;
 યોગ્ય સામગ્રી વિણુ ધરતું રહે, હીયમાન એમ જ્ઞેય લાલરે. અં ૭
 પ્રતિ પાતી જ્ઞાન પડતો કહ્યો, અપ્રતિ પાતી નવ જાન્ય લાલરે;
 એ આપે કેવલ જ્ઞાનને, શીવચંદ્ર શિવ સુખલાય લાલરે. અં ૮

પછી જ્ય વીયરાય કહેવા પછી એક ખમાસમણે દઈ ઇચ્છા કારણે સંહિસહ ભગવન. શ્રી અવધિજ્ઞાન આરાધનાર્થ' કરેમિ કાઉસ્સગ્ગ અન્નતથ કહી છ લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગ કરી પ્રગટ લોગસ્સ કહી અવધિ જ્ઞાનના છ ખમાસમણા દેવા અને આ દુહો પ્રત્યેક ખમાસમણે બોલવો.

શુધા સમકિત વંતને, ઉપજે અવધિ નાણુ;

વંદના તેહને માહરી, પામું પદ નિસ્વાણુ.

૧

- ખમા૦ ૧ આનુગામિકા લધિ જ્ઞાનાય નમઃ
 ,, ૨ અનાનુગામિકા વધિ જ્ઞાનાય નમઃ
 ,, ૩ વદ્ધર્માનાવધિ વધિ જ્ઞાનાય નમઃ
 ,, ૪ હીય માના વધિ જ્ઞાનાય નમઃ
 ,, ૫ પ્રતિપાત્ય વધિ જ્ઞાનાય નમઃ
 ,, ૬ અપ્રતિપાત્ય વધિ જ્ઞાનાય નમઃ

ઇતિ અવધિ જ્ઞાન સંપુર્ણ.

॥ અથ ચોથું મન પર્યવજ્ઞાન ॥

એક ખમાસમણે દઈ ઇચ્છાકારણે સંહિસહ ભગવાન !
 મન પર્યવ જ્ઞાન આરાધનાર્થ' ચૈત્ય વંદન કરું ઇચ્છં.

॥ મન પર્યવજ્ઞાન ચૈત્યવંદન ॥

મનઃ પર્યવ ચોથું કહ્યું તેહના દોય તે ભેદ;

રૂબુમતિ વિપુલમતિ, કરે કર્મનો છેદ.

મનઃ પર્યવ જ્ઞાનીતે, જાણે મનના ભાવ;

સંજી પચેંદ્રિ અઠી દ્વીપના, ચેતના શક્તિ પ્રભાવ.

૨

ઉપજે ચારીત્ર વાંતને, ચઢતે શુભ પરિણામેં;
શીવચંદ્ર મનઃ પર્યાવી, પહોચ્યે શિવપુર ઠામે ૩

॥ મનઃ પર્યાવજ્ઞાનની સ્તુતિ ॥

(અજીતે ભવરણુમાં જીત્યા કર્મ કઠોર-એ રાગ)

મનઃ પર્યાવજ્ઞાન, દો લેદ તસ જાણો,
રૂણુમતિ વિપુલમતિ, આગમ વચન પ્રમાણો;
મુનિવરને ઉપજે, અપ્રમત ગુણુ ઠાણો,
દીક્ષા પછી જિનવર, પામે એ વર નાણો. ૧

અઠી દ્વિપના સર્વે, સંજી પંચેદ્રિ જીવઃ
તસ મન પરિણામો, જાણે તેહ સદીવ;
રૂણુમતિ જ્ઞાની, જાંખા દ્રવ્યો જાણે;
વિપુલમતિ અધિકા, સર્વભાવ વખાણે. ૨

દ્વ્યથી મનઃપર્યાતણે, જાણે મનના ભાવ;
દ્વેત્રથી ઊંધ્વં તિચ્છુ, અધો લોકના દાવ;
અતીત અનાગત વાતો, કાલજી જાણે ધીર;
ચિંતિત દ્વ્યના પર્યાયો, ભાવથી ગ્રહે વડ વીર. ૩

ચોવીસે જિનના. મન પર્યાવજ્ઞાન ધારી;
એકલખ પીસ્તાલીશ, સહસ્રપંચશત દીલધારી,
ઊંપર એકાણું, સવિ સંખ્યા હિતકારી;
પૂજે સૌ પ્રેમે, શીવચંદ્ર સુખકારી. ૪

સ્તુતિ કહ્યા પછી જાંકિચી નમુત્યુણું, જાવંતિ જાવંત.
કહી મન પર્યાજ્ઞાનનું સ્તવન યે ખમાસમણા પૂર્વક એક
નવકાર ગાણી ખોલવું.

॥ મનઃ પર્યવજ્ઞાનનું સ્તવન ॥

સજની મોરી જિનવર જગ જ્યકારીરે
સજની મોરી જ્ઞાન તણી બલીહારીરે;

- સૌ સંયમ સમય જાણેરે સૌ લોકાંતિ મન આણેરે ૧
સૌ ખટ અતિશય વંતારે, સૌ દાન ભવિને દીયંતારે;
સૌ દાન વરસી વરસાવીરે, સૌ સંયમ તખ ચિત્ત લાવીરે ૨
સૌ આરંભ પરિગ્રહ પરિહારેરે સૌ સર્વ વિરતિવ્રત ધારેરે
સૌ ઉપજે મનઃપર્યવનાણુરે સૌ સર્વ અરિહંતને એમ જાણુરે. ૩
સૌ વિપુલમતિ એહરે, સૌ અપ્રતિપાતી તેહરે;
સૌ એથું મનઃપર્યવ નાણુરે, સૌ આરાધો ભવિ પ્રાણુરે. ૪
સૌ એવીશ જિનના સાધુરે, સૌ મનઃપર્યવ લાધ્યુરે;
સૌ એકલાખ નિરધારેરે, સૌ વળી પીસ્તાલીશ હુબરે. ૫
સૌ પાંચશેએકાણું જાણુરે, સૌ સાધુ સર્વ મન આણુરે;
સૌ સંશય સર્વ વિદારેરે, સૌ મન પર્યવ આધારેરે. ૬
સૌ આતમ ગુણુ પ્રગટાવોરે, સૌ જ્ઞાન ભકિત ચિત્ત લાવોરે.
સૌ ભવ સાગર કિનારેરે, સૌ શીવચંદ્રને ઉતારેરે. ૭ ઇતિ

એ સ્તવન કહી જ્ય વીયરાય ખોલી એક ખમાસમણુ દ્ધ
ઇચ્છાકારેણુ સંદિસહ ભગવન ! શ્રી મન પર્યવ જ્ઞાન
આરાધનાર્થ કરેમિ કાઉરસગં અન્નતથ કહી (ચંદ્રેસુનિમ્મલયરા
સુધી) ખે લોગસ્સનો કાઉરસગ કરી પ્રગટ લોગસ્સ ખોલી
મનઃપર્યવ જ્ઞાનના ખે ખમાસમણુ દેવા ને નીચેનો દુહો ખોલવો.

મનઃપર્યવ જ્ઞાની તે, જાણે મનના ભાવ;

વંદો ધ્યાવો ભવિજના, એ જ્ઞાને ચિત્ત લાવ. ૧

ખમા૦ ૧ રૂબુમતિ મનઃપર્યવ જ્ઞાનાય નમઃ
 ખમા૦ ૨ વિપુલમતિ મનઃપર્યવ જ્ઞાનાય નમઃ
 ઇતિ મનઃપર્યવ જ્ઞાન સંપૂર્ણ.

॥ પાંચમું કેવલ જ્ઞાન ॥

એક ખમાસમણુ દઇ ઇચ્છાકારેણુ સંહિસહ ભગવાન !
 કેવલ જ્ઞાન આરાધનાર્થં ચૈત્યવંદન કરું ? ઇચ્છં.

॥ કેવલ જ્ઞાન ચૈત્યવંદન ॥

જ્ઞાન દર્શન મોહની, વળી અંતરાય વિચાર;
 ધન ઘાતીનો ઘાત કરી, પામે કેવલ સાર. ૧
 કેવલ જ્ઞાને તે જાણે, દેખે દર્શન પ્રભાવ;
 ત્રણ જગત ત્રણ કાલના, જાણે સર્વ સ્વભાવ. ૨
 લોકાલોકના ભાવનો, સંપૂર્ણ જ્ઞાતા એહ;
 કેવલ જ્ઞાની આતમા કરે ભવનો છેહં. ૩
 જ્ઞાન પંચમિ આરાધતો, પામે એ વર નાણુ;
 શીવચંદ્ર શિવકારણે, નિત્ય ધરો તસ ધ્યાન. ૪

॥ કેવલ જ્ઞાન સ્તુતિ ॥ (દીનસકલ મનોહર એ રાગ)

પંચમી દિન પ્રણમો, પંચમજ્ઞાન સુભાવે;
 ધનઘાતી કર્મના, ક્ષયથી એ ગુણુ આવે;
 નિજ પરના સ્વરૂપો, જાણે સહજ સ્વભાવો;
 ટાળી જન્મ મરણુને પંચમીગતિને પાવે. ૧
 અહિતરામ ત્યાગી, અંતર આતમ રૂપ;

સ્વ સ્વરૂપે રાચો, પ્રગટે પરમાત્મ રૂપ;
 પર પરિણુતિ છોડો, ભેદ એકજ ચિદ્રુપ;
 તેરમે ગુણ ઠાણે, પામે આત્મ સ્વરૂપ. ૨

શુદ્ધ કેવલ જ્ઞાને સઘળા જ્ઞાન સમાવે;
 દેખે ને જાણે, દર્શન જ્ઞાન પ્રભાવે;
 ગુણ પર્યાય અનંતા, દ્રવ્ય સર્વ સમજાવે;
 એક આત્મ પ્રદેશે, વીર્ય અનંત સુહાવે, ૩

નિરંજન અરૂપી, પરમાત્મ પદ ધાર;
 મન વચન કાર્યે, અવેચલ ને અવિકાર;
 તે ધ્યાવે ભવિયાં, કેવલ જ્ઞાન ઉદ્ધાર;

શીવચંદ્ર શિવસુખ, તે પામે નર નાર ૪
 સ્તુતિ કહ્યા પછી જંકિચી. નમુત્યુણું. જાવંતિ જાવંત કહી
 જે ખમાસમણુ પૂર્વકે એક નવકાર ગણી નીચેનું સ્તવન
 ખાલવું.

॥ કેવલ જ્ઞાનનું સ્તવન ॥

(પંચડો નીહાલું રે-એ રાગ)

જ્ઞાન પંચમીનો જે તપ તપેરે, પામે તે પંચમ નાણુ;
 કેવલજ્ઞાન તે અક્ષય જાણીયેરે, એ આગમ વચન પ્રમાણુ. જ્ઞાન ૧
 ચઉનાણી થઈ જિનજી વીચરેરે, ધરતા શુકલ એ ધ્યાન;
 ક્ષાયિક ભાવે કેવલ પામીયારે, પામ્યા વળી દર્શન નાણુ જ્ઞાન. ૨
 દોશ અઢાર ગયા મુલથીરે, પ્રણમે સુર નર વૃંદ;
 સમવસરણુની રચના કરેરે, મળીયા ચોસઠ ઈંદ. જ્ઞાન. ૩

આઠ પ્રાતિ હાર્યથી દીપતારે, જીવતા જગ જનસંતં;
 છત્ર ત્રયવળી ચામર બલારે, અશોક વૃક્ષ દુઃખ હરંત જ્ઞાન ૪
 દિવ્ય ધ્વનિ દુઃદુભિના નાદથીરે; ભવિ જીવ મન વિકસંતં;
 લામંડલ લલો ઝલહલેરે, પુષ્પ વૃષ્ટિ સુર કરંત :જ્ઞાન. ૫
 રત્ન ઝડીત સિંહાસન શોભતુ રે, તરાપર પ્રભુ પાય ધરંતં;
 અંજળી જોડી કોડી સુર વરાંરે, કેવલી મહિમા કરંત. જ્ઞાન, ૬
 દુષ્ટ કર્મ મલને ધોવતારે, જોવતાં પ્રભુ મુખચંદં;
 જ્ઞાની અને જ્ઞાનને સેવીયેરે, એમ ભાષે ત્રિશલાનંદ. જ્ઞાન. ૭
 ભવ તાપ સંતાપ નિવારણોરે, તારણો એ વરનાણુ;
 કેવલ જ્ઞાનનો મહિમા કહ્યોરે, શીવચંદ્ર લહે નિરવાણુ જ્ઞાન. ૮

ઉપરનું સ્તવન કહી જયવીયરાય યોલી એક ખમાસમણુ
 દઈ; ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન કેવલ જ્ઞાન આરાધનાર્થ
 કરેમિ કાઉસ્સગ્ગ અન્નતથ, કહી એક લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગ
 કરી પ્રગટ લોગસ્સ કહેવો. પછી ૧ ખમાસણુ દઈ યોલવું કે
 લોકાલોક પ્રકાશક, કેવલ જ્ઞાન છે ધર્મ;
 અષ્ટ કર્મ નિવારીને, પામે તે શિવ શર્મ. ૧

॥ ઇતિ જ્ઞાન પંચમી દેવવંદન સંપૂર્ણ ॥

॥ હર્ષચંદ્રગણીવિરચીત ॥

॥ દિવાળીના દેવવંદન ॥

સ્થાપનાચાર્ય આગળ નવકાર પંચિદિય વડે પુસ્તકની
 સ્થાપના સ્થાપીને પછી પ્રથમ ઇચ્છિયાવહી. તસ્સ. અન્નથ.
 કહી એક લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગ કરી પ્રગટ લોગસ્સ કહી

ખમાસમણુ દઈ ઇચ્છાકારેણ સંહિસહ લગવાન ચૈત્યવંદન કરે ? ઇચ્છં કહી ચૈત્યવંદન કરવું.

॥ ચૈત્યવંદન ॥

- અપાપા નયરીલલી, વીર જિનેશ્વરરાય;
 છેલ્લું ચોમાસું તિહાંકરે, સભાહસ્તિપાલની માંય. ૧
- અમાવાસ્ય કાર્તિક માસની, શેષરથણિ નિર્વાણુ;
 સોલપ્રહર આપી દેશના, પામ્યા મુક્તિઠાણુ. ૨
- અઠાર દેશના રાજવી, મળીયા દેવ અનેક;
 મેરઘયા હાથેગ્રહી, સમકિતની ધરી ટેક. ૩
- ભાવ ઉઘોત જિનગયે, ક્રીધો દ્રવ્ય ઉઘોત;
 દીવાળી પર્વ પ્રગટ થયું, એ જિન શાસન જ્યોત. ૪
- છકુ તપ કરી પૌષઘ કરો, કરો વીર ગુણુગાન;
 કર્મ શત્રુને છતવા, હરખ ધરે શુભ ધ્યાન. ૫
- પછી સ્તુતિ કહેવી.

—થુઈ (સ્તુતિ)—

- વીર જિનેશ્વર જય જયકારી, નયરી અપાપા આવ્યાણુ;
 ચરમ ચોમાસું રાજ સભામાં, હસ્તિપાલ સુખ દાયણુ. ૧
- અઠાર દેશના રાજા મલિયા, કોઈક કામ પ્રસંગેણુ,
 શોલ પહોર પ્રભુ દેશના સાંભળી, આનંદ પામ્યા અંગેણુ. ૨
- કાર્તિક માસની અમાવાસ્યે, પ્રભુ વીર પામ્યા નિરવાણુણુ;
 સુર નૃપ મળી કરે દ્રવ્ય ઉઘોત, દિવાળી પર્વએ પ્રમાણુણુ. ૩

છકુ તપ વળી પૌષધ કરીને, જાપ વીરનું જાપીયેલુ;

પાશ્વૈયં દ્રસૂરિગછ પતિજાણે, હર્ષકર્મ એમ જાપીયેલુ. ૪

પછી જાંકિચિ. નમુત્યુણું કહી ચારિત્રાચાર વિશોધનાથં
કરેમિ કાઉસગ્ગં કહી અન્નતથ, કહી જે લોગસ્સનો કાઉસગ
કરી પ્રગટ લોગસ્સ કહી સંવલોએ અરિહંત ચેઇ આણું.
અન્નતથ કહી એક લોગસ્સનો કાઉસગ કરવો પછી પુખ્ખર
વરદી વઢ્ઢે. અન્નતથં કહી એક લોગસ્સનો કાઉસગ કરી
સિદ્ધાણું બુદ્ધાણું. કહી નીચે ખેસી નમુત્યુણું જાવંતિ
ચેઇઆઇં જાવંત કે વિસાહું ખોલી. નીચેનું સ્તવન ખોલવું.

॥ શ્રી દીવાલી મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન ॥

શ્રી સીધારથ નંદન દેવા, પ્રભુ સેવ કરું નિત્ય મેવા;

દેજે મુજ ભવ ભવ સેવા, જગત ગુરૂવીરપરમ ઉપગારી,

પ્રભુ કરૂણા નિધિ દાતારી, જગત ગુરૂ ૧

શોભ પહોર પ્રભુ દેશના વરસે, સાંભળી ભવિ હૃદયમાં ધરશે,

તોરા ચરણ કમલ નિત્ય ફરસે, જગત ગુરૂ ૨

પ્રાદ્યણુ દેવશર્મા જાણે, પ્રતિખોધવા મોકલ્યા તે ટાણે,

ગૌતમ ચાલ્યા ગુણુ ખાણે જગત ગુરૂ ૩

પ્રતિખોધીને પાછા વળીયા, મારગમાહે અવણે સાંભળીયા;

પ્રભુ મોક્ષ મારગ સંચરિયા. જગત ગુરૂ ૪

તે સાંભળી દિલમાં વાત, ગૌતમને થાય વજ્રધાત;

વિવેકે ગુણુમણી ખ્યાત, જગત ગુરૂ ૫

હવે કેને હું કહીશ વીર, ગૌતમ ચીંતવે સાહસ ધીર;
કર્મ શત્રુના તોડ્યા જ'શ્વર. જગત૦ ૬

કાતી કૃષ્ણ હુવા નિર્વાણુ, પ્રભાતે ઇંદ્રભૂત કેવલ નાણુ;
જ્યો જ્યો ભણે ગુણુ ખાણુ. જગત૦ ૭

અઠાર દેશના રાજા મળીયા, ભાવ દીપક મોક્ષમાં ભળીયા;
દ્રવ્ય દીપક ગુણુમણિ ભરીયા. જગત૦ ૮

પ્રભુ વરિયા શીવલટકાળી, ધર્યું ધ્યાન પદ્માસન વાળી
તિહાં પ્રગટી લોક દીવાળી, જગત૦ ૯

મુજ મંદિર સુરતરૂ ડૂળીયો, પરમાતમ ગૌતમ મળીયો;
ગઈ ભાવઠ શુભ દિન વળીયો જગત૦ ૧૦

સવંત ઓચાણીશ પંચલોતેર વરસે, દિવાળી દિન મન હર્ષે;
પ્રભુ મોક્ષ વર્યા સુભ દિવસે. જગત૦ ૧૧

પછી જ્ય વીયરાય પુરા કહેવા.

જ્ય વીયરાય કહી જ્ઞાનાચાર, દર્શનાચાર-ચારિત્રાચાર
તપાચાર-વીર્યાચાર. એ પંચ વિધ આચારમાહી જે કાંઈ
બાણુતાં અબાણુતાં દૂષણુ લાગ્યુ હોય તે સવિ હું મન
વચન કાયાએ કરી તરસ મિચ્છામિ દુકકડં,

॥ પાછલી રાત્રે ચાર વાગે દેવવાંદવાની વિધિ ॥

પહેલાની માફકજ પ્રથમ ઇશિયાવહીયં, તસ્સ૦
અન્નત્ય, કહી એક લોગસ્સનો કાઉસ્સગ વિગેરે સર્વ કરી
દેવવાંદવા તેમાં ચૈત્યવંદન, સ્તુતિ અને સ્તવન ગૌતમ
સ્વામિના નીચે મુજબ કહેવા.

॥ गौतम स्वामीनुं चैत्यवंदन ॥

- धंद्र भूति गणु धर नमुं, वीर शिष्य गुणु धाम;
 गौतमस्वामि गुणुनिदो, नित्य समङ्गं तस नाम. १
- पांथसे छात्रे परिवर्या, द्वीक्षा ले प्रभु पास;
 त्रिपदि प्रभु मुभ पाभीने, रथी ध्वाहशांगी भास. २
- श्री अण्टा पद गिरि उपरे, वांघा जिन येवीश;
 केवल ज्ञान पाभीने, आप थया नगदीश. ३
- कार्तिक वह अभावास्थे, वीर लडे निरवाणु;
 गौतम केवल अेकमहिने, डुर्ष धरे तस ध्यान. ४

॥ गौतम स्वामीनी स्तुति ॥

- (उपजातिवृत्त) श्री धंद्र भूति वसु भूति पुत्रं,
 पृथ्वीभवं गौतम गोत्ररत्नं;
 स्तुवंति देवाः सूरमानवेन्द्राः,
 स गौतमो यच्छतु वांछितंभे १
- श्री वीर नाथेन पुरा प्रणीतं,
 मंत्रं महानंद सुभाय यस्य;
 ध्यायं त्यमी सूरिवराः समग्राः,
 स गौतमो यच्छतु वांछितंभे. २
- श्री वर्धमानात् त्रिपदीमवाप्य
 मुहूर्तं मात्रेण कृतानियेन;
 अंगानि पूर्वाणि यतुर्दशापि
 स गौतमे यच्छतु वांछितंभे. ३

- अष्टापदाद्रौ गगने इवशकत्या,
यथौ जिनानां पद वंदनाय;
निशम्य तीर्थातिशयं सुरेभ्यः,
स गौतमो यच्छतु वांछितमे; ४
- त्रिपंच संख्याशत तापसानां,
तपः कृशाना मयुनर्त्तवाय;
अक्षीणु लब्ध्या परमाप्तदाता,
स गौतमो यच्छतु वांछितमे. ५
- सदक्षिणुं लोचन मेव द्वयं,
साधन्निर्भङ्गं संध सपर्यथेति;
कैवल्य वस्त्रं प्रददौ मुनीनां,
स गौतमो यच्छतु वांछितमे. ६
- यस्याभिधानं मुनयोपि सर्वे,
गृह्णन्ति लिक्षा भमणुस्य काले;
भिष्टान्नपानांभर पूर्णुं कामाः,
स गौतमो यच्छतु वांछितमे. ७
- शिवंगते लर्त्तरि वीरनाथे,
युग प्रधानत्व नि हौवमत्वा;
पट्टालिषेके विदधे सुरेन्द्रैः,
स गौतमो यच्छतु वांछितमे. ८
- श्री गौतमस्याष्टक मादरेणु,
प्रबोध काले मुनि पुंगवाथे;

પઠંતિ તે સૂરિપદં સદૈવા,

નંદંલલંતે નિતરાં ક્રમેણ

૯

॥ સ્તવન ગૌતમ સ્વામિનું ॥

સેવો સેવો ગુરૂ ગૌતમને દ્વીવાળી દ્વીન આજ

મારા સિદ્ધ્યાં સઘળા કાજ, મગધ દેશમાં ગોબર ગામે
બ્રહ્મણ વસુ ભૂતિ નામ; તસ પત્ની પૃથ્વીના ઉદરે,

ઉપન્યા ગૌતમ સ્વામ.

મારાં સેવોં

૧

માત પિતાના લાડકડાંચે, બન્યા વિદ્યાના ધામ;

ચાર વેદને ચૌદ વિદ્યાના, પાઠ ભણે તમામ.

મારાં સેવોં

૨

યજ્ઞ કર્મમાં પ્રવિણ થયા ને, શિષ્ય કર્યા શત પંચ;

જીવકેરે સંશય પડ્યો તોયે, ધરે સર્વજ્ઞ પ્રપંચ.

મારાં સેવોં

૩

તે કાલે તે સમયે પ્રભુજી, મહાવીર પામ્યા જ્ઞાન;

પાવા પુરીમાં વીર પધાર્યા; દેવો કરે ગુણુ ગાન.

મારાં સેવોં

૪

સમવસરણુમાં ચાર મુખે પ્રભુ, આપે ઊઘ અપાર;

મધુરી એ વાણીમાં મે હયા, સુરપતિ નરને નાર.

મારાં સેવોં

૫

ઈંદ્ર ભૂતિ ચિતવે મનમાહે, સહુ યજ્ઞ તજી ક્યાં જાય;

જબર પડી કે કોઈ સર્વજ્ઞ, આવ્યો છે ઇણુ ઠાય.

મારાં સેવોં

૬

અભિમાનથી ક્રોધે ચડીયો, ચાલ્યો વીરની પાસ;

હું છતાં એ કોણ સર્વજ ધરતો મન ઉલ્લાસ.

મારા૦ સેવો૦ ૭

સમવસરણમાં પ્રભુને જ્ઞેતાં, ઈંદ્ર ભૂતિ વિચારે;

આતો જિન ચોવીશમાં છે કેમ જનવા મહારે.

મારા૦ સેવો૦ ૮

મીઠા વચને પ્રભુ ખોલાવે, હે ઈંદ્ર ભૂતિ આવો;

ચિત ચમકી ઈંદ્ર ભૂતિ ચિતવે, ખોટો મુજ છે દાવો

મારા૦ સેવો૦ ૯

વેદના પદનો અર્થ કરીને, પ્રભુજી ત્યાં સમજાવે;

જીવનો સંશય દૂર થયો ને, સમ્યગ દષ્ટિ પાવે.

મારા૦ સેવો૦ ૧૦

[શાયે સાથે દીક્ષા લીધી, પ્રભુજી ગણુધર પદે સ્થાપે;

છઠ અઠમ તપ તરવારે, કર્મ કઠીનને કાપે.

મારા૦ સેવો૦ ૧૧

ક્રાંતે કવદ અમાસની રાતે વીરજી મોક્ષ સિધાવે;

પ્રભુ વિરહે ગૌતમનું મનહું, આકુલ વ્યાકુલ થાંવે

મારા૦ સેવો૦ ૧૨

કોણ વીરને કોન હું વળી, ગૌતમ-મનમાં લાવે;

પર પરિણિત દૂર પરિણુમતાં, પ્રભાતે કેવલ પાવે.

મારા૦ સેવો૦ ૧૩

એવા ગુરૂ ગૌતમને વંદો, ઉઠી નિત્ય સવારે;

કહે હર્ષ ભવજળથી તરીને પહોંચો શિવપુર દ્વારે.

મારાં સેવોં ૧૪

પછી જ્ય વીયરાય કહી જ્ઞાનાચાર દર્શા. ચારિત્રાં
તપાચાર. વિર્યાચાર એ પંચવિધ આચારમાં જે કોઈ દોષ
લાગ્યો હોય તે સવિ હું મન, વચન; કાયાયે કરી તસ્સ
મીચ્છામિ દુકકકં ઇતિ દીવાળીના દેવવંદન સંપૂર્ણ.

॥ દીવાળીનું ગુણુલું ગણુવાના મંત્રો ॥

૧-રાતના નવ વાગે ઓ હ્રી શ્રી મહાવીર સ્વામિ
સર્વ જ્ઞાય નમઃ નોં ૨૦

૨-રાતના બાર વાગે ઓ હ્રી શ્રી મહાવીર સ્વામી
પારં ગતાય નમઃ નોં ૨૦

૩-સવારના પાંચ વાગે ઓ હ્રી શ્રી ગૌતમ સ્વામી
કેવલ જ્ઞાય નમઃ નોં ૨૦

અથ સાગરચંદ્ર સૂરિ વિરચિત ચૌમાસી દેવવંદન
॥ દેવવંદન વિધિ ॥

પ્રથમ ઇસ્થિાવહીં તસ્સઉત્તરીં અને અન્નત્થં કહી
એક લોગસ્સ અથવા ચાર નવકારનો કાઉસરગ કરવો, પછી
પ્રગટ લોગસ્સ કહેવો. ત્યારબાદ ઇચ્છાકારેણ સંહિસહ ભગવન
ચૌમાસી દેવ વાંદવા ચૈત્યવંદન કરે? ઇચ્છં કહી નીચે પ્રમાણે
ચૈત્યવંદન કરવું.

શ્રી સિદ્ધાચલ મંડણો, આદિજિનેશ્વર રાય;
અવિચલ સુખદાયક પ્રભુ, પ્રણમું મન વચ કાય. ૧

- શુદ્ધ ભાવથી સેવના, પ્રભુ ચરણોની થાય;
પારસમણી પ્રભુ સ્પર્શથી, ચેતન કનક હોબાય. ૨
- વિમલાચલને વંદતાં, વિમલ મતિ પ્રગટાય;
વિમલાચલ ગુણુ આતમા; વિમલાચલ ગુણુ ગાય. ૩
- એ ગિરિરાજને સેવતાં, પાંડવને શુક્રાય;
થાવચ્ચા શેલગ મુનિ, શાશ્વહ સ્થાન સિધાય. ૪
- અપૂર્વાભાવ જ્યાં ઉલ્લસ્યો, શુદ્ધિ વૃદ્ધિ આદાય;
અંથી લેદ થયો તદા, આતમ અતિ ઉલસાય. ૫
- સમ્યગદર્શન પામતાં એ, ભવ ભાવઠ દૂર જાય;
પરમાનંદ પ્રગટે તદા, સાગરમાં ન સમાય. ૧

પછી જંકિચિંં નમુશ્ચુણુંં કહી આભવમખંડા સુધી
જય વીચરાય કરવાં ચોવીશીમાંથી પહેલા ભગવાનના દર્શન
કરી ઇચ્છાકારેણ સંહિસહ ભગવન પહેલા રૂપભદ્રેવ આરધવા
ચૈત્યવંદન કરે. કહી ચૈત્યવંદન કરે.

ચૈત્યવંદન

- આદિદેવ પ્રણુમુ મુદા, પિતાશ્રી નાભિરાય;
આજ ભલો દિન માહરો, પ્રભુ દર્શનથી થાય. ૧
- માતા મરૂદેવી જનમીયા, લંછન વૃષભ સોહાય;
પાંચસે ધનુષની શોભતી, નિર્મળ કંચન કાય. ૨
- લાખ ચોરાશી પુર્વતું, આયુ સુખની ખાણુ;
અષ્ટાપદ ગીરિ ઉપરે, પામ્યા શ્રી નિર્વાણુ. ૩
- દીન દયાલ કરૂણા નિધિ, સેવક જન પ્રતિપાલ;
સેવક શરણે આવીયો, કર મારી સંભાળ. ૪

તારક બિરહને ધારતાં એ, સહજ રાજેશ્વર દેવ;

લવ સાગરથી પાર કર, મુજ વિનતિ નિત્ય મેવ. ૫
એહવા દેવાધિ દેવની ગુણ સ્તુતિ ભણું કહી ઉભા થઈ થોય
બોલવી.

॥ રૂપભદ્રેવની સ્તુતિ ॥

(શંખેશ્વર પાસળ પ્રભુએ-એ રાગ)

રાજેશ્વર પ્રથમ પ્રથમ યતિ;

યોગીશ્વર પ્રથમ તીરથ પતિ,

આદીશ્વર ઈશ્વર જગપતિ,

કરું કરજોડી હું વિનતિ. ૧

જસ લાંછન વૃષભ ઋષભ સ્વામી,

વિનિતાના સ્વામિ ગુણધામી,

વપુ પશુ શત ધનુષ તણું પામી,

વિમલાચલ મંડન આરામી. ૨

મરૂદેવા નાભિ સુત રાયા.

જસ કંચન સમ ઉજ્જવલ કાયા,

લખ પૂરવ ચોરાશી પાયા,

આયુ શકેન્દ્ર ગુણ ગાયા. ૩

કેવળ કમળા પ્રભુળ પાવે,

માતાને દે ભકિત ભાવે,

મોટાના ગુણથી ગુણ આવે,

સમતા સાગર પ્રભુ પરભાવે. ૪

પછી જાંકિચિ. નમુચ્ચુણું કહી ચારિત્રાચાર
 વિશોધાનાથં કાઉસગ્ગ કરૂં કહી અન્નતથ ઝોલી ઝે લોગસ્સ
 અથવા આઠ નવકારનો કાઉસગ્ગ કરવો. પછી લોગસ્સં
 સંબલોચ્ચેં અને અન્નતથ કહી એક લોગસ્સનો કાઉસગ્ગ
 કરવો. પછી પુખ્ખરવરદીં વંદણવત્તિઆચ્ચેં અને અન્નતથ
 કહી એક લોગસ્સનો કાઉસગ્ગ કરવો. ત્યારબાદ સિદ્ધધાણું
 યુદ્ધધાણું કહી નમુચ્ચુણું જાવંત ચેઘ્ચિઆઇં જાવંત
 કેવિસાહું કહી અનંતા સિદ્ધને મારો નમસ્કાર હોજો
 ઇચ્છાકારેણુ સંદિસહ ભગવન સ્તવન ભાણું સ્તવન સાંભળુ
 નવકાર કહી સ્તવન ઝોલવું.

॥ રૂપભદ્રેવનું સ્તવન ॥

- પ્રભુજી આદીશ્વર અલવેસર,
 વિનતિ અવધારીયેરે લોલ;
- પ્રભુજી કરૂણા નજર કરીને,
 સેવક તારીચ્ચેરે લોલ. ૧
- પ્રભુજી ભવ અટવી દુઃખ,
 દાવાનલને વારીયેરે લોલ;
- પ્રભુજી આલંબન આપીને,
 દાસ ઉધારીયેરે લોલ. ૨
- પ્રભુજી સમસ્થ સાહિબ જગમાં,
 તું સુખકારણોરે લોલ;
- પ્રભુજી અશુભ અનાદિના સચિત,
 તેહનો વારણોરે લોલ. ૩

- પ્રભુજી તુમ વિના ખીજા દેવ,
સરાગી નહિ ગમે રે લોલ;
પ્રભુજી સુરતર અંબ છોડીને,
નિંબે કોણુ રમે રે લોલ. ૪
- પ્રભુજી રાજ રાજેશ્વર પામી,
આનંદ અતિ ઘણો રે લોલ;
પ્રભુજી ભવસાગર દુઃખ દૂર,
કરો સેવક તણો રે લોલ. ૫

પછી જય વીયરાય પુરા કહી ખીજા ભગવાનનું ચૈત્યવંદન કરવું.

॥ અથ અજિતનાથનું ચૈત્યવંદન ॥

- અજિતનાથ સ્વામી તણા, પામ્યો દરિસણુ આજ,
જન્મ સફલ થયો માહરો, સિદ્ધા સઘળા કાજ. ૧
- વિનિતા પુરી જતશત્રુરાય, વિજ્યા તણો નંદન,
બહોંતરલાખ પુરવ વરસ, આયુ ગજ લંછન. ૨
- ચારસે અધિક પચાસ ધનુષ કાયા કંચન વાન,
સમ્મેતગીરિ સિદ્ધિ ગયા, અનંત ગુણુ નીધાન. ૩
- શરણુ આબ્યો નાથજી, શરણુગત સુખકાર,
કર્મરોગ હર ધનવન્તરી, તાર તાર મુજ તાર. ૪
- ગોપ નીર્યામક સાહિબાએ, વીનતિ એ અવધાર,
સહજ રાજેશ્વર જગ ધણી, કર ભવસાગર પાર. ૫
- પછી જંકિચીં નમુત્યુણું સંવલોએ અરિહંત
ચેઠ્યાણું અન્નત્યં કહી એક નવકારનો કાઉસગ કરી પારી

નીચે પ્રમાણે થોય કહેવી

વિજય વિમાનથી ચઢ્યા વૈશાખ શુદ્ધ,
 તેરસે અજીત જિન સ્વામીજી;
 મહા શુદ્ધિની આઠમે પ્રભુ જનમ્યા,
 તેજ નોમે દીક્ષાને પામીજી;
 પોષ શુદ્ધિ અગ્યારસ કેવલ શિવ,
 ચૈત્ર શુદ્ધ પંચમી નિઃકામીજી;
 સહજ રાજેશ્વર ભવસાગરથી,
 તારે સર્વે કર્મ વામીજી ૧

પછી જયવીયરાય, આભવમખંડા સુધી કહેવા; આ
 પ્રમાણે સર્વ તીર્થ કરોના દેવવંદનની વિધિ જાણવી એટલે
 કે સોળમા, બાવીશમા, ત્રેવીશમા અને ચોવીશમા તીર્થ કર
 પ્રભુની દેવવંદનની વિધિ પ્રથમ પ્રભુના વિધિ પ્રમાણે
 જાણવી અને બાકીના પ્રભુની વિધિ બીજા અજીતનાથ
 પ્રભુની વિધિ પ્રમાણે જાણવી.

શ્રી સંભવનાથનું ચૈત્યવંદન

પૂરવ પુન્યના યોગથી, શ્રી સંભવ જિનરાજ;
 તુમ ચરણે શિર નામતાં, સફલ થયો દિન આજ. ૧
 સાવત્થી પુરી જિતારીરાય, સેના માત મલ્હાર;
 ચારસે ધનુષનું શરીર સોડે, સુવર્ણ વર્ણાકાર. ૨
 સાઠ લાખ પૂરવ આઉંખું, અશ્વ લંછન મનોહર;
 સમ્મેત શિખર શિવપદ લયા, વંદુ હું વારંવાર. ૩
 નામ મંત્ર પ્રભુનું હૃદય, સ્મરતાં પાપ પલાય;
 મન વંછીત આવી મળે, અજીત મહાભવ જાય ૪

શવસુખ કારણ તું પ્રભુ એ, નોધારાનો આધાર;
સહજ રાજેશ્વર બિનતિ, ભવસાગરથી તાર. ૫

થોય

પ્રભુમું સંભવ જિનવડએ, મેરૂ ગીરિવર ધીર તો,
કઠીન કર્મને તોડવાએ, થયા છે પ્રભુ શૂરવીર તો,
અન તાનંત ગુણે ભર્યાએ, પામ્ય લવજળ તીર તો,
સહજ રાજેશ્વર સેવીએ એ, સાગર વર ગંભીર તો. ૧

શ્રી અભિનંદનનું ચૈત્યવંદન

અભિનંદન જિનવર નમું, જગદ્દાનંદ જયકાર;
વિશ્વ વંદ્ય પાવન પ્રભુ, શિવસુખ દાતાર. ૧
સંવર નૃપ કુલ દિનમણી, વિનિતા પુરીનો રાય;
માતા સિદ્ધાર્થા જનમીયા, કંચનવર્ણી કાય. ૨
સાડાત્રણસેં ધનુષની, કાયા કંચન વાન;
આયુલખ પયાસ પૂરવ, લય ભંજન ભગવાન. ૩
શરણાગત વચ્છલ ધણી, સેવક શરણાધિન;
સહાય કરૌ પ્રભુ સદા, થાય મન મુજ દીન. ૪
અરજ એ અવધારજે, દાસ પોતાનો જાણી;
સહજ રાજેશ્વર તારજે, સાગર ગુણમણિ ખાણી. ૫
પછી જંકિંચિ નમુત્યુણું સંવલોએ અરિહંત ચેઈઆણું
અન્નત્યે કહી એક નવકારનો કાઉસગ્ગ કરી પારી થોય કહેવી

થોય

જ્યંત વિમાન થકી સુખકારી, વૈશાખ શુદ્ધની ચોથ મનોહરી,

મહા શુદ્ધિ ખીજે પ્રભુજી જાયા, તેજ ખારસે જિન દીક્ષા પાયા,
 સર્વ જીવ હિતકારી, પોષ શુદ્ધ ચઉદશે કેવળ પામી,
 શુદ્ધિ આઠમ વૈશાખ શિવધામી, જન્મ મરણ દુઃખ વારી,
 અભિનંદન જિન સહજ રાજેશ, ભવસાગર કર પાર વિપ્રવેશ,
 સેવક મંગળકારી ૧

પછી જયવીયરાય આભવમખંઠા સુધી કહેવા.

શ્રી સુમતિનાથનું ચૈત્યવંદન

શ્રી સુમતિ જિનેશ્વર સેવીયે, સુમતિ, તણાદાતાર,
 મહાર્જ મન સુમતિએ રમે, (તમ કર તું કિરતાર. ૧
 ગર્ભે છતાં પણ માતને, સુમતિનો દેનાર,
 તિણે નામ સુમતિ થયું, વદુ હું વારંવાર. ૨
 અયોધ્યા નગરી રાજિયો, મેઘરાય કુલચંદ,
 મંગલા માતા જન્મીઆ, ચિદાનંદ સુખકંદ ૩
 ત્રણસેં ધનુષનું દેહમાન, કૌચ લંછન જગલાણુ,
 ચાલીશ લાખ પૂરવ તણું, આયુ ગુણુમણિ ખાણ ૪
 શુભમતિ આપો સાહિબાએ, વિનતિ એ અવધાર,
 સહજ રાજેશ્વર દેવ તું, ભવસાગર કર પાર. ૫
 પછી જાંકિચીં નમુત્યુણું સંવલોએ અરિહંત ચેમયાણું
 અન્નતથ કહી એક નવકારનો કાઉસગ કરી થોય કહેવી.

થોય

શ્રાવણ શુદ્ધ ખીજે પ્રભુ ચવિયા, જ્યંત વિમાનથકી ભો ભવિયા;

માતા ઉરસ હંસ, ગૈશાખ શુદ્ધની આઠમે જન્મ્યા,
 તેહિજ નોમે સંયમ પામ્યા, દ્વિપાળ્યો નિજ વંશ;
 ચૈત્ર શુદ્ધ અખ્યારસે કેવલ લયા, તેહિજ નવમીયે શિવગતિ ગયા,
 થયા જગત અવતંસ,
 પંચમ જિનવરસુમતિ સ્વામી, અંતિમ અખિધ અધિક ગુણધામી,
 સહજ રાજેશ પ્રશંસ. ૧

પછી અર્ધ જયવીયરાય કરી ચૈત્યવંદન કરવું.

॥ શ્રી પદ્મપ્રભુનું ચૈત્યવંદન ॥

શ્રી પદ્મપ્રભુ જિનવર નમું, જન્મ સફલ જૈમ થાય;
 અનાદિ અનંત સંસાર ભય, વેગે વેગણો બાય. ૧
 કૌશાંબી પુરી જનમીયાં, શ્રીધર જિનપતિ જિન તાત;
 લંછન પદ્મ જિનરાજનું, સુશીમા દેવી માત. ૨
 ત્રીસ લાખ પૂરવ તાણું, આયુષ શ્રી જિનરાય;
 સમ્મેતશિખર મુગતે ગયા, અઢીસેં ધનુષની કાય. ૩
 આવાગમનના ચક્રમાં, ભમ્યો હું દેવ અપાર;
 નિજાનંદ પામ્યો નહિ, પરમારથ મુખકાર. ૪
 તિણ કારણ મુજ વિનતિ એ, અવધારો મહારાજ;
 સહજ રાજેશ્વર તારજો, ગુણ સાગર જિનરાજ. ૫
 પછી જંકિચિં નમુત્યુણું સંવલોએ અરિહંતચેઘ્યાણું
 અન્નત્ય કહી એક નવકારનો કાઉસગ્ગ કરી થાય કહેવી.

થોય

ત્રૈવેચક નવમાંથી ચવિ મહાવદ, છઠના દિવસે પદ્મ પ્રભુપદ

નિલ કમલ આકાર, કાર્તિકવદિ બારસે જિન જન્મ્યા;
 તે વદિ તેરસે સંજમ પામ્યા, છકાય જીવ સુખકાર;
 ચૈત્રી પુનમે કેવળનાણી, માગશર વદી અચ્ચારસી જાણી;
 ગયા શિવગતિ નિરધાર સહજ રાજેસર જગદાધાર;
 કર ભવસાગરથી પ્રભુ પાર, સંસારના ફેરા નિવાર. ૧

પછી આભવમખંડા સુધી જયવીયરાય કરી ચૈત્યવંદન
 કરવું.

શ્રી સુપાર્શ્વનાથ જિનનું ચૈત્યવંદન

સુપાર્શ્વનાથ પદ વંદતાં, પરમાનંદ પ્રકાશ;
 કઠિન કર્મ દૂરે હરે, ચેતન થાય વિકાસ. ૧

જ્ઞાનાદિક ગુણ સંપન્ને, દ્યેય પદે જિનરાજ;
 ધ્યાવે જે ચિત્ત સ્થિર કરી, પરમાતમ સુખકાજ. ૨

વાણારસીનેા રાજ્યે, પૃથ્વી માત મલ્હાર;
 પ્રતિષ્ઠિત નૃપ કુલ તિલો, સ્વસ્તિક લંછન ધાર. ૩

બસેં ધનુષ પ્રમાણુ દેહ, દ્વીપે સોવન વાન;
 વીશ લાખ પૂરવ વરસ, આયુ શ્રી ભગવાન ૪

સહજ રાજેશ્વર સેવતા એ, સુખ સાગર ભરપુર;
 અજ અવિનાશી ધ્યાવતાં, થાય કર્મ અકચુર. ૫

થાય

ભાદરવા વદની આઠમે ચવિયા, ઐવેયક છઠ્ઠાથી સ્વામીજ;
 જેઠ શુક્લ બારસે પ્રભુ જન્મ્યા, તસ તેરસે સંયમ પામીજ;
 કાઠ્યુણુ વદી છડે થયા કેવલિ, તેની સાતમે શિવગામીજ;

સુપાર્શ્વજિનવર ભવસાગર હર, સહજ રાજેશ ગુણધામીજી. ૧
 પછી જાંકિચી. નમુત્યુ સંવલોએ અરિહંતયે. અન્નત્ય
 કહી એક નવકાર કરી થોય કહેવી.

શ્રી ચંદ્રપ્રભસ્વામીનું ચૈત્યવંદન

આનંદ ઉપનો અતિઘણો, દુધડે વુઠા મેહ;
 ચંદ્રપ્રભ સ્વામી તણા, પામ્યો દર્શન જેહ. ૧
 લખમણ ઉરસર હંસલો, પિતા મહસેન રાય;
 ચંદ્રપુરીમાં જનમીયા, લંછન ચંદ્ર સોહાય. ૨
 આયુ દશ લાખ પૂર્વતું, દોઢસે ધનુષની કાય;
 સમ્મેત શિખર મુક્તિ ગયા, નિત નિત પ્રણમુંપ્રાય. ૩
 પાપ પડલ ફેરે ગયા, પવિત્ર થયો દિન આજ;
 કરૂણા નિધિ વિપ્રવેશ્વરા, દીઠા શ્રી જિનરાજ. ૪
 દુસ્તર ભવ સાગર હરો એ, વિનતિ મુજ અવધાર;
 સહજ રાજેશ્વર જગધણી, વંદુ વાર હજાર. ૫
 પછી જાંકિચિં નમુત્યુણું સંવલોએ અરિહંત ચેઃયાણું
 અન્નત્યં કહી એક નવકારનો કાઉસગ્ગ કરી થોય કહેવી.

થોય

ચૈત્ર વદી પંચમીયે ચંચાએ, વિજયંતથી અરિહંતતો
 પોષ વદી ખારસે જનમિયાએ, ચંદ્રપ્રભ ભગવંતતો;
 તસ તેરસે દીક્ષા શ્રહીએ, કેવલી ક્ષાદગુણ માસતો;
 વદિ સાતમે સુદે સાતમીએ ભાદરવે શિવ વાસતો;
 આઠે કર્મ ફેર કર્યાએ; મેરૂ ગિરવર ધીરતો;

સહજ રાજેશ્વર સેવિયેએ, સાગરવર ગંભીરતો ૧
 પછી આલવમખંડા સુધી જય વીયરાય કરી
 ચૈત્યવંદન કરવું.

શ્રી સુવિધિનાથ જિનનું ચૈત્યવંદન

આજ સફલ નયનો થયા, નિરખ્યા સુવિધિ જિણુંદઃ
 રોમ રોમ આનંદ થયો, જેન કજ દેખી દિણુંદ. ૧
 પુષ્યદન્ત લગવાનના, પ્રેમે પ્રણુમું પાય;
 અલિય વિધન સવિ, ઉપશમે, ભવોભવના દુઃખ જાય ૨
 કાકંડી નગરી લલી, જસ પિતા સુશ્રીવ રાય;
 મગર લંછન ચરણે રહ્યો, રામા દેવી માય ૩
 એકસો ધનુષની ઉજલી, ચંદ સમ વરણી કાય;
 ખે લાખ પૂરવ વરસનું, આયુ શ્રી જિનરાય. ૪
 શ્રી સહજ રાજેશ્વર ગુણનીલોએ, કણ્ણા રસ ભંડાર;
 ભવસાગરમાં જહાઝ સમ, સેવક પરમ આધાર. ૫
 પછી જંકિચિંનમુત્યુણું સંવલોએ અરિહંત ચેઈયાણું
 અન્નત્યં કહી એક નવકારનો કાઉસગ્ગ કરી થોય કહેવી.

થોય

કાગણુ વદિ ખીજે ચવ્યાએ, નવમા સ્વર્ગ આણુંત તો;
 માગશર વદિની પંચમીએ, જન્મ્યા સુવિધિ અરિહંતતો;
 તસ છઠે દીક્ષા ગ્રહીએ, છ કાય જીવ સુખકંદતો;
 કાર્તિક શુદ્ધ ત્રીજે થયાએ, કેવલી જગદાનંદતો;

ભાદ્રપદ શુદ્ધી નવમીએ, સિદ્ધિ પદવી લહંતો;
સહજ રાજેશ્વર વિનતિએ, કર ભવસાગર અંત તો. ૧

પછી આભવમખંડા સુધી જયવીયરાય કરી ચૈત્યવંદન
કરવું.

શીતલનાથ ચૈત્યવંદન

આજ સફલ દિન માહરો, દીઠા શ્રી જિનરાય;
નમતા શ્રી શીતલ પ્રભુ, આતમ શીતલ થાય. ૧

નંદા માત દેહરથ પિતા, ભદ્દિલપુરના સ્વામ;
શ્રીવચ્છ લાંછન દીપતો, સમ્મેતગિરિ શિવધામ. ૨

નેવું ધનુષની શોભતી, કંચન વરણી કાય;
એક લાખનું આઉખું, વંદતાં પાપ પલાય. ૩

જિન પ્રતિમા જિન સારખી, ભાખી સૂત્ર મઝાર;
હિત સુખ નિઃશ્રેયસ ભણી, વંદતા હોય નિરધાર. ૪

સહજ રાજેશ્વર સેવતાં એ, પામ્યો પરમ નિધાન
સંસાર સાગરે ડુબતા, જીવને જહાજ સમાન. ૫

પછી જંકિચિં નમુત્યુણું સંવલોએ અરિહંત ચૈત્યયાણું
અન્નત્ય કહી એક નવકારનો કાઉસગ્ગ કરી થોય કહેવી.

થોય

વૈશાખ વદની છકું ચવિયા,
દશમા સ્વગંથી સ્વામીજી;
મહા વદી તેરસે જન્મ્યા જિનજી,
તેજ તેરસે દીક્ષા પામીજી;
પોપ વદ ચૌદશ દિવસે કેવલી,

શ્રી શીતલ જિનરાયાજી;

ગૈશાખ વદ બીજે મોક્ષ પામ્યા,

સહજ રાજેશ વંદુ પાયાજી. ૧

પછી આલવમખંડા સુધી જ્ય વીયરાય કરી ચૈત્યવંદન કરવું.

શ્રી શ્રેયાંસનાથનું ચૈત્યવંદન

શ્રી શ્રેયાંસ ભગવાનના, દીઠા દરિશન આજ;
દરિશને દુઃખ દૂરે ટળ્યું, દરિશને સિદ્ધા કાજ. ૧

તાત વિષ્ણુ માત વિષ્ણુ, સિંહપુરીનો રાય;
ગે'ડો લંછન ચરણુ સેવે, એ'શી ધનુષની કાય. ૨

લાખ ચોરશી વર્ષનું, આયુ શ્રી જિનરાય;
સમ્મેત શિખરે મુક્તિ ગયા, મોહ રાય હરાય. ૩

સમ્યક દર્શન પામતા, મિથ્યા દર્શન જાય;
દર્શન મોહીની કર્મનો, ક્ષય કે ઉપશમ થાય. ૪

સહજ રાજેશ્વર દર્શનેએ પામ્યો પરમાણુંદ;
ભવસાગરમાં જીવને, તુજ દરિશન સુખકંદ. ૫

પછી જંકિંચીં નમુત્યુણું સંવલોએ અરિંહત ચેદ્યાણું
અન્નતથ કહી એક નવકારનો કાઉસગ્ગ કરી થોય કહેવી.

થોય

અચ્યુત કલ્પથી શ્રી શ્રેયાંસ જિન, વદિ છઠે ચવિયાજી,
કાગણુ વદી ખારસે જિન જન્મ્યા, ઈંદ્રાદિકે સ્તવિયાજી;

તસ તેરસે લે દીક્ષા કેવળી, અમાવાસ મહામાસજી,
શ્રાવણુ વદી ત્રોજે શિવ પામ્યા, ભવસાગર તોડી પાસજી. ૧

પછી આભવમખંડા સુધી જ્યવીયરાય કરી ચૈત્યવંદન કરવું.

શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામીનું ચૈત્યવંદન

- શ્રી વાસુપૂજ્ય પરમાતમા, પરમદેવ જગનાહ;
 ભવ અટવી ઓલંગવા, ભવિજન સારથ વાહ. ૧
- વસુપૂજ્ય નૃપકુલ ચંદ્રલો, ચંપાપુરીનો રાય;
 જ્યામાતા મહિષ લંછન, વિદ્રુમ વરણી કાય. ૨
- સિતેર ધનુષ પ્રમાણ દેહ, આયુ ખોહતેર લાખ;
 ચંપાપુરી ભુગતિ ગયા, સુત્રાગમની સાખ. ૩
- કર્ણુનિધિ નમતાં થકાં, પાપ પડલ ગયા દૂર,
 જન્મ કૃતારથ માહરો, પ્રગટયા પુણ્ય અંકુર. ૪
- સહજ રાજેશ્વર દેવને એ, વંદુ હું વારંવાર,
 સ્વયંભુ રમણ સાગર થકી, અધિકા ગુણ ભંડાર. ૫
- પછી જંકિય. નમુત્યણં. સંવલોએ અરિહંત ચેક્યાણં.
 અન્નતથ કહી એક નવકારનો કાઉસગ કરી થોય કહેવી.

થોય

પ્રાણતથી ચવિયા જેઠ સુદિ નવમી, શ્રી વાસુપૂજ્ય જિનરાયાણ,
 ક્ષાત્રગુણ વદિ ચૌદશે પ્રભુ જનમ્યા, અભાવસે સંયમ પાયાણ,
 મહા સુદિ ખીજે કેવળી ચૌદશે, સુદિ આષાઠ શિવગામીણ,
 કર ભવસાગર પાર સેવકને, સહજ રાજેશ્વર સ્વામીણ. ૧

પછી આભવમખંડા સુધી જ્યવીયરાય કરી ચૈત્યવંદન કરવું.

શ્રી વિમલનાથનું ચૈત્યવંદન

શ્રી વિમલનાથ જિનવર નમું, ચૈત્યવંદન કરૂં આજ,
 આતમ વિમલતા કારણે, આલંબન જિનરાજ. ૧

પિતા કૃતવર્મા જેહનો, કંપીલપુરીનો રાય,
 શ્યામા માતા વરાહ લાંછન, કંચન સરખી કાય.

સાઠ લાખ વરસ આયુષ છે, સાઠ ધતુષ શરીર,
 સમ્મેત શિખર મુગતે ગયા, સાગર વર ગંભીર. ૩

જિણુંદ વિગતમલ આપ છો, કરો વિગતમલ મુજ,
 શરણાગત વચ્છલ પ્રભુ, શરણુ ગ્રહ્યો મેં તુજ. ૪

વિમલ ગુણે કરી શોભતાએ, સહજ રાજેશ્વર દેવ,
 ગુણુ સાગર મુજને હજે, ભવોભવ તુમ પાય સેવ. ૫

પછી જંકિય નમુત્યણું સંવલોએ અરિહંત ચેક્યાણું
 અન્નત્ય કહી એક નવધારનો કાઉસગ કરી થોય કહેવી.

થોય

ગૈશાખ સુદિ ખારસે પ્રભુ ચવિયા, આઠમા કલ્પથી આવીજી.
 મહ સુદ ત્રીજે વિમલ જિન જનમ્યા, તથ ચોથે દીક્ષા પાવીજી,
 પોષ સુદ છઠે કેવલ નાણી, સહજ રાજેશ શિવ વરિયાજી,
 અષાઠ વદની સાતમે સ્વામી, ભવસાગરથી તરિયાજી. ૧

પછી આભવમખંડા સુધી જયવીયરાય કરી ચૈત્યવંદન કરવું.

શ્રી અનંતનાથ જિનનું ચૈત્યવંદન

શ્રી અનંતનાથ પય પ્રણામિયે, અનંતગુણના ધામ;
 અનંત ચતુષ્કે અલંકર્યા, પામ્યા અનંત આરામ. ૧

- પ્રાતિહારજ આઠથી, ચાર અતિશય વંત
બાર ગુણે કરી શોભતા, પરમાતમ અરિહંત. ૨
- અયોધ્યાપુરિનો રાજ્યો, સિહસેન રાયનંદ;
સુજસા જનની બાજ લાંછન, દેખત પૂર્વ આનંદ. ૩
- પયાસ ધનુષની શોભતી, કંચન વરણી દેહ;
ત્રીસ લાખનું આઉખું, શિખર સમ્મેત વિદેહ. ૪
- તીર્થ કર પદ પુણ્યથીએ, સુરનર વર કરે સેવ;
નમતા લવસાગર તરે સહજ રાજેશ્વર દેવ. ૫

પછી જંકિયં નમુત્યુણું સંવલોએ અરિહંતં ચેઈયાણું
અન્નતથ કહી એક નવકારનો કાઉસગ્ગ પારી થોય કહેવી.

થોય

સાતમ શ્રાવણુ સુદિ પ્રાણુત થકી ચવિયા અનંત જિનરાયાણુ,
વૈશાખ વદિ તેરસે જિન જનમ્યા, ચૌદસે દીક્ષા પાયાણુ;
તે તિથિએ કેવલ વર પામ્યા સહજ રાજેશ્વર સ્વામીણુ,
લવસાગર તરી ચૈત્ર સુદિ પંચમી શિવગતિ પામીણુ. ૧

પછી આલવમખંડા સુધી જયવીયરાય કરી ચૈત્યવંદન
કરવું.

ધર્મનાથ જિન ચૈત્યવંદન

ધર્મજિનેશ્વર ગુણુનિધિ, લેટયા સફલ દિન આજ
આતમ ધર્મ નિજ પામીયો, નમતા શ્રી જિનરાજ. ૧
રત્નપુરીમાં જનમીયા, સુવતા દેવી માત;

- વજ્ર લાંછન કનકવર્ણ, બાનુ નરપતિ તાત. ૨
 તનુ પિસ્તાલીશ ધનુષનું, આયુ છે દશ લાખ;
 સમ્મેત શિખરે મુકિત ગયા, શ્રી સિદ્ધાંતની સાખ. ૩
- ધર્મ વિહુણો આતમા, ભમિયો કાળ અનંત;
 ભવ કોડા કોડી લગે, પામ્યો નહિ દુઃખ અંત. ૪
- ધર્મ જિનેશ્વર ચરણુ લહી, ભવસાગર તર જીવ;
 સહજ રાજેશ્વર સેવતા, પામશે સૌખ્ય અતીવ. ૫
- પછી જાંકિંચિં નમુત્યુણું સંવલોએ અરિહંત એઈયાણું
 અને અન્નતથ કહી એક નવકારનો કાઉસગ્ગ કરી થાય કહેવી.

થોય

- ગૈશાખ સુદની સાતમે એ, વિજયશ્રી ચવિયા જિણુંદ તો;
 મહા શુદ્ધ ત્રીજે જનમિયા એ, તેરસે થયા મુણિદ તો;
 પોષની પુનમે કેવલીએ, જેઠ શુદ્ધી પાંચમે શીવ તો,
 ધર્મ જિનેશ્વર સેવતાંએ, તરે ભવસાગર જીવ તો. ૧
- પછી આલવમંડા સુધી જયવીયરાય કરી ચૈત્યવંદન
 કરવું.

શાંતિનાથ જિન ચૈત્યવંદન

- શાંતિ જિનેશ્વર સેવીએ, શાંતિ તણા દાતાર;
 પંચમચક્રો સોલમાં, તીર્થકર સુખકાર. ૧
- વિપ્રવેસન રાય કુલ તિલક, અચિરા દેવી માય;
 કંચન વરણી દીપતી, ચાલીશ ધનુષની કાય. ૨
- લાખ વરસનું આઉખું, મૃગ લાંછન મનોહાર;

સમ્મેતગિરિ સિદ્ધિ ગયા, પામ્યા ભવજલ પાર. ૩
 નાથ નિર્યામક ગોપ તું, ભવ અટવી સથવાહ;
 સેવક જાણી આપનો, તારક ખિરક નિવાહ. ૪
 કર્મ રોગ હર ધનવંતરીએ, સહજ રાજેશ્વર દેવ;
 ગુણ સાગર ભવ હજો, તુમ પાય કમલની સેવ. ૫
 એહવા દેવાધિદેવની ગુણુસ્તુતિ ભણું કહી ઉભા થઈ
 થાય જોલવી.

શ્રી શાંતિજિન સ્તુતિ

(પાસ જિણુંદા વામાનંદા એ રાગ)

શાંતિ જિણુંદા અચિરા નંદા, વિશ્વસેન કુલ નભમણી
 જગદાનંદા પાપનિકંદા, શાન્તિનિકેતન સુરમણી
 પરમ મુર્ણીદા ભવ ભય કંદા, ટાલે ભવિકના જગધણી,
 પ્રભુમુખ ચંદ્રા નિદ્રાખી ઇંદા, હરખે લે લુંછણા લળી. ૧
 પારેવો ઉગારી જિનપદ ધારી, કરૂણાસિન્ધુ દ્યાનેધિ:
 ભવિ નરનારી અગણિત તારી, વિચર્યા મહીયલ ગુણુનિધિ.
 રાગને વારી દ્રોષને મારી, ભવરણુમાં જય કરી વિધિ;
 શિવપુરી સારી શુભ શણુગારી વિજય પતાકા ત્યાં ચઢી ૨
 મનવીતરાગી રક્તનીરાગી માંસ ઉજ્જવળ ક્ષીર સમ સદા,
 જસ સૌભાગી વીણા વાગી, પ્રભુ તુજ આગમની મુદા,
 કંચન કાયા નિર્મળ પાયા, રોગ પ્રસ્વેદ રહિત યદા,
 આહાર નિહારા નયનની દ્વારા દેખે ન ચર્મ ચક્ષુ કદા. ૩

નર તિરિ દેવા વાણી સુખમેવા, નિજ નિજ ભાષામાં લહે,
જ્યાં પ્રભુ વિચરે રોગ ન પ્રસરે, મુષક શલભ શુક નવ રહે,
ધતિ ભીતિ મારી જગ ઉપકારી, જ્યાં પ્રભુ ત્યાંથી દૂર વંહે,
સહજ કલામિધિ દષ્ટે ઉદ્ધિ, ભરતી પામી ગહ ગહે. ૪

પછી જંકિચિં નમુત્યુણું કહી ચારિત્રાચાર વિશોધનાર્થં
કાઉસગ્ગ કરૂ કહી અન્નતથ કહી યે લોગસ્સ અથવા આઠ
નવકારનો કાઉસગ્ગ કરવો પછી લોગસ્સં સંવલોચેં અન્નતથ
કહી એક લોગસ્સનો કાઉસગ્ગ કરવો પછી પુખ્ખરવરદ્દીં
વંદણુ વત્તિઆચેં અન્નતથ કહી એક લોગસ્સનો કાઉસગ્ગ
કરવો. ત્યારબાદ સિદ્ધાણું બુદ્ધાણું કહી નમુત્યુણું જાવંત
જાવંત કેવિસાહું કહી અનંતાસિદ્ધને મારે નમસ્કાર હોજ્જે
ઈચ્છાકારેણુ સંહિસહ ભગવન્ સ્તવન સંહિસાચેમિ ખીણુ
ખમાસમણુ દ્ધ. સ્તવન બણું નવકાર કહી સ્તવન યોલવું.

શાંતિનાથનું સ્તવન

(વિદેશી કાપડ છોડો સ્વદેશ કાપડ પહેરો એ રાગ)

મંગળ મૂરતિ વિભુની કલ્યાણકારી પ્રભુની,

શાણુ સજ્જન શાંતિ સ્વામિ સેવીએ (એ આંકણી)

શાંતિ પ્રભુની સેવા આપે તે શિવસુખ મેવા શાણાં ૧

પારેવો શરણે આવ્યો, સ્વદેહ દેઇ ખચાવ્યો શાણાં

ગર્ભે મારી નિવારી, શાંતિ જગ વિસ્તારી શાણાં ૨

.હરિ ભયે મૃગલો ડરિયો ચિન બાને શરણે ધરીયો શાણાં

એવા દીન દયાલા, :શરણાગત પ્રતિપાલા શાણાં ૩

વિશ્વસેન કુલ જાયા, જશ અચિરાદેવી માયા. શાશ્વાં
 જગવચ્છલ જગ ભાયા, પૂરવ પુન્યે પાયા. શાશ્વાં ૪
 સોલમા જિનવર રાયા, પંચમ ચક્રી કણ્યા. શાશ્વાં
 ચાલીશ ધનુષની કાયા, કંચન વરણી છાયા. શાશ્વાં ૫
 દુઃખ દાવાનલ હરવા, સાનિધ શિવસુખ કરવા શાશ્વાં
 સહજ રાજેશ્વર વરવા, ભવસાગરને ઝટ તરવા. શાશ્વાં ૬
 પછી પુરા જયવીયરાય કહી ચૈત્યવંદન
 કરવું.

શ્રી કુંથુનાથ જિન ચૈત્યવંદન

કુંથુનાથ જગદીશ તું, શરણાગતને તાર,
 તારક જાણી આપને, શિર નામું નિરધાર ૧
 ચક્ર ગજપુરીનો ધણી, પિતા સુર ભૂપતિ,
 શ્રી દેવીમાય છાગ લંછન, સમ્મેતગિરિ શિવપતિ. ૨
 પાંત્રીશ ધનુષનું સુવન્નવન્ન, સુંદર શરીર સાર;
 સહસ પંચાણું વરસનું, જિવેત જિનવર તાર. ૩
 વીતરાગ જયદેવ તું, રહિત દોષ અઠાર
 તુજ આણા મુજ મન વસી, ભવોભવ સુખ દેનાર. ૪
 આલંબન પ્રભુ આપતું એ, ભવસાગર હરનાર;
 સહજ રાજેશ્વર વંદતા, સદા જય જયકાર. ૫
 પછી જંકિંચિં નમુત્યુણું સવ્વલોએ અરિહંત ચેદ્યાણું
 અને અન્નત્યં કહી એક નવકારનો કાઉસગ્ગ કરી થોય કહેવી.

થોય

શ્રાવણુ વદી નવમી ચવ્યાએ; સર્વાર્થ જ્ઞાનની સાથ તો,

ગૈશાખ વદની ચૌદશે એ, જનમ્યા કુંથુનાથ તો,
 પંચમી સંચમ કેવલી એ, ચૈત્ર શુદ્ધી ત્રીજે સાર તો,
 ગૈશાખ શુદ્ધીની એકમે એ, એ થયા ભવસાગર પાર તો, ૧
 પછી આભવમખંડા સુધી જ્ય વીયરાય કરી
 ચૈત્યવંદન કરવું.

શ્રી અરનાથ જિનનું ચૈત્યવંદન

શ્રી અરનાથ આરાધીયે, કરી શુદ્ધ મન વચ કાય;
 ભકિત ખડુમાને કરી, નમતા શિવ સુખ દાય. ૧

સુદર્શન ભૂપતિ કુલ તિલક, દેવી માત સુખકાર;
 લંછન નંદાવતંતું નાગપુરી અવતાર. ૨

ત્રીશ ધનુષની દેહદી, વરસે ચોરાશી હજાર;
 આયુ પાલી સમ્મેત શિખરે, પામ્યા સુખ શ્રીકાર. ૩

આજ સફલ દિન માહરો. તુજ દરિસણે જિનરાય;
 પૂરવ પુન્યના ઉદયથી, ઉદમ સફલો થાય. ૪

સહજ રાજેશ્વર વિનતિએ, અવધારો મહારાય
 ભવસાગરથી તારજો, ખેડો પાર જેમ થાય. ૫

પછી જંકિંચિં નમુત્યુણું સવ્વલોએ અરિહંત ચેમ્યાણું
 અને અન્નતથ કહી એક નવકારનો કાઉસગ્ગ કરી થોય કહેવી.

થોય

સર્વાર્થ વિમાનથી ક્ષાગણુ વદી ત્રીજે,
 ચવ્યા શ્રી અરજિન રાયાણ,
 જનમ્યા માગશર શુદ્ધી દશમે,

અચ્ચારસે સયમ પાયાજી,
 કેવલ પામ્યા કાર્તિક વદિ ખારસે,
 માગશદ શુદ્ધી તેરસેજી,
 ભવસાગર તરી સહજ રાજેશ્વર,
 મુક્ત નગરીમાં જઈ વસેજી. ૧
 પછી આભવમખંડા મુધી જય વીચરાય કરી
 ચૈત્યવંદન કરવું.

શ્રી મલિલનાથ જિન ચૈત્યવંદન

પૂરવ પુન્યે પામીએ, દરસન શ્રી જિનરાજ;
 મલિલનાથ ઓગણીસમા, પ્રગટયે આનંદ આજ ૧
 મિથિલા નગરી નરપતિ, કુંભરાય જસ તાત;
 માત પ્રભાવતી જનમીયા નીલકમલ સમ ગાત. ૨
 પચીસ ધનુષનું દેહમાન, સમચોરસ સંઠાણુ;
 સહસ પંચાવન વરસનું, આયુ શ્રી જગલાણુ. ૩
 સમ્મેત શિખર ગિરિ ઉપરે, પામ્યા અવિચલ ઠાણુ;
 લંછન મંગલ કલશનું, કેવલ દંસણુનાણુ. ૪
 સહજ રાજેશ્વર વિનવું એ, વિનતડી અવધાર;
 ભવ સાગરથી તારણે, આવા ગમન નિવાર. ૫
 પછી જ કિંચિન્નમુત્યુણું સવ્વલોએ અરિહંતચેક્રયાણું
 અન્નત્યં કહી એક નવકારનો કાઉસગ્ગ કરી થાય કહેવી.

થોય

જયંત વિમાનથી ક્ષાગણુ વદી ચોથે, ચવિયા મલિલ જિનેશ્વરજી.

માગશર શુદ્ધિ અભ્યારસે જનમ્યા, પોષ શુદ્ધિ પરમેશ્વરજી,
અભ્યારસે દીક્ષા કેવલ પામ્યા, ચૈત્ર શુદ્ધ ચોથ નિરવાણજી;
સહજ રાજેશ્વર ભવસાગર તરી, લયા અનંત સુખ ખાણજી. ૧
પછી આભવમખંડા સુધી જય વીયરાય કરી
ચૈત્યવંદન કરવું.

શ્રી મુનિસુવ્રત જિન ચૈત્યવંદન

શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામિના, પામ્યો દરિસણ આજ
સફલ થયો દિન માહરો, સિદ્ધા આતમ કાજ. ૧
રાજગૃહી નયરી પતિ, સુમિત્રરાય નંદન;
પદમા ઉરસર હંસલો, કચ્છપનું લંછન. ૨
વીશ ધનુષ પ્રમાણ દેહ, આયુ ત્રીશ હજાર;
ગિરિ સમ્મેતે સિદ્ધિ ગયા, અરિષ્ટરત્ન આકાર. ૩
કલ્પવૃક્ષને કામધેનુ, મલતા દિલ ઉલસાય,
તેથી અધિક જિન દર્શન સમકીતી હરખાય. ૪
ચિન્તિત ચિન્તામણી એ, સહજ રાજેશ્વર દેવ,
ભવસાગરમાં શરણુ હજો, ભવોભવ તુમ પાય સેવ. ૫
પછી જંકિચિં નમુત્યુણું સવ્લોએ અરિહંત ચેગ્યાણું
અન્નત્યં કહી એક નવકારનો કાઉસગ્ગ કરી થોય કહેવી.

થોય

અપરાજિતથી શ્રાવણુ શુદ્ધ પુનમે
ચવિયા મુનિસુવ્રત સ્વામીજી,
જનમ્યા જેઠ વદ આઠમે ફાણુ,

શુદ્ધી ખારસે દીક્ષા પામીછી,
 કેવલ જોઈ વહિની નવમીયે,
 સહજ રાજેશ શિવ ગામીછી,
 ભવસાગરથી પાર કરો નિજ,
 સેવકને અંતર યામીછી. ૧

પછી આભવમખંડા સુધી જયવીયરાય કરી ચૈત્યવંદન
 કરવું.

શ્રી નમિનાથ જિન ચૈત્યવંદન

શ્રી નમિનાથ એકવીશમાં, પ્રેમે પ્રણમું આજ,
 ચરણ કમળે જિનરાજનાં, સેવ્યા સિંજે કાજ. ૧

મિથિલા નયરી નરપતિ, વિજયરાય જસ તાત,
 વપ્રાદેવી સુત નીલ કમલ, લંછન કંચન ગાત ૨

પત્તર ધનુષની દેહડી, શિખર સમ્મેતે સિદ્ધ,
 દશ સહસ્રનું આઉખું, પામ્યા અવિચલ રિદ્ધ. ૩

અતુલિ બલ અરિહંત છે, અશરણ શરણ ખાસ,
 ચંદ્ર થકી અતિ નિર્મળા, રવિથી અધિક પ્રકાશ ૪

સુરગિરિવર સમ ધીરતાએ, સહજ રાજેશ્વર દેવ,
 સાગરવર ગંભીર છે, પાર કરો તત ખેવ. ૫

પછી જાંકિચિં નમુત્યુણું સંવલોએ અરિહંત ચેડ્યાણું
 અને અન્નત્ય કહી એક નવકારનો કાઉસગ્ગ કરી થોય કહેવી.

થોય

પ્રાણુત સ્વર્ગથી આસો સુદ્ધી પુનમે,
 ચવિયા નમિજિન રાયાછી,

જનમ શ્રાવણ વદ આઠમે દીક્ષા,
 આષાઠ વદ નોમે પાયાજી;
 માગશર શુદ અચ્ચારસે કેવલ,
 વૈશાખ વદ નોમે શિવ ગયાજી,
 સ્વયંભૂરમણ સાગર ગુણ આધિકા,
 સહજ રાજેશ પદ લયાજી. ૧

પછી આલવમખંડા સુધી જ્યવીયરાય કહી ચૈત્યવંદન કરવું.

શ્રી નેમનાથ જિન ચૈત્યવંદન

મંગલ કારણ જગત પ્રભુ, અરિષ્ટ નેમિ ભગવાન;
 વંદન કરું હું ભાવથી. જન્મ સૌરીપુરી ઠામ. ૧
 સમુદ્ર વિજ્ય ભૂપતિ તણો. નંદન આનંદ કાર;
 માતા શિવાદેવી જોહની, લંછન શંખ ધરનાર. ૨
 અરિષ્ટ નેમિ સમ શ્યામવર્ણ, દશ ધનુષ તનુમાન,
 સહસ વરસનું આઉખું, ગિરનારે નિર્વાણ. ૩
 કર્મયોગે હું અવતર્યો, દુઃખમ પંચમ કાળ;
 રાજેમતિ જિમ તાર મુજ. આપ છો દિન દયાલ ૪
 વિનતિ એ અવધારજોએ. સહજ રાજેશ્વર દેવ;
 ભવસાગરથી પાર કર, કરું નિત્ય તુમ પાય સેવ ૫
 એહવા દેવાધિદેવની ગુણ સ્તુતિ ભણું કહી ઉભા થઈ
 થોય કહેવી.

નેમનાથ જિન સ્તુતિ

ત્રોટક છંદ

સરખા સહ માળ કીડા કરતા,
 પ્રભુ આયુદ્ધ શાળા ભણી વળતા;
 તવ શંખ કુક્યો રમતાં રમતાં;
 ચક્રકોળ ચઢી વસુધા દમતા. ૧

મન કાન ભણે મમ રાજ્યચહે,
 અહા ? નેમિકુમાર બઢી સદહે;
 પરણાવું પ્રિયા સમન્વવી કહી,
 મમ રાજ્ય રહે સુખ સાજ ચદિ ૨

કરી જ્ઞાન સન્નધ ગયા પ્રભુજી
 પશુડાંની સુણી અરજી જિનજી;
 પરણ્યા ન વળ્યા પ્રહ્લાચારી તદા,
 લઈ સંજમ કાજ કરે પ્રભુદા. ૩

સુણી રાજુલ વ્યાકુળ થાય ઘણી,
 નવ હાથ ગ્રહો શિરઘો નિસુણી;
 પ્રભુને પ્રમદા શિવરાજ્ય કરે,
 ગુણસાગર નાગર ધ્યાન ધરે. ૪

પછી જ્ઞકિચિં નમુત્યુણં કહી ચારિત્રાચાર વિશોધનાર્થ
 કાઉસગ્ગ કરે કહી અન્નત્ય કહી યે લોગસ્સનો કાઉસગ્ગ કરવો,
 પછી લોગસ્સં સંવલોએં અને અન્નત્ય કહી એક લોગસ્સ
 અથવા ચાર નષકારનો કાઉસગ્ગ કરવો પછી પુષ્પરવરદ્વીં
 વંદણવત્તિઆ એં અન્નત્યં કહી એક લોગસ્સ-

અથવા ચાર નવકારનો કાઉસગ્ગ કરવો પછી સિદ્ધાણું
બુદ્ધાણું કહી નમુત્યુણું બંધાવતી ચેદ્યાઇ બંધાવત
કેવિસાહુ કહી અનંતાસિદ્ધને મહારો નમસ્કાર હોજો
કહી ખમાસમણ દધ ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન સ્તવન
રંદિસાએમિ ઇચ્છં ઇચ્છામિ ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન
સ્તવન ભણેમિ કહી એક નવકાર બોલી સ્તવન કરેવું.

શ્રી નેમિનાથનું સ્તવન

(શમદમ ગુણના આગરૂળ એ દેશી)

બાવીશમા જિનવર નમુંજી, શ્રી નેમિનાથ સુખકારૂ;
સમુદ્ર વિન્ય નૃપ કુલરવિજી, શિવાદેવી માત મલ્હાર,
સોભાગી પ્રભુજી, તુમ સમ અવર ન કોઈ;
રાગિણી રાજેમતી તજીજી, બાલપ્રહ્લચારી હોઈ સોભાગીં ૧
બાલપણે અતુત્રી બલીજી, જઈ હરી આયુધશાલ,
સમવય મિત્રે પ્રેરીયાજી, શંખ કુંકયો તત્કાલ સોભાગીં ૨
ત્રિણુ મન શંકા પડીજી, બલ પરખી જિનરાજ,
સાજ સન્નયો વિવાહ તણોજી, ચડયા વરઘોડે વરરાજ સોભાગીં ૩
તોરણુ જઈ રથ ફેરીયાજી, સુણી પશુડાનો પોકાર,
જગત જીવ બંધવ સમાજી, કરૂણા રસ ભંડાર. સોભાગીં ૪
રાજેમતિ વિનવે તદ્દાજી, દે છે ચોલંભા અપાર,
જગવલ્લભ મુજ કાં તજોજી, પ્રભુ પરણો એકવાર. સોભાગીં ૫
માત પિતા અનુમતિ લઈજી, સ્વામી દે વરસીદાન;
રેવતાચલ સહસાવનેજી; દીક્ષા લે શુભ જ્ઞાન. સોભાગીં ૬

સહસ વરસનું આઉખુંજી, ગિરનારે ત્રણ કલ્યાણુ;
 શંખ લાંછન દશ ધનુષનુંજી શ્યામસુંદર તનુવાન. સોલાગીં ૭
 દીક્ષા લેઈ રાજેમતિજી, રથનેમિ આણુયો ઠામ;
 સહજ ગુણગણુ સાગરજી, પામ્યા અવિચલ ધામ. સોલાગીં ૮
 પછી પુરા જય વીયરાય કરી ચૈત્યવંદન કરવું.

શ્રીપાર્શ્વનાથ જિન ચૈત્યવંદન

જય જય જગદાનંદ પ્રભુ, જગગુરૂ જગદાધાર.

જગ બંધવ જગ સત્યવાહ, જગજન તારણહાર. ૧
 વાણારસી નયરી ઘણી, અશ્વસેન કુલચંદ;

ચરણુ સેવે નિત્ય જેહના, પદ્માવતી ધરણુંદ. ૨
 વામાદેવી માત લાંછન, અહિ નવકર કાય;

એકસો વરસનું આઉખું નીલ કમલ તનુ છાય. ૩
 સમ્મેત શિખર ગિરિ ઉપરે, પામ્યા પદ નિર્વાણુ;

પુરૂષાદાણી આપની, ભવ ભવ આંણુ પ્રમાણુ. ૪
 શ્રી શંખેશ્વર સાહિબા, શાંમલીયા સુખકાર;

ચિંતિત ચિંતામણી ઘણી, સેવક શિવ દાતાર. ૫
 સ્વામી શરણુ આવીયોએ, શરણુગત સાધાર;

શાંત સુધારસ સાગર, સહજ રાજેશ્વર તાર. ૬
 એહવા દેવાધિદેવ તેહની ગુણુ સ્તુતિ કહીયે.

શ્રી પાર્શ્વનાથની સ્તુતિ

(પુણ્યનું પોષણુ પાપનું શોષણુ એ રાગ)

વામાનંદન વંદન કીજે, ચંદન નિત્ય ચરચીજે,
 અશ્વસેન કુળ નલ માણી પ્રકટયો, મંગળઅઠ વરતીજે;
 કુમરપણે પ્રભુ અશ્વ ખેલાવત, કમઠ તાપસને બાજે,
 પંચમિમાં ખેસી કાળે, નાગ અજ્ઞાન પ્રબજે. ૧
 યોગીને કહે પ્રભુ હઠ યોગથી, હિસા થાય સ્વભાવે,
 તખ કહે યોગી યોગની વાતો, ન લહો અપ્રવ ખેલાવે;
 પછી વઠ કાળ ચીરાવી પ્રભુએ, નાગ પ્રબજતો ખતાવ્યો,
 સેવક મુખ નવકાર સુણાવી, ધરણેંદ્ર પદ પર ઠાવ્યો. ૨
 પ્રભુ દીક્ષા લઈ કાઉસગ્ગ ધ્યાને, ઉભા રહ્યા એક તાને,
 કમઠ થયો મરીને મેઘમાળી, દીઠા પ્રભુને અજ્ઞાને;
 મુશળાધારે જળ વરસાવ્યું, અડીયુ તે પ્રભુ નાકે,
 આસન કાપ્યું નાગપતિનું, પ્રભુને શિર વહી ઠાકે. ૩
 ધરણેંદ્રે શિક્ષા કરી તેથી, કમઠ પ્રભુને ખમાવે,
 વિચર્યા મહીયલમાં તે જિનપતિ, કેવળ કમળા પાવે;
 ભવિ નરનારીને પ્રતિજોધી, સમ્મેત શિખર પ્રભુ બવે,
 અજરઅમર પદ શિવશ્રી પામ્યા, ભવસાગર ફરી નાવે. ૪

પછી જંકિચિં નમુત્યુણું કહી ચારિત્રાચાર વિશોધનાથં
 કરેમિ કાઉસગ્ગં કહી અન્નતથં કહી જે લોગસ્સ અથવા આઠ
 નવકારનો કાઉસગ્ગ કરવો પછી લોગરસ સવ્વલોએ
 અન્નતથં કહી એક લોગરસનો કાઉસગ્ગ કરવો પછી પુખ્ખર-
 વરહીં વંદણવત્તિઆએં અન્નતથં કહી એક લોગરસ અથવા
 ચાર નવકારનો કાઉસગ્ગ કરી સિદ્ધાણુંં યુદ્ધાણુંં
 નમુત્યુણુંં જ્ઞર્વાત ચેંધ્યાઈં જ્ઞર્વાત કેવિસાહુંં

કહી અનંતા સિદ્ધજીને મહારો નમસ્કાર હોજો પછી
નવકાર જોલી સ્તવન કહેવું.

શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન

(પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રાણુમીચો એ રાગ)

પ્રેમે પ્રણુમું પ્રહસમે, પાર્શ્વજિનેશ્વર રાય;

દુષ્ટ કમઠ શઠ હઠ હણ્યો વેગથી જેણે પ્રભુ,

તેહના પૂણું પાય. પ્રેમે૦ ૧

કાષ્ટમાં બળતો નિવારીને, નવકાર મંત્ર સુણાય;

સુધા વૃષ્ટિ કૃપા દષ્ટિયે કરી નિરખતાં,

અહિ અહિશ્વર થાય, પ્રેમે૦ ૨

દીન દયાનિધિ દેવ એ, જગદુદ્ધારણુ વીર;

સુરતરૂ સુરમણી સુરગવી અધિકે ઓળખો,

સુરગિરિ સમ વડધીર. પ્રેમે૦ ૩

સેવક શરણે આવીયો, પૂરો મનનીરે આશ;

ભવ દવ તાપ ત્રિવિધથી મુક્ત કરી પ્રભુ,

રાખે તુમારી રે પાસ. પ્રેમે૦ ૪

શામળા નવપદ્મવ પ્રભુ શ્રી શંખેશ્વર રાય,

સહજ કલનિધિ સાહેબ ગુરૂ સાનિધે કરી;

સાગર પ્રભુ ગુણુ ગાય. પ્રેમે૦ ૫

પછી પુરા ન્યવીયરાય કરી ચૈત્યવંદન કરવું.

શ્રી મહાવીર જિન ચૈત્યવંદન

આજ શુભોદય માહરો, કરૂણાનિધિ દીઠા;

આનંદ ઉરમાં ઉછળ્યો, કર્મ ગયા ધીઠા. ૧

સિદ્ધધારથરાય કુંભમણિ, ત્રિશલા ઉરસર હંસ;
 ક્ષત્રિય કુંડમાં જનમિયા, સકલ મુનિ અવતંસ. ૨
 મૃગપતિ લંછન સુવર્ણ વર્ણ, સાત હાથ શરીર;
 બહોંતેર વરસનું આઉખું, સાગરવર ગંભીર. ૩
 પાવાપુરી મુગતિ ગયા; ચરમ જિનેશ્વર વીર;
 શાસનપતિ સોહામણા; સુરગિરિ સમ ધીર. ૪
 અહો પ્રભુ મુદ્રા પેખતાં, શાંતરૂપ સુખકાર;
 ભાવ વીર મુજ સાંભરે, અનંત ગુણ ભંડાર. ૫
 ચિત્ત સમાધિ કારણે એ, પ્રભુ તુજ ધ્યાન આધાર;
 સહજ રાજેશ્વર સાહિબા, ભવસાગર હરનાર ૬
 એહવા દેવાધિદેવ તેહની ગુણુ સ્તુતિ ભણું કહી ઉભા
 થઈ થોય બોલવી.

મહાવીર જિન સ્તુતિ

(અભિનંદન જિન વંદન કીજે એ રાગ)

શ્રી શાસનપતિ જગ જયકારી, અંતિમ જિનવરની બલિહારી,
 નિકટ પ્રભુ ઉપકારી, સિદ્ધધારથ કુલ નભમણી ભારી
 ત્રિશલા નંદનની બાઉ વારી, હરિ લંછન અવિકારી,
 નયરી ક્ષત્રીકુંડ વાસ સ્વિકારી, બહોંતેર વર્ષનું આયુ ધારી
 ભવિ નર નારી તારી, વસુમતિ ફરસી પાદ વિહારી,
 ગ્રામ નગરપુર પાવનકારી શ્રી મહાવીર નમું દાડી. ૧
 નાગ ડરયો અંકૌશિક કાળો, કર્ણના નજરથી નાથે વિહાળ્યો,
 ભવનો ફેરો ટાળ્યો, અબુન માલી જે હત્યારો,

ઉધરી સંગમ શ્રી દેઈ તાર્યો, મુજને કેમ વિસાર્યો;
 સંગમના ઉપસર્ગનો ચાળો, કેર કર્યો છ માહુના કાળો,
 તદ્દપિ દયાશ્રુથી લાલ્યો, ચંદન આળાએ મુનિપતિ લાલ્યો.
 પ્રતિલાલિત અડદે મદ ગાલ્યો, મુકિતનો પંથ નિહાળ્યો. ૨
 તદ્દલવ મુકિત અવધિજાને જાણે પણ તપ ઘોર પ્રમાણે;
 કેવળ શ્રી ઘર આણે, ત્રિગડું દેવ રચે બહુમાને,
 બાર પરબદામાં પ્રભુ જાને, દેશના દે ગુણુ ગાને;
 અર્ધ માગધી ગિરાસુ પ્રમાણે માલકોશ રાગે તે સ્થાને,
 અમૃત પાનના દાને, ચાર મુખે ધ્વનિ મેઘના માને;
 ગાજે રાજે સોવન વાને, નરતિરિ સુર પ્રમાણે, ૩
 તે જિનપતિની પૂજા કીજે, લકિત સ્તુતિ કરી મન હરખીજે
 માનવ ભવ કૂળ લીજે, આધિ વ્યાધિ ઉપાધિ શમીજે,
 વીર વીર નામ સદા સમરીજે, અડસિધિ નવનિધિ લીજે. ૪
 પ્રભુપદ પંકજ ભવિ અલિ રીએ, જિનગુણુ ગંગાજલ નિત્ય પીજે;
 કારજ સઘળાં સીએ, સહજ કલાનિધિ સદગુરૂ રીજે,
 સાગરમાં શ્રત ભરતી દીજે, જ્ઞાનામૃત રસ પીજે. ૪

પછી જંકિચિં નમુત્યુણું કહી ચારિત્રાચાર વિશોધનાર્થં
 કરેમિ કાઉસગ્ગં કહી અન્નત્યં બોલી બે લોગસ્સ અથવા આઠ
 નવકારનો કાઉસગ્ગ કરવો પછી લોગસ્સં સુવ્વલોએં અન્નત્યં
 કહી એક લોગસ્સ અથવા ચાર નવકારનો કાઉસગ્ગ કરવો
 પછી પુખ્ખરવરદીં આરહંત ચેદ્યાણું અન્નત્યં કહી એક
 લોગસ્સ અથવા ચાર નવકારનો કાઉસગ્ગ કરવો પછી
 સિદ્ધ્યાણું બુદ્ધ્યાણું નમુત્યુણું જાવંતિ ચેદ્યાઈં જાવંત

કેવિસાહું કહી અનંતા સિદ્ધજીને મહારો નમસ્કાર હોજો
 કહી ઇચ્છામિં ઇચ્છાકારેણુ સંદિસહ ભગવન સ્તવન
 સંદિસાએમિ ઇચ્છામિં ઇચ્છાકારેણુ સંદિસહ ભગવન
 સ્તવન ભણેમિ પછી નવકાર બોલી સ્તવન કહેવું.

મહાવીર જિન સ્તવન

(જગજીવન જગવાલ હો એ દેશી)

ચરમ જિનેશ્વર વીરજી, સેવકની અરદાસ લાલ રે;
 સાંભળી સફલ કરો પ્રભુ, જેથી છુટે ભવ પાસ લાલ રે ચરમં ૧
 ભવ ભમતા મેં દેખીયા, તુમ વીના દેવ અપાર લાલ રે;
 તે તો ભવ અંધમાં પડયા, કોણુ છોડાવણુહાર લાલ રે. ચરમં ૨
 શુભ પુન્યે હું પામીયો, જહાઝ સમો જિનરાય લાલ રે;
 કૃપાદષ્ટિ કરીને પ્રભુ મેટો કરમ, અપાય લાલરે ચરમં ૩
 તુમ વિના ઓર મોહો નહિ, અવર વસિલો કોય લાલરે;
 વિનતિ એ પ્રભુ માહરી, ચિત્તમેં ધરજો સોય લાલરે ચરમં ૪
 વડતપ ગચ્છે દીપતો, શ્રી પાર્શ્વચંદ્ર સૂરીંદ લાલરે;
 સહજ કલાનિધિ સાહિબા, સાગરને ધીઆનંદ લાલરે. ચરમં ૫
 પછી જયવીયરાય પુરા કરી નીચે પ્રમાણે ચૈત્યવંદન
 કરવું.

શાશ્વતાશાશ્વતા જિન ચૈત્યવંદન

અનંત ચહવીસી જિન નમું, સિદ્ધ અનંતિ કોડ;

કેવલનાણી થવિર સવિ, વંદુ બે કર જોડ. ૧

દો કોડી કેવવ ધરા, વિહરમાણુ જિણુ વીસ;

- સહસ્ર જુગલ કોટી નમુ', સાધુ સવે નિસહીસ. ૨
 પ્રતિમા પનરહ કોડીસય, વળી ઘેંતાલીશ કોડ;
- લાખ અઠાવનતીસછહ, સહસ્ર અસિ અધિક જોડ. ૩
 એ છે પ્રતિમા જિનતાણી, ઉઠ્ઠુ અહો તિરિ લોય;
- અરિહંત લાવ જુહારતાં, જિણુ સરિસો ફલહોય. ૪
 રૂપલ ચંદ્રાનન જાણિયે, વારિષેણુ વધર્ધમાન;
- ચાર નામ એ સાસતા, પ્રણુમુ' મન ધરી ધ્યાન. ૫
 ઇણે નામે નહુ કોહુવા, ન હુવે ન હુસ્યે કોઈ,
- જઈ એહની પ્રતિમા ભણુ', તો સાસતી ન હોઈ ૬
 આદિ અંત જેહનો નહિ, તે સાસતી કહાય;
- તાસ પટંતર જિણુ પડિમા, મણુઅલોક ઇહ થાય. ૭
 નર નરપતિ જે કારવી, અ સાસતી તે જાણુ;
- જે હુવા જે હુવે જે હુસ્યે, જિણુવરગુણુમણિ ખાણુ. ૮
 અષ્ટાપદ સમેત શિખર, શત્રુ'ન્ય ગિરનાર;
- અર્ધુદ ગામાગર નગર, જિહજિહ જિનહ વિહાર. ૯
 જિહાં મુનિવર અણુસણુ કરી, મુકિત ગયા જિણુ ઠામ;
- સિદ્ધક્ષેત્ર તસુ દંસણે શુભફલ શુભ પરિણામ. ૧૦
 ભરતેસર નરવઈ પમુહ, કરાવી મન લાય;
- તે જિન પ્રતિમા વંદતાં, ફરે દુરીત પલાય ૧૧

॥ શ્રી શાશ્વતા જિન રતુતિ ॥

રૂપલ ચંદ્રાનન, વારિષેણુ વધર્ધમાન;

એ ચારે શાશ્વતા, જિનને કરું પ્રણામ;

- ઉદ્ધવલોક જિન મંદિર, ચોરાસી લખ પ્રમાણુ;
તેમાંહિ પ્રભુ શોભે, જિનજિંબ સર્વ જાણુ. ૧
- એક અખજ ખાવનકોડ, લાખ ચોરાણું પાઠ;
સહસ ચૌમાલીસ, સાતસે ઉપર આઠ;
જીવાલિગમ સૂત્રે ભાખ્યો એ જિન પાઠ;
સાત કોડને ઓંતેર, લાખ દેવલનો ઠાઠ, ૨
ભુવન પતિમાં ભખ્યા, એ જિન ભવન ઉદાર;
તેર અખજને નેવ્યાસી, કોડ ઉપર ધાર,
સાઠ લાખ તસ પર, સર્વ જિંબ વિચાર;
વંદુ વલી પ્રણુમુ, જિન મુર્તિ ઉદાર. ૩
- તિચ્છાં લોકમાં, શાશ્રવતા ચૈત્ય હોય;
ત્રણ સહસ દોસય; યોગણુસાઠ તે જ્ઞેય;
ત્રણ લાખ એકાણું, સહસ ત્રણસે વીશ
એ સર્વ શાશ્રવતી. પ્રતિમા કહે જગદીશ. ૪
- વ્યંતર જ્યોતિષીમાં, વળી શાશ્રવતી કહાય;
ભસ્તાદિ ક્ષેત્રે ત્રણ કાલે જે જિન થાય:
ચાર નામ એ નીશ્ચે, જિમવરના આવે,
જે નિત ઉઠી પ્રણુમે, તે ભવ સાગર નાવે. ૫ ઇતિ.
- પછી જંકિચિં નમુત્યુણુંં જાવંતિ જાવંત યે ખમા-
સમણા સહ સ્તવનને આદેશ માગી એક નવકાર ગણી
ઉવસ્સગહરંં ઓલી જ્યવીયરાય કહી એક ખમાસમણા દહ
ઇચ્છાકારેણુ સંદિસહ ભગવન્ ! શાશ્રવતા અશાશ્રવતા જિન
આરાધનાથં કરેમિ કાઉસ્સગંં અન્નતથ ઉસમ્મિએણું કહી ચાર

લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગ કરી પારિ પ્રગટ લોગસ્સ કહી,
મોટી શાંતિ કહેવી.

॥શ્રી પૃહ્લચ્છાંતિ સ્તોત્રમૂ ॥ (મોટી શાંતિ)

લો લો ભવ્યાઃ શૃણુત વચનં પ્રસ્તુતં સર્વમેતદ્, યે યાત્રાયાં
ત્રિભુવનગુરો-રાહતા ભકિતભાજ તેષાં શાંતિર્ભવતુ ભવતા
મહદ્દાદિપ્રભાવાદારોચ્યશ્રી ધૃતિમતિકરી કૃલેશવિધ્વંસહેતુઃ ॥૧॥
લો ! લો ! ભવ્યલોકા ! ઇહ હિ ભરતૌરાવતવિદેહેસંભવાનાં
સમસ્તતીર્થકૃતાં જન્મન્યાસનપ્રકંપાનંતરમર્વાધના વિજ્ઞાય
સૌધર્માધિપતિઃ સુધોષાઘંટાચાલનાનન્તરં સકલસુરાસુરેન્દ્રૈઃ સહ
સમાગત્ય સવિનયમહદ્દલદ્વારક ગૃહીત્વા ગત્વા કનકાદ્રિશૃંગે
વિહિતજન્માભિષેકઃ શાંતિમુદ્દઘોષયતિ, યથા તતોડહં કૃતાનુ-
કારમિતિ કૃત્વા મહાજનો યેન ગતઃ સ પંથાઃ ઇતિ ભવ્યજનૈ
સહ સમેત્ય સ્નાત્રપીઠે સ્નાત્રં વિધાય શાંતિમુદ્દઘોષયામિ
તત્પૂજયાત્રાસ્નાત્રાદિ મહોત્સવાનંતરમિતિ કૃત્વા કર્ણું દત્વા
નિશમ્યતાં નિશમ્યતાં સ્વાહા ॥૨॥ ॐ પુણ્યાહ્ પુણ્યાહ્ પ્રીયંતાં
પ્રીયંતાં ભગવંતોડહંતઃ સર્વજ્ઞાઃસર્વદર્શિન સ્ત્રિલોકનાથાસ્ત્રિલો-
કમહિતા સ્ત્રિલોકપૂજ્યા સ્ત્રિલોકેશ્વરા સ્ત્રિલોકોઘોતકરાઃ ॥૩॥
ૐ ઋષભ અન્વિત-સંભવ-અભિનંદન સુમતિ પદ્મપ્રભુ-સુપાર્શ્વ
ચંદ્રપ્રભ - સુવિધિ - શીતલ - શ્રેયાંશ - વાસુપૂજ્ય - વિમલ - અનંત -
ધર્મ - શાંતિ - કૃત્યુ - અર - મલિલ - મુનિસુવત - નમિ નેમિ - પાર્શ્વ
વર્ધમાનંતાઃ જિનાઃ શાંતાઃ શાંતિકરા ભવંતુ સ્વાહા ॥૪॥ ૐ
મુનયો મુનિપ્રવરા રિપુવિજ્યદુર્ભિક્ષકાંતારેષુ દુર્ગમાર્ગેષુરક્ષંતુ
વો નિત્યં સ્વાહા ॥૫॥ ૐ હ્રી શ્રી ધૃતિ-મતિ-કીર્તિ-કાંતિ-

बुद्धिलक्ष्मी मेधा विद्यासाधन-प्रवेशानवेशनेषु सुगृहीतनामा-
 नोन्वयंतु ते जिनेद्राः ॥ ६ ॥ ॐ शैडिष्णी-प्रसूति-वज्रशुंभला
 वज्रकुशी अप्रतियुक्ता पुत्रपदता काली-महाकाली गौरी-गांधारी
 सर्वास्त्रा महाज्ज्वाला माननी वज्रव्या-अधुपता-मानसी-
 महामानसी षोडश विद्यादेव्यो रक्षंतु वो नित्यं स्वाहा ॥ ७ ॥
 ॐ आचार्योपाध्यायप्रभृतिर्यातुवर्णस्य श्रीश्रमणसंघस्य शांति
 भवतु तुष्टिर्भवतु पुष्टिर्भवतु ॥ ८ ॥ ॐ अडाश्चन्द्रसूयां गारकभु-
 धभृक्षपतिशुक शनैश्चरराहुकेतुसहिताः सलोडपालाः सोम-
 यम-वज्रण कुण्डेर वासवाहृत्यस्कंदविनायकापेता ये आन्येपि
 आमनगर-क्षेत्रदेवताहयस्ते सर्वे प्रीयंतां प्रीयंतां अक्षीणुकोश-
 कोष्ठागारा नरपतयश्च भवंतु स्वाहा ॥ ९ ॥ ॐ पुत्र-भित्र
 -भ्रातृ-कलत्र सुहृद् स्वजनसंभधि अंधुवर्गसहिता नित्यं
 आभोदप्रभोदकारिणुः अस्मिंश्च भूमंडलायतननिवासि-साधु
 -साध्वी-श्रावकःश्राविकाणां रागोपसर्गव्याधिदुःखदुर्लक्षदौर्म-
 नस्योपशमनायशांतिर्भवतु ॥ १० ॥ ॐ तृष्टि पुष्टि ऋद्धिवृद्धि
 मांगल्योत्सवा, सदा प्रादुर्भूतानि पापानि शाभ्यंतु दुरितानि;
 शत्रवः पराङ्मुखा भवतु स्वाहा ॥ ११ ॥ श्रीमते शांतिनाथाय
 नमः शांतिविधायिने त्रैलोक्यस्याहमराधीश मुकुटाव्यर्चितांघ्रये
 ॥१॥ सांति शांतिकरः श्रीमान् शांति दिशतु मे शुभः, शांतिरेव
 सदा तेषां येषां शांतिर्गृहे गृहे ॥ २ ॥ उन्मृष्ट रिष्टदुष्ट-अडग-
 तिदुस्वप्न दुर्निमित्तादि संपादितहितसंपन्नामअडाणुं न्यति
 शांते ॥ ३ ॥ श्री संधजगज्जनपद-राजधिपराज सन्नियेशानां
 गोष्ठिकपुरमुभ्याणां व्याहुरणैर्व्याहुरेच्छांति ॥ ४ ॥ श्री श्रमणसंघ

स्य शांतिर्भवतु, श्री जनपदानां शांतिर्भवतु, श्रीराजधिपानां
 शांतिर्भवतु, श्री राजसन्निवेशानां शांतिर्भवतु, श्री गोष्ठिकानां
 शांतिर्भवतु श्री पौरमुખ्याणां शांतिर्भवतु श्री पौरजनस्य
 शांतिर्भवतु श्री ब्रह्मलोकस्य शांतिर्भवतु, ॐ स्वाहा ॐ
 स्वाहा ॐ श्री पार्श्वनाथाय स्वाहा षोषा शांतिः प्रतिष्ठायात्रा
 स्नात्राद्यवसानेषु शांतिकलशं गृहीत्वा कुंकुमचन्दनकपूरागुड
 धुपवासकुसुमांजलिसमेतःस्नात्रयतुष्टिकायां श्री संधसमेतः
 शुचिशुचिवपुः पुष्पवस्त्रचन्दनाभरणालङ्कृतः पुष्पमालाङ्कठे कृत्वा
 शांतिमुद्घोषयित्वा शांतिपानीयं भस्तके द्वातव्यभिति-नृत्यंति
 नृत्यं मण्डिपुष्पवर्षं सृजंति गायंति मंगलानि., स्तोत्राणि
 गोत्राणि पठंति मंत्रान् कल्याणुभाज्जे हि जिनाभिषेके ॥ १ ॥
 शिवमस्तु सर्वजगतः परहितनिरतां भवंतु भूतगणाः; षोषाः
 प्रयांतु नाशं, सर्वत्र सुभी भवंतु लोकाः ॥ २ ॥ अहं
 तिथ्यरमाया सिवादेवी, तुम्ह नयरनिवासिनी; अम्ह सिव
 तुम्ह सिव, असिबोवसमं सिवं भवतु स्वाहा ॥ ३ ॥ उपसर्गाः
 क्षयं यांति छिद्यंते विद्यवद्वयः, मनः प्रसन्नतामेति पूज्य-
 माने जिनेश्वरे ॥ ४ ॥ सर्वमंगलमांगल्यं सर्वं कल्याणुकारेणुं
 प्रधानं सर्वधर्माणां जैनं जयति शासनम् ॥ ५ ॥

ते पछी नव नवकार गण्णी श्री शत्रुंजयना नव अमासमणु
 देवा ते नीये प्रमाणे.

श्री सिद्धायल सिद्धक्षेत्र, अष्टापद आदीश्वर; श्री पुंडरीक
 गणुधराय नमो नमः १

श्री विमलायल सिद्धक्षेत्र अष्टापद आदीश्वर श्री पुंडरीक

ગણુધરાય નમો નમઃ ૨

શ્રી શાશ્વતગિરિ સિદ્ધક્ષેત્ર, અષ્ટાપદ આદીશ્વર શ્રી પુંડરીક
ગણુધરાય નમો નમઃ ૩

શ્રી મુક્તિ નિલય સિદ્ધક્ષેત્ર, અષ્ટાપદ આદીશ્વર શ્રી પુંડરીક
ગણુધરાય નમો નમઃ ૪

શ્રી મહા તિર્થગિરિ સિદ્ધક્ષેત્ર, અષ્ટાપદ આદીશ્વર શ્રી પુંડરીક
ગણુધરાય નમો નમઃ ૫

શ્રી અકર્મકય સિદ્ધક્ષેત્ર; અષ્ટાપદ આદીશ્વર શ્રી પુંડરીક
ગણુધરાય નમો નમઃ ૬

શ્રી સર્વકામદાય સિદ્ધક્ષેત્ર, અષ્ટાપદ આદીશ્વર શ્રી પુંડરીક
ગણુધરાય નમો નમઃ ૭

શ્રી શત્રુન્જય સિદ્ધક્ષેત્ર, અષ્ટાપદ આદીશ્વર શ્રી પુંડરીક
ગણુધરાય નમો નમઃ ૮

શ્રી પુંડરીક ગિરિ સિદ્ધક્ષેત્ર, અષ્ટાપદ આદીશ્વર શ્રી પુંડરીક
ગણુધરાય નમો નમઃ ૯

તે પછી નીચે હાથ રાખી બોલવું જ્ઞાનાચાર, દર્શનાચાર, ચારિત્રાચાર, તપાચાર, વિર્યાચાર એ પંચ વિધ આચારમાંહી જે કોઈ દુષણુ લાગ્યું હોય તે સર્વી હું મન વચન કાયાએ કરી તસ્મિન્નિન્નમિ દુકકડં ઇતિ યોમાસી દેવવંદન સંપૂર્ણ.

॥ નંદીશ્વરનું સ્તવન ॥

નંદીશ્વર ખાવન જિનાલય, શાશ્વતા ચક્રમુખ સોહે રે;
રૂપલાનન ચંદ્રાનન વારિષેણુ, વર્ધમાન મન મોહે રે.

॥ નંદીશ્વર૦ ॥૧॥

આઠમોદ્રીપ નંદીશ્વર અદ્ભુત, વલયાકારે ખિરાજે રે;
તેહને મધ્યચિહું દ્વિસિ શોભત, અંજન ગિરિવર છાજે રે.

॥ નંદીશ્વર૦ ॥૨॥

જેજન સહસ ચોરાસી ઉંચા, ઉંચપણે અલિરામા રે;

॥ નં૦ ॥૩॥

તે ઉપર પ્રાસાદ પ્રભુના, અતિ ઉત્તંગ ઉદારા રે;
સાધુ જંઘા વિઘા ચારણુ, વંદે વિવિધ પ્રકારા રે.

॥ નં૦ ॥૪॥

જૈત્યે જૈત્યે એકસો ચોવીસ, ખીંખ સંખ્યા સવી દાખી રે;
ધ્યાવો સેવો ભાવિજન ભકતે, શુદ્ધ આતમ કરી સાખી રે.

॥ નં૦ ॥૫॥

ઉંચપણે સહુ જેજન બહુ તેર, સો જેજન આયામા રે;
પહુલ પણે પચાસ જેજનનાં, પ્રભુ પ્રાસાદ સુઠામા રે

॥ નં. ॥૬॥

ધનુષ પાંચશેં આયત પ્રભુની, વિવિધ રત્નમય કાયા રે;
જિન કલ્યાણક ઓછવ કરવા, સુરપતિ ભકતે આયા રે.

॥ નં૦ ॥૭॥

અંજન અંજન ગિરિચિહું ઉચરે, ચો મુખ વાવ વિશાલા રે;

વાવ વાવ વચ્ચે એક એક પર્વત, રાજ તરંગ રાસાલા રે.

॥ નં ૦ ॥ ૮ ॥

ચોસઠ સહસ્ર જ્યેષ્ઠ ઉત્તંગે, દશ સહસ્ર સમ પહુલા રે;
ચિહુંદિસિ સોલસોહો દધિમુખગિરિ, તિહાં પ્રાસાદ સુવિશાલા રે.

॥ નં ૦ ॥ ૯ ॥

વાવ વાવને અંતર વિદીશે, રતિકર પર્વત રૂંડાં રે;
દોય દોય સંખ્યા વિદીશે, કહ્યા નહીં એ કુડા રે.

॥ નં ૦ ॥ ૧૦ ॥

જ્યેજન સહસ્ર માન દશ ઉંચા, દશ દશ સહસ્ર વિસ્તારા રે.
જલ્દારી સમ સંઠાણુ જગતગુરુ, નિશ્ચય એહ નિરધારારે.

॥ નં ૦ ॥ ૧૧ ॥

તે ઉપર પ્રાસાદ સતોરણુ, અંજન ગિરિ પરમાણુ રે,
જિન પડીમાની સંખ્યા તેહીજ, શ્રી જિનરાજ વખાણુ રે.

॥ નં ૦ ॥ ૧૨ ॥

એમ પ્રાસાદ પ્રભુના ખાવન, નંદીશ્વર વરદ્વીપેં રે;
દ્રવ્ય ભાવ વિધિ પૂજા કરતાં, મોહ મહાં ભડણુપે રે.

॥ નં ૦ ॥ ૧૩ ॥

પ્રવચન સારોદ્ધાર પ્રકરણુ, જિવાલિગમે જાણુ રે;
એમ અધિકાર છે ગ્રંથ અનેકે, ધહાં શંકા મત ઝાણુ રે.

॥ નં ૦ ॥ ૧૪ ॥

સુરપતિ વિરચે તીહાં પૂજા, તે અનુભવ ધહા લાવો રે;
ધ્યાવો જેમ પામો પરમાતમ, જ્યેન ચંદ્ર ગુણુ ગાવો રે.

॥ નં ૦ ॥ ૧૫ ॥

॥ શ્રી સીમંધર સ્વામીનું સ્તવન ॥

(નદી યમુના કે તીર ઉઠે દોય પંખીયા ॥ એ દેશી)

પરમ પુરૂષ જિનરાજ છે ત્રિભુવન પતિ,

શ્રી સીમંધર સ્વામિ સુણે અમ વિનતિ;
તુમ છે સર્વ સુખણુ જાણેછો જે છતી,

તો પણ નિજ મન વાત કહું છું તુમ પ્રતી. ॥૧॥

આ મુજ આતમ લાખ ચોરાસી યોનિમાં,

૨૬ વડીયો ખહુ વાર નિગોદના ભવનમાં,
જન્મ મરણના દુઃખ અનાદિ મેં સદ્યા,

કિણુ વિધ કૃપા નિધાનજી જાએ તે કહ્યા. ॥૨॥
ઇમ ભમતાં કેઈ કાલ સુકૃત સંયોગથી,

પામ્યો મનુષ્યપણુ નિજ અશુભ વિયોગથી;

તિહાં પણ દુર્લભ આર્ય દેશ કુલમેં લહ્યો,

જિહાં કિણુ સકલ સુધર્મનું સાધન જિન કહ્યો. ॥૩॥

રાગેં ઈંદ્રીય પંચ તણે રાતો રહ્યો,

રામા ધન રસ રંગે હીયડે ગહ ગહ્યો;

પ્રેમેં નિજગુણ છંડી રમ્યો પર પુદ્ગલે,

જીવ્યો વાર અનંત વિષય તૃષ્ણા જલે. ॥૪॥

નામ્યો નવ નવ વેષ આશ્રવના નાચમાં;

મોહ્યો મુજ નવિ મન સંવરનાં સાચમાં,

શ્રી શુરૂ મુખથી વચનામૃત ધારાજસી,

શ્રી જિનવાણી સુણી પણ હીયડે નવિ વસી. ॥૫॥

જગ તારક જે દેવ નમ્યો જગ રીતથી,

રાગી દોષી દેવ સેવન કરી પ્રીતથી;
 કુચ્છિત ધર્મ પ્રકાશક ગુરૂ ગુરૂમતિ ભળ્યા,
 તેહના ભાષિત વાક્ય સાચા કરી પડિ વળ્યા. ॥૬॥
 આરાધન શ્રી સંયમ રચણતું નવિ કયું,
 નિષટ ક્રિયા કરી કપટે પાપે તેતું ભયું;
 લોક મુખે નિજ શુભ જસ વાસ ગવાઈયો,
 ધન્ય ધન્ય જગે એમ પ્રતિષ્ઠા પાઈઓ. ॥૭॥
 એમ ભ્રમ ભૂલો ભ્રમર સંસાર નિવાસમાં,
 ભ્રમણુ કર્યા ભવ ભૂર ગૃહસ્થો વાસમાં;
 અવ્યા બાધ અનંતની પ્રાપ્તી તુમ તણા,
 ચરણાય નમે આધીન સાધન એ વિના. ॥૮॥
 કરતા કારણુ શુદ્ધ લખિધ તાયે કરી,
 કરતવ્યની કરે સિદ્ધ નિર્યામક આહરી;
 જો કાર્યની મુખ્યતા પ્રભુ તાહરે વિષે;
 તે હવે ગૌણની ઇષ્ટતા કુણુ મન ઇષે. ॥૯॥
 ભોજન ભવ્ય પામીને કટુકને કોણુ ભખે,
 કોણુ મૂરખ પીતરને કનક પણે ઓલખે;
 સ્વપ્નાંતર પણુ સ્વામિ અવરસુર નાવગમે,
 તુમ મુખ્યચંદ્ર દેખીને મુજ મન તું રમે. ॥૧૦॥
 વચને શ્રી વિતરાગ ઘણું શું દાખીયે,
 દાસની સુણી અરદાસ સેવક કરી રાખીયે;
 અંતર યામી શુદ્ધ રચણુત્રિક આપજો,
 ભવ ભવ એહિજ તત્વની રૂચિ થિર થાપજો. ॥૧૧॥

યુગ પ્રધાન શ્રી જ્યયંદ્રસુરિ પદ્મે વડા,
 જ્યવંતા બુદ્ધસ્થામણ મુનિગણ પરવડા,
 તસુ સેવક શ્રી ગુલાલયંદ્ર કવિરાયનો,
 બોલે મુનિ ગુણ્યંદ્ર સ્તવન જ્ઞિનરાયનો. ॥૧૨॥

ક લ શ

ઇમજ્ઞિન પુરંદર મહિમાં સુંદર શ્રી સીમંદર જ્ઞિનવરો,
 વિનવ્યો લકતોં લાવ ચુકતોં દેવ પરમ દયા કરો;
 સંવત સતરસેં ત્રાણું વરસેં પોષ સપ્તમ ઉજળી,
 વિનતિ કરતાં શુભ મહોદય ગુણુ અધિક આશા કૃણી ॥૧૩॥

— અક્ષયનિધિ તપ —

આ તપ શાસ્ત્રીય ભાદરવા વદ પાંચમ અને ગુજરાતી શ્રાવણ વદ પાંચમથી શરૂ કરાય છે. અને ભાદરવા શુદ્ધ પાંચમ (સંવત્સરી) ના દીવસે પુરું થાય છે.

આ વાત ધ્યાનમાં રાખવાની કે જે ચોથથી શરૂ કરીને ભાદરવા શુદ્ધ ચોથના દીવસે પુરું કરવાનું લખ્યું છે તે તપ ગચ્છવાલા સંવત્સરી ચોથની કરે છે તે કારણથી ચોથ લખી નાખી છે. ગચ્છ-મતના કદાચરહને લઈ પાંચમની વિરાધના કરતા પણ ડરતા નથી. સં. ૨૦૦૨ની સાલમાં અક્ષય નિધિ તપની વિધિની ચોપડી જે ધર્મસાગરજી મહારાજે છપાવી છે તેમાં સુંદરોની કથા આપી છે. તે કથામાં પણ ભાદરવા શુદ્ધ ચોથ સંવત્સરીના દીવસે એ તપ પુરું કર્યું ને ભાદરવા શુદ્ધ પાંચમના દીવસે સંઘ સહિત પારણું કર્યું એમ લખ્યું છે.

લાદરવા શુદ્ધ પાંચમના દિવસે પારણુ કરવાનું લખતાં, એ પણ ખ્યાલ રાખ્યો નથી કે ચોથની સંવત્સરી તો પાંચમાં આરામાં કાલકસૂરીના વખતથી ચાલી છે. તે પહેલાં પાંચમની જ સંવત્સરી થતી હતી અને પાંચમા આરામા અક્ષય નિધિ તપ કરી, આઠે કર્મનો નાશ કરી, કેવલ જ્ઞાન પામી, કોઈ સુંદરી મોક્ષે ગઈ નથી અને આ સુંદરી તો મોક્ષે ગઈ છે.

—અક્ષયનિધિ તપની વિધિ—

ઉપાશ્રય આદિ કોઈ શુદ્ધ પવિત્ર સ્થાને સુંદર કપડાની ચોરડી બાંધી તેમાં ઉંચ્યાસને કલ્પસૂત્ર આદિ ૧૬ સૂત્રોની સ્થાપના કરવી. મહોત્સવ પૂર્વક તે પછી ભૂમિને શુદ્ધ કરી તેના પર જ્ઞાનની સામે ગહુંલી કરી તેના પર કલશ (કુંભ) ની સ્થાપના કરવી એ કલશ ચાંદી, અથવા કોઈ ધાતુનો અથવા માટીનો ચીત્રામણુ કરી સ્થાપવો તે કલશની ગંધ ધુપ પુષ્પાદિ વડે પૂજા કરવી તે કલશમાં યથા શક્તિ ચાંદી નાણું, આનો, પૈસા, બદામ, સોપારી, ચોખા વિગેરે નાખવા. જમણી બાજુ ઘીનો દીવો અને ડાબી બાજુ ધુપ રાખવો આ બધું પતી ગયા પછી,

પ્રથમ ઈરયાવહિયં, તસ્સ, અન્નત્ય કહી એક લોગસ્સ નો કાઉસગ્ગ કરી પ્રગટ લોગસ્સ બોલી હચ્છકારેણ સંદિ-સહ ભગવન્ ! અક્ષયનિધિ તપ આરાધનાર્થં ચૈત્યવંદન કરું કહી જ્ઞાનનું ચૈત્યવંદન બોલી પછી જંકિચિ નમુત્યુણુંં બવંતિ, બવંતકે. બોલી સ્તવનનો આદેશ મળી એક નવ-કાર ગણી “જ્ઞાન નીરંતર વંદીએ” એ સ્તવન બોલી જ્ય વીયરાયં કહી સંવલોએ અરિહંત ચેઇઆણુંં અન્નત્યં

કહી એક લોગસ્સનો કાઉસગ્ગ કરી શ્રુતજ્ઞાનની સ્તુતી નીચે મુજબ બોલવી.

સુય દેવયા ભગવઇ, નાણા વરાણીય કમ્મ સંઘાયં;
તેસિં ખવેઉ સચયં, જેસિં સુય સાયરે ભન્તિ ॥૧॥

તે પછી એકાસણાના પરચખાણુ લેવા. એ બધું પતી ગયા પછી અંજલીમાં યથા શક્તિ રૂપાનાણુ, આનો કે પૈસા, સોપારી, ચોખા લઈ નીચે મુજબ મંત્ર બોલવો.

“ૐ હૌં શ્રી પરમાત્મને નમઃ જ્ઞાન પદ્મેભ્યઃ કલશં યજ્ઞ મહે સ્વાહા.” એ મંત્ર બોલી કલશમાં અંજલી નાખવી દરરોજ સોળ દીવસ સુધી એ પ્રમાણે કરવું. સોળમેં દીવસે કળશ પૂર્ણ ભરાઈ જાય તે પ્રમાણે અંજલી રોજ નાખવી ૧૫ દીવસ સુધી એકાસણા કરવા (મોટી તીથીએ ઉપવાસ કરવો હોય તો થઈ શકે) છેલ્લા દીવસે એટલે ભાદરવા સુદ પાંચમના દીવસે ઉપવાસ કરવો. પારણું છઠના દીવસે આવવું જોઈએ. જ્ઞાનપદના આરાધન માટે ૫૧ ખમાસમણા દેવા તે નવપદની ઓળીમાં જ્ઞાનપદના ખમાસણા લખ્યા છે તે મુજબ દેવા અને દર ખમાસમણે નીચે મુજબ દુહો બોલવો.

શ્રી શ્રુત જ્ઞાનને નિત નમો, ભાવ મંગલને કાજ;

પૂજન અર્ચન દ્રવ્યથી, પામો અવિચલ રાજ. ॥૧॥

સાથીયા વિગેરે ૫૧-૫૧ સમજવા. અને ૐ હૌં નમો નાણુસ્સ એ પદની રોજ ૨૦ નવકારવાલી ગણવી. એ પ્રમાણે ચાર વરસ લાગઈ કરવાથી એ તપ પૂરો થાય છે બે વાર

પ્રતિક્રમણુ, ત્રણ વખત દેવવંદન વિગેરે વિધિ દરેક તપમાં કરવાનું હોય છે તે ધ્યાનમાં રાખવું. જેટલા જણા એ તપ કરે તેટલા માણસ દીઠ એક એક કળશ સમજવો. ઇતિ

વર્ધમાન તપનું ચૈત્યવંદન

- વર્ધમાન તપ કીજીએ, પ્રતિદીન વધતે ભાવ;
દુષ્ટ કર્મ કાટ ન કુઠાર, ભવ જલ તારવા નાવ. ૧
- રોગ અઠારે ઉપસમે, ક્ષુદ્રોપદ્રવ પલાય;
સુર નરપતિ આવી નમે, પ્રેમે પ્રણમે પાય. ૨
- આશા ઇચ્છા પરિહરી કીજે તપ એ ખાસ;
ભવભવ ભ્રમણુ તો ટળે, પામે મોક્ષ નિવાસ. ૩
- ખાંડા ધાર સમ તપ કહ્યો, તિર્થકર પદ દાતા;
શ્રી મુખ વીર વિભુ પ્રકાશે, આપે પૂર્ણ શાતા. ૪
- તપ સાથે જે જપ કરે, કરે સમંતા સાથ,
સહજ કલાનિધિ સાહિબા, બને તે જગનો નાથ. ૫

વર્ધમાન તપની સ્તુતિ

(અન્વિતે ભવરણમાં જીત્યા કર્મ કઠોર-એ રાગ)

- ભવિયણુ શુભ ભાવે વર્ધમાન તપ કીજે,
પૂર્વ નિકાચીત કર્મ જે તે તતક્ષણુ સવિછીજે,
સદા સમ ભાવમાં રહીને જ્ઞાનામૃત રસ પીજે,
એ સુંદર તપ તપતાં કાર્ય સઘળા તે સીજે. ૧
- સર્વ તપ શિરોમણી વર્ધમાન તપ ભાખ્યો,
તસ આરાધન કેરો, વિધિ આગમમાં દાખ્યો,
મન વચ કાયા યોગથી જેણે આત્મા વશ રાખ્યો,
સ્વકૃત કર્મ ખપાવી ભવ ભય દૂરે નાખ્યો. ૨

જિન પૂજા ગુરૂ સેવા અહિંસક ધર્મ જે પાળે;
 ક્રોધ માન ને માયા લોભ કષાય ને ટાળે;
 વળી વિષ થકી વિરૂવા મૂલ વિષય ના ખાળે;
 એ રીતે તપને કરતાં શિવ વધુ સુખ લાળે. ૧

ખાંડાની ધાર સમ એ તપ તપે જે શૂર;
 તિર્થકર પદ પાત્રી પામે સુખ ભરપૂર;
 શ્રી સંઘ સુખદાયક શ્રી પાર્શ્વચંદ્ર સૂર;
 વર્ધમાન તપ કરે જે પામે તે સુખ પ્રસૂર. ૪

— શ્રી વર્ધમાન તપનું સ્તવન —

(મનહું કામહીન ખાજે હો કુંથુ જિન-એ દેશી)

વર્ધમાન તપ કરીએ હો ભવિજન, વર્ધમાન તપ કરીએ,
 વર્ધમાન તપ વધતું જાણે, એ તપ કરી ભવ તરીએ,
 હો ભવિજન, વર્ધમાન તપ કરીએ. ૧

એક આયંખીલ ને એક ઉપવાસ, એ પહેલી ઝોળી જાણે,
 પછી બે આયંખીલ ને એક ઉપવાસ, એ બીજી ઝોળી પ્રમાણે,
 હો ભવિં ૨

ત્રણ આંખીલ ઉપર ઉપવાસ, એ ત્રીજી ઝોળી કહીએ,
 ચાર આંખીલ ને વળી ઉપવાસ, એ ચોથી ઝોળી સદહિએ,
 હો ભવિં ૩

પાંચ આંખીલ ઉપર ઉપવાસ, એ પાંચમી ઝોળી પુરી,
 વીશ દીન લગી લાગઠ કરીએ, એ પાંચ ઝોળી કહી ધુરી,
 હો ભવિં ૪

છ આંખીલ ને સાતમું ઉપવાસ, એ છઠ્ઠી ઓળી કહીએ,
એમ આંખીલ ઉપર ઉપવાસ, વધતે પરિણામે લહીએ,
હો ભવિં ૫

એમ વધતાં સો ઓળી કીને, તો એ તપ પૂરણ થાય,
સો ઉપવાસને આંખીલ સંખ્યા, પ્રાંચ સહસ્ર પરચાસ કહાય,
હો ભવિં ૬

ચૌદ વરસને ત્રણ માસ, વીશ દીવસે એ તપ પુરો,
વચ્ચે એકે પારણુ ન કરે તો, એ તપ ન રહે અધુરો,
હો ભવિં ૭

શ્રી જ્ઞાન પુજા સદ્ગુરૂ ભક્તિ, અહિંસક ધર્મને પાળે,
શ્રી વર્ધમાન તપને તપતાં, નિશ્ચેતે શિવ સુખ ભાળે,
હો ભવિં ૮

ખાંડાની ધારે ચડતે પરિણામે, એ તપ કરે જે ઉમંગે,
તિથંકર પદવીને પામે, એ તપ તણે પ્રસંગે,
હો ભવિં ૯

શ્રી સર્વજ્ઞ પ્રભુએ એમ પ્રકાશ્યું, સિદ્ધાંત થકી તે જાણો,
ચંદ કેવળી કેવલ પાચ્યો, વળી ભીમસેન મહા રાણો,
હો ભવિં ૧૦

એમ સંખ્યાતિત મોક્ષે પહોતા, ભવિષ્ય કાલે પણ જાસે,
એમ જાણી એ તપ કરે પ્રાણી, જગત ગુરૂ એમ પ્રકાશે,
હો ભવિજન વર્ધમાન તપ કરીએ, ૧૧ ઇતિ.

શૈલ્યવંદન, સ્તુતિ અને સ્તવન દેવવંદનમાં તથા
પ્રતિક્રમણમાંજ વર્ધમાન તપના ખોલવા પણ દેરાશરમાં
પ્રભુ આગળ ન ખોલવા આટલું ધ્યાનમાં રાખવું.

વર્ધમાન તપની સઝાય

દુહા

વર્ધમાન જિન પાય નમુ', પ્રતિ દિન વધતે ભાવ;

વર્ધમાન તપ કીજીએ, એ આત્મ સાધન દાવ૦

૧

ઢાળ પહેલી

સમ્યક્ત્વવંત ભવિ આતમા, તપ કરે વર્ધમાન લાલરે;

અગ્ની તાપે કંચન કંચન હુવે, તેમ પ્રગટે આત્મ નિધાન લાલરે.

સમ્યક્ત્વવંત ભવિ આતમા૦ ૧

રત્નત્રયી પ્રાપ્તિતણો, ઉત્તમ એહ ઉપાય લાલરે;

કર્મભળ કાટન કહ્યો, એ ઉત્તમ સાળુ કહાય લાલરે. સ૦ ૨

પાંચે ઇન્દ્રિય વશ રહે, મન વચ કાયા શુદ્ધ થાય લાલરે;

જેહથી ભવ ભ્રમણુ ટળે. એમ કહે જિનરાય ખાલરે. સ૦ ૩

તપ તલવાર ગ્રહી આતમાં, કાપળે દોષ અઢાર લાલરે;

વિષય કસાયને મારળે, વારળે દુષ્ટ વિચાર લાલરે. સ૦ ૪

સમતા ભાવમાં જીલીને, એ તપ કરળે કઠોર લાલરે;

શુદ્ધ શિયલવ્રત પાળળે, જેહથી મોહ ભાગે ચોર લાલરે. સ૦ ૫

તીવ્ર તપ રૂપ ઘંટી ભલી, માંકડી તે ક્ષમા જાણુ લાલરે;

ધીરજ રૂપ હાથો ભલો, મન ખીલી લ્યો પ્રમાણુ લાલરે. સ૦ ૬

તે તપ રૂપ ઘંટી ફેરળે, પીલળે કર્મરૂપ ધાન લાલરે;

ભવસાગર તરવા તણો, એ ઉપાય છે પ્રધાન લાલરે. સ૦ ૭

ખાંડાની ધારે ચાલળે, તિહાં ન કરતો પ્રમાદ લાલરે;

શ્રી જિનવર એમ ઉપદેશે, તો મળશે શિવ પ્રાસાદ લાલરે.

સમ્યક્ત્વવંત ભવિ આતમા૦ ૮

(ઢાળ ખીજી)

વર્ધમાન તપની સઝામ

(મને સંસાર શેરી વિસરીરે લોલ-એ દેશી)

શ્રી વર્ધમાન તપ આદરેરે લોલ, એથી તે ભવદુઃખ જાયજો;
 શોક સંતાપ સહુ દૂરે ટળેરે લોલ, ક્ષુદ્રોપદ્રવ દૂર પલાયજો.
 શ્રી વર્ધમાન તપ આદરેરે લોલ. ૧

શ્રી વર્ધમાન તપ કરતાંથકારે લોલ, શ્રી સમકિત નિર્મળ થાયજો;
 એથી અનાદિ ભવ ભ્રમણુ ટળેરે લોલ, અષ્ટ કર્મ ચકચુર થાયજો.
 શ્રી વર્ધમાન ૨

રાજગ્રહિ નગરીનો રાજ્યોરે લોલ, ભીમશેન વર ભુપજો;
 સુશીલા મહાસતીનો કંથલોરે લોલ, દંદ્રિસમાન જેવું રૂપજો.
 શ્રી વર્ધમાન ૩

ચકવર્તિસમ જેની સંપદારે લોલ, શુદ્ધિવૃદ્ધિ તણો નહિ પારજો;
 નિત નવલા વેશ ને ભોજન ભલારે લોલ, પુત્ર કલત્ર સહુ સુખકારજો.
 શ્રી વર્ધમાન ૪

પુર્વસંચોત કર્મેદુઃખલોગવ્યુરે લોલ, વલી વિપત્તિનો નહિ પારજો;
 સમતાલાવે કૃત કર્મ લોગવ્યારે લોલ, અંતે પામ્યા છે સુખ અપારજો
 શ્રી વર્ધમાન ૫

જ્ઞાની ગુરુંસુખથી સાંભળીરે લોલ, પુર્વભવના કર્મતાણી વાતજો;
 તે સાંભળી પાપથી થરથરે લોલ, જેણે કર્મના ફલ જોયા સાક્ષતજો.
 શ્રી વર્ધમાન ૬

વંદી નમિ મુનિને પુષ્ટીયુંરે લોલ, ભવથી મુકત કેમ થવાયજ્ને;
તવ જ્ઞાની ગુરૂએ એમ ભાખીયુંરે લોલ, તપ વધર્ધમાનથી તરાયજ્ને.
શ્રી વધર્ધમાન૦ ૭

તે સાંભળી ભીમ ભુપતિરે લોલ, વધર્ધમાન તપલીયે સ્વીકારજ્ને;
રાજ ગૈલવ ભોગ ભલા તજીરે લોલ, વધર્ધમાન તપ કરે એકધારજ્ને
શ્રી વધર્ધમાન૦ ૮

ચૌદ વર્ષ ત્રણ માસ ઉધરે રે લોલ, વીશ દીવસે તપ પુર્ણ કીધજ્ને;
તેણે પારણું એકે નવિ કર્યુંરે લોલ કઠીન કર્મને સીખ પુર્ણ કીધજ્ને.
શ્રી વધર્ધમાન૦ ૯

અંતે રાજ રમણી ત્યાગીનેરે લોલ, લીધો સંયમ સુખકારજ્ને;
શુકલ ધ્યાને કેવલ પામીયારે લોલ, પોચ્યા પોચ્યા મોક્ષ મોજારજ્ને
શ્રી વધર્ધમાન૦ ૧૦

ભુત ભાવિ વર્તમાન કાલમારે લોલ, તપતપ્યાતમે, તપશેભવિજીવજ્ને;
આઠ કર્મને અળગા કરીરે લોલ, પોચ્યા પાંચશે અસંખ્ય શિવજ્ને.
શ્રી વધર્ધમાન૦ ૧૧

ખાંડાની ધારે એ તપ જે તપેરે લોલ, તિર્થકર પહવી તે પાયજ્ને;
શ્રી ત્રિભુવન પતિ તે અનેરે લોલ, ગુરૂ પાશ્વંચંદ્ર સુરિપક્ષાયજ્ને.
શ્રી વધર્ધમાન૦ ૧૨

સંવત ૨૦૧૯ સાલમારે લોલ, ભાડીયા ગમે એ તપ વખાણાયજ્ને;
જે એ તપ કરે ને કરાવશેરે લોલ, તેના મનોવીંછીત પુરાયજ્ને,
શ્રી વધર્ધમાન તપ આદરેરે લોલ ૧૩ ઇતિ સંપૂર્ણ.

વધર્ધમાન તપનું ગરણુ તથા ખમાસમણુ

“ૐ હ્રીં નમોતવસ્સ” એ પદથી ગણણુ ગણુ તો

આ દુહો બોલવો:—

કર્મ અપાવે ચીકણાં, ભાવ મંગલ તપ જાણુ;
પચ્ચાસ લખિંધ ઉપજે, જ્ય જ્ય તપ ગુણુ ખાણુ. ૧

તપ ઉજ્જવલ વર્ણે છે. ખાર ભેદે સહિત છે, તે તપને મારો નમસ્કાર હોજો ઇચ્છામિ ખમાસમણોં એ રીતે ખાર ખમાસમણુ, ખાર લોગસ્સનો કાઉસગ્ગ ખાર સાથીયા, ખાર કૂળ મુકવા. જે એાં હીં નમો અરિહંતાણું એ પદ્ધતી ગણુણુ ગણુ તો નીચેનો દુહો બોલવો.

પરમપંચ પરમેષ્ઠિમાં, પરમેશ્વર ભગવાન;
ચાર નિક્ષેપે ધ્યાઈએ, નમો નમો જ્ઞનભાણુ. ૧

અરિહંત ભગવાન પ્રવેતવર્ણે છે, ખાર ગુણે સહિત છે, તેવા અરિહંત ભગવાનને મારાં નમસ્કાર હોજો. ખમાસમણુ વગેરે ખાર ખાર દેવા. “ૐ હીં નમો સિદ્ધાણુ” એ પદ્ધતી ગણુણુ ગણુ તો ખમાસમણુ વિગેરે આઠ આઠ સમજવા અને દુહો નીચે મુજબ બોલવો.

ગુણુ અનંત નિર્મલ થયા, સહજ સ્વરૂપ ઉભસ;
અષ્ટ કર્મ મલ ક્ષય કરી, લયે સિદ્ધ નમો તાસ. ૧

સિદ્ધ પદ રકત વર્ણે છે, આઠ ગુણે સહિત છે. એવા સિદ્ધપદને મારો નમસ્કાર હોજો. ઇચ્છામિ ખમાસમણોં “ૐ હીં વર્ધમાન તપ સર્વજાય નમ.” એ પદ્ધતી ગણુણુ ગણુ તો

વર્ધમાન તપ જે કરે, દિન દિન વધતે ભાવ;

સો ઝોળી સંપૂર્ણ કરે, નિશ્ચે શિવપુર ઠાવ.

આ દુહો ઝોલવો ખમાસમણ વિગેરે બાર બાર સમજવા.
એ ચાર પદમાંથી ગમે તે પદને ગણુલું ગણી શકાય છે.

॥ વર્ધમાન આયંબિલ તપની વિધિ ॥

પ્રથમ એક આયંબિલ કરી બીજે દીવસે ઉપવાસ કરવો. પછી બે આયંબિલ ઉપર એક ઉપવાસ પછી ત્રણ આયંબિલ ઉપર એક ઉપવાસ, પછી ચાર આયંબિલ ઉપર એક ઉપવાસ પછી પાંચ આયંબિલ ઉપર એક ઉપવાસ એવી રીતે પાંચ ઝોળી એક સાથેજ કરવી. એ પ્રમાણે પાંચ ઝોળી થઈ કહેવાય અને વર્ધમાન તપનો પાયો નાખ્યો ગણાય. તે પછી છ આયંબિલ ઉપર એક ઉપવાસ એ છઠ્ઠી ઝોળી થઈ પછી સાત આયંબિલ ઉપર એક ઉપવાસ એમ વધતાં વધતાં છેક સો આયંબિલ ઉપર એક ઉપવાસ કરે ત્યારે ૧૦૦ (સો) ઉપવાસ થાય અને પાંચ હજાર પચ્ચાસ આયંબિલ થાય એ મહાતપનું એક સાથે સેવન કરે તો (વચ્ચે પારણું ન કરે) ચૌદ વર્ષ ત્રણ મહીના અને વીશ દિવસે સંપૂર્ણ થાય. આ અધિકાર અંતગઢ દશાંગ સૂત્રમાં છે.

વર્ધમાન તપનું ગણુલું ॐ હ્રીં નમો અરિહતાણું
અથવા ॐ હ્રીં નમો સિદ્ધાણું અથવા ॐ હ્રીં નમોતવરસ
અથવા ॐ હ્રીં શ્રી વર્ધમાન તપ સર્વજાય નમઃ એ
ચારમાંથી ગમે તે પદની ૨૦ નોકરવાલી ગણવી અને સાથીયા,
ખમાસમણા વિગેરે પદના ગુણુ પ્રમાણે કરવા. જે પદની

નોકરવાલી ગણીએ તેજ પદના ગુણ પ્રમાણે સાથીયા
વિગેરે કરવા અને નીચે પ્રમાણે દુહો ખોલી ખમાસમણ
દેવા :—

દુહો

વર્ધમાન તપ જે કરે, દિન દિન વધતે ભાવ;
સો ચોળી સંપૂર્ણ કરે, નિપ્રયે શિવપુર ઠાવ. ૧ ધતિ.

॥ દશ પરચખાણુ તનની વિધિ ॥

પહેલા દીવસે ઉપવાસ (૨) એકાસણું (૩) એક
ચોખો ખાવો-એક ચોખાનું આયંબિલ (૪) નીવી કરવી
(૫) અન્નહ્યે માણસ પીરસે ઢોકળાનું આયંબિલ કરવું
(૬) પારકા ઘરે એકાસણું કરવું. (૭) છાતી સુધી ઉચ્ચા
પાટલા પર ભાણું માંડી ભુખ પ્રમાણે પીરસવું એકલઠાણું
એકાસણાનું પરચખાણુ કરવું અને જમતી વખતે એક હાથ
પલાંઠી ઉપર રાખવો અને ખીજ આગોપાંગ હલાવ્યા શીવાય
એક હાથે ખાવું. (૮) એક કોળીયો ખાવાનું એકાસણું
કરવું. (૯) એક વાસણમાં પાણી ભરીને ઠાંકવું અને ખીજમાં
ઘી ભરીને ઠાંકવું, તે નાના છોકરા પાસેથી ઉઘડાવે તેમાં
પહેલું ઘીનું ઉઘાડે તો એકાસણું અને જો પાણીનું ઉઘાડે
તો ચોયંબિલનું પરચખાણુ કરવું. પરચખાણુ ઉઘાડ્યા
પછીજ લેવું. એ ઠાંક્યું ઉઘાડ્યાનું પરચખાણુ નાણું.
અને (૧૦) ખાખરાનું આયંબિલ કરવું.

— દશ પરચ ખાણુનું ગણણું વિગેરે —

૧ શ્રી અક્ષય સમકિતાયનમઃ	સાથીયા-૬૭-ખ૦	૬૭	ફલ ૬૭નો.	૨૦	
૨ શ્રી સમકિતાય નમઃ	„	૧૭ „	૧૭ „	૧૭ „	૨૦
૩ શ્રી કેવલનાણીનાથાય નમઃ	„	૮ „	૮ „	૮ „	૨૦
૪ શ્રી એકત્વગતાય નમઃ	„	૨૧ „	૨૧ „	૨૧ „	૨૦
૫ શ્રી સર્વગતાય નમઃ	„	૩૧ „	૩૧ „	૩૧ „	૨૦
૬ શ્રી ગોયમ સ્વામિને નમ	„	૪૫ „	૪૫ „	૪૫ „	૨૦
૭ શ્રી અક્ષય સ્થિતયે નમઃ	„	૨૮ „	૨૮ „	૨૮ „	૨૦
૮ શ્રી પ્રવ્રતાય નમઃ	„	૯૦ „	૯૦ „	૯૦ „	૨૦
૯ શ્રી મુનિશ્વરાય નમઃ	„	૧૩ „	૧૩ „	૧૩ „	૨૦
૧૦ શ્રી અક્ષય નિધિનાથાય નમઃ	„	૧૨ „	૧૨ „	૧૨ „	૨૦

ક્ષીર સમુદ્ર તપ વિધિ

ક્ષી સમુદ્ર તપ પર્યુષણ પહેલા આદરવો એકાસણા આઠ ઉપર એક ઉપવાસ કરવો, ખીર, ખાંડ એને ઘી સ્વામિભાઈને ખવડાવવું, જ્ઞાન પુજન કરવું ઇતિ.

ખીણ રીતે એ તપ આ પ્રમાણે થાય છે. ભાદરવા સુદ છઠના દીવસે પારણું આવે તેમ પર્યુષણમાં શરૂઆત કરવી. સાત ઉપવાસ એક સાથે કરવા. પારણે ખીર ગુરૂને વહોરાવી પછી ખીર ખાઈ એટલે ખીરતુંજ એકાસણું કરવું સ્વામિ વાત્સલ્ય તથા જ્ઞાન પુજન કરવું.

પોષ દશમી તપની વિધિ

પોષ વદ (ગુજરાતી માગશર વદ) નવમીના દીવસે

સાકર અગર ખાંડનું પાણી ગરત પી એકાસણું કરવું.
 દશમીને દીવસે ભરે ભાણે ઠામ ચૌવીહારનું એકાસણું કરવું.
 અને શ્રી પાર્શ્વનાથાચાહતે નમઃ એ મંત્રની ૨૦ નોકરવાલી
 ગણવી. એકાદશીના દીવસે પણ એકાસણું ભરે ભાણે કરવું.
 એમ એ વ્રત ૧૦ વર્ષ સુધી કરવું. એ બન્ને એકાસણામાં
 ખીર, ભાત, ચૈટલીજ બનતા સુધી દેવા. ઇતિ.

રોહિણી તપની વિધિ

વૈશાખ માસમાં અક્ષય તૃતીયા (અખાત્રીજ) ના
 રોજ રોહિણી નક્ષત્ર આવે તે દીવસે શરૂ કરાય છે, તે સાત
 વરસ ને સાત માસ સુધી કરવો. ઉપવાસના દીવસે શ્રી
 વાસુપૂજ્ય પ્રભુની પૂજા કરવી. પાંચ સાથીયા, પાંચ ફલ,
 પાંચ ખમાસમણા દેવા ને ૨૦ નોકરવાલી ગણવી.
 “ૐ હ્રીં શ્રી વાસુપૂજ્ય જિનાય નમઃ” એ મંત્રથી ૨૦
 નોકરવાલી ગણવી અને—

રોહિણી જે તપ તપે, પામે અક્ષય સુખ;

રોહિણી રાણી પરે, ટાળે સગળા દુઃખ ૧

એ દુહો બોલી શ્રી વાસુપૂજ્ય જિનાય નમઃ કહી
 પાંચ ખમાસમણા દેવા. ઇતિ.

વર્ષીતપની વિધિ

ગુજરાતી ફાગણ વદ આઠમથી શકિત હોય તો પ્રથમ
 અઠ્ઠમ કરી શરૂઆત કરવી. પછી એકાંતરે ઉપવાસ કરવા

એમ તેર મહીના ને અગીયાર દીવસે અક્ષય વીજના દીવસે પારણું કરાય છે તેમના ચૌદશના દીવસે ખાધાવાર આવતો હોય તો જો શક્તિ હોય તો છઠ્ઠું કરી લેવો અને ત્રણ ચોમાસીના-૧૪-૧૫ના છઠ્ઠું કરવા તેમ જો દીવસ ખાધાવાર ન આવવા જોઈએ.

છેવટે ચૈત્ર વદ તેરસથી ગૈશાખ સુદ ત્રીજ આવે ત્યાં સુધી ખાવાવાર ન આવવો જોઈએ, છેવટે છઠ્ઠી જોઈએ પારણું ન કરવું.

પારણું રૂપાનો ઘડો ઘણોજ નાનો બનાવાય છે તે ઘડા ૧૦૮ શેરડીના રસના અગર સાકારના પાણીના ખીવા-ઠામ ચૌવીહાર કરવો.

ઉપવાસના દિવસે નીચેનો દુહો બોલી ખાર ખમાસમણુ દેવા.

દુહો.

તેર માસ અગીયાર દિન, ઉપવાસી રૂપલ જાણુ;
તે કારણુ વરસીતપ કરો, પ્રગટે કે વલનાણુ. ૧

તથા ઉપવાસના દિવસે સાથીયા, ફલ, ખમાસમણુ વિ. ખાર-ખાર દેવા. ગણુણું ગણવાનો મંત્ર “શ્રી રૂપલનાથાય નમઃ” છેલ્લે દીવસે દેવ ગુરૂની પૂજા કરી સ્વામી વાત્સલ્ય યથા શક્તિ કરવું. ઇતિ:

મેરૂ ત્રયોદશી (તેરસ તપની વિધિ)

પોષ વદી (ગુજરાતી) અને મારવાડી મહા વદી તેરસને દીવસે શક્તિ હોય તો ચૌવીહારો ઉપવાસ કરવો, પાંચમેરૂ

ચાંદીના અગર ચોખાના મોટા કરવા. તેની આગળ ચાર દિશાએ નાના ચાર મેરૂ કરવા. તેની આગળ ચારે દીશાએ ૪ નંદાવર્ત સાથીયા કરવા. દીવો, ધૂપ કરવા એવી રીતે તેર મહીના અગર તેર વરસ સુધી કરવું. ઉપવાસના દીવસે સાથીયા વિગેરે ખાર ખાર કરવા અને શ્રી રૂપલ દેવ સ્વામિ પારંગતાય નમઃ એ પદની ૨૦ નોકરવાલી ગણવી તથા નીચે મુજબ દુહો બોલી ખમાસમણ દેવા.

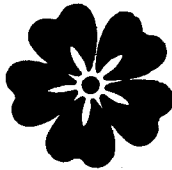
દુહો

પોષ વહી તેરસ દીને, રૂપલ દેવ નિર્વાણુ;

તે કારણ આરાધિએ, મેરૂ ત્રયોદશી જાણુ. ૧

દરેક તપમાં નીત્ય કરવાની ટુંક વિધિ.

એ વખત પ્રતિક્રમણુ, ત્રણ વખત દેવવંદન, પ્રભુની અંગ પુજા, જમીન ઉપર સુવું, બ્રહ્મચર્ય પાળવું, પારકી નિંદા, ઇર્ષા. અદેખાઈ, ક્રોધ વિગેરેનો ત્યાગ કરવો, અને યાં સુધી મૌન રહેવું અને કોઈ પણ કૃણની ઇચ્છા રાખ્યા વિના તપ કરવું. ઇતી.

શ્રી પંચકલ્યાણુક યંત્ર
: વિધિ ;

બપ ૨૦૦૦ (૨૦ નવકારવાળી)

૧૨ લોગસ્કનો કાઉસગ્ગ.

૧૨ સાથિયા

૧૨ ખમાસમણાં

: ખમાસમણાનો દુહો :

પરમ પંચ પરમેષ્ટિમાં,
પરમેશ્વર ભગવાન;
ચાર નિક્ષેપે ધ્યાએ
નમે નમો શ્રીજિનભારી.

કલ્યાણુકનાં નામ તથા મંત્રાક્ષર.

૧-વ્યવનકલ્યાણુકે પરમેષ્ટિને નમઃ

૨-જન્મ ,, અહંતે નમઃ

૩-દીક્ષા ,, નાથાય નમઃ

૪-કેવલજ્ઞાન,, સર્વજ્ઞાય નમઃ

૫-મોક્ષ ,, પારંગતાય નમઃ

કાર્તિકમાં ૬

તિથિ નામ કલ્યાણુક

શુ૦ ૩ શ્રી સુવિધિનાથ કેવલજ્ઞાન

,, ૧૨ ,, અરનાથ કેવલજ્ઞાન

૧૦ ૫ ,, સુવિધિનાથ જન્મ

,, ૬ ,, સુવિધિનાથ દીક્ષા

,, ૧૦ ,, મહાવીરસ્વામી દીક્ષા

,, ૧૧ ,, પદ્મપ્રભસ્વામી મોક્ષ

માગશરમાં-૧૪

તિથિ નામ કલ્યાણુક

શુ૦ ૧૦ શ્રી અરનાથ જન્મ

,, ૧૦ ,, અરનાથ મોક્ષ

,, ૧૧ ,, અરનાથ દીક્ષા

,, ૧૧ ,, મલ્હિનાથ જન્મ

,, ૧૧ ,, મલ્હિનાથ દીક્ષા

,, ૧૧ ,, મલ્હિનાથ કેવલ

,, ૧૧ ,, નર્મિનામ કેવલ

,, ૧૪ ,, સંભવનામ જન્મ

,, ૧૫ ,, સંભવનાથ દીક્ષા

૧૦ ૧૦ ,, પાર્શ્વનાથ જન્મ

,, ૧૧ ,, પાર્શ્વનાથ દીક્ષા

,, ૧૨ ,, ચંદ્રપ્રભસ્વામી જન્મ

,, ૧૩ ,, ચંદ્રપ્રભસ્વામી દીક્ષા

,, ૧૪ ,, શીતલનાથ કેવલ

પોષમાં-૧૦

શુ૦ ૬ શ્રી વિમલનાથ કેવલ

,, ૯ ,, શાંતિનાથ કેવલ

,, ૧૧ ,, અજિતનાથ કેવલ

,, ૧૪ ,, અભિનંદનસ્વામી કેવલ

,, ૧૫ ,, ધર્મનાથ કેવલ

૧૦ ૬ ,, પદ્મપ્રભસ્વામી વ્યવન

,, ૧૨ ,, શીતલનાથ જન્મ

તિથિ	નામ	કલ્યાણુક	શ્રી ગણુમાં-૧૦	શ્રી અરનાથ	વ્યવન
૧૦ ૧૨	શીતલનાથ	દીક્ષા	શુ ૦ ૨	શ્રી અરનાથ	વ્યવન
,, ૧૩	આદિનાથ	મોક્ષ	,, ૪	મલ્લિનાથ	વ્યવન
,, ૦)	શ્રેયાંસનાથ	કેવલ	,, ૮	સંભવનાથ	વ્યવન
	માહુમાં-૧૯		,, ૧૨	મલ્લિનાથ	મોક્ષ
			,, ૧૨	મુનિસુવ્રતસ્વામી	દીક્ષા
શુ ૦ ૨	શ્રી અભિનંદસ્વામી	જન્મ	તિથિ	નામ	કલ્યાણુક
,, ૨	વાસુપૂજ્યસ્વામી	કેવલ	૧૦ ૪	શ્રી પાર્શ્વનાથ	વ્યવન
,, ૩	ધર્મનાથ	જન્મ	,, ૪	પાર્શ્વનાથ	કેવલ
,, ૩	વિમલનાથ	જન્મ	,, ૫	ચંદ્રપ્રભસ્વામી	વ્યવન
,, ૪	વિમલનાથ	જન્મ	,, ૮	આદિનાથ	જન્મ
,, ૮	અજિતનાથ	જન્મ	,, ૮	આદિનાથ	દીક્ષા
,, ૯	અજિતનાથ	દીક્ષા		ચૈત્રમાં-૧૭	
,, ૧૨	અભિનંદનસ્વામી	દીક્ષા	શુ ૦ ૩	શ્રી કુંથુનાથ	કેવલ
,, ૧૩	ધર્મનાથ	દીક્ષા	,, ૫	અજિતનાથ	મોક્ષ
૧૦ ૬	સુપાર્શ્વનાથ	કેવલ	,, ૫	સંભવનાથ	મોક્ષ
,, ૭	સુપાર્શ્વનાથ	મોક્ષ	,, ૫	અનંતનાથ	મોક્ષ
,, ૭	ચંદ્રપ્રભસ્વામી	કેવલ	,, ૬	સુમતિનાથ	મોક્ષ
,, ૯	સુવિધિનાથ	વ્યવન	,, ૧૧	સુમતિનાથ	કેવલ
,, ૨૧	આદિનાથ	કેવલ	,, ૧૩	મહાવીરસ્વામી	જન્મ
,, ૧૨	શ્રેયાંસનાથ	જન્મ	,, ૧૫	પદા પ્રભસ્વામી	કેવલ
,, ૧૨	મુનિસુવ્રતસ્વામી	કેવલ	૧૦ ૧	કુંથુનાથ	મોક્ષ
,, ૧૩	શ્રેયાંસનાથ	દીક્ષા	,, ૨	શીતલનાથ	મોક્ષ
,, ૧૪	વાસુપૂજ્યસ્વામી	જન્મ	,, ૫	કુંથુનાથ	દીક્ષા
,, ૦))	વાસુપૂજ્યસ્વામી	દીક્ષા	,, ૬	શીતલનાથ	વ્યવન
			,, ૧૦	નમિનાથ	મોક્ષ

વ૦ ૧૩	શ્રી અનંતનાથ	જન્મ
„ ૧૪	„ અનંતનાથ	દીક્ષા
„ ૧૪	„ અનંતનાથ	કેવલ
„ ૧૪	„ કુંથુનાથ	જન્મ

ગૈશાખમાં ૧૪

શુ૦ ૪	શ્રી અલિનંદનસ્વામી	વ્યવન
„ ૭	„ ધર્મનાથ	વ્યવન
	તિથિ નામ	કલ્યાણક
શુ૦ ૮	શ્રી અલિનંદનસ્વામી	મોક્ષ
„ ૮	„ સુમતિનાથ	જન્મ
„ ૯	„ સુમતિનાથ	દીક્ષા
„ ૧૦	„ મહાવીરસ્વામી	કેવલ
„ ૧૨	„ વિમલનાથ	વ્યવન
„ ૧૩	„ અજિતનાથ	વ્યવન
વ૦ ૬	„ શ્રેયાસનાથ	વ્યવન
„ ૮	„ મુનિસુવ્રતસ્વામી	જન્મ
„ ૯	„ મુનિસુવ્રતસ્વામી	મોક્ષ
„ ૧૩	„ શાંતિનાથ	જન્મ
„ ૧૩	„ શાંતિનાથ	મોક્ષ
„ ૧૪	„ શાંતિનાથ	દીક્ષા

જેઠમાં-૭

શુ૦ ૫	શ્રી ધર્મનાથ	મોક્ષ
„ ૯	„ વાસુપૂજ્યસ્વામી	વ્યવન
„ ૧૨	„ સુપાર્શ્વનાથ	જન્મ
„ ૧૩	„ સુપાર્શ્વનાથ	દીક્ષા

વ૦ ૪	„ આદિનાથ	વ્યવન
„ ૭	„ વિમલનાથ	મોક્ષ
„ ૯	„ નેમિનાથ	દીક્ષા
	અષાઢમાં-૭	

શુ૦ ૬	શ્રી મહાવીરસ્વામી	વ્યવન
„ ૮	„ નેમિનાથ	મોક્ષ
„ ૧૪	„ વાસુપૂજ્યસ્વામી	મોક્ષ
વ૦ ૩	„ શ્રેયાસનાથ	મોક્ષ
„ ૭	„ અનંતનાથ	વ્યવન
	તિથિ નામ	કલ્યાણક
વ૦ ૮	શ્રી નેમિનાથ	જન્મ
„ ૯	„ કુંથુનાથ	વ્યવન
	શ્રાવણમાં-૮	
શુ૦ ૨	શ્રી સુમતિનાથ	વ્યવન
„ ૫	„ નેમિનાથ	જન્મ
„ ૬	„ નેમિનાથ	દીક્ષા
„ ૮	„ પાર્શ્વનાથ	મોક્ષ
„ ૧૫	„ મુનિસુવ્રતસ્વામી	વ્યવન
વ૦ ૭	„ શાંતિનાથ	વ્યવન
„ ૭	„ ચંદ્રપ્રભસ્વામી	મોક્ષ
„ ૮	„ સુપાર્શ્વનાથ	વ્યવન
	લાદરવામાં-૨	

શુ૦ ૯	શ્રી સુવિધિનાથ	મોક્ષ
વ૦ ૦))	„ નેમિનાથ	કેવલ

આસોમાં-૬

શુ૦ ૧૫	„ શ્રી નેમિનાથ	વ્યવન
--------	----------------	-------

૧૦	૫	,,	સંલવનાથ	કેવલ	૧૦	૧૩	,,	પદ્મપ્રભસ્વામી	દીક્ષા	
	,,	૧૨	,,	પદ્મપ્રભસ્વામી	જન્મ	,,	૦))	,,	મહાવીરસ્વામી	મોક્ષ
	,,	૧૨	,,	નેમિનાથ	ચ્યવન					

—: સૂચના :—

જે એક કલ્યાણુક હોય તે એકાસણું કરવું.

જે કલ્યાણુક હોય તે આયંબિલ કરવું.

ત્રણ કલ્યાણુક હોય તે ૧ આયંબિલને ૧ એકાસણું.

ચાર કલ્યાણુક હોય તે ઉપવાસ કરવો.

પાંચ કલ્યાણુક હોય તે એક ઉપાસ ઉપર એક એકાસણું કરવું. ઇતિ.

ચંદનબાળાના અક્રમ તપની વિધિ.

જેઠ સુદ આઠમથી અક્રમ તપ આદરે અને જેઠ સુદ એકાદશીના દીવસે મોળા અડદના બાકડા સાધુ કે સાધવીજી માને વહોરાવી પછી અડદના બાકડાનું આંચબિલ ઠામ ચૌવી-હારનું કરે અને શ્રી મહાવીર સ્વામીનાથાય નમઃ એ પદની ૨૦ નોકરવાલી ગણે સાથીયા (વગેરે બાર બાર કરવા તથા નીચેનો દુહો બોલી બાર ખમાસમણ દેવા.

દુહો

ચંદન બાળા બાલકુમારી, અક્રમ તપ પુરણ કીધું,

પ્રભુ વીરને બાકુળા આપી, મોક્ષપદ તાખી લીધ. ૧ ઇતિ.

સિદ્ધાયલભના સાત છકુ યે અઠમ તપ

યે અઠમ	નોં	કાં	ખં	સાં	પ્રં
૧ શ્રી પુંડરીક ગણુધરાય નમઃ	૨૦	૨૧	૨૧	૨૧	૨૧
૨ શ્રી કોટિ ગણુધરાય નમઃ	૨૦	૨૧	૨૧	૨૧	૨૧
★					
સાત છકુ					
૧ શ્રી ઋષભદેવ સર્વજ્ઞાય નમઃ	૨૦	૨૧	૨૧	૨૧	૨૧
૨ ,, વિમલ ગણુધરાય નમઃ	૨૦	૨૧	૨૧	૨૧	૨૧
૩ ,, સિદ્ધક્ષેત્રાય નમઃ	૨૦	૨૧	૨૧	૨૧	૨૧
૪ ,, હરિગણુધરાય નમઃ	૨૦	૨૧	૨૧	૨૧	૨૧
૫ ,, વજ્રવલ્લિનાથાય નમઃ	૨૦	૨૧	૨૧	૨૧	૨૧
૬ ,, સહસ્ત્રાદિ ગણુધરાય નમઃ	૨૦	૨૧	૨૧	૨૧	૨૧
૭ ,, સહસ્ત્ર કમલાય નમઃ	૨૦	૨૧	૨૧	૨૧	૨૧

દરેક પદે નીચે પ્રમાણે દુહા બોલીને એકવીશ-એકવીશ

ખમાસમણા કરવા,

દુહા

શ્રી સિદ્ધગિરિ ઉપરે, સિદ્ધ્યા અનંતિ કોડ;
શ્રી તિથંકર, ગુણુધર મુનિ, હું વંદુ બેકર જોડ. ૧

અષ્ટાપદ તપ વિધિ.

ઉપવાસ અનુક્રમ પ્રમાણે ગુણુલું આ રીતે ગણાય છે ને કાઉં સાથીઆ વગેરે ચોવીશ, ચોવીશ, ચોવીશ કરવા નોઝકવાલી ૨૦-૨૦ ગણુવી

ચત્તારિ-ચાર ઉપવાસનું

૧ શ્રી અજિત સર્વજાય નમઃ ૨ શ્રી સંલવ સર્વજાય નમઃ
૩ શ્રી અલિનંદન સર્વજાય નમઃ ૪ શ્રી સુમતિનાથ સર્વજાય નમઃ

આઠ ઉપવાસનું.

૧ શ્રી પદ્મપ્રભ સર્વજાય નમઃ ૨ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ સર્વજાય નમઃ
૩ શ્રી ચંદ્રપ્રભ સર્વજાય નમઃ ૪ શ્રી સુવિધિનાથ સર્વજાય નમઃ
૫ શ્રી શીતલનાથ સર્વજાય નમઃ ૬ શ્રી શ્રેયાંસનાથ સર્વજાય નમઃ
૭ શ્રી વાસુપૂજ્ય શર્વજાય નમઃ ૮ શ્રી વિમલનાથ સર્વજાય નમઃ

દશ ઉપવાસનું.

૧ શ્રી અનંતનાથ સર્વજાય નમઃ ૨ શ્રી ધર્મનાથ સર્વજાય નમઃ
૩ શ્રી શાંતિનાથ સર્વજાય નમઃ ૪ શ્રી કંથુનાથ સર્વજાય નમઃ
૫ શ્રી અરનાથ સર્વજાય નમઃ ૬ શ્રી મદિલનાથ સર્વજાય નમઃ
૭ શ્રી મુનિસુવ્રત સર્વજાય નમઃ ૮ શ્રી નેમિનાથ સર્વજાય નમઃ
૯ શ્રી નેમિનાથ સર્વજાય નમઃ ૧૦ શ્રી પાર્શ્વનાથ સર્વજાય નમઃ

બે ઉપવાસનું

૧ શ્રી આદિનાથ સર્વજાય નમઃ ૨ શ્રી મહાવીર સ્વામી સર્વજાય નમઃ
દરેક તિર્થંકરન ખમાસમણા નીચે પ્રમાણે દુહો બોલીને દેવા.

દુહો

ગીરી અષ્ટાપદ ઉપરે, ચોવીશે જીનરાય;
નીત નીત ઉડી વંદન કરું, સમકિત નીર્મલ થાય. ૧

“પુદ્ગળ પરાવર્તન”

જીવ આઠ રીતે પુદ્ગળ પરાવર્તન કરે છે (૧) દ્રવ્ય (૨) ક્ષેત્રથી, (૩) કાળથી, (૪) ભાવથી, એ ચારમાંના દરેકના વળી એ લેદ છે. (૧) બાહર, (૨) સૂક્ષ્મ એ રીતે ૮ લેદે પુદ્ગળ પરાવર્તન થાય છે તેનો વિસ્તાર કહે છે.

(૧) “દ્રવ્યથી બાહર પુદ્ગળ પરાવર્તન”—૧ “ઔદારિક શરીર” કે જે શરીર હાક, માંસ અને ચામડીના પૂતળા રૂપે મનુષ્ય તથા તિર્યંચને હોય છે. (૨) “વૈક્રિય શરીર” કે જે અન્ય નહારા અને સારાં પુદ્ગલોના પૂતળા રૂપે નારકી તથા દેવતાઓને હોય છે. (૩) “તૈજસ શરીર” કે જે શરીર, અંદર રહીને, આહારને પચાવે છે તે શરીર સંસારી સર્વ જીવોને અંદર હોય છે. (૪) “કાર્મણુ શરીર” કે જે ગ્રહણુ કરેલા આહાર તથા પુદ્ગળના વિભાગ કરી કર્મના રસને યથાયોગ્ય ઠેકાણે પહોંચાડે છે. એ શરીર પણ ગર્વ સંસારી જીવોને હોય છે. એ પ્રમાણે ચાર શરીર લેવાં; (૫) મનબોગ, (૬) વચનબોગ, x (૭) શ્વાસોચ્છવાસ એ સાત બોલના જેટલાં પુદ્ગળ લોકમાં છે તે સર્વને જીવ ફરસી આવે તો તે દ્રવ્યથી “બાહર પુદ્ગળ પરાવર્તન” થયું કહેવાય.

(૨) “દ્રવ્યથી સૂક્ષ્મ પુદ્ગળ પરાવર્તન”—ઉપરની કહી તે સાત સાત વસ્તુનાં પુદ્ગળોને અનુક્રમે ફરસે, જેમકે પ્રથમ તો ઔદારિક શરીરના જેટલાં પુદ્ગળો લોકમાં હોય તે સર્વને xશરીરનાં નામો પ્રથમ આવી ગયાં છે તેથી કામયોગ અહીં ગણ્યો નથી

ફરસી લે, પછી ગૈક્રિય શરીરનાં સર્વ પુદ્ગળો અનુક્રમે ફરસે તે પછી તે જ પ્રમાણે તૈજસ શરીરનાં એમ કાર્મણુ શરીરનાં એમ મનભોગનાં, વચનભોગનાં અને શ્વાસોચ્છવાસનાં સર્વ પુદ્ગળો અનુક્રમે ફરસે. ઔદારિક શરીરનાં પુદ્ગળો અનુક્રમે ફરસતાં ફરસતાં હજી પૂરેપૂરાં ફરસી લીધાં નથી તેવામાં જો ગૈક્રિયાદિકનાં પુદ્ગળો ફરસવામાં આવે તો ઔદારિક શરીરનાં જે પુદ્ગળો પ્રથમ ફરસી લીધાં હતાં તે ગણતરીમાં ન લેતાં ફરી પહેલેથી ઔદારિક શરીરનાં પુદ્ગળ ફરસવા માંડે એમ શરૂથી તે છેવટ સુધી ઔદારિક શરીરનાં જ તમામ પુદ્ગળો અનુક્રમે ફરસી લે તો તે ગણતરીમાં લેવાય. એ રીતે સાતમાંના દરેકના પુદ્ગળો અનુક્રમે ફરસી પૂરા કરે તો તેને “દ્રવ્યથી સૂક્ષ્મ પુદ્ગળ પરાવર્તન” કહે છે.

(૩) “ક્ષેત્રથી બાહર પુદ્ગળ પરાવર્તન”—મેરૂ પર્વતથી આરંભ કરીને સર્વે દિશાઓ અને વિદિશાઓમાં આકાશ પ્રદેશની અસંખ્યાતી શ્રેણિઓ ઠેઠ અલોક લગી ગોઠવાણી છે. એ તમામ આકાશ પ્રદેશોને જન્મ મૃત્યુથી ફરસી લે. એક વાલાત્ર જેટલી જમીન પણ બાલી ન છોડે તેને ‘ક્ષેત્રથી બાહર પુદ્ગળ પરાવર્તન’ કહે છે.

(૪) “ક્ષેત્રથી સૂક્ષ્મ પુદ્ગળ પરાવર્તન”—મેરૂ પર્વતથી ઉપર પ્રમાણે જે આકાશની શ્રેણિઓ નીકળી છે તેમાંની એક આકાશ શ્રેણી ઉપર અનુક્રમે જન્મ મરણ કરતાં કરતાં ઠેઠ અલોક લગી, વચમાં તે શ્રેણીનો એક પણ આકાશ પ્રદેશ

પડતો મુક્યા વીના ફરશે, પછી લગોલગની આકાશ શ્રેણિમેરૂથી અનુક્રમે લાઇ તે ઉપર જન્મ મરણ કરે, તે પછી ત્રીજી શ્રેણિ પર એમ અનુક્રમે અસંખ્યાતી આકાશ પ્રદેશની શ્રેણિઓ જન્મ મરણ કરી ફરસે. એક શ્રેણિ મેરૂથી માંડીને અનુક્રમે જન્મ મરણથી ફરસતાં ફરસતાં હજી પૂરી ફરસાણી નથી તેવામાં જો એને એ આકાશ પ્રદેશ પર અગર બીજા સ્થાન પર લવ કરે તો તે શ્રેણિ ગણતરીમાં ન લેવી. પ્રથમથી તે શ્રેણિ જેટલી ફરસાણી તે વ્યર્થ ગણવી. મેરૂથી માંડીને ફરીથી અનુક્રમે તે શ્રેણિના આકાશ પ્રદેશ અનુક્રમે ફરસે એ પ્રમાણે લગોલગની બીજી શ્રેણિ, પછી ત્રીજી શ્રેણિ એમ આકાશની બધી એટલે અસંખ્યાતી શ્રેણિઓ અનુક્રમે જન્મ મરણ કરી ફરસે તો તેને ‘ક્ષેત્રથી સુક્ષ્મ પુદ્ગલ પરાવર્તન’ કહે છે.

(૫) “ કાળથી બાહર પુદ્ગલ પરાવર્તન ”—(૧) સમય (૨) આવલિકા-આંગણીને એકદમ દોરે વીંટતાં એક આંટામાં જેટલો વખત લાગે તેને એક આંવલિકા કહે છે (૩) શ્વાસોચ્છવાસ (૪) સ્તોક (૭ શ્વાસોચ્છવાસ જેટલા વખતને ૧ સ્તોક કહે છે) (૫) લવ (ઘણી ઉતાવળથી ઘાસ કાપતાં જેટલા વખતમાં એક કોળી કપાય તેટલા વખતને ૧ લવ કહે છે) (૬) મુહૂર્ત—(એ ઘડી) (૭) અહોરાત્રિ (દિનરાત) (૮) પક્ષ (પખવાડીઉ), (૯) માસ, (૧૦) ઋતુ (વસંત, શ્રીષ્ઠ વગેરે બધાં માસની) (૧૧) અયન, (દક્ષિણાયન ઉત્તરાયન તે છ છ માસનું), (૧૨) સંવત્સર (૧ વર્ષ) (૧૩) યુગ

(૫ વર્ષના એક યુગ), (૧૪) પૂર્વે (૭૦ લાખ, ૫૬ હજાર) વર્ષનું ૧ પૂર્વ), (૧૫) પલ્લ (શાસ્ત્રમાં કહેલ માપનો ૧ કૂવો વાળના અન્ન ભાગથી ભરે એ દ્રષ્ટાંતે ૧ પલ્લ) (૧૬) સાગર (દશકોડ પલ્લનો સાગર), (૧૭) અવસર્પિણી કાળ (ઉતરતો કાળ તેના છ આરા એટલે ૧૦ કોડાકોડ સાગર (૧૮) ઉત્સર્પિણી કાળ (અડતો કાળ તેના છ આરા ગણતાં ૧૦ કોડાકોડ સાગર (૧૯) કાળચક્ર (એક અવસર્પિણી ને એક ઉત્સર્પિણી મળીને થાય એટલે વીશ કોડાકોડ સાગર એ સર્વ કાળને જન્મ મરણ કરીને ફરસે તેને કાળથી બાહર પુદ્ગળ પરાવર્તન કહે છે.

(૬) “કાળથી સૂક્ષ્મ પુદ્ગળ પરાવર્તન”—સમયથી માંડીને કાળચક્ર લગી અનુક્રમે જન્મ મરણ કરી ફરસે. જેમકે પહેલી સર્પિણીનો કાળ એસે તેના પહેલા સમયમાં જન્મીને મરે, પછી બીજી વખત સર્પિણી કાળ એસે તેના બીજા સમયમાં જન્મીને મરે. એ પ્રમાણે કરતાં આવળિકાનો કાળ પૂરો ન થાય ત્યાંલગી કરે. પછી વળી સર્પિણી કાળ આવે ત્યારે તેની પહેલી આવળિકામાં જન્મીને મરે, સમયની પેઠે સ્તોક પૂરો થાય ત્યાંલગી આવળિકામાં અનુક્રમે જન્મે ને મરે. એ પ્રમાણે સ્તોક, લવ, વગેરે સર્વે કાળમાં અનુક્રમે જન્મ મરણ કરી ફરસી લે ત્યારે કાળથી સૂક્ષ્મ પુદ્ગળ પરાવર્તન થયું એમ કહેવાય.

(૭) “ભાવથી બાહર પુદ્ગળ પરાવર્તન”—કાળો, લીલો, રાતો, પીળો ને ઘોળો એ પાંચવર્ણ, સુગંધ અને દુર્ગંધ, એ બે ગંધ. ખાટો, મીઠો, તીળો, કડવો ને કસાયલો એ

પાંચ રસ; હલકો, ભારે, ટાઢો; ઉનો, લુખો, ચોપડયો, મુંવાળો, ખરખરો એ પ્રમાણે ૮ સ્પર્શ; એ ૨૦ યોલવાળા સર્વ પુદ્ગળોને જન્મ મરણ કરીને ફરશે તો ભાવથી પુદ્ગળ પરાવર્તન થયું.

(૮) “ભાવથી સૂક્ષ્મ પુદ્ગળ પરાવર્તન”-પહેલાં કાળા રંગનાં જેટલાં પદ્મળો લોકમાં છે તે સર્વને અનુક્રમે જન્મ મરણ કરી ફરસે; જેમકે પહેલા એક ગુણ કાળા પદ્મળને એમ અનંત ગુણ કાળા પદ્મળ અનુક્રમે ફરસતાં ફરસતાં વચમાં ખીજા વર્ણ, ગંધાકિનાં પુદ્ગળ ફરસી લે તો ચાલી આવતી ફરસના ગણતરીમાં ન લેખાય અને કરી પહેલેથી ફરસના શરૂ કરવી એ પ્રમાણે વીશે યોલ પહેલેથી છેલ્લે સુધી અનુક્રમે ફરસે તો તેને ભાવથી સૂક્ષ્મ પુદ્ગળ પરાવર્તન કહે છે.

એ આઠ પ્રકારે પરાવર્તન કરતાં એક પુદ્ગળ પરાવર્તન થયું એવાં એવાં અનંત પુદ્ગળ પરાવર્તન આ સંસારમાં જીવે કર્યાં છે.

પુદ્ગળ પરાવર્તન વિષેના સૂક્ષ્મ જ્ઞાન ઉપર દીર્ઘ દ્રષ્ટિથી વિચાર કરવો કે હે જીવ ! જન્મી જન્મીને અને મરી મરીને આ સંસાર અનતીવાર પૂરો કર્યો ! એવી રીતે પરિભ્રમણ કરતાં કરતાં અનંત ભેદે અનંતા પુણ્યનો ઉદય થયો ત્યાં સર્વે પરિભ્રમણ મટાડનાર મનુષ્ય દેહ માંડમાંડ પ્રાપ્ત થયો છે *

* કાળ સૌથી બાહર દ્રવ્ય છે. તેનું દ્રષ્ટાંત-(૧) જેમ

ઘણાં પાનની થોકડીમાં કોઈ મહા પરાક્રમી પુરૂષ જોરથી સોય ઘોંચે તે સોયને એક પાનને વીંધી ખીબ પાન લગી પહોંચતાં અસંખ્યાતા સમય જોટલો કાળ વીતી જાય. (૨) સમય કરતાં આકાશ ક્ષેત્રનો પ્રદેશ અસંખ્યાતમો ભાગ સુક્ષ્મ છે. કારણ કે એક આંગુલ જોટલા ભાગમાં અસંખ્યાતા આકાશ પ્રદેશો અને તેની અસંખ્યાતી શ્રેણિઓ છે. એ શ્રેણિઓમાંથી એક શ્રેણિ એક આંગુલ જોટલી લાંબી અને એક આકાશ જોટલી માત્ર પહોળી લેવી. એક એક શ્રેણીમાંથી એક એક સમયે એક એક આકાશ પ્રદેશ કાઢીયે તો અસંખ્યાતા કાલચક્રના સમય વીતી જાય તો પણ એ એક શ્રેણિના આકાશ પ્રદેશ ખૂટે નહિ. (૩) આકાશ પ્રદેશથી પુદ્ગળ પરમાણુ દ્રવ્ય અનંતમે ભાગે સુક્ષ્મ છે. તે એમ કે એક આકાશ પ્રદેશ ઉપર અનંત પરમાણુ દ્રવ્ય છે. તે પરમાણુઓમાંથી એક એક પરમાણુને એક એક સમયે કાઢીયે તો અનંતા કાળચક્રના સમયે વીતી જાય છતાં એક આકાશ પ્રદેશમાંનાં પરમાણુ દ્રવ્ય ખૂટે નહિ; એટલા પરમાણુઓ એક આકાશ પ્રદેશ પર છે. એ પ્રમાણે સર્વે આકાશ પ્રદેશ પર છે એમ જાણવું. (૪) દ્રવ્યથી ભાવ અનંતમે ભાગે સુક્ષ્મ છે; કારણ કે એક આકાશ પ્રદેશ પર અનંતા પરમાણુઓ છે અને તે અનંતા પરમાણુઓના અનંતા પર્યાય છે. જેમકે એક પરમાણુમાં એક વર્ણ, એક ગંધ, એક રસ અને એ સ્પર્શ છે, વળી વર્ણ વર્ણમાં ફેર છે. કોઈ એક ગુણ કાળો, કોઈ એ ગુણ કાળો એમ લેતાંકોઈ

(૧) મનુષ્ય દેહની પ્રાપ્તિ-અનંત પૂણ્યની વૃદ્ધિ થાય ત્યારે મનુષ્ય જન્મ મળે છે જીવે પ્રથમ તો અવ્યવહાર રાશિમાં એટલે અવકાહી નિગોહમાં જન્મ મરણે કરી અનંતકાળ કાઢ્યે. અનંત પુણ્યની વૃદ્ધિ થઈ ત્યારે ત્યાંથી નકળી વ્યવહાર રાશિમાં બાદર એકેન્દ્રિયપણે અનંત ગુણ કાળો પરમાણુ હોય છે. એ પ્રમાણે પાંચે વર્ણ, બે ગંધ, પાંચ રસ ને ચાર સ્પર્શનું સમજવું, વળી એક આકાશ પ્રદેશ પર બે પ્રદેશી પુદ્ગળ સ્કંધ, ત્રણ પ્રદેશી પુદ્ગળસ્કંધ એમ ગણતાં અનંત પ્રદેશી પુદ્ગળસ્કંધ પણ હોય તો તે દરેક સ્કંધના વર્ણ, ગંધ, રસ ને સ્પર્શના અનંત ભેદો થાય. હવે એક આકાશ પ્રદેશ પર રહેલા પુદ્ગળ દ્રવ્યના ભાવના અનંતાનંત પર્યાય થયા. તેમાંનો અકેક પર્યાય કાઢતાં કાઢતાં અનંતા કાળચક્રના સમય વીતી જાય છતાં એક આકાશ પ્રદેશ પર જે અનંતાં પરમાણુઓ છુટાં છે તેના પર્યાય ખૂટે નહિ તો પછી દ્વિપ્રદેશી પુદ્ગળ સ્કંધ, ત્રિપ્રદેશી પુદ્ગળ વગેરેના પર્યાય કાઢવાનું તો ક્યાં રહ્યું ? એ પ્રમાણે લોકમાંના અસંખ્યાતા આકાશ પ્રદેશના વર્ણાદિકે ભાવના અનંતાનંત પર્યાય બાણવા. એ પ્રમાણે કાળથી સૂક્ષ્મ ક્ષેત્ર, ક્ષેત્રથી સૂક્ષ્મ પરમાણુ પુદ્ગળ દ્રવ્ય, અને પરમાણુ પુદ્ગળ દ્રવ્યથી ભાવ દ્રવ્ય સુક્ષ્મ છે. વળી સ્થૂળ દ્રવ્યોત્-કાળ ચણા પ્રમાણે, ક્ષેત્ર જીવારના દાણા પ્રમાણે, પુદ્ગળ દ્રવ્ય બાજરાના દાણા પ્રમાણે અને ભાવ ખસખસના દાણા પ્રમાણે છે.

ઉપજ્યો. એ બાહર એકેન્દ્રિયના પાંચ લેહ છે, (૧) પૃથ્વીકાય (માટી)—એની સાત લાખ જાતિ છે અને બાર લાખ કોડ કુળ છે. પૃથ્વીના જીવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય બાવીશ હજાર વર્ષનું છે. (૨) અપકાય—(પાણી)—એની સાત લાખ જાતિ છે. સાત લાખ કોડ કુળ છે એનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય સાત

જાતિનું પ્રમાણ એવી રીતે છે કે—પૃથ્વીકાયના મૂળ પ્રકાર ૩૫૦, એને પાંચ વર્ણ એ ગંધ, પાંચ રસ, આઠ સ્પર્શ અને પાંચ સંઠાણથી અનુક્રમે ગણતાં $૩૫૦ \times ૫ \times ૨ \times ૫ \times ૮ \times ૫ = ૭૦૦૦૦૦$ જાતિ પૃથ્વીકાયની થઈ. એ પ્રમાણે અપકાય, તેલકાય અને વાયુકાયનું સમજવું, વનસ્પતિના મૂળ પ્રકાર ૧૨૦૦ છે. તેને પૃથ્વીકાયની પેઠે અનુક્રમે ગણતાં $૧૨૦૦ \times ૫ \times ૨ \times ૫ \times ૮ \times ૫ = ૨૪૦૦૦૦૦$ લાખ જાતિ થઈ. એ પ્રમાણે જેની જેની : જેટલા લાખ જાતિ હોય તેથી અર્ધા સો પ્રથમ લઈ તેને ઉપર પ્રમાણે $૫ \times ૨ \times ૫ \times ૮ \times ૫ = ૨૦૦૦$ ગણતાં કુલ જાતિ (જેનિ) આવશે. એ પ્રમાણે તમામ કાયની થઈને ૮૪ લાખ જેનિ થશે. જેનો વર્ણ ગંધ રસ, સ્પર્શ અને સંઠાણ એક હોય તેને એક જાતિ કહેવી. જાતિ છે તે માતાનો પક્ષ છે (૨) કુળની સમજણનું દ્રષ્ટાંત ભમરો એ એક જાતિ તે પણ એક ભમરો કુલમાનો, એક ભમરો લાકડામાનો, અને એક ભમરો કચરામાનો એ પ્રમાણે ભમરાની એક જાતિનાં ત્રણ કુળ થયાં એ પ્રમાણે તમામ કુળોની સંખ્યા જ્ઞાનીએ ફરમાવી છે તે સત્ય કરી જાણવી.

હનર વર્ષનું છે. (૩) તેઉકાય (અગ્નિ)-એની સાત લાખ જાતિ છે. ત્રણ લાખ ત્રણ કોડ કુળ છે એનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ત્રણ અહોરાત્રિનું (ત્રણ રાત ને ત્રણ દિવસનું) છે. (૪) વાઉકાય (હવા)-એની સાત લાખ જાતિ છે. સાત લાખ કોડ કુળ છે. એનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ત્રણ હનર વર્ષનું છે. એ ચાર સ્થાવરોમાં આપણા જીવે અસંખ્યાતો કાળ વીતાડયો. (૫) વનપસ્તિ કાય-એની ચોવીશ લાખકુ જાતિ છે. અઠ્ઠાવીશ કોડ કુળ છે. એનું દશ હનર વર્ષનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય છે. એમાં નિગોહ લેખે ગણીએ તો અનંત કાળ ગુમાવ્યો ત્યાંથી અનંત પુણ્યની વૃદ્ધિ થતાં એકેન્દ્રિયમાંથી બેઠ્ઠદ્રિય (કાયા અને મુખ એ બે ઈન્દ્રિયવાળા જીવો-કીડા વગેરે)માં આવ્યો એ બેઠ્ઠદ્રિય જીવોની બે લાખ જાતિ છે. સાતકોડ કુળ છે. એનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ૧૨ વર્ષનું છે. ત્યાંથી અનંત પુણ્યની વૃદ્ધિ થઈ ત્યારે તેઠ્ઠદ્રિય (કાયા, મુખ અને નાક એ ત્રણ ઈન્દ્રિયવાળા જીવો- માંકડ, કીડી વગેરે)માં ઉપજ્યો. એની બે લાખ જાતિ છે. આઠ લાખ કોડ કુળ છે. એનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ૪૯ દિવસનું છે. ત્યાંથી અનંત પુણ્યની વૃદ્ધિ થતાં ચોરેન્દ્રિય (કાયા, મુખ, નાક અને આંખ એ ચાર ઈન્દ્રિયવાળા જીવો-માખી, મચ્છર, વીછી વગેરે)માં જન્મ થયો. એની બે લાખ જાતિ છે. નવ લાખ કોડ કુળ છે.

હ વનસ્પતિકાયની ૨૪ લાખ જાતિ (ચોને) છે. તેમાં ૧૦ લાખ જાતિ પ્રત્યેક વનપસ્તિની અને ૧૪ લાખ જાતિ સાધારણ વનસ્પતિકાયના જીવોની છે.

એનું આયુષ્ય છ મહિનાનું છે. બેઈંદ્રિય, તેઈંદ્રિય અને ચૌરેંદ્રિયના જીવોને વિકલેંદ્રિય જીવો કહે છે. એ ત્રણ વિકલેંદ્રિય જીવોમાં જન્મ મરણ કરીને સંખ્યાનો કાળ કાઢ્યો. + ત્યાંથી અનંતી પુણ્યવૃદ્ધિ થઈ તેથી “અસંજી તિર્યંચ પંચેંદ્રિય” થયો; અને ત્યાંથી પણ અનંત પુણ્યની વૃદ્ધિ થઈ ત્યારે સંજી તિર્યંચ પંચેંદ્રિય” થયો એ અસંજી અને સંજી તિર્યંચ પંચેંદ્રિયની ચાર લાખ જાતિ છે અને પાંચ ભેદ છે. તે પાંચ ભેદ વર્ણવે છે. (૧) “જળચર” (પાણીમાં રહેનારા મચ્છ, કાચબા વગેરે જીવો) એના સાડાબાર લાખ કોડ કુળ છે. સંજી અસંજી ખંને જાતના જળચર જીવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય કોડ પૂર્વેનું છે. (૨) થળચર (પૃથ્વી ઉપર ચાલનારાં ગાય, ઘોડા વગેરે પ્રાણી) એનાં દશ લાખ કોડ કુળ છે. અસંજી થળચરનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ચોરાશી હજાર વર્ષનું અને સંજીનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ત્રણ પલ્લયનું છે. (૩) “ખેચર” (આકાશમાં ઉડનાર કબુતર, પોપટ વગેરે પક્ષી) એમાં બાર લાખ કોડ કુળ છે. અસંજી ખેચરનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય પલ્લયનો અસંખ્યાત.મો ભાગ છે. (૪) “ઉરપર” (પેટ ઘસીને ચાલનાર સાપ, અજગર વગેરે પ્રાણી), એનાં દશ લાખ કોડ કુળ છે.

+ નિગોદથી માંડીને અસંજી તિર્યંચ પંચેંદ્રિયપણે ઉપજ્યો ત્યાંલગી જીવ, પરધશપણે ભૂખ, તરસ, ટાઢ, તાપ, છેદન, ભેદન, વગેરે ઘણાં દુઃખો સહન કરતી વખતે “અકામનિર્જરા” થાય છે, તે પણ પુણ્યવૃદ્ધિનું કારણ છે.

“અસંગી ઊરપર”નું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ત્રેપન હજાર વર્ષનું અને સંગી ઊરપરનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય કોઠ પૂર્વનું છે, (૫) “ભુજપર” (ભુજના બેરથી ચાલનાર ઉંદર વગેરે પ્રાણીઓ) એનાં નવ લાખ કોઠ કુળ છે. અસંગી ભુજપરનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ષેંતાળીશ હજાર વર્ષનું એને સંગી ભુજપરનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય કોઠ પૂર્વનું છે; એ પાંચેમાં જીવ, ઉત્કૃષ્ટ ૮ લવ લગોલગ કરે છે. એ આઠ ભવમાંના સાત ભવ સંખ્યાતા આયુષ્યવાળા અને એક ભવ અસંખ્યાત વર્ષના આયુષ્ય વાળો હોય છે.

કરતો કરતો જીવ નરક ગતિમાં અવતાર લે તો નરકના જીવોની ૪ લાખ જાતિ છે. પચીશ લાખ કોઠ કુળ છે. ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ૩૩ સાગરનું છે નરકમાં જીવોનો એક સાથે એકજ ભવ થાય છે. લગોલગ ખીજે ભવ થતો નથી. x પરિભ્રમણ કરતો કરતો જીવ દેવગતિમાં ઉપજે તો

xનરક અને સ્વર્ગ (દેવલોક)નો એક ભવ જ થાય છે. નરકનો જીવ મરીને નરકમાં ન ઉપજે તેમ દેવતા મરીને દેવતાપણે ન ઉપજે. વળી નરકનો જીવ મરીને દેવતાપણે ન ઉપજે અને દેવતા મરીને નારકીપણે ન ઉપજે કારણકે વિષેષ શુભ અને વિષેષ અશુભ કર્મો કરવાનું સ્થળ ખાસકરીને મૃત્યુલોકમાં (ત્રિછાલોકમાં) છે. અહીં ના કરેલા શુભ કર્મોનો બદલો સ્વર્ગમાં દેવપણે ઉપજવાથી મળે. અને અશુભ કર્મોનું કૃણ નરકગતિમાં નારકીપણે ઉપજવાથી મળે છે. દ્રષ્ટાંત—કોઈ માણસ પોતાની દુકાને મોજમજ છોડી પ્રમાદ રહિત થઈ, કમાણી કરે તો

ત્યાં ચાર લાખ જાતિ છે. દેવતાના છવીશ લાખકોઠ કુળ છે. ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય તેંત્રીશ સાગરનું છે. દેવગતિમાં પણ જીવનો એકજ ભવ થાય છે. એ પ્રમાણે મનુષ્યગતિમાં આવતાં પહેલા જીવને બીજી ત્રણ ગતિમાં અતિશય પરીભ્રમણ કરવું પડે છે. તે પરીભ્રમણ કરતાં અનંત પુણ્યનો ઉદય થાય તો મનુષ્યગતિ પામે છે. એ મનુષ્યગતિમાં ચૌદ લાખ જાતિ છે. બાર લાખ કોઠ કુળ છે ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય પદ્મનું છે. મનુષ્યગતિમાં પણ જે જીવ ગલીયા મનુષ્ય તરીકે ઉપજે તો એકજ ભવ થાય છે. અને કર્મભૂમિ મનુષ્યમાં ભદ્રિક પરિગામી તરીકે ઉપજે તો લગોલગ સાત ભવ કર્મભૂમિ મનુષ્યના થાય છે. + એ પ્રમાણે અનેક મુશ્કેલીઓ વટાવ્યા પછી મનુષ્ય ગતિમાં આવે છે શ્રીપદ્મવણા સુત્રમાં જીવોની અકૃણા પ્રકારે ગણતરી કરી તેમાં સર્વથી થોડા ગર્ભજ મનુષ્ય કહ્યા છે. વળી ગર્ભજ મનુષ્યને ઉપજવાનું સ્થળ તે પોતાને ઘેર જઈ સુખેથી આરામ પામે છે. પણ જે માણસ દુકાને મોજમજા ઉડાવી પ્રમાદી બની પોતાના પૈસામાં આગ લગાડે છે. તેને પોતાને ઘેર એકાદશી કરવી પડે છે. અર્થાત ગરીબાઈ વગેરે દુઃખ ભોગવવી પડે છે. દુકાનને મધ્યલોક સમજો. અને ઘરને સ્વર્ગ તથા નરક ગણો.

+ એ સર્વ મળી ૮૪ લાખ જીવ યોગી થઈ અને એક કરોડ સાડીસતાણું લાખ એટલી કોડનાં કુળ થયાં.

ત્રીજા લોકમાં માત્ર અઢી દ્વીપની અંદર છે. આખા લોકનું ધનાકારે પરિમાણ ૩૪૩ રાજુ છે. તેમાં અઢી દ્વીપ તો માત્ર ૪૫ લાખ જ્ઞેજનમાં જ છે. વળી તે ૪૫ લાખ જ્ઞેજનમાં પણ એ લાખ ને આઠ લાખ જ્ઞેજનના પહોળા એવા મોટા સમુદ્રો પડ્યા છે. એ સિવાય દ્વીપની ભૂમિમાં પણ નદીઓ-પહાડો, વનો વગેરે ઘણાં સ્થળો મનુષ્ય રહિત છે. એ અઘો વિચાર કરતાં મનુષ્ય ભવ મળવો ઘણો દુષ્કર છે.

(૨) “આર્ય ક્ષેત્ર”—મનુષ્યનો અવતાર માત્ર મળવાથી કંઈ ધર્મ પ્રાપ્તિ થઈ ગઈ એમ ન સમજવું. મનુષ્ય ગતિ તો મળી પણ તેમાં આર્ય ભુમિ મળવી બહુ દૂર્લભ છે. મનુષ્યની ઉત્પત્તિનાં અઢી દ્વીપની અંદર ત્રીશ ક્ષેત્ર તો અકર્મ ભુમિ (બુગલીઆ) મનુષ્યનાં છે, અને છપ્પન ક્ષેત્ર અંતર દ્વિપનાં મનુષ્યનાં છે. એ છયાશી ક્ષેત્રનાં મનુષ્યો ધર્મ કર્મમાં બિલકુલ સમજતાં નથી. એ મનુષ્યો તો પોતાનાં પૂર્વે કરેલાં પુણ્યોનાં ફળો, દેવતાઓની પેઠે સુખ ભોગવે છે. માટે અઢી દ્વીપ કર્મ ભુમિ મનુષ્યનાં પંદર ક્ષેત્ર માત્ર ધર્મ કરણી કરવાનાં રહ્યાં. એ પંદર ક્ષેત્રમાં પાંચ મહાવિદેહ ક્ષેત્ર છે ત્યાં તો સદા કાળ જ્ઞેન ધર્મ પ્રવર્તે છે, અને બાકીના પાંચ ભરત ક્ષેત્ર અને પાંચ ઈરવત ક્ષેત્રમાં દશ કોડકોડી સાગરનો સર્પિણી કાળમાંથી એક કોડકોડ સાગરથી સહેજ વધારે વખત ધર્મ કર્મ કરવાનો રહે છે. પાંચ ભરત ને પાંચ ઈરવત એ દશ ક્ષેત્રમાંના અકેક ક્ષેત્રમાં બત્રીશ હજાર દેશ છે. બત્રીશ હજાર દેશમાંથી પણ ધર્મ કર્મ કરવાના

તો માત્ર સાડી પચીશ આર્ય દેશ જ છે સાડીપચીશ આર્ય દેશનાં નામો + તેનું મુખ્ય શહેર અને ગામોની સંખ્યા કહે છે. (૧) મગધ દેશ—એની રાજધાની રાજગ્રહી નગરી છે અને એ દેશમાં એક કોડ છાસ્રઠ લાખ ગામો છે. (૨) 'અંગ દેશ'—ચંપાનગરી અને પચાસ લાખ ગામો. (૩) 'વંગ દેશ'—તામલિતા નગરી અને એ'શી હજાર ગામો છે. (૪) 'કલિંગ દેશ'—કંચનપુર નગર અને અઠાર હજાર ગામ છે. (૫) 'કાશી દેશ'—વારાણસી નગરી અને એક લાખ પચાણું હજાર ગામો છે. (૬) 'કેશળ દેશ'—શાકેતપુર

પ્રલોક—આસમુદ્રાતુ ઐ પૂર્વાત, આસમુદ્રાતુ પશ્ચિમાત્ ॥

તથો દેવાન્તરં ગિર્યો રાર્યાવર્તં વિદુ ભુ'ધાઃ ॥૨૨॥
મનુસ્મૃતિ.

અર્થ—ઉત્તરમાં હિમાલય પર્વત, દક્ષિણમાં વિધ્યાચળ પર્વત અને પૂર્વ પશ્ચિમે સમુદ્રો એની વચ્ચે આર્ય ભૂમિની હદ છે.

પ્રલોક—સરસ્વતી દેવદત્યો દ્વલ્લો શ્ચનધોર્યદન્તરમ્ ॥

તદેવ નિર્મિત દેશ માર્યાવર્તં પ્રવક્ષ્યતે ॥

મનુસ્મૃતિ પ્રલોક ૧૭ અધ્યાય ૨.

અર્થ—સરસ્વતી નદીની પશ્ચિમે, અટક નદીની પૂર્વમાં, હિમાલયથી દક્ષિણમાં, અને રામેશ્વરની ઉત્તરે

એ ચારે નગર અને નવ હજાર ગામ છે. (૭) 'કુરુદેશ'-
 ગજપુર પંચાવન હજાર ગામ (૮) 'કુશાવર્તદેશ'-
 સૌરીપુર નગર, છાસઠ હજાર ગામ (૯) પંચાળ
 દેશ'-કપિલપુર નગર અને ત્રણ લાખ ને
 ત્રાશી હજાર ગામો છે. (૧૦) જંગલ દેશ-આઠછતા
 નગરી, અઠ્ઠાવીશ હજાર ગામો. (૧૧) 'વિદેહ દેશ'-મથુરા
 નગરી, આઠ હજાર ગામો. (૧૨) 'સોરઠ દેશ'-દ્વારિકા
 નગરી, છ લાખ એંસી હજાર ત્રણસો ત્રેવીશ ગામો. (૧૩)
 વચ્છ દેશ'-કૌશાંબી નગરી, અઠ્ઠાવીશ હજાર ગામો (૧૪)
 'સાંહિલ દેશ'-આનંદપુર નગર, એકવીશ હજાર ગામો
 (૧૫) 'મલય દેશ' ભદ્રિલપુર નગર, સાત હજાર ગામો
 (૧૬) 'વરાડ'-ખહુલપુર નગર, અઠ્ઠાવીશ હજાર ગામ (૧૭)
 'વરણ દેશ'-અછા નગરી, એંતાલીશ હજાર ગામો. (૧૮)
 'દશારણુ'-મૃતિકાવલી નગરી તેંતાલીશ હજાર ગામો. (૧૯)
 'એદકા દેશ' સોકિકાવતી નગરી, તેંતાલીશ હજાર ગામો.
 (૨૦) 'સિંધુ દેશ'-વીતભય પટ્ટણ. છ લાખ પંચાસી હજાર
 ગામો. (૨૧) 'સોવીર દેશ' મથુરા નગરી, આઠ હજાર
 ગામો (૨૨) 'સુરસેન દેશ'-પાવાપુર નગર છત્રીશ હજાર
 ગામો (૨૩) 'ભંગ દેશ' -મિશ્રપુર નગર, એક હજાર
 ચારસો વીશ ગામો. (૨૪) 'કુણ્ડલ દેશ' સાવત્થી-નગરી,
 તેત્રીશ હજાર ગામો. (૨૫) 'લાટ દેશ'-કોટીપર્વ નગરી,
 એ લાખ એંતાલીશ હજાર ગામ. (૨૫ા)

x કેકે દેશ (અર્ધ) —સેતંગિકા નગરી, જે હજાર પાંચસો ગામ. એ દેશો ધર્મવાળા છે અને એમ આર્ય દેશકહે છે આર્ય દેશમાં મનુષ્યઅવતાર મળવો મહા દુર્લભ છે.

(૩) “ઉત્તમ કુળ” —એવા આર્ય દેશમાં જન્મ થયા પછી ઉત્તમ કુળનો જોગ મળવો ખુબ મુશ્કેલ છે. મહાન પુણ્યશાળી હોય તેનો જ ઉત્તમ કુળમાં જન્મ થાય છે. કેટલાક કૂલીન માણસો પુત્ર ન હોવાને લીધે ભારે આતુર રહે છે. પણ પૂર્વના મહાન પુણ્ય સમુહ વિના પુત્રપ્રાપ્તિ થતી નથી. કારણ કે આ દુનિયામાં પુણ્ય શાળી જીવો થોડા હોય છે. પણ નીચ કુળોમાં જોશો તો પાપી જનોની પેદાશ ઘણી જ જોવામાં આવે કારણ કે આ જગતમાં પાપી જીવો ખુબ જ જોવામાં આવે છે. વળી કેવળ જાતિ માત્રથી જ ઉંચ નીચ કહી શકાય નહિ. કારણ કે શરીરની આકૃતિ, અવયવ શરીરના અંદરના વિભાગ તો સર્વ મનુષ્યોના એક સરખા જ હોય છે પરંતુ શાસ્ત્રમાં ઉંચ નીચ પણ જાતિથી નહી પણ ગુણ કર્મથી કહ્યું છે. ઉત્તમ ગુણોવાળાં અને સત્કર્મ કરનારાં મનુષ્યો ઉંચ ગણાય છે. અને નીચ કર્મ કરનારાં મનુષ્યો નીચ

x અનાર્ય પરદેશી રાજાને શ્રી કેશિશ્રમણ આચાર્યે ધર્મ સમજાવ્યો હતો. એ આચાર્ય મહારાજ એ દેશની જેટલી જગામાં વિચર્યા તેટલી જગા, આર્યભૂમિ થઈ બાકીની અનાર્ય ભૂમિ રહી.

ગણાય છે. શ્રી ઉતરાધ્યન સૂત્રના ૨૫માં અધ્યયનમાં શ્રી જ્યઘોષ મુનિ આ પ્રમાણે કહે છે :—

ગાથા—કમ્મુણા અંભણો હોઈ, કમ્મુણા હોઈ ખતિઓ ।

વધસ્સો કમ્મુણા હોઈ, સુદ્દો હવઈ કમ્મુણા ॥૩૩॥

અર્થાત્ :—કર્મ પ્રમાણે પ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય વૈશ્ય અને શૂદ્ર કહેવાય છે. પ્રહ્મ જ્ઞનાતીતિ પ્રાહ્મણુ” જે પ્રહ્મ એટલે આત્માને જાણે—આત્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે તેજ પ્રાહ્મણુ કહેવાય. ક્ષતાત્ ત્રાયતે યઃ સઃ ક્ષત્રિયઃ” અનાથોનું રક્ષણ કરે તેજ ક્ષત્રિય, વાણિજ્ય (નિતિથી વેપાર) કરે તે વૈશ્ય કહેવાય અને શુદ્ર સેવા કરે તે શુદ્ર કહેવાય છે. વળી અંથાતરમાં નીચ જાતિનાં લક્ષણ નીચે પ્રમાણે ખતાવ્યાં છે.

ન વિશેષ ધતિ વર્ણનામ્ સર્વં બ્રહ્મમયં જગતત ।

પ્રાહ્મણુપૂર્વં શ્રેષ્ઠં હિ કર્મણુ વર્ણુતાં ગતમ્ ॥

મહાભારત શાંતિ પર્વ.

અર્થ :- વર્ણુનું કંઈ વિશેષ પણું નથી. આ બધું જગત બ્રહ્મમય છે. પ્રથમ બધા પ્રાહ્મણુ હતા. પછી જેવાં જેવાં કર્મ કર્યા તેવા વર્ણુન પ્રાપ્ત થયાં.

“અધર્મચર્યા પુર્વો વર્ણો જઘન્યં

વર્ણુ માપધતે જ્ઞતિપરિવૃત્તો ”

અર્થાત્ : ઉત્તમ વર્ણુવાળા પણ અધર્માચરણથી નીચતાને પ્રાપ્ત થતા જાય છે. અને

“ ધર્મચર્યા જાધન્યો વર્ણુઃ પૂર્વ

વર્ણુમાપઘતે જાતિ પરિવૃત્તો ”

અર્થાત્- નીચ વર્ણુવાળા પણ ધર્મચરણથી ઉત્તમ તાને પ્રાપ્ત થતા જાય છે. આ આ પ્રમાણે આપસ્તંબ ધર્મ સુત્રના પ્રશ્ન ૨ પટલ ૪ માં કહ્યું છે.

વિશ્વામિત્રો વસિષ્ઠશ્ચ મતંગો નારદોઽપિ ચ

તપો વિશેષ સંપ્રાપ્તા, ઉત્તમત્વં ન જાતિનઃ ॥

શુકે નીતિ અધ્ય. ૪ પ્રકરણુ ૪

વિશ્વામિત્ર, વસિષ્ઠ અને નારદ ઋષિ નીચ જાતિમાં ઉત્પન્ન થયા છતાં પણ તપશ્ચરણુ કરીને ઉત્તમ થયા છે. એટલા માટે જાતિનું કશું વિશેષત્વ નથી.

જપો નાસ્તિ, તપો નાસ્તિ, નાસ્તિ ચેન્દ્રયનિગ્રહ ॥

દયા દાનં દમો નાસ્તિ, ઇતિ ચંડાલલક્ષણુમ્ ॥

અર્થાત્- પરમેશ્વરનો જપ, સ્મરણુ, ધ્યાન ગુણાનુવાદ, સ્તવનકીર્તન ન કરે, રાતદિન પોતાના ઘર ધંધામાં જ રચ્યો પરચ્યો રહે; વ્રત-નિયમ-ઉપવાસ ન કરે, પણ સદા ખાઇ પીને શરીરને હૃષ્ટપુષ્ટ બનાવવામાં આનંદ માને, ભક્ષ્ય અભક્ષ્ય વસ્તુનો પણ વિચાર કરે નહિ પણ અગ્નિની પેઠે કંઈપણુ ન છોડતાં સર્વનો આહાર કરે; પાંછ ઇન્દ્રિયોને ખરાબ રસ્તે જતી રોકે નહિ, પણ હૃમેશાં ગાનતાન

મોજમજ, નાટક ચેટક તથા પરસ્ત્રીઓ સાથે વિષયભોગ લોગવી આનંદ માને; કોઈપણ દુઃખી પ્રાણીને દેખીને દિલમાં અનુકંપા લાવે નહિ અને સદા પૃથિવ્યાદિક છએ કાયન જીવોની હિંસા કર્યા કરે અને મધમાંસનું ભક્ષણ કરે; કોઈને પણ કિચિન્માત્ર દાન આપે નહિ, મહા પરિગ્રહી, કંબુસ અને મૂંજ બનીને ખીજો કોઈ ઉદાર જન દાન કરતો હોય તેને પણ અટકાવી અંતરાય કર્મ ખાંધે છે; આત્મદમન, નિયમ, વ્રતપચ્ચકખાણ કંઈપણ કરે નહિ; એ પ્રમાણેનાં લક્ષણો જેમાં હોય તેને નીચ ચંડાળ જાતિનો ગણવો. એ દુર્ગુણો જેનામાં ન હોય, યથાશક્તિ જપ, તપ, ઈન્દ્રિયદમન, દયા, દાન કરે તેને ઉત્તમ કુળનો કહેવો એવું ઉત્તમ કુળ જૈનકુળ છે, અને જૈન કુળમાં જન્મ થવો મહા મુશ્કેલ છે.

(૪) “દીર્ઘ આયુષ્ય”-ઉત્તમ કુળ તો મળ્યું પણ તેની સાથે લાંબુ આયુષ્ય મળવું જોઈએ. એવું લાંબુ આયુષ્ય મળવું પણ મહા મુશ્કેલ છે. ત્રીજા તથા ચોથા આરાનાં મનુષ્યોનાં આયુષ્ય પૂર્વે જેટલાં હતાં એમના આયુષ્યના જેટલા સેંકડા થાય તેટલા શ્વાસોચ્છવાસ ચાર અખજ, સાત કરોડ, અડતાલીશ લાખ અને ચાળીશ હજાર થાય છે. એવાં સો વર્ષ સુખે સુખે પૂરાં કરનાર તો કોઈક મહાભાગ્યશાળી હોય છે.

શ્લોક :-આયુર્વર્ષશતં નૃણાં પરિમતં, રાત્રૌ તદ્દર્શગતં ।
તસ્યાર્ધસ્ય પાર્ધમપરં. બાલત્વદ્વિદ્વત્વયોઃ ॥
શેણું વ્યાધિવિયોગદુ ખસહિતં, સેવાદિભિર્નીયતે ।
જીવે વારિતરંગચલતરે, સૌખ્યં કુતઃ પ્રાણીનામ્ ॥

સારાંશ સો વર્ષની જીંદગીમાં માણસને કેટલું સુખ મળે છે તે જરા વાણીઆની રીતે હિસાબ કરીને જોઈએ. એક વર્ષના ૩૬૦ દિવસ થાય છે તેથી ૧૦૦ વર્ષના ૩૬૦૦૦ દિવસ થયા. એ છત્રીશ હજારમાંથી અર્ધાં એટલે અઠાર હજાર તો નિદ્રામાં ગયા! કારણકે ‘નિદ્રાગુરુ’ પણ મોત મૂવા” હે ગુરુ! વગર મોતે મોતરૂપ નિદ્રા છે. નિદ્રામાં સુખદુઃખ વગેરેનું કાંઈપણ ભાન રહેતું નથી. બાકીના અઠાર હજાર દિવસના ત્રણ ભાગ કરો. છહજાર દિવસો બાળપણમાં જતા રહ્યા. તે પણ અજ્ઞાન દશામાંજ ગુમાવ્યા ગણાય કારણ કે બાળકને સત્યાસત્યનું જ્ઞાન હોતું નથી. બીજા છહજાર દિવસો જરા અવસ્થા (ઘડપણ)માં કાઢ્યા. વૃદ્ધાવસ્થા પણ મહાદુઃખનું કારણ છે એમ શાસ્ત્રમાં સ્થળે સ્થળે બતાવેલ છે. ॥ જન્મ દુઃખં જરા દુઃખં ॥ એ અવસ્થામાં મન મોજ શોખ ભોગવવા ઇચ્છા કરે છે પણ ઇંદ્રિયો ઘણીજ નબળી પડી જાય છે તેથી ખાનપાનાદિ ભોગવતાં છતાં દુઃખનો ખરેખર વધારો થાય છે. ઘડપણમાં આંખે ખરેખર દેખાતું નથી. કાને સંભળાતું નથી. હાંત પડી જવાથી ખાવાંમાં મજા આવતી નથી અને ખોરાક ચવાતો ન હોવાથી પચતું પણ નથી. અપચો થવાથી અનેક રોગો ઉત્પન્ન થાય છે વૃદ્ધતું શરીર અશક્ત નકામું, તથા અજબામણું લાગે એવું થતું જતું હોવાથી સ્વજનો અપમાન કરે છે. ઇત્યાદિ અનેક દુઃખો જરા અવસ્થામાં છે. એ રીતે બાળપણ ને ઘડપણના મળી બાર હજાર દિવસો ફેંકટ ગયા. હવે જે છહજાર દિવસો જીવન

અવસ્થાના રહ્યા. તેમાં પણ કોઈ વાર શરીરમાં અનેક પ્રકારના રોગ ઉત્પન્ન થાય છે, રોગથી મુક્ત થાય તો કોઈ સ્વચ્છનના વિયોગનું દુઃખ પડતાં વિલાપ કરવામાં દિવસો જાય છે, એમાંથી પણ કાંઈ આરામ મળે ત્યાં તો લેણુ દેણુ, આખરે લાભ હાનિ, તેજ મંદી, કજીઆ કંકાસ, સગપણુ વિવાહ, વગેરે અનેક ઉંપાધિઓ આવી પડે છે. હે ! હિસાબી સુઠ બંધુઓ ! હવે વિચાર તો કરો કે સો સો વર્ષનું આયુષ્ય છતાં તેમાંના કેટલા દિવસો તમે સુખમાં ગાળી શકો છો ? વળી કહ્યું છે કે:—

ગાથા:—ગખ્લાઈમજ્જતિ વુયાબુયાણાં, નરા પરા પંચસિહા કુમારા||
 જોવણુગા મજ્જમા થેરગાયં, ચયંતિ આયુકખય પલીણા||
 સૂયગડાંગ સૂત્ર

સારાંશ:—લોગ લોગવવા ટાણે નવ લાખ સંજી પંચેંદ્રિય મનુષ્ય સ્ત્રીના ગર્ભાશયમાં ઉપજે છે, એમાંના એક બે કે ચાર જીવતા રહે છે. બાકી બધા પુરૂષના વીર્યના સ્પર્શથી મરી જાય છે. તે પછી પણ કેટલાક ગર્ભાશયમાં તરતજ, કેટલાક ગર્ભાશયમાં થોડા મહિના થયા પછી, કેટલાક અન્ય અસહ્ય સંયોગ થવાથી, કેટલાક પ્રસવતાંજ આડા આવે છે ત્યારે કાપીને કાઢવા પડે છે તેથી, કેટલાક જન્મ થયા બાદ મૂખાઈને લીધે બાળપણમાં અને કેટલાક ભરજીવાનીમાં મૃત્યુ પામે છે. બધા વિદ્નોથી બચી જો કોઈ ઘડપણુ લગી ટકે છે તો તેનો છેવટ કાળ તો આવે છે. જેમ ફરતી ઘ ટીનાં બે પડ વચ્ચે

જે દાણા આવ્યા તે આખા ને આખા રહેવાનો ભરોસો રહેતો નથી; ઘંટીના કેટલાક આંટા ફર્યા પછી તેનો લોટ થવાનોજ; તે પ્રમાણે કાળ રૂપ ઘંટી છે, તેનાં જે પડ છે; ભૂતકાળરૂપી નીચેનું એક સ્થિર પડ અને ભવિષ્ય કાળરૂપી ઉપરનું ફરતું પડ એમ જે પડ છે એ જે પડની વચમાં સાંસારિક અનંત જીવો આવેલા છે; હવે એ જીવોની કાયાનો શો ભરોસો કે આટલા દિવસની અંદર કાયા પડી જઈ તેની ભસ્મ થશેજ!! એમની કાયાનો એક દિવસ અંત આવશે એટલી વાત તો નક્કી છે.

પ્ર૦ ૧ શ્રીતીર્થંકરદેવના શ્રાવક-શ્રાવિકાઓની સંખ્યા કલ્પસૂત્રમાં આવે છે, તે ચોથા ગુણુસ્થાનકની કે પાંચમા ગુણુસ્થાનકની ?

ઉ૦ પાંચમા ગુણુસ્થાનકની હોય એમ લાગે છે.

સેન પ્રશ્ન ઉલ્લાસ ત્રીજો પ્રશ્ન ૨૩૨ માં જણાવ્યું છે કે—

શ્રી તીર્થંકર મહારાજ પાસે જેઓ સમ્યક્ત્વ પામવા-પૂર્વક દેશવિરતિ આદિ પામ્યા હોય, તેઓને જ શ્રી તીર્થંકરના પરિવારમાં ગણવા.

પંડિત શ્રી વીરવિજયજી કૃત પાંચકલ્યાણની પૂજામાં કહ્યું છે કે—

એક લખ ચઉસઠ સહસ છે, શ્રાવકનો પરિવાર;

સગવીસ સહસ તે શ્રાવિકા, તિગ લખ ઉપર ધાર (૨)

દેશવિરતિધર એ સહુ, પૂજે જિન ત્રણ કાળ;
પ્રભુ-પડિમાં આગળ ધરે, નિત્ય નૈવેદ્યનો થાળ. (૩)

આ ખન્ને કથનથી શ્રી તીર્થંકરદેવના શ્રાવક-શ્રાવિકા પાંચમાં ગુણુસ્થાનકવાળા હોય એમ લાગે છે.

પ્ર૦ ૨ ગ્રહણુશિક્ષા અને આસેવનશિક્ષા એટલે શું અને તે સાધુને જ હોય કે શ્રાવકને પણ હોય ?

ઉ૦ ગ્રહણુશિક્ષા એટલે જ્ઞાન મેળવવું અને આસેવન-શિક્ષા એટલે ક્રિયાનુષ્ઠાન કરવું.

આ ઉભય પ્રકારની શિક્ષા સાધુ તથા શ્રાવક ખન્નેને હોય. સાધુની ગ્રહણુશિક્ષા જઘન્યથી અષ્ટપ્રવચન માતાનું સુત્રાર્થથી જ્ઞાન અને ઉત્કૃષ્ટથી બિન્દુસાર પર્યન્ત ચૌદ પૂર્વનું જ્ઞાન.

શ્રાવકની ગ્રહણુશિક્ષા જઘન્યથી સામાયિકાદિ સુત્રાર્થ ગ્રહણુરૂપ અને ઉત્કૃષ્ટથી દશગૈકાલિકના ચાર અધ્યયન સુધી સૂત્ર તથા અર્થથી અને પાંચમું અધ્યયન વગેરે માત્ર વ્યાખ્યાનાદિ દ્વારા અર્થ સાંભળવા રૂપ જ.

સાધુની આસેવનશિક્ષા-પંચપરમેષ્ઠિ નમસ્કાર મખામન્ત્રને (સાત-આઠવાર) ગણવા પૂર્વક જાત્રત થઈને સ્વાધ્યાય-પ્રતિક્રમણુ-પ્રતિલેખનાદિ સંપૂર્ણ સમાચારીનું વિધિપૂર્વક હંમેશ પાલન કરવું તે.

શ્રાવકની આસેવનશિક્ષા-નમસ્કાર મહામન્ત્રના સ્મરણુ-પૂર્વક જાત્રત થઈ પ્રાત કાલથી માંડીને અહોરાત્રિ-પાક્ષિક

આદિના પ્રત્યેક ધર્માનુષ્ઠાનોનું વિધિપૂર્વક પાલન કરવું તે.

પ્ર૦ ૩ સામાયિકનો કાળ બે ઘડીજ કેમ ?

ઉ૦ સામાયિકનો બે ઘડી કાળ કહ્યો છે, તે સામાન્યથી છે.

શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે- 'જાવ નિયમ' પળજીવાસામિ' એ પ્રમાણેનો પાઠ જો કે સામાન્ય વચનરૂપ છે, તો પણ જઘન્યથી ઓછામાં ઓછું અન્તર્મુહુર્ત્ત સુધી તો (બે-ઘડી સુધી) અવશ્ય સામાયિકમાં રહેવું જોઈએ. અન્તર્મુહુર્ત્ત પછી પણ ચિત્તની સ્થિરતા ટકે ત્યાં સુધી બીજું સામાયિક લઈ સામાયિકમાં રહી શકાય. વર્તમાનમાં વધારેમાં વધારે લાગલાગટ ત્રણ સામાયિક લેવાની પ્રથા છે.

પ્ર૦ ૪ અદ્વપસંસારીને ઓળખવા માટે સામાન્ય લક્ષણો કયાં છે ?

ઉ૦ અદ્વપાહાર, અદ્વપનિદ્રા, અદ્વપારંભ, અદ્વપરિગ્રહ, અદ્વપકષાય, સ્વાર્થત્યાગ, પરાર્થકરણ, પાપભીરતા, જિનભકિત, જીવમૈત્રી, ગુણાનુરાગ દુઃખિત-હયા, દુર્ગુણી પ્રત્યે માધ્યસ્થ્ય, પ્રશમ, સંવેગ ભવનિર્વેદ, અનુકંપા, આસ્તિક્ય વગેરે.

પ્ર૦ ૫ આખન્નસિદ્ધક જીવનું લક્ષણ શું ?

ઉ૦ સર્વશકયિત ધર્માનુષ્ઠાનોમાં વિધિનું પાલન અને હંમેશા વિધિમાં સતત આદર વગેરે.

પ્ર૦ ૬ સમકિત અને દેશવિરતિ કાળ કરીને કયી ગતિમાં જાય ?

ઉં સમકિતની હાજરીમાં આયુષ્ય બાંધ્યું હોય એવા દેવતાઓ અને નારકો મનુષ્ય ગતિમાં જાય.

સમકિતી અને દેશવિરતિ એવા તિયંચો તથા મનુષ્યો જઘન્યથી પહેલે દેવલોકે જાય.

દેશવિરતિ તિયંચ ઉત્કૃષ્ટથી આઠમા દેવલોકે જાય.

દેશવિરતિ મનુષ્ય ઉત્કૃષ્ટથી બારમે દેવલોકે જાય.

પ્ર૦ ૭ સાધુ કાળ કરીને ક્યાં જાય ?

ઉં સાધુ સામાન્ય રીતે બે પ્રકારનાં છે.

૧ છદ્મસ્થ અને ૨ કેવલી. તેમાં કેવલી સાધુ મોક્ષમાં જ જાય.

છદ્મસ્થ સાધુ ઉત્કૃષ્ટથી સર્વાથસિદ્ધ વિમાનમાં જાય અને જઘન્યથી પહેલા દેવલોકમાં જાય, પણ જો તે સાધુ ચૌદ્ધર્મી હોય તો જઘન્યથી છઠ્ઠા દેવલોકમાં જાય.

અહિં છઠ્ઠા તથા સાતમા પ્રશ્નમાં જે ગતિના પ્રકારો બતાવ્યા છે, તે પોતપોતાના આચારમાં રક્ત હોય એવા સાધુ અને શ્રાવકો માટે સમજવાના છે.

સાધુક્રિયામાં સારી રીતે રહેલા દ્રવ્યલિંગી (મિથ્યાદ્રષ્ટિ) ભવ્ય કે અભવ્ય જઘન્યથી ભવનપતિમાં અને ઉત્કૃષ્ટથી નવમા જૈવેયક સુધી જાય છે.

પ્ર૦ ૮ દેવતાઓ ચ્યવીને ક્યાં ઉત્પન્ન થાય છે ?

ઉં ભવનપતિ, વ્યન્તર, જ્યોતિષી અને પહેલા બીજા

દેવલોકના દેવો ખાદ્ય લખિધ પર્યાપ્તા પૃથ્વીકાય, અપ્કાય, પ્રત્યેક વનસ્પતિકાય અને ગર્ભજ લખિધપર્યાપ્તા સંખ્યાતવર્ષના આયુષ્યવાળા મનુષ્ય તથા તિર્યચમાં ઉત્પન્ન થાય.

ત્રીજાથી આઠમા દેવલોકવાળા દેવો, ઉપર કહેલા સંખ્યાત આયુષ્યવાળા તિર્યચ અને મનુષ્યમાં જ ઉત્પન્ન થાય.

નવમા દેવલોકથી સર્વાર્થસિદ્ધ વિમાનવાળા સર્વ દેવો, કેવળ ઉપર કહેલો સંખ્યાત વર્ષના આયુષ્યવાળા મનુષ્યમાંજ ઉત્પન્ન થાય.

પ્ર૦ ૯ સાધારણ વનસ્પતિકાયના જીવો એક સમયમાં કેટલા જન્મે છે અને કેટલા મરે છે.

ઉ૦ સાધારણ વનસ્પતિકાયના જીવો પ્રતિ સમય અનન્ત લોકાકાશના પ્રદેશ રાશિ જેટલા જન્મે છે અને મરે છે.

પ્ર૦ ૧૦ પૃથ્વીકાય, અપ્કાય, તેઉકાગ, વાઉકાય અને પ્રત્યેક વનસ્પતિકાયના જીવો એક સમયમાં કેટલા જન્મે અને મરે ?

ઉ૦ આ જીવો પ્રતિ સમય અસંખ્ય લોકાકાશના પ્રદેશ રાશિ જેટલા જન્મે છે અને મરે છે.

પ્ર. ૧૧ ત્રસ જીવો એક સમયમાં કેટલા જન્મે અને મરે ?

ઉ૦ ૧ ઝેઠન્દ્રિય.

૨ તેઠન્દ્રિય.

૩. ચંદ્રિન્દ્રિય.

૪. પંચેન્દ્રિય તિર્યંચ.

૫. સંમુચ્છિમ મનુષ્ય.

૬. અપ્રતિષ્ઠાન નરકાવાસને છોડી બાકીના
નરકાવાસના નારકો અને

૭. સર્વાર્થસિદ્ધ વિમાનના દેવોને છોડીને
બાકીના સર્વ દેવો—

આ સાત ત્રસ રાશિઓ અસંખ્ય જીવરૂપ છે, તે સાતે ત્રસ રાશિમાં પ્રતિ સમય જઘન્યથી એક અને ઉત્કૃષ્ટથી અસંખ્ય-અસંખ્ય જીવો ઉત્પન્ન થાય છે અને મરણ પામે છે, અને તે પણ ઉત્કૃષ્ટથી નિરંતર આવલિકાના અસંખ્યાતમા ભાગના સમય સુધી.

અહિં સાતમી રાશિમાં-સ્વાર્થસિદ્ધ સિવાયના સમગ્ર દેવોની એક રાશિ ગણેલી છે, એમ સમજવું. બાકી અલગ અલગ ગણવામાં આવે તો-નવમા દેવલોકથી માંડીને છેક અનુરારના ચાર વિમાનવાસી દેવો અસંખ્ય-અસંખ્ય હોવા છતાં તેમાં પ્રતિ સમય ઉત્કૃષ્ટથી સંખ્યાતા જ વ્યવે છે અને સંખ્યાતા જ ઉત્પન્ન થાય છે, કારણ કે-એ આનત દેવલોકથી છેક સર્વાર્થસિદ્ધ સુધીના દેવો સંખ્યાત આયુષ્યવાળા ગર્ભજ મનુષ્યમાં જ જાય છે અને તે દેવલોકમાં આવનારા પણ સંખ્યાત આયુષ્યવાળા ગર્ભજ મનુષ્યો જ હોય છે

મરૂદેવી માતાની સઝાય.

(મનુષ્ય ભવનું ટાણું રે કાલે વહી જસેરે,

આરેહંતં ગુણ ગાવો નરનાર એ રાગ)

ભારત ભૂષણ માતા મરૂદેવી થયારે, જુઓ જુઓ સતીનું ચરિત્ર;
જીવન ભરમાં દુઃખ દીકું નહિરે, જેહનું પુણ્ય પવિત્ર,

ભારત૦ ૧

સુહાસણ રહ્યા કોડ પુરવ લગીરે, નિત નિત નવલારે વેશ
ભર યૌવન સમ સોહામણારે, કાળા ભમર રહ્ય કેશ.

ભારત૦ ૨

પાંચસે ધનુષ્યની ઉંચી દેહડીરે, સોવન વરણીરે હોય;
કેળ સરીખી કોમલ વળીરે, ચમકતી ચામડી જોય.

ભારત૦ ૩

ગજ ગામીની મૃગનયણી સતીરે, શરી સમ વયણીરે હોય;
નારી વૃંદમાં અધિકી દીપતીરે, એ સમ જોડી ન કોય

ભારત૦ ૪

પીયર સાસરું સત્તીએ જાણ્યું નહિરે, નવિ જાણ્યા દેશ વિદેશ;
સુખ કે દુઃખનું નામ નવિ જાણીયું રે, જીવન ભરમારે લેશ;

ભારત૦ ૫

જન્મથી માંડી માતા મરણ લગીરે, નવિ લીધું ઔષધ એક
શરીરે વ્યાધી કદી નવ ઉપજીરે, જીવન ભરમારે છેક

ભારત૦ ૬

સહસ્ર ચોસઠ નિરખી પેઠીનેરે, એકે મુવો નવ સુણ્યો કાન;
સ્વર્ગથી અધિક સુખમાં જીલતારે, પામ્યા ચૌશી માન.
ભારત૦ ૭

કોડ પુરવમાં થયું એકજ જોડુરે, રૂપભદેવ સુમંગલા નામ;
ધર્મ પ્રરૂપક ત્રિભુવન ધણીરે, થયા રૂપભદેવ સ્વામ.
ભારત૦ ૮

એકસો પ્રૌત્ર દાદીને થયારે, પ્રૌત્રી પ્રાહ્મી સુંદરી દોય;
કુટુંબ કખીલો સૌ સાજન સુખીરે, દુઃખી નવ જોયો કોય.
ભારત૦ ૯

રત્ન સિંહાસણ માતાના બેસણારે, અંગ શોલે શણુગાર;
અમરી ભમરી દોય ઘરે ચમ્મરીરે, ધન્ય માતા અવતાર.
ભારત૦ ૧૦

ચકો ભરત છ ખંડનો ધણીરે, એહવો પ્રૌત્ર તુજ થાય;
ચરણ કમળમાં નિત્ય કરે વંદનારે, આજ્ઞા શીર ઉઠાય.
ભારત૦ ૧૧

કુટુંબ કખીલો સૌ તુજ જોળે રમેરે, પ્રણમે નિત્ય નિત્ય પાય;
ખમા ખમા તુજ ભણી સૌ ઉચ્ચરેરે, સૌકો સેવાને ચહાય.
ભારત૦ ૧૨

ખત્રીસ બધ નાટક નિત્ય નિહાળતાંરે, તુજ આગળ વાગતા તૂર;
જગ જનની માતા ઘણું જીવજોરે, સંભળાતા નિત્ય અ સૂર.
ભારત૦ ૧૩

પુણ્ય પનોતી માતા તુજ સમીરે, જગમાં અન્ય ન કોય;
સુર નર વિદ્યાધર ધરણિપતિરે, એ તુજ સેવક હોય
ભારત૦ ૧૪

ત્રીભુવન નાયક લાયક પ્રભુરે, રૂપલ તુજ બેટડો હોય;
ચૌદ રતન નવનિધિ આંગણેરે, ઇચ્છા અપૂરણ ન કોય,

ભારત૦ ૧૫

તુજ સરીખા આ સંસારમાંરે, પુણ્ય વંતા નવ હોય.
અજબ માતા ગછબ તુજ વાતડીરે, પાર ન પામે કોય.

ભારત૦ ૧૬

હાથીના હોદે માતાજી ચાલીયારે, પુત્રને દેખણ કાજ;
દેવ હુંહુભિના નાદે જાણીયુ રે, એ રૂપલતું ધર્મરાજ.

ભારત૦ ૧૭

પુત્રની રૂદ્ધિ જોઇ માતા હરખીયારે, તજ્યો તજ્યો મોહ તેવાર;
અંત કૃત કેવળી માતાજી થયારે, પોચ્યા પોચ્યા મોક્ષ મજાર.

ભારત૦ ૧૮

ત્રીગડે બેઠા રૂપલ જીણુંદજીરે, સેવે સુર નર પાય;
ખાંતિ શાંતિધર પ્રભુ તારજોરે, શ્રી સંઘ એમ ગુણુ ગાય.

ભારત૦ ૧૯

નાગોરી વડ તપ ગચ્છ પતિરે, પાર્શ્વચંદ્ર સૂરી રાય;
જગતચંદ્ર કુલચંદ્રમણિરે, એમ મરૂદેવીના ગુણુ ગાય.

ભારત૦ ૨૦

દીપક આર્ટ પ્રિન્ટરી : હક્કતરી રોડ, મુંબઈ-૬૪, ફોન : ૬૮૩૪૬૫.

क्षांत्यादि गुणु संपन्ना,
तिल कांडित साक्षिका;
श्रीमती भारती देवी,
भूयात्त; सुभदायिनी १